INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2021

La 3 iunie 2019, angajații Inspectoratului de Poliție Anenii Noi au stopat mijlocul de transport – motocicletă de model Yamaha Majesti 250, la ghidonul căreia se afla A.D.

În procesul documentării conducătorului mijlocului de transport, s-a constatat că acesta nu deține documente de proveniență și / sau proprietate, comunicând că motocicleta respectivă i-a fost donată de către unchiul său L.R., care a decedat la 14 martie 2019.

Din motiv că persoana care se afla la ghidonul motocicletei nu deținea asupra sa documente de proveniență și / sau proprietate, colaboratorii poliției au ridicat motocicleta și au transportat-o la parcarea specializată a IGP.

Pentru a stabili proprietarul motocicletei ridicate, inspectorii de poliție au accesat baza de date cu privire la evidența mijloacelor de transport a Republicii Moldova, constatându-se că motocicleta de model Yamaha Majesti 250 nu este înregistrată în modul corespunzător la organele abilitate.

Potrivit informațiilor furnizate de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, motocicletă de model Yamaha Majesti 250 a fost introdusă în țară de către D.D.

Fiind audiat de organele de poliție, D.D. a comunicat că, în anul 2018, a introdus pe teritoriul Republicii Moldova o motocicletă, însă nu-și amintește numărul de înmatriculare sau numărul motorului motocicletei. La fel, acesta a comunicat că motocicleta a vândut-o la începutul anului 2019, prin intermediul internetului, unei persoane necunoscute.

Deoarece a fost imposibilă stabilirea proprietarului mijlocului de transport, motocicleta de model Yamaha Majesti 250 a fost transmisă spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat, conform prevederilor Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpân, sechestrate, ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delicte, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor.

Pe 15 decembrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus în instanță o cerere cu privire la declararea bunului - motocicletă de model Yamaha Majesti 250, bun fără stăpân, cu trecerea acesteia în proprietatea statului.

Cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă în instanță de B. B., șef al Direcției generale administrare fiscală.

În vederea confirmării împuternicirilor de semnare și depunere a cererii din numele și pentru Serviciul Fiscal de Stat, reprezentantul a prezentat un ordin al directorului Serviciului Fiscal de Stat, prin care s-au delegat împuterniciri șefilor Direcțiilor din cadrul Serviciului de a semna și de a depune cereri de chemare în judecată.

Judecătoria Chișinău, prin încheierea din 20 decembrie 2020, a restituit cererea de chemare în judecată depusă de B.B. în interesele Serviciului Fiscal de Stat.

Nefiind de acord cu această încheiere, directorul Serviciului Fiscal de Stat a contestat-o cu recurs.

1. **Identificați procedura de examinare a prezentului litigiu.**
2. **Soluționați cauza în fond. Argumentația soluția.**
3. **Argumentați dacă în speță există temeiuri pentru restituirea cererii de chemare în judecată.**
4. **Stabiliți cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.**

Daniel este fiul din prima căsătorie a lui Tudor.

Elena este soția supraviețuitoare a lui Tudor, iar Vasile și Daniela sunt copiii lui Tudor din a doua căsătorie.

La 19 martie 2019, Tudor a decedat.

După decesul lui Tudor, succesorii acestuia au depus cereri de acceptare a moștenirii, ca rezultat, fiindu-le eliberate certificate de moștenitor legal.

Patrimoniul succesoral rămas după decesul lui Tudor era constituit din casa de locuit din str. Cetatea Albă nr. 4, mun. Chișinău.

Din cauza divergențelor apărute între succesori, referitoare la modul de partajare a patrimoniului succesoral, Elena a depus în instanță o cerere cu privire la determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie a soților și partajarea averii succesorale.

Prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău din 15 ianuarie 2020, Elenei i s-a stabilit ½ cotă-parte din bunul imobil - casa de locuit din str. Cetatea Albă nr. 4, mun. Chișinău. S-a partajat averea succesorală din ½ cotă-parte rămasă după decesul lui Tudor, cu valoarea totală de 1 729 950 lei, între moștenitorii legali, după cum urmează: s-a atribuit în proprietate fiecărui moștenitor câte ¼ cotă-parte din casa de locuit din str. Cetatea Albă nr. 4, mun. Chișinău, valoarea cotei câte 364 800 lei, fiecăruia. S-a transmis în proprietate Elenei ¼ cotă-parte din casa de locuit din str. Cetatea Albă nr. 4, mun. Chișinău, ce îi revine lui Daniel, în schimbul încasării din contul Elenei în beneficiul lui Daniel a unei sulte bănești în mărime de 364 800 lei.

La 25 mai 2020, Elena și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra casei de locuit din str. Cetatea Albă nr. 4, mun. Chișinău, conform cotelor-părți stabilite prin hotărârea judecătorească.

Ulterior, la 5 iunie 2020, Elena a donat cota sa parte copiilor săi, Vasile și Daniela.

Potrivit înțelegerilor dintre Elena și Daniel, sulta bănească în mărime de 364 800 lei urma a fi achitată până la 29 aprilie 2020, însă Elena i-a achitat lui Daniel doar suma de 58 000 lei, după care a invocat că este pensionară și nu are posibilitatea de a-i achita suma integrală adjudecată prin hotărârea judecătorească irevocabilă.

La 20 august 2020, Daniel a depus la biroul executorului judecătoresc A.D. titlu executoriu eliberat de instanță cu privire la încasarea sumei de 364 800 lei din contul Elenei.

După aplicarea măsurilor de asigurare a executării, executorul judecătoresc a constatat că Elena nu deține în proprietate bunuri mobile sau imobile, fiind posibilă urmărirea cotei-părți din pensia pentru limită de vârstă de care aceasta beneficia.

Astfel, în cadrul procedurii de executare, Daniel a aflat că Elena a donat toate bunurile sale copiilor săi Vasile și Daniela, motive pentru care, acesta a depus o acțiune cu privire la declararea ca fiind inopozabil față de el contractul de donație indicat *supra*.

Prin aceeași cerere, Daniel a solicitat și aplicarea sechestrului asupra casei de locuit din str. Cetatea Albă nr. 4, mun. Chișinău.

1. **Analizați condițiile și premisele intentării unei acțiuni revocatorii.**
2. **Stabiliți care sunt efectele acțiunii revocatorii.**
3. **Soluționați litigiul în fond. Motivați soluția.**
4. **Expuneți argumentat temeiurile asigurării acțiunii civile și procedura examinării cererilor de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.**

Dumitru a fost tată a 5 copii: Gheorghe, Ion, Gabriela, Marin și Mirela.

La 26 decembrie 2019, Dumitru a decedat, iar după decesul acestuia a rămas patrimoniul succesoral, compus din casa de locuit individuală și lotul de teren aferent, amplasate în mun. Cahul, str. Suveranității 13 și apartamentul amplasat în mun. Chișinău, str. Burebista 56.

Conform datelor din Registrul de stat al populației, Dumitru avea domiciliul înregistrat în mun. Cahul, str. Suveranității 13, iar la 27 decembrie 2019, acesta a fost radiat de la domiciliu, din cauza survenirii decesului.

După decesul lui Dumitru, copiii săi au depus declarații de acceptare a succesiunii la biroul notarului Georgeta Roșca, procedura succesorală la moment fiind pendinte.

Pe 8 aprilie 2020, Gheorghe, Ion, Gabriela și Marin au depus la Judecătoria Chișinău cerere de chemare în judecată, formulată către Mirela, prin care au solicitat constatarea eschivării de la obligațiunile de întreținere a moștenitoarei Mirela în privința părintelui Dumitru, constatarea nedemnității succesorale în privința Mirelei și declararea Mirelei ca fiind moștenitoare nedemnă, cu decăderea acesteia din dreptul de a pretinde la masa succesorală.

Potrivit susținerilor reclamanților, Mirela, care a locuit în apartamentul de pe str. Burebista 56, mun. Chișinău, a manifestat întotdeauna un comportament nedemn față de tatăl său, nu a participat la întreținerea acestuia, ci din contra, a locuit în apartamentul proprietate privată a defunctului și nu a achitat niciodată serviciile comunale. Totodată, reclamanții au menționat că au fost martori la mai multe certuri dintre Mirela și tatăl ei, Dumitru, în cadrul cărora Mirela a aruncat în direcția dânsului cu un cuțit de bucătărie, însă, nu au fost sesizate organele de drept, din motiv că el nu a dorit să îi creeze problemei fiicei sale.

La prima ședință de judecată, reclamanții au înaintat cerere de asigurare a acțiunii, solicitând de a fi interzis notarului G.R. să îndeplinească actele notariale și acțiunile notariale în privința Mirelei, în vederea perfectării tuturor actelor de succesiune și acceptare a succesiunii, care se afla în proces de pregătire, până la soluționarea irevocabilă a litigiului.

Instanța a anexat la dosar cererea de asigurare a acțiunii și a declarat că aceasta urmează a fi comunicată pârâtei pentru ca dânsa să se expună, fiind dispusă amânarea ședinței de judecată pentru 20 august 2020.

În ședința din 20 august 2020 părțile nu s-au prezentat, din acest motiv instanța a examinat cauza în fond, pronunțând o hotărâre prin care a admis acțiunea în sensul formulat și a interzis notarului G.R. să îndeplinească actele notariale și acțiunile notariale în privința Mirelei, în vederea perfectării tuturor actelor de succesiune și acceptare a succesiunii, care se afla în proces de pregătire, până la soluționarea irevocabilă a litigiului.

La 5 septembrie 2020, Mirela a declarat apel împotriva hotărârii din 20 august 2020, solicitând casarea hotărârii și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța competentă.

1. **Identificați temeiurile de nedemnitate a moștenitorului.**
2. **Soluționați litigiul în ordine de apel. Argumentația soluția.**
3. **Determinați competența instanțelor de judecată în materie de moștenire.**
4. **Analizați modul în care a fost soluționată cererea de asigurare a acțiunii și expuneți-vă motivat asupra acestui aspect.**

Prin contractul de credit nr. 478540001-S din 5 mai 2013, Banca CREDITINVEST a acordat SRL „AGRO-PRUS” un credit în sumă de 520 000,00 lei, pe un termen de 24 luni.

Executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de către SRL „AGRO-PRUS” în baza contractului de credit, a fost asigurată prin constituirea fidejusiunii (garanției personale) cu Gheorghe, conform contractului de fidejusiune din 5 mai 2013.

Prin contractul de credit și contractul de fidejusiune s-a stabilit că orice litigiu apărut între părți va fi soluționat pe cale amiabilă, iar în caz de imposibilitate de a soluționa litigiul amiabil, partea se va adresa în instanța judecătorească competentă.

Conform situației din 31 octombrie 2020, suma datoriilor acumulate de către SRL „AGRO-PRUS”, potrivit contractului de credit 478540001-S din 5 mai 2013, constituia 459 489,18 lei, compusă din: 165 480,93 lei – soldul creditului rămas; 194 447,58 lei – dobânda neplătită aferentă creditului, 99 560,67 lei – penalitate.

Din cauza că debitorul și fidejusorul nu și-au onorat obligațiile contractuale, Banca CREDITINVEST a publicat în Monitorul Oficial din 3 noiembrie 2020 un anunț, prin care a notificat debitorul și fidejusorul despre existența datoriei și despre necesitatea achitării datoriei scadente în termen de 5 zile de la data publicării anunțului.

Ca urmare a neachitării datoriei acumulate în termenul fixat de Bancă, pe 17 decembrie 2020, Banca CREDITINVEST a înaintat în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul SRL „AGRO-PRUS” și din contul lui Gheorghe datoria restantă în mărime de 459 489,18 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, Dumitru a prezentat instanței hotărârea instanței de insolvabilitate din 20 mai 2018, prin care SRL „AGRO-PRUS” a fost lichidată și radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice, solicitând ca instanța să ia act de procedură pe marginea acestei chestiuni.

La fel, Gheorghe a ridicat excepția de tardivitate a acțiunii depuse de Banca CREDITINVEST, susținând că Banca a omis termenul de înaintare a acțiunii privind încasarea forțată a datoriei.

1. **Analizați esența obligațiilor solidare și raporturile dintre creditor-debitori.**
2. **Soluționați excepția de tardivitate. Argumentația soluția instanței.**
3. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată de Gheorghe referitor la faptul că SRL „AGRO-PRUS” a fost lichidată.**
4. **Expuneți procedura de soluționare a excepțiilor de tardivitate.**

V.G., I.G. și M.G. sunt proprietarii apartamentului nr. 52 din str. Ion Creangă 2/1, mun. Chișinău, dreptul acestora fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 4 mai 2012, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 3-3283 din 29 iulie 1997.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, V.G., I.G. și M.G. dețin câte 1/3 cotă-parte ideală din imobilul indicat.

Apartamentul deținut în proprietate de V.G., I.G. și M.G. beneficiază de energie termică, care este furnizată gestionarului fondului locativ de către S.A. „Termoelectrica".

Din informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarii apartamentului nr. 52 din str. Ion Creangă 2/1, mun. Chișinău, rezultă că în perioada ianuarie 2019 – aprilie 2021, proprietarii apartamentului indicat supra au beneficiat de serviciile prestate de S.A. „Termoelectrica", însă aceștia nu au achitat costul energiei termice livrate înregistrând o datorie în mărime de 22 702,39 lei.

Totodată, s-a stabilit că gestionarul fondului locativ înregistrează o datorie față de S.A. „Termoelectrica" în mărime totală de 1 458 700,25 lei.

Pe 1 mai 2021, S.A. „Termoelectrica", acționând în interesele gestionarului fondului locativ, a depus acțiune oblică împotriva lui V.G., I.G. și M.G., solicitând încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul gestionarului fondului locativ a datoriei pentru energie termică în mărime de 22 702,39 lei, precum și încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul S.A. „Termoelectrica" taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin încheierea judecătorului din 3 mai 2021, s-a acceptat spre examinare acțiunea oblică înaintată de S.A. „Termoelectrica" și s-a fixat ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pentru 29 iunie 2021.

În ședința din 29 iunie 2021, s-a prezentat doar copârâtul M.G., care a solicitat ca cererea de chemare în judecată să fie scoasă de pe rol, pe motiv că nu s-a prezentat reprezentantul S.A. „Termoelectrica", nu a comunicat instanței motivele imposibilității de a se prezenta și nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Instanța, prin încheiere protocolară, a respins această cerere, motivându-și soluția prin faptul că, în caz de scoatere a cererii de pe rol, pot fi afectate drepturile și obligațiile gestionarului fondului locativ.

În procesul de examinare a cauzei, M.G. a solicitat ca instanța să respingă solicitarea de încasare a datoriei în mod solidar din contul pârâților, menționând că obligația de achitare a energiei termice nu este una solidară, deoarece pârâții dețin bunul imobil în proprietate pe cote-părți.

1. Analizați esența acțiunii oblice și expuneți-vă, dacă în speță poate fi înaintată acțiune oblică.

2. Soluționați litigiul în fond. Motivați-vă soluția.

3. Identificați temeiurile de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată.

4. Determinați procedura aplicabilă în cadrul prezentului litigiu (procedură generală, procedură specială, procedură a cererilor cu valoare redusă).

La 17 septembrie 2019, între SRL „LuxTaxi”, în calitate de locatar, și Vasile, în calitate de locator, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 151, obiectul căruia l-a constituit închirierea de către locator locatarului autoturismul de model Toyota Prius, anul producerii 2014, de culoare albă, cu numărul de înmatriculare YZX 004, pe un termen de 3 ani.

Potrivit pct. 6.4 din contract, locatarul poate rezilia contractul din propria inițiativă, fără acordul locatorului, doar cu respectarea unui termen de preaviz de 15 zile.

Conform pct. 6.5 din contract, locatorul poate cere rezoluțiunea contractului locatarului cu respectarea unui termen de preaviz de 15 zile, cu condiția achitării unei sume în mărime de 8 000 lei, dacă a activat mai puțin de 168 zile, inclusiv. Totodată, va achita suma de 4 000 lei, dacă a activat în perioada de la 169 zile – 328 zile. La fel, va achita 2 000 lei dacă a activat în termenul de la 329 zile – 879 zile.

La 9 decembrie 2020, SRL „LuxTaxi” a expediat în adresa lui Vasile o notificare privind rezoluțiunea contractului nr. 151 din 17 septembrie 2019, pe motiv că locatorul nu-și onorează obligațiile din contract, și anume nu a respectat termenii indicați expres la pct. 2.1.1, automobilul menționat aflându-se în folosință proprie și astfel compania locatară nu a beneficiat și nici nu beneficiază de acest automobil, care urmează să-și efectueze activitatea conform contractului, prin ce au fost încălcate prevederile pct. 6.5.

Ulterior, la 31 ianuarie 2021, SRL „LuxTaxi” a întocmit acord unilateral cu privire la rezoluțiunea unilaterală a contractului.

Invocând încălcarea obligațiilor contractuale asumate de către Vasile, pe 12 februarie 2021, SRL„LuxTaxi” a promovat în justiție o acțiune cu privire la încasarea sumei de 4 000,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea judecătorului din 18 februarie 2021, s-a acceptat spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „LuxTaxi”.

Vasile a fost notificat de instanță despre depunerea acțiunii, însă acesta nu a depus referință în termenul stabilit de judecător.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 21 iunie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „LuxTaxi” a fost admisă integral.

La 12 iulie 2021, Vasile a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău din 21 iunie 2021, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de SRL „LuxTaxi”.

În apelul depus, s-a invocat că prima instanță, cu derogare de la prevederile legale, a dispus examinarea cauzei în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă. La fel, apelantul a menționat că instanța a interpretat eronat clauzele contractului de locațiune.

1. **Specificați efectele şi diferențele dintre rezoluțiunea și revocarea contractului.**
2. **Soluționați litigiul în ordine de apel. Motivația soluția.**
3. **Explicaţi procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă.**
4. **Enumerați temeiurile casării sau modificării hotărârii de către instanța de apel.**

Pe 20 iunie 2019, Natalia a încheiat un contract de donație cu soacra sa, Felicia.

În virtutea clauzelor contractului indicat, Natalia i-a donat soacrei sale suma de 3 500,00 euro.

Pe 25 decembrie 2019, Natalia a fost diagnosticată cu o boală gravă, cancer, necesitând tratament permanent, care este foarte costisitor.

După ce a fost diagnosticată cu cancer, Natalia a plecat la tratament la o clinică privată în Germania. Costul tratamentului a fost evaluat la suma de 125 000 euro.

Astfel, pe 15 ianuarie 2020, după ce i-a fost prezentată nota de plată de la clinica privată din Germania, Natalia i-a înaintat Feliciei o notificare scrisă, prin intermediul aplicației „viber", prin care a solicitat restituirea mijloacelor bănești donate, menționând că a intervenit o stare de nevoie și intenționează să revoce donația.

Felicia nu a reacționat la notificare.

Pe 25 iulie 2020, Natalia a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Feliciei, solicitând revocarea contractului de donație din 20 iunie 2019 și aducerea părților la poziția inițială.

Judecătorul a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată și a fixat ședința de soluționare amiabilă a litigiului pentru 11 septembrie 2020.

În ședința din 11 septembrie 2020, Felicia a înaintat cerere prin care a solicitat acordarea unui termen suplimentar, pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă.

Cererea respectivă a fost admisă, fiind amânată ședința de judecată 30 octombrie 2020.

În cadrul ședinței din 30 octombrie 2020, părțile la proces nu s-au prezentat.

Prin încheierea protocolară din 30 octombrie 2020, instanța a încetat procedura de mediere judiciară, a reținut cauza pentru examinare în fond și a fixat ședința de pregătire a cauzei de dezbateri judiciare pentru 20 decembrie 2020.

La ședința din 20 decembrie 2020, s-a prezentat pârâta, care a comunicat instanței că Natalia a decedat la 11 decembrie 2020, din cauza maladiei grave de care suferea. Totodată, aceasta a comunicat că, anterior, la 15 noiembrie 2020, a restituit benevol reclamantei suma de 3 500 euro.

Prin încheierea instanței din 20 decembrie 2020, s-a încetat procesul civil, din motiv că litigiul nu admite succesiunea în drepturi procedurale.

1. Relatați despre conținutul contractului de donație și elementele donației condiționate.

2. Diferențiați noțiunile *revocarea donației* și *nulitatea donației*, cu referință la speță.

3. Analizați temeiurile de încetare a procesului, cu referință la speță.

4. Argumentați, reieșind din condițiile speței, dacă procedura de mediere judiciară este o modalitate obligatorie de soluționare amiabilă a cauzei. Apreciați dacă soluția instanței de încetare a procedurii de mediere este corectă.

În perioada anilor 2018 – 2020, Elena a concubinat cu Vasile.

După ce relațiile de concubinaj dintre Elena și Vasile au încetat, Vasile de mai multe ori a sunat-o pe Elena, iar în cadrul discuțiilor acesta o amenința cu răfuiala fizică.

Începând cu luna martie 2021, Vasile a început să-l deranjeze pe Maxim, care este fratele Elenei, prin sunete de telefon, inclusiv la oră târzie, îi expediază mesaje prin care îl amenință cu răfuiala fizică, atât pe acesta, cât și pe sora sa.

Vasile a continuat acțiunile sale violente, exprimate prin contactarea lui Maxim de pe diferite numere de telefon, expedierea unor mesaje indecente, la care sunt anexate poze cu un conținut sexual, în legătură cu acest fapt Maxim a sesizat organele procuraturii.

Pe 5 mai 2021, Maxim a plecat împreună cu membrii familiei sale în Franța, la domiciliere permanentă, însă Vasile continua să-l sune pe acesta și să-i trimită mesaje amenințătoare.

Astfel, prin intermediul rețelei de socializare „Facebook”, Vasile i-a trimis lui Maxim mai multe înregistrări video, în care sora sa apărea în ipostaze indecente, fiind în compania mai multor bărbați. După accesarea acestor înregistrări video, Maxim a făcut infarct, fiind internat de urgență într-un spital din Paris.

Pe 1 iunie 2021, Maxim, din numele căruia acționa soția acestuia, Valentina, prin intermediul poștei electronice a depus în instanța de judecată cerere împotriva acțiunilor agresorului Vasile privind eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 90 de zile împotriva acțiunilor agresorului Vasile.

Prin încheierea din 3 iunie 2021, s-a restituit cererea de eliberare a ordonanței de protecție înaintată de Valentina în interesele lui Maxim, din motiv că cererea a fost semnată și depusă în instanță de o persoană neîmputernicită.

Judecătorul și-a motivat soluția prin faptul că cererea a fost depusă prin intermediul poștei electronice, nefiind semnată electronic. La fel, s-a menționat că cererea a fost semnată olograf și depusă de Valentina, soția lui Maxim, care nu deținea împuternicirile necesare.

La 5 iunie 2021, Maxim a contestat cu recurs încheierea judecătoriei din 3 iunie 2021.

1. Explicați, în ce măsură, violența domestică poate conduce la o constatare a încălcării art. 8 CEDO de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

2. Proiectaţi soluţia instanţei de recurs.

3. Enumeraţi măsurile de protecţie care pot fi aplicate de către instanţa de judecată în cazurile de violenţă în familie.

4. Descrieţi procedura de examinare a cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie (termenul de examinare, participanţii la proces, temeiuri de aplicare etc.).

Pe 2 februarie 2020, între SRL „Energie”, în calitate de vânzător, SRL „VSN-Trans”, și Tudor, în calitate de vânzător și fidejusor, a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu plată la termen și plafon de credit, cu garant persoană fizică.

Conform pct. 1 din contract, vânzătorul s-a obligat să furnizeze, iar cumpărătorul să primească și să achite marfa / produse sau servicii din gama celor comercializate de vânzător și aflate în stocul acestuia, conform termenelor și condițiilor specificate în contract.

Potrivit pct. 3.2 din contract, pentru toate achizițiile, cumpărătorul va face plata preventiv sau în decurs de 30 de zile calendaristice de la data furnizării produselor.

Conform pct. 5.7 din contract, pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale, partea vinovată este obligată să achite celeilalte părți pentru prejudiciul cauzat penalitate în mărime de 0,5 % din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

La aceeași dată, între SRL „Energie” și Tudor a fost încheiat un acord de fidejusiune, prin care fidejusorul s-a obligat față de creditor să execute integral obligațiile ce reies din contractul de vânzare-cumpărare, în cazul în care cumpărătorul va încălca contractul sau va fi în incapacitate de plată.

În perioada septembrie – decembrie 2020, SRL „Energie” a livrat în adresa SRL „VSN-Trans” produse în valoare totală de 114 200,00 lei.

Cumpărătorul a achitat parțial prețul mărfurilor livrate, înregistrând o datorie în mărime de 46 791,89 lei.

SRL „Energie” a înaintat în adresa SRL „VSN-Trans” și a lui Tudor mai multe somații prin care a solicitat achitarea datoriei, însă cumpărătorul și fidejusorul nu au reacționat.

La 25 aprilie 2021, SRL „Energie” a înaintat acțiune prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul SRL „VSN-Trans” și a lui Tudor datoria în mărime de 46 791,89 lei, penalitatea în mărime de 46 791,89 lei și compensarea cheltuielilor de judecată. La fel, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile pârâților, în limitele sumei revendicate prin acțiune.

Prin încheierea din 30 aprilie 2021, s-a admis parțial cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii și s-a aplicat sechestru pe bunurile pârâților în limitele sumei datoriei în mărime de 46 791,89 lei. În rest, cererea de asigurare a acțiunii a fost respinsă.

După notificarea pârâților despre depunerea acțiunii, pârâții au achitat datoria revendicată prin acțiune, solicitând totodată instanței și anularea sechestrului, din motivul achitării datoriei. La fel, s-a solicitat respingerea cerinței de încasare a penalității, din motivul executării obligației de bază.

Reclamanta a depus o poziție scrisă referitor la cererea de anulare a măsurilor de asigurare, prin care a solicitat examinarea cererii în procedură scrisă și respingerea acesteia.

Judecătorul a examinat cererea de anulare a măsurilor de asigurare în procedură scrisă și, prin încheierea din 5 mai 2021, s-a admis cererea de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii și s-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii.

1. Analizați natura juridică a penalității și cazurile în care poate fi redusă penalitatea.

2. Proiectați soluția instanței pe marginea fondului.

3. Determinați procedura aplicabilă cererilor de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

4. Identificați acțiunile judecătorului care urmează a fi întreprinse în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

În urma acceptării de către SRL „Transport” a comenzii nr. 4587/2 pentru transport internațional din 22 iulie 2019, la solicitarea companiei SRL „Pește” urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Polonia – Republica Moldova.

În calitate de transportator, SRL „Transport” a efectuat încărcarea mărfii, fiind întocmite 2 scrisori de trăsură CMR, deoarece marfa a fost încărcată din două locuri diferite.

Conform scrisorii de trăsură internațională din 24 iulie 2019, SRL „Pește” a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR, iar conform CMR din 25 iulie 2019, SRL „Pește” a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată.

Conform contractului de transport, părțile au convenit asupra prețului de 1 500 euro, care urma a fi achitat în termen de 3 zile după data livrării mărfii, la cursul stabilit de Banca Națională a Moldovei.

Părțile contractante au stabilit că în caz de neachitare a prețului în termenul fixat, clientul va achita o penalitate în mărime de 0,9 % din prețul contractului, pentru fiecare zi de întârziere.

După transportarea mărfurilor și recepționarea acestora de către client, SRL „Transport” a expediat în adresa SRL „Pește” facturi fiscale, în sumă totală de 29 431,81 lei, echivalentul sumei de 1 500 euro, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei din ziua vămuirii, iar clientul a semnat facturile fiscale, fără a formula obiecții.

Ținând cont de condițiile de plată inserate în contractul-comandă nr. 4587/2 din 22 iulie 2019, SRL „Pește” urma să achite prețul serviciilor în sumă totală de 29 431,81 lei până la data de 1 august 2019, însă, în termenul respectiv, clientul nu a achitat prețul serviciilor de transport.

Astfel, pe 12 ianuarie 2020, SRL „Transport” a înaintat acțiune în instanța de judecată cu privire la încasarea din contul SRL „Pește” a datoriei în mărime de 1 500 euro, încasarea penalității în mărime de 1 795 euro, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 15 000 lei și a taxei de stat.

Ca urmare a acceptării cererii de chemare în judecată în procedură, s-a dispus comunicarea actelor de procedură pârâtei SRL „Pește”.

SRL „Pește” a depus referință asupra acțiunii înaintate de SRL „Transport”, prin care a solicitat respingerea pretenției cu privire la încasarea penalității, menționând că clauza contractuală ce stabilește penalitatea este o clauză abuzivă, nefiind negociată individual cu SRL „Pește”, în calitate de consumator. Prin aceeași referință, pârâta a recunoscut existența datoriei în mărime de 29 431,81 lei, notând că instanța nu poate să dispună încasarea sumei de 1 500 euro.

Pe 20 mai 2020, judecătorul a emis o hotărâre prin care a admis integral acțiunea depusă de SRL „Transport”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 5 iulie 2020, SRL „Pește” a depus o cerere de apel. În cererea de apel s-a indicat că apelul a fost depus în termen, deoarece dispozitivul hotărârii i-a fost comunicat la 25 iunie 2020.

Prin încheierea Curții de Apel din 12 septembrie 2020, s-a acceptat spre examinare cererea de apel depusă de SRL „Pește”.

1. Analizați conținutul și elementele contractului de transport.

2. Analizați, reieșind din condițiile speței, legalitatea şi caracterul clauzei de stabilire a penalității.

3. Proiectați soluția instanței de apel pe marginea apelului.

4. Indicați termenul de declarare a apelului și acțiunile instanței de apel când constată că apelul este depus peste termen.

La 24 aprilie 2019, între O.C.N. „Star Credit” SRL și E.G. a fost încheiat un contract de credit nebancar.

Conform clauzelor contractului respectiv, O.C.N. „Star Credit” SRL a acordat Elenei un credit în mărime de 3 000,00 lei, pe un termen de 6 luni.

Din cauza că Elena nu și-a onorat obligațiile asumate în baza acestui contract, O.C.N. „Star Credit” SRL a înaintat o acțiune în instanță cu privire la încasarea creditului restant în mărime de 3 000,00 lei, dobânzii contractuale în mărime de 1 000,00 lei, penalității în mărime de 6 276,00 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 11 mai 2020, cererea de chemare în judecată înaintată de O.C.N. „Star Credit” SRL s-a admis parțial. S-a încasat din contul Elenei în beneficiul O.C.N. „Star Credit” SRL suma de 3 000,00 lei cu titlu de datorie, suma de 1 000,00 lei cu titlu de dobândă contractuală, suma de 3 000,00 lei cu titlu de penalitate și suma de 270,00 lei cu titlu cheltuieli legate de achitarea taxei de stat la momentul înaintării acțiunii, iar în total suma de 7 270,00 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă prin neatacare, iar la 3 septembrie 2020, aceasta a fost depusă spre executare silită la biroul executorului judecătoresc P. U.

După intentarea procedurii de executare, la 5 decembrie 2020, O.C.N. „Credite Ieftine” SRL a înaintat cerere cu privire la înlocuirea creditorului O.C.N. „Star Credit” SRL în cadrul procedurii de executare cu succesorul său în drepturi O.C.N. „Credite Ieftine” SRL

Potrivit înscrisurilor anexate la cererea de înlocuire a părții în procedura de executare, rezultă că, la 20 ianuarie 2020, între O.C.N. „Star Credit” SRL, în calitate de cedent, și O.C.N. „Credite Ieftine” SRL, în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune a creanței nr. 0018/PS, conform căruia cedentul a cedat cesionarului toate drepturile sale de creditor pe care le are față de E.G., ce reies din contractul de împrumut nr. 0016/CPS din 24 aprilie 2019, cu modificările și completările ulterioare. Pe lângă drepturile ce reies din actele indicate, cedentul a cedat și toate drepturile pe care le-ar avea conform prevederilor legislației în vigoare în coraport cu actele juridice menționate, inclusiv obiectul contractului de ipotecă și ce reies din statutul cesionarului dobândit prin prezentul contract, chiar dacă aceste drepturi nu sunt menționate în mod expres.

Cererea de înlocuire a părții în procedura de executare a fost transmisă pentru examinare judecătorului care a emis hotărârea pe marginea fondului cauzei.

Judecătorul a examinat cererea unipersonal și prin încheierea din 7 decembrie 2020, a admis cererea înaintată de O.C.N. „Credite Ieftine” SRL și a dispus înlocuirea creditorului în cadrul procedurii de executare intentată în vederea executării hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 mai 2020.

E.G. a declarat recurs împotriva încheierii din 7 decembrie 2020, invocând că cererea de înlocuire a părții în cadrul procedurii de executare a fost examinată de judecător cu încălcări procedurale.

1. Definiţi contractul de cesiune şi indicați condițiile de valabilitate ale contractului de cesiune a contractului de credit.

2. Determinați procedura aplicabilă cererilor cu privire la înlocuirea părții în procedura de executare.

3. Proiectați soluția instanței de recurs.

4. Analizați corectitudinea soluției judecătorului de examinare a cererii în lipsa părților, prin prisma garanțiilor dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 22 martie 2020, s-a dispus încasarea din contul A.G. în beneficiul SRL „Construct” echivalentul în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii suma de 1 444,30 euro cu titlu de datorie și suma de 326,12 euro cu titlu de dobândă de întârziere, în total suma de 1770,42 euro.

Dat fiind faptul că actul judecătoresc a devenit executoriu la 22 martie 2020, la solicitarea creditorului, instanța a eliberat creditorului documentul de executare silită a hotărârii judecătorești, care la 29 martie 2020 a fost depus la biroul executorului judecătoresc M.D.

Prin încheierea executorului judecătoresc M.D. din 1 aprilie 2020, s-a primit spre executare documentul executoriu nr. 2i-245-2/19 din 22 martie 2020, s-a intentat procedura de executare și s-au aplicat măsuri de asigurare a executării hotărârii judecătorești.

În cadrul procedurii de executare, s-a constatat că debitorul A.G. deține cont bancar deschis la B.C. „BANCA” S.A. cu un sold în cuantum de 6 029,62 lei.

Din motivul neexecutării cerințelor executorului judecătoresc M.D., cuprinse în încheierea din 1 aprilie 2020, la 23 aprilie 2020 a fost emisă o încheiere privind continuarea executării silite a procedurii de executare.

Pe 2 mai 2020, executorul judecătoresc M.D. a emis ordinul INCASO nr. 95, transmis pentru executare B.C. „BANCA” S.A. privind încasarea datoriei în sumă de 35 280,04 lei de la debitorul A.G.

B.C. „BANCA” S.A. a executat parțial ordinul INCASO, în sensul că a transferat la conturile executorului judecătoresc M.D. suma de 6 010,81 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc M.D. din 2 mai 2020, s-a încasat de la A.G. în contul executorului judecătoresc M.D. cheltuielile de executare în sumă de 546,44 lei, conform borderoului de calcul din 2 mai 2020, ce include onorariu în sumă de 546,44 lei.

A.G. a contestat încheierea executorului judecătoresc M.D. privind încasarea cheltuielilor de executare, menționând că executorul judecătoresc a intentat procedura de executare cu încălcarea competenței.

În acest sens, debitorul a menționat că A.G. își are domiciliul înregistrat în or. Criuleni, str. Libertății 2, pe când, executorul judecătoresc M.D. își desfășoară activitatea în raza de activitate a municipiului Chișinău, având sediul în mun. Chișinău, str. Eminescu 2, of. 6.

Cererea de contestare a actelor executorului judecătoresc a fost formulată împotriva creditorului SRL „CONSTRUCT”.

Prin încheierea din 11 iunie 2021, judecătorul a atras din oficiu executorul judecătoresc în calitate de intervenient accesoriu și l-a obligat să prezinte copia autentificată a procedurii de executare și explicații scrise, în termen de până la 1 iulie 2021.

Executorul judecătoresc nu a prezentat actele solicitate în termenul fixat, din acest motiv, prin încheierea din 5 iulie 2021, executorul judecătoresc a fost sancționat cu amendă în mărime de 20 unități convenționale.

1. **Analizați modalitatea de efectuare a plăților bancare prin incasoul documentar.**
2. **Soluționați speța în fond. Argumentația soluția.**
3. **Identificați cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.**
4. **Explicați procedura aplicabilă cererilor de contestare a actelor executorului judecătoresc.**

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2018, s-a încasat în mod solidar de la Î.S. „Cadastru” și Agenția Proprietății Publice în beneficiul lui D.A. suma de 765 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material cauzat.

În temeiul titlului executoriu eliberat de instanță, de către executorul judecătoresc V. P. a fost intentată procedura de executare.

În cadrul procedurii de conciliere, pe 4 aprilie 2020, a avut loc ședința de conciliere și determinare a condițiilor de conciliere, în cadrul căreia părțile procedurii de executare au stabilit următoarea modalitate de executare a titlului executoriu: debitorii procedurii de executare Î.S. „Cadastru” și Agenția Proprietății Publice achită suma debitorială după cum urmează – a. Agenția Proprietății Publice achită suma de 382 500 lei, ceea ce constituie 50 % din suma totală a datoriei stabilită conform documentului executoriu nominalizat în termen de 30 de zile din momentul semnării prezentului proces-verbal în contul achitării datoriei conform documentului executoriu: b. Agenția Servicii Publice achită suma de 242 500 lei până la data de 1 iulie 2020, din totalul sumei de 382 500 lei, ceea ce constituie 50 % din suma totală a datoriei stabilită conform documentului executoriu nominalizat, ținând cont de achitarea parțială a datoriei în sumă de 140 000 lei la 2 ianuarie 2020; c. în cazul onorării obligațiunilor stabilite de unul din debitori, prevăzute la punctul 1.a și 1.b a prezentului proces-verbal, creditorul renunță la executarea diferenței neachitate din suma totală de 765 000 lei stabilită conform documentului executoriu de celălalt debitor, care nu și-a onorat integral obligațiunile stabilite în punctul nr. 1.a și 1.b al procesului-verbal.

Prin ordinul de plată nr. 156 din 18 aprilie 2020, Agenția Proprietății Publice a transferat la contul bancar al executorului judecătoresc suma de 382 500 lei, în vederea executării obligațiilor sale. După achitarea sumei, pe 5 mai 2020, D.A. a depus cerere prin care a solicitat încasarea dobânzii de întârziere ce rezultă din neexecutarea hotărârii judecătorești.

Prin încheierea executorului judecătoresc V.P. din 31 iulie 2020, s-a stabilit dobânda de întârziere în sumă de 177 540,87 lei, rezultată din întârzierea achitării sumei debitoriale conform documentului executoriu din 29 noiembrie 2018, emis de Curtea de Apel Chișinău, și s-a încasat dobânda de întârziere în mod solidar de la ambii debitori.

Nefiind de acord cu încheierea respectivă, pe 12 decembrie 2020, Agenția Proprietății Publice a contestat-o în instanța de judecată, solicitând anularea acesteia și repunerea în termenul de contestare a încheierii, invocând că executorul judecătoresc nu era în drept să calculeze dobândă de întârziere după ce debitorul și-a executat obligațiile sale.

Debitorul și-a motivat solicitarea de repunere în termen prin faptul că copia încheierii contestate i-a fost comunicată la 4 decembrie 2020.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 22 aprilie 2021, s-a respins cererea de repunere în termen depusă de Agenția Proprietății Publice și s-a respins ca tardivă cererea de contestare a actelor executorului judecătoresc, cu motivația că termenul de contestare a încheierii executorului judecătoresc urmează a fi calculat de la data emiterii încheierii.

În termen legal, încheierea a fost contestată cu recurs.

1. Analizați natura juridică a dobânzii de întârziere.

2. Soluționați litigiul în ordine de recurs.

3. Indicați termenul de contestare a actelor executorului judecătoresc și data de la care acesta se calculează.

4. Expuneți procedura de examinare a cererilor de contestare a actelor executorului judecătoresc.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 5 ianuarie 2021, s-a dispus încasarea de la V.C. în beneficiul O.C.N. „Credit" SRL a datoriei în sumă de 7 400,00 lei și taxa de stat plătită de reclamantă la depunerea acțiunii în sumă de 270,00 lei.

După devenirea irevocabilă a hotărârii judecătorești, instanța a eliberat creditorului O.C.N. „Credit" SRL titlu executoriu nr. 2-2458/2020, iar la 3 martie 2021, acesta a fost prezentat pentru executare silită executorului judecătoresc V.P.

Prin încheierea executorului judecătoresc V.P. din 3 martie 2021, s-a primit spre executare documentul executoriu nr. 2-2458/2020 emis de Judecătoria Orhei (sediul Central) la 5 ianuarie 2021 privind încasarea de la V.C. în beneficiul O.C.N. „Credit" SRL datoriei în sumă totală de 7 670,00 lei și s-a intentat procedura de executare.

În scopul asigurării executării documentului executoriu sus-menționat, prin încheierea executorului judecătoresc V.P. din 3 martie 2021, au fost aplicate măsurile de asigurare a executării.

După aplicarea măsurilor de asigurare a executării și punerea acestora în executare, s-a stabilit că debitorul V.C. nu deține bunuri mobile sau imobile care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei.

Pe 22 martie 2021, executorul judecătoresc împreună cu reprezentantul creditorului, s-au deplasat la domiciliul debitorului, însă acesta nu a fost de găsit. Din discuțiile cu mama debitorului, s-a stabilit că acesta este plecat peste hotarele țării la muncă, însă mama debitorului nu a putut comunica anumite date de contact ale acestuia.

Pe 20 aprilie 2021, executorul judecătoresc V.P. a înaintat în instanță un demers cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a executării - anunțarea în căutare a debitorului, susținând că, pentru executarea corespunzătoare a documentului executoriu, este necesară prezența debitorului la executorul judecătoresc, pentru a stabili componența patrimoniului care ar putea fi urmărit în cadrul procedurii, modalitatea de executare a documentului executoriu și pentru a fi depusă declarația cu privire la venituri și proprietăți.

Prin încheierea din 24 aprilie 2021, s-a fixat ședința de examinare a demersului pentru 22 iunie 2021, fiind dispusă citarea părților în ședința de judecată.

În ședința din 22 iunie 2021, executorul judecătoresc V.P. și debitorul V.C., nu s-au prezentat, însă debitorul a înaintat cerere prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată, din motiv că intenționează să contracteze serviciile unui avocat pentru a-l reprezenta în cadrul procesului.

Ședința a fost amânată pentru 28 iulie 2021, însă și aceasta a fost amânată, la cererea reprezentantului debitorului, care a solicitat termen ca să facă cunoștință cu materialele dosarului.

1. Determinați dacă măsura de asigurare a executării solicitată de executorul judecătoresc, este conformă art. 6 CEDO.

2. Detaliați procedura de soluționare a demersului executorului judecătoresc cu privire la anunțarea debitorului în căutare.

3. Analizați temeiurile de amânare a ședinței de judecată.

4. Identificați temeiurile de anunțare în căutare a debitorului.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2019, s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între T.B., pe de o parte și V.G., A.G., pe de altă parte, cu condițiile indicate în această tranzacție.

Din considerentul că debitorii nu au executat benevol tranzacția de împăcare, la 26 iulie 2020, instanța a eliberat creditorului T.B. titluri executorii separate pe fiecare debitor, în conținutul căruia s-a indicat că, la 14 mai 2020, datoria constituie suma de 44 536 euro, 35 475 dolari SUA și 72 000 lei.

Documentele executorii nr. 2-458/2019 din 27 aprilie 2019, emise de Judecătoria Orhei, au fost depuse la biroul executorului judecătoresc V.P., cu sediul în mun. Chișinău și cu raza de activitate determinată în sectorul Buiucani, mun. Chișinău, pentru executare silită.

Prin încheierile executorului judecătoresc V.P. din 23 octombrie 2020, s-a intentat procedura de executare în baza documentului executoriu nr. 2-458/2019 din 27 aprilie 2019, emis de Judecătoria Orhei, privind încasarea sumei de 44 536 euro datorie, 35 475 dolari SUA datorie, 72 000 lei datorie de la V.G. și A.G. în contul creditorului T.B.

În scopul asigurării executării documentului executoriu sus-menționat, prin încheierile executorului judecătoresc V.P. din 26 octombrie 2020, 29 octombrie 2020 și 13 noiembrie 2020, au fost aplicate măsurile de asigurare a executării.

După aplicarea măsurilor de asigurare a executării și punerea acestora în executare, s-a stabilit că debitorul V.G. deține în proprietate următoarele bunuri cu drept de proprietate: teren cu nr. cadastral 4521766.231 cu suprafața de 0,06 ha, destinația pentru construcții, și casa de locuit individuală cu nr. cadastral 4521766.231.01, cu suprafața de 166,3 m.p., amplasate în mun. Orhei, str. Mihai Eminescu 20.

Pe 12 noiembrie 2020, executorul judecătoresc V.P. s-a deplasat în orașul Orhei, str. Mihai Eminescu, domiciliul debitorului V.G., în vederea înmânării actelor executorului judecătoresc. La domiciliu a fost găsit debitorul V.G., care a semnat că a primit încheierea privind intentarea procedurii de executare și copia documentului executoriu și a comunicat că la oficiul executorului judecătoresc se va prezenta avocatul acestuia, deoarece intenționează să părăsească Republica Moldova.

Pe 16 noiembrie 2020, creditorul T.B. a depus la executorul judecătoresc V.P. o cerere, prin care a solicitat aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului V.G.

Pe 20 noiembrie 2020, executorul judecătoresc a înaintat în Judecătoria Orhei un demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării pe numele debitorului V.G.

Prin încheierea din 25 noiembrie 2020, s-a admis parțial demersul executorului judecătoresc și s-a aplicat interdicția de părăsire a țării în privința debitorului V.G., pe un termen de 3 luni.

V.G. a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, invocând încălcarea competenței la examinarea cauzei.

1. Determinați dacă Judecătoria Orhei reprezintă „tribunal investit prin lege”, competent să soluționeze demersul executorului judecătoresc.

2. Soluționați cauza în ordine de recurs. Motivația soluția.

3. Expuneți temeiurile ce justifică aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului – ca măsură de asigurare a executării.

4. Relatați despre procedura de examinare a demersurilor executorului judecătoresc.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 31 octombrie 2019, s-a dispus încasarea de la E.M. în beneficiul O.C.N. „CREDIT" SRL a datoriei în mărime de 14 207,70 lei.

În legătură cu faptul că hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 31 octombrie 2019 nu a fost contestată și a devenit definitivă și irevocabilă, instanța a eliberat creditorului titlu de executare silită, care a fost depus la executare la biroul executorului judecătoresc E. R.

Prin încheierea executorului judecătoresc E.R. din 10 decembrie 2019, s-a primit pentru executare documentul executoriu nr. 2-4758/2019 emis de Judecătoria Edineț (sediul Central) la 31 octombrie 2019 și s-a intentat procedura de executare. Debitorului i s-a acordat termen de 15 zile pentru executarea documentului executoriu prin depunerea sumei debitoriale de 14 207,70 lei pe conturile executorului judecătoresc E.M. Părțile procedurii de executare s-au obligat să se prezinte la biroul executorului judecătoresc pentru data de 27 decembrie 2019, pentru comunicarea drepturilor și obligațiilor părților, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalității de executare și / sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului.

La aceeași dată, a fost emisă și o încheiere de aplicare a măsurilor de asigurare a executării.

După aplicarea măsurilor de asigurare a executării, s-a stabilit că debitorul deține 3 conturi bancare, cu soldul 0,00 lei, la conturi fiind aplicate anterior sechestre de alți executori judecătorești.

Prin încheierea executorului judecătoresc E.R. din 2 ianuarie 2020, s-a dispus continuarea procedurii de executare în vederea executării documentului executoriu nr. 2-4758/19 din 31 octombrie 2019.

Potrivit informației eliberate de Primăria comunei Mircești la 28 ianuarie 2020, se confirmă că E.M. are viză de domiciliu în s. Mircești și locuiește împreună cu copiii ei minori. Familia locuiește în casă proprie, conform registrului de evidență al gospodăriei nr. 1, contul personal 215, și este înregistrată după V.M., care este decedat.

La 6 mai 2020, executorul judecătoresc E.R. a expediat în adresa debitorului o notificare, prin care a informat-o că, la 20 mai 2020, ora 10:30, vor fi întreprinse acțiuni procesuale de aplicare a sechestrului asupra bunurilor debitorului.

Notificarea respectivă a fost recepționată de debitorul E.M. la 12 mai 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție a trimiterii poștale.

La 20 mai 2020, executorul judecătoresc s-a deplasat la domiciliul debitorului, pentru a iniția procedura de identificare și sechestrare a bunurilor debitorului, însă s-a stabilit că debitorul E.M. nu este acasă, poarta este închisă, intrarea în domiciliu nu a fost asigurată de către debitor, iar vecinii i-au comunicat că aceasta a plecat de dimineață de acasă într-o direcție necunoscută.

1. Analizați dacă „inviolabilitatea domiciliului" este protejată de Convenția europeană a drepturilor omului.

2. Soluționați demersul executorului judecătoresc. Motivația soluția.

3. Relatați despre cuprinsul încheierii judecătorești și termenul de atac ce poate fi exercitat împotriva încheierilor.

4. Analizați temeiurile de suspendare a procesului.

Pe 22 martie 2020, între SRL „Partners GTB” și SRL „Trans” a fost încheiat contractul-comandă de transport expediție nr. 131.

Conform clauzelor contractuale, SRL „Trans” s-a obligat să transporte marfă pe rute internaționale la solicitarea SRL „Partners GTB”, iar ultima, s-a obligat să achite prețul mărfurilor transportate, care a fost evaluat de părți la suma de 650 euro.

Prin contract, s-a stabilit că transportatorul poartă răspundere materială deplină pentru pierderea, stricarea, deteriorarea încărcăturii până la momentul transmiterii încărcăturii la depozitul destinatarului expedierii.

La 29 martie 2020, SRL „Trans” s-a prezentat la depozitul din Italia, de unde a încărcat marfa și a început transportarea mărfurilor.

La 8 aprilie 2020, marfa a fost livrată către destinatarul SRL „ZOO”, la recepționarea mărfii s-a constatat că aceasta este deteriorată, în acest sens fiind făcute mențiunile de rigoare în scrisoarea de trăsură CMR și fiind întocmit un act de constatare a prejudiciului cauzat.

A doua zi după descărcarea mărfurilor, SRL „ZOO” a înaintat pretenție către SRL „Partners GTB” prin care a solicitat achitarea contravalorii mărfurilor deteriorate în mărime de 9 883,20 lei.

SRL „Partners GTB” a refuzat să achite contravaloarea mărfurilor deteriorate, menționând că mărfurile au fost transportate în starea în care au fost încărcate.

La 10 aprilie 2020, SRL „Partners GTB” a înaintat către SRL „Trans” pretenție prin care a solicitat achitarea contravalorii mărfurilor deteriorate în mărime de 9 883,20 lei, însă transportatorul nu a reacționat la această somație.

Pe 28 mai 2021, SRL „Partners GTB” a depus în instanță o acțiune împotriva SRL „Trans”, prin care a solicitat încasarea prejudiciului cauzat prin deteriorarea mărfurilor în mărime de 9 883,20 lei, repararea prejudiciului moral prin adjudecarea sumei de 10 000 lei.

Reclamanta nu a achitat taxa de stat, făcând mențiune în textul acțiunii că litigiul respectiv vizează protecția consumatorilor.

Prin încheierea judecătorului din 3 iunie 2021, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Pe 25 iulie 2021, SRL „Trans” a depus cerere prin care a solicitat scoaterea de pe rol a acțiunii înaintate de SRL „Partners GTB”, din motivul neachitării taxei de stat. La aceeași dată, SRL „Trans” a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că reclamantei nu i-a fost cauzat un prejudiciu, deoarece destinatarul final al mărfurilor a fost SRL „ZOO”, care nu a înaintat transportatorului cerere de despăgubire.

Prin încheierea din 5 august 2021, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Partners GTB” a fost scoasă de pe rol, din motivul neachitării taxei de stat.

SRL „Partners GTB” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de fond.

1. Identificați temeiurile răspunderii transportatorului și cauzele care exonerează transportatorul de răspundere.

2. Soluționați cauza în ordine de recurs. Argumentația soluția.

3. Analizați temeiurile de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată și efectele scoaterii de pe rol a cererii.

4. Stabiliți cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.

T.R. este feciorul E.R. și a lui G.R.

Până la anul 1998, Tudor împreună cu părinții săi, a locuit în apartamentul nr. 25, situat pe strada Tudor Strișcă 8/6, mun. Chișinău.

Din cauza unor probleme personale, părinții lui T.R. au vândut apartamentul sus-indicat și s-au mutat cu traiul în căsuța de vacanță amplasată în Î.P. „Izvoraș", situată în satul Suruceni.

În anul 2001, G.R., născut la 12.02.1961, a plecat de la locul de domiciliu peste hotare la serviciu.

Din anul 2001 și până în prezent, despre G.R. nu se cunoaște nicio informație, nefiind cunoscut nici locul aflării lui.

În legătura cu acest fapt, E.R. s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Ialoveni cu o declarație cu privire la dispariția lui G.R.

Pe baza declarației date, la data de 4 iunie 2013, G.R. a fost anunțat în căutare în cadrul dosarului de căutare nr.20130548327 cu indicii (31) pierderea relațiilor de rudenie, însă până la momentul actual lipsesc informații cu privire la locul de aflare a acestuia.

Pe 23 iunie 2019, a decedat E.R., după decesul căreia a rămas patrimoniul succesoral compus din lotul de pământ nr. 205 și căsuța de vacanță amplasată în Î.P. „Izvoraș", situată în satul Suruceni.

Defuncta nu a dispus de patrimoniul său prin testament, moștenitor legal de clasa I fiind T.R. și soțul defunctei G.R.

Adresându-se la notar pentru perfectarea moștenirii, T.R. a aflat că la momentul dat nu este posibilă perfectarea moștenirii după decesul mamei sale, fără prezentarea certificatului de deces, eliberat pe numele lui G.R.

Astfel, la 20 iunie 2020, T.R. a depus cerere de chemare în judecată cu privire la declararea cetățeanului G.R., născut la 12 iunie 1961, ultimul loc de domiciliu înregistrat: mun. Chișinău, str. Tudor Strișcă 8/6, ap. 25, ca fiind decedat, și dispunerea prin actul judecătoresc, că data decesului va fi considerată data intrării în vigoare a actului.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 15 martie 2021, s-a admis parțial cererea petiționarului T.R., fiind declarat decedat cetățeanul G.R., născut la 12 iunie 1961, cu ultimul loc de domiciliu înregistrat: mun. Chișinău, str. Tudor Strișcă 8/6, ap. 25.

1. Analizați condițiile și temeiurile declarării persoanei decedate prin hotărâre judecătorească.

2. Stabiliți cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.

3. Soluționați litigiul în ordine de recurs. Motivați soluția.

4. Relatați despre procedura de examinare a cererii cu privire la declararea persoanei ca dispărută fără veste sau decedată.

Gospodăria Țărănească „V.S.” a fost înregistrată în modul corespunzător la organele de stat în anul 2009, genul de activitate fiind cultivarea culturilor legumicole.

În anul 2019, gospodăria țărănească a înregistrat însămânțări/ cultivații de pepene verde – 5 ha; pepene galben – 2 ha și porumb 11 ha.

Pe 22 iulie 2019, pe unul din terenurile agricole care îi aparțin cu dreptul de proprietate gospodăriei țărănești, a pătruns o turmă de oi și caprine, care aparține lui G.J., deteriorând culturile agricole.

În legătură cu acest caz, Gospodăria Țărănească „V.S.” a formulat o plângere la organele de drept, care a fost înregistrată în Registrul nr. II al Registrului de evidență a altor informații referitoare la infracțiune.

La 22 iulie 2019, membrii Comisiei funciare de pe lângă Primăria comunei Hincăuți s-au deplasat pe câmpul cu plantație deteriorată şi au constatat că plantaţiile de bostănoase pe întreaga suprafaţa a câmpului au fost grav afectate. Afecțiunile constau în faptul că ovinele au păscut vârfurile plantelor, au ros fructe, câte una două fructe la fiecare plantă.

Prin încheierea cu privire la rezultatul verificării informației, Inspectoratul de Poliţie Edineț, ca urmare a examinării a constatat că ovinele aparțin lui G.J. şi că acestea i-au adus lui V.S. prejudiciul material indicat în actul comisiei funciare a primării comunei Hincăuți.

Potrivit schemei de plantare a pepenelui galben, care este de 1,4 x 0,5m sau 0,7m la o plantă, rezultă că au fost plantate 10 700 plante de pepene galben. Respectiv, de la 10 700 plante au fost distruse în mediu 1,5 fructe la plantă, care fiind înmulțite la 1kg (greutatea medie a unui fruct) şi cantitate de 16 000 kg, care fiind înmulțiți la 5 lei (preţul mediu de realizare pepenelui galben la momentul ieşirii în câmp a comisiei) s-a constatat un prejudiciu de 80 000 mii lei.

Pe suprafaţa de 0,45 ha plantată cu pepene verde, plantele nu erau încă fructificate, dar au fost afectate vârfurile plantelor, respectiv prima roadă a fost compromisă. Paguba a fost evaluată de comisie în proporţie de 15% din roada aşteptată, ceea ce constituie o cantitate de 25 de tone de pepeni verzi. Ca urmare, pornind de la cantitatea aşteptată de 25 de tone, suprafaţa de 0, 45 ha şi înmulţind la preţul mediu de realizare a pepenelui verde la moment, prejudiciul constituie suma de 4 220 lei. Respectiv, prin Actul de constatare a pagubei din 22 iulie 2019, comisia a constatat un prejudiciu de 84 220 lei.

Gospodăria Țărănească „V.S.” a depus în instanță acțiune către G.J. cu privire la repararea prejudiciului material cauzat de animale în sumă de 164 220 lei.

G.O. a depus referință prin care a indicat că responsabil de producerea prejudiciului este ciobanul C.I., care a adormit și nu a asigurat paza animalelor.

Prin hotărârea din 15 iunie 2021, acțiunea a fost respinsă, cu motivația că pârâtul nu este responsabil de cauzarea prejudiciului. Instanța a susținut că pârâtul corespunzător este ciobanul C.I.

Gospodăria Țărănească „V.S.” și C.I. au declarat apel.

1. **Identificați temeiurile și condițiile răspunderii pentru prejudiciul cauzat de animale.**
2. **Soluționați litigiul în ordine de apel. Argumentația soluția.**
3. **Indicați persoanele care sunt în drept să declare apel.**
4. **Analizați forța probantă a actelor întocmite de comisia funciară.**

Pe 17 ianuarie 2020, între G.L. și M.N. a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din capitalul social al SRL „PARI-PLUS”, în temeiul căruia G.L. a vândut cota-parte din capitalul social în mărime de 100 %, la prețul de 2 500 000 euro.

Potrivit clauzelor contractuale, cumpărătorul a achitat vânzătorului prețul părții sociale în mărime de 2 500 000 euro, până la data autentificării contractului.

Contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din capitalul social al SRL „PARI-PLUS” a fost înregistrat în modul stabilit de lege la Agenția Servicii Publice, fiind efectuate modificările de rigoare în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Pe 18 februarie 2021, G.L. a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva M.N., intervenient notarul E.O., cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din capitalul social al SRL „PARI-PLUS”.

Drept temei de declarare a nulității reclamanta a invocat că pârâta nu a achitat prețul stabilit de părți prin contract.

În ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, M.N. a depus o cerere prin care a solicitat audierea a doi martori, menționând că aceștia au fost prezenți la momentul transmiterii mijloacelor bănești către reclamantă.

Reclamanta a obiectat împotriva cererii respective, menționând că martorii, care se solicită a fi audiați, sunt în relații de rudenie cu pârâta.

Instanța a admis demersul de audiere a martorilor și, după depunerea jurământului de către martori, a purces la audierea lor.

Astfel, ambii martori au confirmat în instanța de judecată că M.N. i-a transmis G.L. suma de 2 500 000 euro, în fața biroului notarial, în ziua autentificării contractului.

La etapa pledoariilor, pârâta M.N. a declarat că recunoaște acțiunea depusă de G.L. și solicită admiterea acțiunii.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 25 mai 2021, s-a admis recunoașterea acțiunii de către pârâtă și s-a constatat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din capitalul social al SRL „PARI-PLUS” din 17 ianuarie 2020.

La 22 iunie 2021, notarul E.O. a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 20 august 2021, s-a restituit cererea de apel declarată de notarul E.O., din motiv că, prin hotărârea contestată, nu sunt afectate drepturile și obligațiile notarului față de participanții la proces.

Notarul E.O. a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 20 august 2021.

1. Determinați condițiile de valabilitate ale contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți din capitalul social al unei societăți.

2. Soluționați speța în ordine de recurs. Argumentația soluția instanței.

3. Analizați forța probantă a declarațiilor martorilor, reieșind din condițiile speței.

4. Argumentați dacă cota-parte din capitalul social poate fi asimilată noțiunii de „bun”, reglementată de art. 1 Protocolul adițional 1 la CEDO.

L.H. s-a aflat în relații de concubinaj și V.B.

În perioada 2012 – 2017, cei doi au locuit împreună, stabilind efectiv relații conjugale.

După ce relația de concubinaj dintre L.H. și V.B. a încetat, la finele anului 2017, V.B. i-a comunicat lui L.H. că este însărcinată.

La 25 februarie 2018, V.B. a născut o fetiță, pe nume „Patricia", iar în certificatul de naștere al copilului, la rubrica „tată", a fost înscris V.O.

Din luna octombrie 2018 și până în decembrie 2020, L.H., V.B. și P.O. au locuit împreună, în comuna Colonița, municipiul Chișinău.

Pe 14 ianuarie 2021, V.B. i-a comunicat lui L.H. că nu mai dorește să locuiască împreună, a lăsat copilul în grija acestuia și a plecat într-o direcție necunoscută.

Intenționând să înscrie copilul la grădiniță, L.H. a avut mai multe discuții cu directoarea Grădiniței „Lăstăraș" din comuna Colonița, aceasta comunicându-i că copilul poate fi înscris la grădiniță doar de către unul din părinți.

Astfel, la 14 aprilie 2021, L.H. s-a adresat la centrul medical „BIOMEDTEST" cu solicitarea de efectuare a testului ADN, în vederea determinării paternității.

Prin concluzia de investigație a cazului de paternitate contestabilă din 18 aprilie 2021, s-a stabilit că probabilitatea paternității constituie 99,9999999 %.

Pe 19 aprilie 2021, L.H. s-a adresat la Serviciul Stare Civilă mun. Chișinău cu o cerere privind rectificarea datelor din certificatul de naștere a minorei, însă a primit refuz, menționând că acesta urmează să prezinte o hotărâre judecătorească, prin care să fie recunoscută paternitatea.

Pe 25 aprilie 2021, L.H. a depus în instanță o cerere cu privire la stabilirea paternității față de copilul minor P.O., făcând trimitere la norma materială din Codul Familiei care se referă la contestarea paternității.

Prin încheierea judecătorului din 28 aprilie 2021, nu s-a dat curs cererii depuse de L.H., fiindu-i acordat termen acestuia pentru a-și concretiza pretențiile, în special, pentru a specifica dacă acțiunea este una de „contestare a paternității" sau dacă este una de „recunoaștere a paternității".

La 2 mai 2021, L.H. a depus cerere de înlăturare a neajunsurilor, menționând că pretenția sa este de „recunoaștere a paternității".

În ședința de pregătire a cauzei de dezbateri judiciare, V.B. a înaintat demers prin care a solicitat scoaterea cererii de pe rol, din cauza existenței unui litigiu de drept. Pârâta a susținut că, de fapt, L.H. urma să înainteze o acțiune de contestare a paternității. Totodată, a indicat că L.H. a omis termenul de depunere a acțiunii cu privire la contestarea paternității.

1. Determinați procedura de examinare a cererii aplicabilă în speță.

2. Soluționați litigiul în fond. Motivați-vă soluția.

3. Expuneți, bazându-vă pe jurisprudența CtEDO, dacă în litigiile de contestare a paternității este aplicabil termenul de prescripție.

4. Identificați condițiile și premisele exercitării dreptului la acțiune.

Pe 30 septembrie 2020, Ministerul Finanțelor și SRL „PICII” au încheiat acordul nr. 1 de rezoluțiune a contractului de locațiune nr. 147 din 5 martie 2019, prin care părțile au stabilit că raporturile juridice contractuale încetează.

Prin punctul 2 din acord, părțile au declarat reciproc faptul că restanțele la plata locațiunii constituie suma de 25 981,80 lei și aceste restanțe urmează a fi achitate în termen de 30 de zile de la data rezoluțiunii contractului.

Termenul de 30 de zile stabilit de părți pentru achitarea benevolă a restanțelor la plata locațiunii a expirat la 29 octombrie 2020, însă SRL „PICII” nu și-a onorat obligația de plată asumată.

Pentru soluționarea prealabilă a litigiului și în vederea determinării debitorului la achitarea benevolă a restanței acumulate pentru locațiune, reprezentanții Ministerului Finanțelor au telefonat în repetate rânduri administratorul SRL „PICII”, dar toate solicitările de achitare a datoriilor au fost neglijate.

Pe 14 mai 2021, Ministerul Finanțelor a depus în instanță o acțiune, prin care a solicitat emiterea ordonanței judecătorești privind încasarea din contul debitorului în beneficiul creditorului suma de 25 981,80 lei ce reprezintă datorie și suma de a suma de 4 702,71 lei ce reprezintă penalitate.

Solicitarea de încasare a penalității a fost justificată prin faptul că, pentru efectuarea cu întârziere a plății locațiunii, părțile au reglementat în pct. 5.2 din contractul de locațiune o penalitate de 0,1 % din suma plății neefectuate pentru fiecare zi de întârziere.

Pe 1 iunie 2021, Judecătoria Chișinău a emis ordonanță de încasare din contul debitorului în beneficiul creditorului suma de 25 981,80 lei ce reprezintă datorie și suma de a suma de 4 702,71 lei ce reprezintă penalitate.

Pe 9 iunie 2021, SRL „PICII” a depus obiecții împotriva ordonanței judecătorești, menționând că creditorul nu a respectat procedura prealabilă de sesizare a instanței, dar și pe motiv că litigiul nu poate fi soluționat în procedură de ordonanță.

1. **Relatați despre conținutul contractului de locațiune și efectele rezoluțiunii locațiunii.**
2. **Argumentați dacă în cazul procedurii în ordonanță pot fi solicitate și încasare penalități / dobânzi de întârziere / dobânzi contractuale.**
3. **Soluționați obiecțiile debitorului. Motivația soluția.**
4. **Enumerați cazurile în care poate fi emisă ordonanță judecătorească.**

Pe 1 aprilie 2019, între SRL „CLEVER” și SRL „CLUB” a fost încheiat contractul de furnizare cu garant persoană fizică.

Conform contractului, SRL „CLEVER” și-a asumat obligația de a vinde produse petroliere, în baza solicitărilor cumpărătorului, iar SRL „CLUB” și-a asumat obligația de a achita prețul produselor petroliere procurate.

Prin contract, părțile au stabilit că plata pentru produsele petroliere se efectuează prin virarea mijloacelor bănești de către cumpărător la contul de decontare al vânzătorului în avans sau în termen de 15 zile din momentul livrării.

Pe 20 septembrie 2020, SRL „CLUB” înregistra o datorie față de SRL „CLEVER” în mărime totală de 64 999,80 lei.

Pe 25 decembrie 2020, SRL „CLEVER” a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „CLUB”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 64 999,80 lei, încasarea penalității în mărime de 73 245,00 lei.

Cauza a fost acceptată în procedură a cererilor cu valoare redusă.

Pe 12 februarie 2021, părțile au încheiat tranzacție de împăcare, prin care au determinat condițiile de soluționare amiabilă a litigiului, depunând în acest sens în adresa instanței cerere de confirmare a tranzacției de împăcare și de încetare a procesului.

Prin încheierea din 20 martie 2021, emisă în procedură scrisă, s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între părți și s-a încetat procesul civil intentat în baza acțiunii depuse de SRL „CLEVER”.

Pe 3 aprilie 2021, SRL „CLUB” a contestat cu recurs încheierea de confirmare a tranzacției de împăcare, menționând că instanța nu a citat părțile în ședință pentru a le explica efectele confirmării tranzacției de împăcare. Totodată, a indicat că tranzacția afectează drepturile recurentului, or, la momentul semnării tranzacției, acesta nu a cunoscut despre faptul că are dreptul de a solicita reducerea penalității disproporționate.

SRL „CLUB” a invocat că există temeiuri pentru reducerea penalității, deoarece anul 2020 a fost marcat de pandemia provocată de COVID-19, iar agenții economici au fost grav afectați de pandemie.

1. Analizați temeiurile și condițiile în care poate fi redusă penalitatea.

2. Soluționați spața în ordine de recurs. Motivația soluția.

3. Argumentați, reieșind din condițiile speței, dacă procedura scrisă este aplicabilă pentru soluționarea cererii de confirmare a tranzacției de împăcare.

4. Expuneți care sunt acțiunile instanței atunci când examinează cererea de confirmare a tranzacției de împăcare.

Pe 28 ianuarie 2021, V.M. a depus la Întreprinderea pentru servicii locative Botanica o cerere în baza Legii privind accesul la informație prin care a solicitat să fie informat asupra următoarelor aspecte: „În ce condiții, locul exact (aer liber, depozite, încăperi acoperite), sunt păstrate bunurile aflate pe teritoriul Întreprinderii și care este starea lor? Câte bunuri sunt păstrate pe teritoriul Întreprinderii? Care sunt prețurile de păstrare a bunurilor?”.

Prin răspunsul din 1 februarie 2021, contabila Întreprinderii pentru servicii locative Botanica a expediat prin e-mail lui V.M. un răspuns, nesemnat, în conținutul căruia s-a indicat că, anterior, angajații Întreprinderii au acordat răspunsuri la cereri similare, iar în cazul unor neclarități, V.M. se poate prezenta la sediul Întreprinderii pentru a primi informații detaliate.

Considerând că prin acest refuz îi este lezat dreptul de acces la informație, V.M. a depus în instanța de contencios administrativ o cerere de chemare în judecată, solicitând constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 28 ianuarie 2021, obligarea Întreprinderii pentru Servicii Locative Botanica să examineze cererea din 28 ianuarie 2021 în strictă conformitate cu prevederile legale și să-i furnizeze informația solicitată, repararea prejudiciului moral cauzat prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin încheierea judecătorului specializat în examinarea acțiunilor de contencios din 11 februarie 2021, s-a declinat competența judecătorului specializat în materie de contencios administrativ de la examinarea cauzei civile respective și s-a remis cauza Președintelui Judecătoriei Chișinău, spre redistribuire aleatorie judecătorului specializat în materie civilă.

După repartizarea cauzei judecătorului specializat în materie civilă, prin încheierea din 25 februarie 2021, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată înaintată de V.M., fiind acordat acestuia un termen de 5 zile pentru înlăturarea următoarelor neajunsuri: să indice temeiurile de drept ale acțiunii, reieșind din procedura generală aplicabilă prezentului litigiu; să prezinte dovada de achitare a taxei de stat în cuantum de 300 (trei sute) lei, în original.

Pe 27 februarie 2021, V.M. a depus cerere de înlăturare a neajunsurilor, în conținutul căreia a indicat că încheierea de a nu da curs acțiunii este ilegală, deoarece competența de soluționare a prezentului litigiu revine instanței de contencios administrativ, iar acțiunea a fost depusă cu respectarea condițiilor prevăzute de Codul administrativ.

Prin aceeași cerere, a fost înaintată cerere de recuzare judecătorului.

Cererea de recuzare a fost repartizată unui alt judecător, care a convocat părțile în ședință de judecată și la 28 februarie 2021 a emis o încheiere de respingere a cererii de recuzare.

Prin încheierea din 2 martie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de V.M. a fost restituită.

Pe 11 martie 2021, V.M. a declarat recurs împotriva încheierilor din 27 februarie 2021, 28 februarie 2021 și din 2 martie 2021.

1. Expuneți motivat dacă dreptul „de acces la informație” cade sub incidența art. 10 CEDO.

2. Soluționați cauza în ordine de recurs.

3. Identificați temeiurile de a nu da curs cererii de chemare în judecată.

4. Analizați condițiile și premisele exercitării acțiunii civile.

Pe 23 aprilie 2019, între O.C.N. „FINANȚE” SRL și I.G. a fost încheiat acordul de credit cu dobândă nr. IG5482152231, prin care debitorul a primit suma de 3000 lei, pe care s-a obligat să o restituie împreună cu taxele aferente.

Pentru nerespectarea graficului de rambursare a creditului, I.G. s-a angajat să plătească, pe lângă costul total al creditului, un comision pentru furnizarea creditului, dobândă și o penalitate contractuală, care se raportează la durata întârzierii.

În temeiul contractului de cesiune nr. AS/54 din 1 aprilie 2019, încheiat între SRL „Colectarea Datoriilor” în calitate de cesionar, pe de o parte, şi O.C.N. „FINANȚE” SRL în calitate de cedent, pe de altă parte, precum și în baza actului de predare-primire din 10 iulie 2019 la contractul de cesiune, cedentul O.C.N. „FINANȚE” SRL a transmis cesionarului SRL „Colectarea Datoriilor” un drept de creanţă faţă de I.G., derivat din acordul de credit cu dobândă nr. nr. IG5482152231 din 23 aprilie 2019.

După cesiunea dreptului de creanță, SRL „Colectarea Datoriilor” l-a notificat pe Iurie Grosu despre cesiune și a solicitat restituirea creditului, cu toate accesoriile sale.

I.G. a refuzat să achite cesionarului creditul, menționând că nu recunoaște contractul de cesiune a creanțelor.

Pe 28 iulie 2020, SRL „Colectarea Datoriilor” a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva lui I.G. prin care a solicitat încasarea împrumutului restant în sumă de 3 000,00 lei, a comisionului pentru furnizarea creditului restant în sumă de 540,00 lei, a dobânzii restante în sumă de 180,00 lei și penalitatea în mărime de 3 000,00 lei.

Concomitent cu depunerea acțiunii, s-a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ce aparțin pârâtului, în limitele valorii acțiunii, dar și autorizarea executorului judecătoresc de a pătrunde forțat în domiciliul debitorului în vederea executării hotărârii.

Pârâtul a depus o referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că nu recunoaște contractul de cesiune a creanțelor.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2020, s-a admis integral acțiunea depusă de SRL „Colectarea Datoriilor”.

Pe 25 decembrie 2020, I.G. a declarat apel împotriva hotărârii din 20 decembrie 2020, reiterând poziția de nerecunoaștere a contractului de cesiune a creanțelor.

1. **Relatați despre conținutul contractului de cesiune a creanțelor.**
2. **Soluționați litigiul în ordine de apel. Motivați soluția.**
3. **Indicați care sunt acțiunile judecătorului ce urmează a fi întreprinse după acceptarea spre examinare a unei cereri cu valoare redusă.**
4. **Expuneți conținutul dispozitivului hotărârii judecătorești de încasare a datoriilor.**

Pe 13 aprilie 2019, între O.C.N. „Credit” SRL (cu sediul în mun. Chișinău) și G.B. (cu domiciliul în mun. Cahul, satul Alexandru Ioan Cuza) a fost încheiat contractul de împrumut nr. CGB/2, conform condițiilor căruia debitorului i-a fost acordat cu împrumut suma de 5 330,00 lei, pe un termen de 18 luni.

Scopul împrumutului determinat de părți a fost pentru achitarea bunurilor procurate de la Centrul Comercial „TEHNO-MODERN”.

Suma de 5 330 lei a fost achitată de O.C.N. „Credit” SRL către Centrul Comercial „TEHNO-MODERN” (cu sediul în mun. Cahul), în baza actului nr. 1907 din 13 aprilie 2020.

Potrivit pct. 6.5 din contract, părțile au stabilit că toate divergențele și litigiile apărute sau atribuite prezentului contract se soluționează de către părți pe cale amiabilă. În cazul în care nu se ajunge la un acord, litigiile se soluționează de către instanța de la locul executării contractului, și anume Judecătoria mun. Chișinău, conform legislației Republicii Moldova.

În punctul 3.2 din contract, s-a indicat că locul executării contractului se consideră sediul împrumutătorului.

G.B. a restituit parțial suma împrumutului acordat, însă, din cauza unor probleme financiare, acesta a încetat să achite datoria.

Pe 30 iulie 2020, debitorului i-a fost expediată notificare, prin care s-a solicitat debitorului restituirea datoriei și accesoriilor, însă, aceasta a rămas fără răspuns.

Pe 18 septembrie 2020, O.C.N. „Credit” SRL a depus în Judecătoria Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva lui G.B. privind încasarea împrumutului restant în sumă de 2 574,08 lei, încasarea penalității în sumă de 651,36 lei, încasarea cheltuielilor de înștiințare în sumă de 7,50 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 22 septembrie 2020, cererea de chemare în judecată înaintată de O.C.N. „Credit” SRL a fost restituită, din motiv că instanța de judecată nu este competentă să soluționeze litigiul. S-a explicat reclamantului că este în drept să intenteze o acțiune în Judecătoria Cahul, instanța de la domiciliul pârâtului.

Prin încheierea respectivă, judecătorul a constatat nulitatea clauzei de la pct. 6.5 din contract, menționând că, în contractele cu consumatorii, sunt nule clauzele care au ca obiect determinarea competenței exclusive a instanței de la sediul profesionistului.

O.C.N. „Credit” a declarat recurs împotriva încheierii din 22 septembrie 2020.

La examinarea recursului, instanța a fost notificată de soția intimatului că G.B. a decedat la 4 septembrie 2020, din cauza complicațiilor cauzate de COVID-19.

1. Relatați despre locul și termenul executării obligațiilor contractuale.

2. Determinați asemănările și deosebirile dintre „contractul de credit” și „contractul de împrumut”.

3. Soluționați litigiul în ordine de recurs. Motivația soluția.

4. Indicați care sunt acțiunile instanței de judecată după ce constată că pârâtul a decedat anterior intentării procesului.

Pe 17 mai 2019, între O.C.N. „Credit” SRL și V.M. a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 095829657, prin care creditorul s-a obligat să-i acorde debitorului un credit nebancar în valoare de 4 954,00 lei, care urma a fi rambursat în 36 rate lunare egale a câte 188,00 lei lunar, începând cu 17 iulie 2019, iar V.M. s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu periodicitatea prevăzută în graficul de rambursare a creditului.

După încheierea contractului, V.M. a achitat 2 rate lunare, după care a încetat să-și execute cu bună-credință obligațiile de restituire a creditului nebancar în condițiile prestabilite.

Potrivit clauzelor contractului de credit nebancar nr. 095829657 din 17 mai 2019, creditul a fost acordat în următoarele condiții: dobândă contractuală – 0%, comision lunar de monitorizare a creditului – 1,00 %.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, O.C.N. „Credit” SRL a somat debitorul, solicitând restituirea datoriei restante, dar neachitate, informând debitorului despre consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiunilor sale, la care V.M. nu a acordat nicio atenție, refuzând în continuare achitarea creditului în condițiile stabilite.

Pe 17 octombrie 2020, O.C.N. „Credit” SRL a depus în instanță o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea de la V.M. în temeiul contractului de credit nebancar nr. 095829657 a sumei restante a creditului nebancar (ratelor scadente, dar neachitate) în mărime de 733,91,00 lei, încasarea clauzei penale în sumă de 975,00 lei, încasarea sumei ratelor rămase, dar neachitate în sumă de 5 640,00 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, fiind dispusă comunicarea acțiunii pârâtei.

Plicul expediat în adresa pârâtei a fost restituit instanței cu mențiunea că pârâta V.M. a decedat pe 20 septembrie 2020.

În legătură cu acest fapt, judecătorul a dispus examinarea cauzei în procedură generală, interpelând instituțiile statului în vederea determinării cercului de moștenitori și în vederea stabilirii faptului, dacă a fost deschis dosar succesoral după decesul V.M.

Prin răspunsul Ministerului Justiției, instanța a fost notificată că după decesul V.M. nu a fost deschis dosar succesoral.

Prin răspunsul Agenției Servicii Publice instanța a fost notificată că V.M. nu are copii, frați / surori, iar părinții acesteia au decedat pe 20 septembrie 2020.

Prin încheierea instanței din 22 ianuarie 2021, s-a încetat procesul civil, în legătură cu decesul pârâtei și a lipsei succesorilor care ar putea fi atrași în proces.

O.C.N. „Credit” SRL a contestat cu recurs încheierea instanței.

1. **Determinați cazurile în care statul intervine în calitate de moștenitor.**
2. **Enumerați clasele de moștenitori și componența acestora.**
3. **Soluționați litigiul în ordine de recurs.**
4. **Analizați temeiurile și efectele încetării procesului.**

Pe 6 martie 2019, între O.C.N. „Credit” SRL și M.C. a fost încheiat contractul de credit nr. 749582, conform condițiilor căruia creditorul și-a asumat obligația de a pune la dispoziția debitorului un credit în mărime de 4 799,00 lei, pe un termen de 12 luni.

Potrivit clauzelor contractului de credit nr. 749582 din 6 martie 2019, creditul a fost acordat în următoarele condiții: dobândă anuală efectivă - 51,96 %, taxa aferentă contractului – 1 435,06 lei, costul transferului la contul bancar nu mai mic de 1,5 %.

În temeiul contractului de cesiune nr. MC47 din 20 ianuarie 2020, încheiat între SRL „Colectarea Datoriilor” în calitate de cesionar, pe de o parte, şi O.C.N. „Credit” SRL în calitate de cedent, pe de altă parte, cedentul O.C.N. „Credit” SRL a transmis cesionarului SRL „Colectarea Datoriilor” un drept de creanţă faţă de M.C. derivat din contractul de credit cu dobândă nr. 749582 din 6 martie 2019.

După cesiunea dreptului de creanță, SRL „Colectarea Datoriilor” a notificat-o pe M.C. despre cesiune și a solicitat restituirea creditului, cu toate accesoriile sale, însă notificarea a rămas fără răspuns.

Pe 25 mai 2020, SRL „Colectarea Datoriilor” a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat instanței încasarea creditului restant în mărime de 3 599,24 lei, încasarea penalității contractuale în mărime de 2 344,85 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cauza a fost acceptată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă.

M.C. a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că acțiunea a fost depusă de un reclamant necorespunzător. Pârâta a invocat în fața instanței că SRL „Colectarea Datoriilor” nu poate deține calitatea de cesionar în cadrul contractului de cesiune din 20 ianuarie 2020, deoarece nu este Bancă sau organizație de creditare nebancară.

După depunerea referinței, judecătorul a convocat părțile în ședință, pentru a concretiza unele aspecte relevante soluționării ședinței, fixând termen de judecată pentru 27 iulie 2020.

În cadrul ședinței din 27 iulie 2020, M.C. a înaintat demers prin care a solicitat atragerea Comisiei Naționale a Pieței Financiare în proces în calitate de autoritate publică, pentru a depune concluzii referitor la următorul aspect: În virtutea dispozițiilor legale, cărei entități îi poate fi cesionat un contract de credit.

Prin încheiere protocolară, s-a respins cererea pârâtei, a fost judecată cauza în fond și a fost pronunțat dispozitivul hotărârii de respingere a acțiunii, care, potrivit explicațiilor instanței, poate fi contestată doar cu apel, iar decizia instanței de apel este definitivă și irevocabilă.

Instanța a explicat părților că soluția de respingere a acțiunii s-a axat pe lipsa dovezii de acordare a creditului.

O.C.N. „Credit” SRL și M.C. au declarat apel împotriva hotărârii din 27 iulie 2020.

1. Relatați despre conținutul conținutul contractului de credit nebancar.

2. Identificați asemănările și deosebirile dintre noțiunile „cesiunea contractului de credit nebancar” și „cesiunea creanței”.

3. Soluționați cauza în ordine de apel. Motivația soluția.

4. Determinați forța probantă a concluziilor expuse de o autoritate publică, atrasă în proces pentru a depune concluzii asupra cauzei examinate.

Pe 14 martie 2019, I.F. i-a eliberat lui V.D. o recipisă în conținutul căreia a indicat că a luat cu împrumut de la V.D. suma de 51 000 lei, pe un termen de 3 luni, cu o dobândă lunară de 5 %.

Din cauza că I.F. nu și-a executat obligația de restituire a împrumutului în termen, pe 17 august 2019, V.D. a intentat în instanță o acțiune cu privire la încasarea forțată a împrumutului în mărime de 51 000,00 lei și încasarea taxei de stat.

După comunicarea acțiunii pârâtului, I.F. a înaintat o acțiune reconvențională împotriva lui V.D. prin care a solicitat declararea nulității recipisei din 14 martie 2019, menționând că aceasta a fost scrisă și semnată prin violență.

I.F. a indicat că, la 13 martie 2019, noaptea, a pescuit în iazul din satul Peresecina, care îi aparține lui V.D., de unde a ridicat aproximativ 1 tonă de pește, pe care l-a transportat la domiciliul său. La momentul când a plecat de la iaz, acesta a fost zărit de paznic, care îl cunoaște personal și care a chemat poliția.

Poliția s-a prezentat la fața locului, a documentat fapta ilicită a lui I.F., fiind intentat un proces penal, în baza art. 186 Codul Penal – furt.

I.F. a comunicat, că la 14 martie 2019, V.D. care s-a prezentat la domiciliul său, era înarmat, l-a amenințat cu moartea și i-a solicitat să scrie o recipisă în care să indice că ar fi împrumutat suma de 51 000 lei de la el și se obligă să o restituie în termen de 3 luni. În schimbul recipisei, V.D. i-a promis că-și va retrage plângerea de la poliție. Astfel, pentru a evita răspunderea penală, dar și din cauza fricii, a scris recipisa respectivă, însă nu a primit niciodată de la Valentin cu împrumut suma de 51 000,00 lei.

La cererea reconvențională a fost anexată și ordonanța organului de urmărire penală din 13 martie 2019, privind pornirea urmăririi penale pe faptul sustragerii pe ascuns a peștelui de către I.F.

V.D. a obiectat împotriva acceptării spre examinare a cererii reconvenționale, menționând că aceasta poate fi depusă și judecată într-un proces separat.

Prin încheiere motivată, judecătorul a acceptat spre examinare cererea reconvențională.

La etapa finalizării examinării cauzei în fond, I.F. a înaintat un demers cu privire la numirea expertizei grafoscopice, invocând că doar expertul poate să se expună asupra stării psihice a persoanei la momentul întocmirii expertizei.

Instanța a respins demersul lui I.F., ca fiind înaintat la o etapă procesuală necorespunzătoare.

Prin hotărârea din 30 martie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de V.D. și s-a admis acțiunea reconvențională înaintată de I.F.

V.D. a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

1. Identificaţi condiţiile de valabilitate ale contractului de împrumut.

2. Proiectați soluția instanței de apel. Motivația soluția.

3. Determinați condițiile intentării acțiunii reconvenționale.

4. Expuneţi procedura ordonării efectuării expertizei. Indicaţi care este forţa probantă a raportului de expertiză.

Pe 22 mai 2019, L.G. i-a eliberat lui V.H. o recipisă cu următorul conținut: „Eu L.G., cod personal 0000000000000, am luat de la V.H. cod personal 1111111111111, suma de 200 euro, în prezența unui martor”.

Pe 28 septembrie 2020, V.H. a depus în Judecătoria Chișinău o cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea împrumutului în mărime de 200 euro, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 774,22 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a susținut că, potrivit înțelegerilor verbale dintre părțile litigante, împrumutul urma a fi restituit până la 31 mai 2019, și, anume din această dată, a fost calculată dobânda de întârziere.

Prin încheierea judecătorului din 2 octombrie 2020, s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de V.H. și s-a fixat ședința de soluționare amiabilă a litigiului pentru 22 octombrie 2020. Prin aceeași încheiere, judecătorul a aplicat sechestru asupra bunurilor pârâtei în limitele valorii acțiunii.

Citațiile expediate de instanță în adresa pârâtei s-au restituit cu mențiunea „necunoscut”.

Verificând datele din Registrul de stat al populației, s-a constatat că pârâta L.G. nu are domiciliu înregistrat pe teritoriul Republicii Moldova.

În legătură cu acest fapt, s-a dispus citarea publică a pârâtei pentru ședința din 18 decembrie 2020, avizul publicitar fiind publicat de reclamantă în Ziarul „Dreptul”, ediția din 7 decembrie 2020.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2020, s-a admis parțial acțiunea depusă de V.H., fiind încasat de la L.G. în beneficiul reclamantei împrumutul restant în mărime de 200 euro și cheltuielile de judecată, în rest, acțiunea fiind respinsă.

L.G. a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanței în partea respingerii cerinței de încasare a dobânzii de întârziere, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte de admitere încasare a dobândii de întârziere.

În ședința instanței de apel, judecătorul raportor a pus mai multe întrebări apelantei referitoare la respectarea procedurii de citare legală a L.G., apelanta declarând că procedura de citare legală a fost respectată. La fel, a indicat că, în eventualitatea în care instanța va constata că nu a fost respectată procedura de citare a pârâtei, insistă asupra examinării cauzei în apel și emiterea deciziei în baza solicitărilor formulate în cerere.

Prin decizia curții de apel din 21 mai 2021, s-a admis apelul declarat de V.H., s-a casat hotărârea primei instanțe din 18 decembrie 2020 și s-a trimis cauza la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată, din motivul încălcării procedurii de citare legală a pârâtei.

1. Determinați dacă relațiile stabilite între părți reprezintă raport juridic de împrumut sau un alt raport juridic.

2. Relatați despre dobânda legală de întârziere, cazurile și condițiile încasării acesteia.

3. Identificați temeiurile în baza cărora instanța de apel poate trimite cauza la rejudecare.

4. Indicați cazurile în care instanța urmează să solicite oficiului teritorial al consiliului național pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat, desemnarea unui avocat din oficiu pentru reprezentarea intereselor unuia dintre participanții la proces.

I.C. s-a născut la 19 noiembrie 1975, este căsătorit cu E.C. și activează în cadrul reprezentanței diplomatice - Ambasada Belgiei în Republica Moldova.

La 17 martie 2020, I.C. mergând pe trotuar spre serviciu, la intersecția străzilor Decebal și Unirii din mun. Hâncești, a fost grav accidentat de un automobil implicat într-un accident rutier.

Imediat, I.C. a fost internat la Spitalul de Urgență, secția terapie intensivă, cu diagnosticul traumatism cranio-cerebral, stare vegetativă, după care a fost transferat la Institutul de Neurologie și Neurochirurgie.

Actualmente, I.C. a fost transferat la domiciliu, fiind îngrijit de către soția sa, E.C. și de către mama sa, N.C.

Având în vedere că la momentul producerii accidentului rutier, I.C. era angajat în cadrul Ambasadei Belgiei în Republica Moldova și avea încheiat un contract de asigurare a vieții cu compania de asigurări „GENERAL ASIGURĂRI" din Belgia, compania respectivă suportă toate cheltuielile pentru restabilirea stării de sănătate a lui I.C.

Din cauza că starea de sănătate a lui I.C nu se îmbunătățește, compania de asigurări a solicitat prezentarea unei hotărâri de instituire a tutelei în privința lui I.C., pentru a putea semna toate actele necesare cu tutorele acestuia.

La 20 aprilie 2021, Centrul de Medicină Legală a întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 258726151A01, în conținutul căruia a formulat următoarele concluzii: persoana expertizată I.C. prezintă deficiența fizică și mintală „Tulburare organică de personalitate cu schimbări pronunțate de personalitate"; persoana expertizată conform stării psihice nu poate conștientiza acțiunile sale, nu este aptă de a exprima deliberat voința sa în aprobarea decizională, conform stării psihice necesită supraveghere și îngrijire permanentă, este strict necesar reprezentarea persoanei la încheierea actelor juridice atât patrimoniale, cât și cu caracter personal, având discernământul psihic abolit în totalitate.

Astfel, pe 5 mai 2021, E.C. a depus în instanță o cerere cu privire la instituirea măsurii de ocrotire judiciară sub forma tutelei în privința lui I.C., pe un termen de 5 ani. Totodată, petiționara a solicitat emiterea unei încheieri cu privire la instituirea ocrotirii provizorii în privința lui I.C., pentru perioada desfășurării procedurii de instituire a tutelei.

Prin încheierea din 8 mai 2021, s-a acceptat spre examinare cererea depusă de E.C. și s-a fixat ședința de examinare a cauzei pentru 14 septembrie 2021. Prin aceeași încheiere, s-a instituit ocrotirea provizorie în privința lui I.C. pe perioada desfășurării procedurii de instituire a tutelei.

1. Identificați drepturile şi obligațiile părților conform contractului de asigurări de viață.

2. Analizați efectele juridice ale ocrotirii provizorii.

3. Soluționați litigiul în fond.

4. Indicați acțiunile ce urmează a fi întreprinse de instanță la etapa pregătirii pentru examinare a procedurii de instituire a tutelei.

SRL „AGRO-BIZ” a fost înființată pe 26 noiembrie 1999, activând în domeniul agricol în satul Sărata Galbenă, municipiul Hâncești.

Anterior fondării societății, în patrimoniul Cooperativei Agricole de Producție „Muncitorii”, în calitate de obiect al cotelor-părți valorice au fost deținute bunurile imobile, construcții cu numerele cadastrale 4621102.410.01 cu suprafața de 1045 m.p., 4621102.410.02 cu suprafața de 1078,1 m.p., 4621102.410.03 cu suprafața de 103,1 m.p., 4621102.410.04 cu suprafața de 469,1 m.p., amplasate în satul Sărata Galbenă, municipiul Hâncești.

Din 1999 și până în prezent, SRL „AGRO-BIZ” exercită posesiunea și folosința construcțiilor respective, cu acordul deținătorilor cotelor-părți valorice.

Pe 7 decembrie 2014, în temeiul deciziei membrilor grupului deținătorilor de cote-valorice, în număr de 194 persoane, s-a decis de a perfecta documentar vânzarea către SRL „AGRO-BIZ” a cotelor valorice vizând construcțiile menționate, în număr de 194 titulari, la preț negociabil.

Pe 30 septembrie 2020, SRL „AGRO-BIZ” a depus în Judecătoria Hâncești o cerere cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică – exercitarea posesiei de către SRL „AGRO-BIZ” a construcțiilor cu numerele cadastrale 4621102.410.01 cu suprafața de 1045 m.p., 4621102.410.02 cu suprafața de 1078,1 m.p., 4621102.410.03 cu suprafața de 103,1 m.p., 4621102.410.04 cu suprafața de 469,1 m.p., amplasate în satul Sărata Galbenă, municipiul Hâncești și constatarea faptului care are valoare juridică – de dobândire a dreptului de proprietate prin uzucapiune de către SRL „AGRO-BIZ” în privința bunurilor imobile litigioase.

Cererea din numele SRL „AGRO-BIZ” a fost semnată și depusă în instanța de judecată de către avocatul G.Z., care acționa în baza mandatului avocațial seria MAS nr. 457842 din 15 iulie 2020.

Mandatul avocatului a fost semnat de către avocatul G.Z., care acționa în baza unei procuri simple, eliberate de SRL „AGRO-BIZ” pe numele avocatului.

1. Identificații condițiile dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune.

2. Descrieți procedura aplicabilă uzucapiunii dreptului contrar cuprinsului registrului de publicitate.

3. Analizați conținutul dreptului de proprietate, reieșind din dispozițiile art. 1 Protocolul Adițional 1 la CEDO.

4. Soluționați litigiul în fond. Motivați soluția.

În cadrul ședinței Parlamentului Republicii Moldova din 18 decembrie 2020, în care erau dezbătute politici bugetare pentru anul 2021, unul din deputații din opoziție, D.V. a ținut un discurs la tribuna Parlamentului, indicând următoarele „*Partidele de conducere, care au compromis definitiv lupta împotriva pandemiei și conducerea Republicii Moldova, împreună cu alte componente ale acestui Parlament își doresc împreună cu gruparea criminală a „independenților" și cu alți transfugi să conducă în continuare țara și să aprobe o politică bugetar-fiscală convenabilă sferelor de interes"*.

S.U., membră a Partidului Muncitoresc, care se află la conducere, i-a înaintat lui D.V. o cerere prealabilă, prin care a solicitat dezmințirea informațiilor false relatate în cadrul ședinței Parlamentului din 18 decembrie 2020.

În termenul stabilit de lege, D.V. nu a dat un răspuns la cererea prealabilă.

Pe 12 februarie 2021, S.U. a depus în Judecătoria Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva lui D.V. cu privire la obligarea dezmințirii informațiilor false și defăimătoare prezentate la 18 decembrie 2020 în cadrul ședinței plenare a Parlamentului Republicii Moldova și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 150 000 lei.

Prin încheierea din 18 februarie 2021, s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de S.U. și s-a fixat ședința de soluționare amiabilă a litigiului pentru 26 iunie 2021.

În ședința de soluționare amiabilă a litigiului, reprezentantul pârâtului D.V., avocatul S.B. a înaintat un demers prin care a solicitat încetarea procesului, din motiv că pârâtul a făcut declarațiile în exercitarea mandatului de deputat și beneficiază de imunitate parlamentară. Totodată, reprezentantul pârâtului a adus la cunoștință instanței că reclamanta nu a achitat taxa de stat.

Prin încheierea din 26 iunie 2021, s-a admis demersul reprezentantului pârâtului și s-a încetat procesul civil intentat la acțiunea depusă de S.U. S-a încasat de la S.U. în beneficiul statului taxa de stat în cuantum de 4 500,00 lei.

Încheierea a fost comunicată reclamantei la 1 iulie 2021.

Pe 29 iulie 2021, S.U. a declarat recurs împotriva încheierii din 26 iunie 2021.

1. Determinați beneficiarii libertății de exprimare și limitele întinderii libertății, în funcție de fiecare categorie.

2. Expuneți-vă motivat, dacă poate fi intentată o acțiune cu privire la defăimare împotriva deputatului.

3. Argumentați dacă soluția judecătorului de încetare a procesului și de încasare a taxei de stat este întemeiată. Indicați termenul și modul căii de atac ce poate fi exercitată împotriva încheierilor.

4. Identificați criteriile care urmează a fi luate în considerare la stabilirea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică.

Pe 2 martie 2019, C.A. „Asigurări Auto” S.A. în calitate de asigurător şi A.S. în calitate de asigurat, au încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule seria RCAI nr. 001217028, prin care asigurătorul a acordat asiguratului protecție din asigurare pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule, pentru perioada de 12 luni, începând cu 2 martie 2019 până la 1 martie 2020.

În baza contractului de asigurare, a fost eliberată polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr. RCAI-001217028.

Pe 2 noiembrie 2019, a avut loc un accident rutier, cu implicarea automobilului de model „BMW 520D”, condus de A.S.

Conform deciziei agentului constatator și procesului-verbal cu privire la contravenție din 2 noiembrie 2019, S.A. a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută la art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Pe 3 noiembrie 2019, persoana păgubită V.L. a adresat C.A. „Asigurări Auto” S.A. o cerere de despăgubire a prejudiciului suportat în urma accidentului rutier din 2 noiembrie 2019.

În cadrul dosarului de daună, s-a stabilit că valoarea prejudiciului material cauzat lui V.L. constituie suma de 12 168,60 lei, suma respectivă fiind achitată păgubitului la 20 decembrie 2019.

Pe parcursul examinării dosarului de daună, C.A. „Asigurări Auto” S.A. a constatat că automobilul nu era asigurat, în legătură cu aceasta a înaintat un demers către Agenția Națională Transport Auto pentru a stabili, dacă automobilul condus de A.S. a fost supus reviziei tehnice.

Conform răspunsului Agenției Naționale Transport Auto din 12 ianuarie 2020, compania de asigurări a fost informată că automobilul de model BMW 525D, număr de înmatriculare A545AA, în anul 2019, nu a trecut revizia tehnică. La fel, s-a comunicat companiei de asigurări că automobilul este înregistrat în partea stângă a Nistrului (RMN), iar din acest autoritățile constituționale nu pot furniza informații despre faptul, dacă automobilul a fost supus sau nu reviziei tehnice de autoritățile din stânga Nistrului.

Pe 25 iunie 2020, C.A. „Asigurări Auto” S.A. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui A.S. cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare în mărime de 12 168,60 lei, pe motiv că pârâtul nu deținea revizie tehnică la data producerii accidentului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 20 octombrie 2020, acțiunea companiei de asigurări a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2021, s-a casat hotărârea primei instanței și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii depuse de compania de asigurări.

A.S. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, menționând că, la momentul încheierii contractului de asigurare, compania cunoștea că automobilul este înmatriculat în RMN și nu are revizie tehnică.

1. **Relatați despre conținutul contractului de asigurări.**
2. **Soluționați litigiul în ordine de recurs. Motivați soluția.**
3. **Indicați temeiurile de declarare a recursului și împuternicirile instanței de recurs.**
4. **Specificați care sunt temeiurile degrevării de probațiuni și dacă în speță este incident vreun temei.**

Pe 17 martie 2019, între C.A. „Asigurări Imobile" S.A. și V.L. a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a bunurilor persoanei fizice, obiect al căruia l-a constituit asigurarea bunului imobil – încăpere nelocativă – fără finisaj, cu suprafața de 411,8 m.p., nr. cadastral 0100111.129.01.003, amplasată în mun. Chișinău, str. Igor Vieru 14.

Potrivit contractului de asigurare, imobilul din str. Igor Vieru 14, mun. Chișinău, a fost asigurat pentru următoarele riscuri: incendiu, explozie; acțiuni externe, acțiuni ilicite ale terților persoane; fenomene naturale; acțiunea apei.

În polița de asigurare eliberată de compania de asigurări, în calitate de beneficiar al despăgubirii de asigurare a fost indicată Banca Comercială a Moldovei, în favoarea căreia a fost ipotecat imobilul.

Pe 25 septembrie 2019, aproximativ la ora 20:50, G.A. având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, cu intenție directă, împreună și după înțelegere prealabilă cu N.F., prin deteriorarea peretelui, au pătruns în încăperea amplasată pe str. Igor Vieru 14, mun. Chișinău, de unde au sustras cablu electric cu lungimea de 40 m, prețul unui metru constituind 125 lei, în sumă de 5 000 lei, cauzându-i proprietarului încăperii V.L. o daună materială considerabilă.

După aceasta, V.L. a depus la C.A. „Asigurări Imobile" S.A. o cerere de achitare a despăgubirii de asigurare.

C.A. „Asigurări Imobile" S.A. a examinat cererea depusă de V.L. și i-a comunicat că, potrivit pct. 5 din Anexa nr. 1 a contractului de asigurare facultativă a bunurilor persoanelor fizice A/19 nr. 1230 din 17 martie 2019, bunul imobil a fost asigurat fără finisaj, din acest motiv compania de asigurări nu are temei juridic pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

Nefiind de acord cu refuzul companiei de asigurări, pe 9 ianuarie 2020, V.L. a depus o acțiune în instanța de judecată cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare 120 000 lei.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, C.A. „Asigurări Imobile" S.A. a depus o cerere prin care a solicitat numirea expertizei în vederea determinării cuantumului despăgubirii de asigurare, cerere care a fost admisă prin încheierea din 20 martie 2020.

Potrivit raportului de expertiză nr. 446, valoarea de piață a costului reparației încăperii nelocative cu nr. cadastral 0100111.129.01.003, amplasată în mun. Chișinău, str. Igor Vieru 14, la data de 25 septembrie 2019, conform devizului constituia 197 800 lei.

V.L. a depus o cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de 197 800 lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 45 241,50 lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și taxei de stat.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2020, s-a încasat de la C.A. „Asigurări Imobile" S.A. în beneficiul lui V.L. despăgubirea de asigurare în sumă de 197 800 lei și taxa de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă.

C.A. „Asigurări Imobile" S.A. a depus cerere de apel, iar V.L. a depus apel incident.

1. Indicați obligațiile asigurătorului într-un contract de asigurare.

2. Proiectați soluția speței instanței de apel.

3. Stabiliți subiectul competent să înainteze apelul incident și termenul de înaintare a acestuia.

4. Argumentaţi deosebirile între suspendarea procesului, amânarea procesului şi întreruperea şedinţei de judecată.

Pe 22 februarie 2019, în urma desfășurării concursului pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale, SRL „Pasăre” a obținut titlul de rezident al Parcului Industrial „TRACOM”.

La 2 martie 2019, între S.A. „Tracom” și SRL „Pasăre” a fost încheiat un contract privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial, obiectul căruia constituia desfășurarea de către rezident pe teritoriul Parcului Industrial a proiectului investițional privind: prelucrarea și conservarea păsărilor și a produselor din pasăre, păstrarea și comercializarea angro și cu amănuntul a producției din pește.

Conform Anexei nr. 1 la contract, a fost prevăzut volumul de investiții preconizat și parametrii de bază ai proiectului investițional SRL „Pasăre”, potrivit căruia compania urma să construiască o fabrică de prelucrare a cărnii de pasăre, pe terenul transmis în arendă de Parcul Industrial.

Inițierea și finalizarea activității investiționale urma să fie finalizată în ianuarie 2021.

În vederea executării obligațiilor contractuale, între părți a fost semnat contractul de arendă a unui teren cu suprafața de 3 400 m.p., pe care urma să fie construită fabrica de prelucrare a cărnii de pasăre.

SRL „Pasăre” a depus la autoritatea publică locală o cerere de eliberare a autorizației de construire și a certificatului de urbanism, însă procedura de examinare a cererii respective a fost tergiversată, din motivul neconcordanței datelor cadastrale și suprapunerii terenului transmis în arendă.

Astfel, autorizația de construire a fost eliberată solicitantului la 5 mai 2020.

Prin scrisoarea din 1 februarie 2021, Parcul Industrial a notificat SRL „Pasăre” despre intenția de a rezoluționa în mod unilateral contractul privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial, din motiv că proiectul investițional nu a fost realizat în termen.

SRL „Pasăre” i-a comunicat Parcului Industrial despre acțiunile întreprinse în vederea implementării proiectului investițional asumat.

Prin decizia Parcului Industrial din 20 februarie 2021, s-a retras titlul de rezident al Parcului Industrial „TRACOM” – investitorului SRL „Pasăre”.

Prin notificarea din 25 februarie 2021, Parcul Industrial „TRACOM” a notificat investitorul despre rezoluțiunea unilaterală a contractului, începând cu 1 martie 2021.

SRL „Pasăre” a contestat în instanță decizia din 20 februarie 2021 și notificarea de rezoluțiune din 25 februarie 2021.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat inclusiv și suspendarea executării deciziei din 20 februarie 2021, din motiv că retragerea titlului de rezident privează reclamantul de dreptul de a executa lucrări de construcție la fabrică.

1. **Definiţi contractul de arendă şi indicaţi caracterele juridice ale acestuia.**
2. **Analizați temeiurile și efectele rezoluțiunii contractului.**
3. **Soluționați cauza în fond. Motivația soluția.**
4. **Identificaţi temeiurile de solicitare ale asigurării acţiunii civile şi expuneţi-vă asupra cererii de asigurare a acţiunii, la prezenta speţă.**

Pe 6 aprilie 2019, agentul constatator al SSTAR al Inspectoratului de Poliție Ialoveni a încheiat un proces-verbal cu privire la contravenție, prin care D.V. a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale.

Agentul constatator a reținut în sarcina făptuitorului că, la 3 aprilie 2019, în ajunul orei 13:15, D.V., conducând automobilul de model „VAZ 2107", cu numărul de înmatriculare IL XX 007, în satul Puhoi, raionul Ialoveni, a ignorat punctul 39 din Regulamentul Circulației Rutiere și a tamponat autocamionul de model ZIL cu numărul de înmatriculare A478.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, seria și numărul MAI03 799094 din 6 aprilie 2019, D.V. l-a contestat în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 3 decembrie 2019, s-a admis contestația lui D.V. și s-a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 799094 din 6 aprilie 2019, intentat de către SSTAR al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional și a deciziei de sancționare contravențională sub formă de amendă - 18 unități convenționale, cu încetarea procesului contravențional.

Soluția instanței de judecată de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator a fost justificată prin faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție este afectat de vicii de legalitate.

Hotărârea Judecătoriei Hâncești a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 aprilie 2020.

D.V. a depus la Judecătoria Hâncești o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, cauzat în rezultatul intentării neîntemeiate a cauzei contravenționale pe numele său.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 20 septembrie 2020, acțiunea depusă de D.V. a fost admisă parțial, fiind încasată de la Ministerul Finanțelor în beneficiul lui D.V. suma de 250 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretențiile au fost respinse.

Ministerul Finanțelor a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hâncești din 20 septembrie 2020, solicitând casarea hotărârii și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța competentă.

1. Analizați mecanismul legal pus la dispoziție persoanei pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a tragerii ilegale a persoanei la răspundere contravențională.

2. Soluționați litigiul în fond.

3. Relatați despre competența instanțelor de judecată în cazul depunerii cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

4. Identificați cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 22 iulie 2005, V.G. a fost restabilit în funcția de șef al reprezentanței Bălți a SRL „Bălți-Gaz”, fiind încasat de la SRL „Bălți-Gaz” în beneficiul lui V.G. salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 9 440,48 lei și suma de 2 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În vederea executării hotărârii Judecătoriei Bălți din 22 iulie 2005, SRL „Bălți-Gaz” a emis un ordin cu privire la restabilirea lui V.G. în funcția de șef al reprezentanței Bălți a SRL „Bălți-Gaz”, însă a refuzat să achite salariul mediu pentru absența forțată de la muncă și prejudiciul moral.

Prin încheierea Oficiului de Executare Bălți din 9 septembrie 2007, s-a intentat procedura de executare silită a documentului executoriu eliberat de Judecătoria Bălți la 22 iulie 2005, cu privire la încasarea de la SRL „Bălți-Gaz” în beneficiul lui V.G. a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 9 440,48 lei și suma de 2 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Pe 21 decembrie 2007, SRL „Bălți-Gaz” i-a achitat lui V.G. suma de 9 480,48 lei.

Astfel, pe 22 decembrie 2007, s-a încetat procedura de executare intentată în vederea executării documentului executoriu eliberat de Judecătoria Bălți la 22 iulie 2005.

Încheierea Oficiului de executare Bălți a fost contestată de V.G. în instanța de judecată.

Prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Bălți din 15 martie 2017, cererea de contestare a actelor executorului judecătoresc depusă de V.G. a fost respinsă ca tardivă.

Pe 31 iulie 2019, V.G. a depus în instanță o acțiune împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen legal a hotărârii judecătorești din 22 iulie 2005, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

La cererea de chemare în judecată depusă de V.G. a fost anexată copia dispozitivului hotărârii din 22 iulie 2005 și copia buletinului de identitate al reclamantului, autentificate de reclamant personal.

Prin încheierea din 5 august 2019, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată înaintată de V.G., fiind obligat reclamantul să prezinte copiile actelor prezentate, autentificate de notar sau avocat.

Pe 12 august 2019, reclamantul a prezentat copia dispozitivului hotărârii din 22 iulie 2005 și copia buletinului de identitate al reclamantului, autentificate de notar.

Pe parcursul examinării cauzei în fond, la etapa explicațiilor, Ministerul Justiției a ridicat excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată depusă de V.G., solicitând respingerea acesteia.

1. Relatați despre conținutul dreptului la un proces echitabil, sub aspect civil, garantat de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

2. Indicați criteriile care urmează a fi luate în considerație la aprecierea rezonabilității termenului de executare a unei hotărâri judecătorești.

3. Soluționați excepția de tardivitate.

4. Explicați diferențele între hotărâre judecătorească definitivă și hotărâre judecătorească irevocabilă, specificând efectele acestora.

Pe 15 septembrie 2014, SRL „Flacăra” a depus la Inspectoratul de Poliție Buiucani o plângere prin care s-a solicitat intentarea procesului penal pe faptul sustragerii bunurilor din imobilele din str. Calea Ieșilor 10, mun. Chișinău și recunoașterea în calitate de parte vătămată și parte civilă în procedura în cauză.

Prin ordonanța Procurorului în Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău, S.Ș. din 5 noiembrie 2015, s-a dispus începerea urmăririi penale, conform semnelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (5) din Codul Penal, pe faptul sustragerii, în perioada anilor 2013 - 2015 a părților componente din imobilul ce aparține SRL „Flacăra”.

Prin ordonanța Procurorului în Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău, S.Ș. din 7 august 2016, s-a dispus suspendarea urmăriri penale în cauza penală nr. 2010428030 până la stabilirea persoanei care urmează a fi pusă sub învinuire.

Prin ordonanța Procurorului adjunct în Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău, S.Ș. din 3 decembrie 2016, s-a dispus reluarea urmăririi penale și s-a fixat termenul de urmărire penală până la 3 ianuarie 2017.

Prin ordonanța Procurorului în Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău, S.L. din 27 februarie 2019, s-a dispus scoaterea învinuitului G.S de sub urmărire penală, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fiind suspendată urmărirea penale până la identificarea persoanei care poate fi pusă sub învinuire

Nefiind de acord cu ordonanța respectivă, SRL „Flacăra” a contestat-o la procurorul ierarhic superior, după care a contestat-o în fața judecătorului de instrucție.

Prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 29 mai 2019, s-a respins plângerea depusă de SRL „Flacăra”.

Încheierea respectivă a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2019.

Pe 23 decembrie 2019, SRL „Flacăra” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei penale și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 3 februarie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Flacăra”, s-a constatat încălcarea dreptului SRL „Flacăra” la examinare în termen rezonabil a cauzei penale din 15 septembrie 2014. În rest, acțiunea a fost respinsă

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020, s-a respins apelul declarat de SRL „Flacăra” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău din 3 februarie 2020.

Pe 20 decembrie 2020, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020. Prin recursul declarat, s-a invocat că acțiunea cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei penale a fost depusă de un subiect care nu deține acest drept.

1. Identificați, reieșind din jurisprudența CtEDO, care sunt criteriile ce urmează a fi luate în considerare la aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare.

2. Determinați persoanele care pot invoca încălcarea dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei penale.

3. Soluționați litigiul în ordine de recurs.

4. Indicați temeiurile de declarare a recursului ca inadmisibil.

Pe 1 martie 2019, între Consiliul municipal Cahul în calitate de locator, și S.A. „Unite” în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 5/10/100, obiectul căruia constituie transmiterea în locațiune a încăperilor nr. 1-3, 5 - demisol; nr. 2, 2a, 2b, 3-13, 15, 16, 19-22 parter cu suprafața de 414 m.p., amplasate în mun. Cahul, str. Chișinău 5.

Prin contract, părțile au stabilit că prețul locațiunii anuale constituie 676 491,19 lei.

Conform legii bugetului de stat și deciziei Consiliului municipal Cahul nr. 1/20-3 din 28 octombrie 2019, cuantumul chiriei anuale, începând cu data de 1 ianuarie 2020, a fost stabilit în mărime de 836 083,38 lei.

Locatarul S.A. „Unite” a fost informat despre modificările operate la cuantumul chiriei anuale și necesitatea de a se prezenta la Primăria mun. Cahul pentru a semna acordul adițional de introducere a modificărilor la cuantumul plății pentru spațiile închiriate, însă acesta a refuzat să semneze acordul adițional pe motivul dezacordului cu mărimea stabilită.

Conform calculelor efectuate de locator, plata chiriei restante pe care o datorează S.A. „Unite” constituie 960 088,06 lei, iar conform pct. 3.1.1 al contractului de locațiune, suma penalității constituie 121 696,11 lei.

Pe 5 februarie 2021, Consiliul municipal Cahul a depus o acțiune împotriva S.A. „Unite” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 960 088,06 lei și încasarea penalității în mărime de 121 696,11 lei.

După comunicarea acțiunii, S.A. „Unite” a depus o cerere reconvențională împotriva Consiliului municipal Cahul și a Agenției Proprietății Publice, prin care a solicitat constatarea nulității contractului de locațiune nr. 5/10/100 din 1 martie 2019, menționând că Consiliul municipal Cahul nu a fost în drept să transmită în locațiune încăperile indicate.

În acest sens, la cererea reconvențională a fost anexat extrasul din Registrul bunurilor imobile, conform căruia proprietar al încăperilor nr. 1-3, 5 - demisol; nr. 2, 2a, 2b, 3-13, 15, 16, 19-22 parter cu suprafața de 414 m.p. amplasate în mun. Cahul, str. Chișinău 5, cota-parte 1.0, este Republica Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 21 iulie 2021, s-a admis integral acțiunea depusă de Consiliul municipal Cahul și s-a respins acțiunea reconvențională.

S.A. „Unite” și Agenția Proprietății Publice au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul din 21 iulie 2021.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 20 august 2021, nu s-a dat curs cererilor de apel declarate de S.A. „Unite” și Agenția Proprietății Publice, fiind acordat termen apelanților pentru prezentarea apelului motivat și achitarea taxei de stat în cuantum de 37 500 lei.

1. Relatați despre conținutul contractului de locațiune.

2. Enumerați şi analizați temeiurile în baza cărora poate fi solicitată rezoluțiunea contractului de locațiune.

3. Identificați temeiurile de restituire și de a nu da curs cererii de apel.

4. Soluționați speța în ordine de apel.

Pe 1 martie 2019, SRL „Cafenea” a încheiat cu D.P. un contract de locaţiune a încăperii nelocative, cu o suprafaţă de 163,4 m.p., a terasei cu suprafaţa de 200 m.p. şi a încăperii auxiliare cu suprafaţa de 100 m.p., amplasate pe str. Burebista 15/2, mun. Bălți.

Bunul a fost transmis în locațiune pentru a fi folosit în calitate de restaurant, bar, cafenea sau club, pe un termen de 10 ani, contra unei sume de 2 500 de euro lunar.

Potrivit pct. 2.4 din contract, locatarul s-a obligat să repare şi să îmbunătățească sediul luat în arendă.

Astfel, SRL „Cafenea” a efectuat lucrări de reparaţie capitală a interiorului încăperii luate în locaţiune şi a utilat imobilul cu bunuri ce-i aparţin în valoare de 2 582 000 de lei, lucrările de reparație fiind efectuate fără acordul lui D.P.

Pentru activitatea începută şi având ca bază contractul de locaţiune, a contractat mai multe credite, iar pentru asigurarea rambursării creditelor a contat pe activitatea ce o va desfăşura în baza contractului de locaţiune încheiat cu D.P.

Din cauza neachitării plății locațiunii, D.P. a depus în instanță o acțiune cu privire la încasarea datoriei, rezoluțiunea contractului de locațiune și evacuarea locatarului din imobilul transmis în locațiune, acțiune ce a fost admisă prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Bălți (sediul Sângerei) din 19 ianuarie 2021.

Pe 20 mai 2021, SRL „Cafenea” a depus în instanță o acțiune împotriva lui D.P. cu privire la încasarea sumei de 2 582 000 de lei pentru compensarea valorii îmbunătățirilor efectuate bunului imobil luat în locațiune.

Prin cererea de chemare în judecată depusă, s-a solicitat inclusiv aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra încăperilor nelocative din str. Burebista 15/2, mun. Bălți.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 29 mai 2021, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, fiind aplicat sechestru asupra încăperii nelocative, cu o suprafaţă de 163,4 m.p., a terasei cu suprafața de 200 m.p. și a încăperii auxiliare cu suprafața de 100 m.p., amplasate pe str. Burebista 15/2, mun. Bălți și a emis titlu executoriu în acest sens.

La solicitarea pârâtei a obligat societatea reclamantă să depună o cauțiune în mărime de 1 000 000 lei, acordând pentru aceasta un termen de 10 zile.

Din motivul nedepunerii cauțiunii, instanța a emis o încheiere prin care a anulat măsurile de asigurare, încheierea fiind executorie de la pronunțare.

În cadrul ședinței de judecată, pârâta D.P. a recunoscut că încăperile transmise în locațiune au fost reparate de către SRL „Cafenea”, însă a menționat că toate îmbunătățirile au fost efectuate fără acordul locatorului. Totodată, aceasta a relatat că lucrările de reparație au fost executate pentru adaptarea încăperii scopului locațiunii.

1. Indicaţi care sunt condiţiile în care locatarul poate efectua îmbunătăţiri la bunul imobil închiriat.

2. Soluţionaţi cauza în fond, reieşind din circumstanţele de fapt ale speţei.

3. Analizaţi temeiurile şi procedura aplicabilă cererilor de aplicare și de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

4. Determinați forța probantă a explicațiilor participanților la proces în cadrul procesului civil.

Pe 15 martie 2019, între B.L. și I.C. au fost încheiate două contracte de înstrăinare a bunurilor imobile cu condiția întreținerii pe viață, conform cărora beneficiarul întreținerii a transmis în proprietate și posesie dobânditorului imobilul compus din: apartamentul nr. 8, cu suprafața de 53,3 m. p., inclusiv cu suprafața locativă de 32,2 m. p., 1/12 parte din sarai - 1; 1/12 parte din beci - 5; 1/12 parte din gard - I; 1/12 parte din gard - II; 1/12 parte din pavaj – III, care se află în mun. Chișinău, str. București 28, precum și garajul nr. 17, situat în mun. Chișinău, str. Bulgară 21.

Conform contractelor menționate, I.C. și-a asumat obligațiunea să-l întrețină pe B.L. pe tot restul vieții sale și să suporte cheltuielile de înmormântare după decesul ei.

Întreținerea prevăzută de contract consta în asigurarea hranei zilnice, îmbrăcămintei, încălțămintei, a ajutorului necesar și dreptul de a locui și a se folosi de imobilul înstrăinat pe tot parcursul vieții.

Pe 20 septembrie 2019, I.C. a plecat la domiciliere permanentă în Statele Unite ale Americii, rugând-o pe vecina sa, A.F., să aibă grijă de B.L. și să-l asigure cu toate cele necesare.

Până în luna martie 2020, I.C. transmitea lunar bani pe contul lui A.F., care, la rândul său, avea grijă de B.L. și-l asigura cu toate cele necesare.

Din cauza pandemiei COVID-19, I.C. și-a pierdut locul de muncă, situație ce a generat imposibilitatea de a asigura întreținerea lui B.L.

Pe 6 iulie 2020, B.L., reprezentat de A.F. (care este nepoata sa și deține diplomă de master în studii juridice) a depus o acțiune în instanța de judecată împotriva lui I.C., prin care a solicitat rezoluțiunea contractelor de înstrăinare a bunurilor imobile cu condiția întreținerii pe viață.

Reclamantul a susținut că I.C. nu-i asigură întreținerea datorată în baza contractelor de înstrăinare a bunurilor imobile cu condiția întreținerii pe viață, de acest lucru ocupându-se în exclusivitate A.F.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 30 decembrie 2020, s-a respins acțiunea depusă de B.L., pe motiv că reclamantul nu a prezentat probe care să confirme că I.C. nu-i asigură întreținerea datorată.

B.L. reprezentat de A.F. (care este nepoata sa și deține diplomă de master în studii juridice) a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău din 30 decembrie 2020.

1. Relatați despre conținutul contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viaţă.

2. Indicați temeiurile de rezoluțiune a contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

3. Identificați cercul persoanelor care pot declara apel.

4. Determinați sarcina probațiunii în litigiile de rezoluțiune a contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

La 23 aprilie 2019, E.R. împreună cu soţul său V.R. (decedat la 4 mai 2019) au donat fiicei N.M. proprietatea lor comună în devălmăşie compusă din casa de locuit cu lotul de pe lângă casă şi cu două construcţii accesorii situate în satul Suruceni, raionul Ialoveni.

Până la încheierea contractului de donaţie şi după aceasta, atât N.M., soțul acesteia, cât și mama sa, E.R. au locuit în imobilul donat.

După efectuarea tranzacţiei, relaţiile dintre părțile litigante au decurs normal, însă pe 30 iulie 2019, N.M. a iniţiat o ceartă cu mama sa, în rezultatul căreia a agresat-o fizic, cauzându-i vătămări corporale sub formă de excoriații pe torace, echimoze pe ambele glande mamare.

Pe faptul dat, la 6 august 2019, pârâtei i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţia prevăzută la art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, care nu a fost contestat de aceasta.

După acest incident, N.M. deseori iniţia certuri, amenințând-o pe mama sa cu aplicarea violenţei, exprima în adresa ei cuvinte urâte chiar în prezenţa copiilor ei minori, inclusiv în prezenţa vecinilor, deseori o alunga din casă, aceasta fiind nevoită să înnopteze pe la vecini.

Din cauza N.M., relaţiile între părți s-au tensionat, iar comportamentul agresiv permanent al N.M. o ţinea pe E.R. în stare de frică, teamă pentru a nu fi supusă din nou agresiunii fizice de care era amenințată în continuu, iar pentru a nu-şi pune viaţa şi sănătatea în pericol a fost nevoită să-şi caute o locuinţă pentru a trăi în liniște.

La 17 noiembrie 2019, a încheiat cu M.G. un contract de locațiune, pe un termen de trei ani, a casei de locuit, situată în satul Suruceni, raionul Ialoveni.

În momentul în care E.R. a dorit să-și i-a o parte din lucrurile sale din casa donată fiicei sale, aceasta a agresat-o fizic pe mama sa, aplicându-i mai multe lovituri.

Pe faptul dat, la 20 noiembrie 2019, de către Inspectoratul de Poliție Ialoveni a fost inițiată urmărirea penală în baza art. 201^1 din Codul Penal, iar prin sentința Judecătoriei Hâncești din 13 mai 2020, N.M. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracţiunii prevăzută la art. 201^1 alin. (1) din Codul penal şi condamnată la un an de închisoare cu suspendarea condiţionată a pedepsei pe un termen de probă de un an.

Sentinţa nu este definitivă, fiind atacată cu apel de N.M.

Pe 30 mai 2020, E.R. în interes propriu și în interesul lui V.R. a depus o acțiune în instanță împotriva N.M. cu privire la revocarea donației.

Pârâta a obiectat împotriva acțiunii depuse de E.R., menționând că toate certurile și conflictele apărute între părți au fost inițiate de reclamantă, care solicita ca N.M. să doneze o parte din proprietate lui I.R., care este nepot de la fiu.

1. **Analizaţi irevocabilitatea donației și excepțiile acesteia.**
2. **Relatați despre revocarea donației pentru ingratitudine.**
3. **Soluționați litigiul în fond. Motivația soluția.**
4. **Apreciați, reieșind din condițiile speței, dacă E.R. poate intenta o acțiune cu privire la revocarea donației în interesele soțului defunct. Motivați soluția.**

Pe 21 martie 2019, între Procuratura Căușeni și Banca Comercială MOLDBANK a fost încheiat contractul nr. 10-PC05-2019 de salarizare prin intermediul cardurilor bancare, conform condițiilor căruia clientul a încredințat, iar Banca a acceptat obligația de a primi și înregistra sume bănești și a efectua transferuri prin intermediul conturilor speciale de card, deschise de către Bancă, angajaților clientului, sumele salariilor, îndemnizațiilor și altor plăți efectuate în folosul angajaților, indicate în dispoziția de plată a clientului, conform listei nominale anexate.

Conform clauzelor contractuale, Banca și-a asumat obligația să deschidă C.S.C. și să emită carduri bancare angajaților clientului în baza listelor prezentate de client și cererile angajaților; să treacă în C.S.C. sumele decontate în conformitate cu listele prezentate de către client cel mult într-o zi lucrătoare din momentul înregistrării în conturile deschise de Bancă a mijloacelor transferate și comisioanelor etc.

Conform clauzelor contractuale, Procuratura Căușeni și-a asumat obligația să transfere lunar prin intermediul dispoziției de plată pe C.S.C., deschise de Bancă angajaților săi, sumele salariilor, indemnizațiilor și altor plăți.

Pe 23 septembrie 2019, G.H. a solicitat în baza art. 30 alin. (3) din Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, la locul de muncă, Procuratura Căușeni, ca salariul său de funcție să fie transferat la contul soției A.H., cererea respectivă fiind acceptată de angajator.

Banca a refuzat să execute dispoziția de plată prezentată de Procuratura Căușeni, în conținutul căreia în calitate de beneficiar al salariului lui G.H. a fost indicată soția acestuia A.H., transferând salariul și plățile aferente la cardul bancar salarial al reclamantului.

Nefiind de acord cu aceste acțiuni ale Băncii, la 4 octombrie 2019, G.H. a expediat în adresa Băncii o plângere prin care a solicitat să fie întreprinse toate măsurile cu persoanele care au tergiversat transferul salariului său la contul bancar al soției.

Prin răspunsul din 28 octombrie 2019, Banca i-a comunicat lui G.H. că includerea datelor cardului soției sale, care nu este angajată a Procuraturii Căușeni, în fișierul destinat încasărilor salariilor pentru salariații companiei respective este o încălcare gravă a contractului salarial din 21 martie 2019. Astfel, Banca a reiterat că a acționat în strictă conformitate cu contractul de salarizare, prin intermediul cardurilor bancare, fără a încălca drepturile în calitate de client.

Pe 29 decembrie 2019, G.H. a depus în instanță o acțiune împotriva Băncii cu privire la obligarea Băncii să transfere lunar, prin intermediul dispoziției de plată pe conturile speciale de card deschise suma salariului, indemnizațiilor și a altor plăți, conform dispoziției de plată eliberată de contabilitatea Procuraturii Căușeni, conform rechizitelor bancare ale beneficiarului și destinația plății, și încasarea din contul Băncii a sumei salariului care a fost transferat greșit pe alt cont în mărime de 22 587,09 lei.

1. **Relatați despre conținutul contractului de cont curent bancar.**
2. **Soluționați litigiul în fond. Motivați soluția.**
3. **Identificați cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.**
4. **Explicați drepturile și obligațiile părților la procesul civil.**

Pe 21 martie 2019, între Banca Comercială MOLDBANK în calitate de creditor, și SRL „Transport-Feroviar”, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. 3/19. Conform condițiilor, Banca s-a obligat să acorde debitorului un credit în sumă de 59 000 euro, iar debitorul s-a obligat să restituie creditul, să plătească dobânda, pentru utilizarea creditului și alte plăți aferente stabilite de contract.

Pentru asigurarea executării în termen a obligațiilor asumate de SRL „Transport-Feroviar” în baza contractului de credit nr. 3/19, la 24 martie 2019, între Banca Comercială MOLDBANK, în calitate de creditor ipotecar, și V.R., în calitate de garant ipotecar, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 1547, prin care debitorul ipotecar a transmis în ipotecă creditorului ipotecar bunul imobil – casa de locuit cu suprafața de 210 m.p., nr. cadastral 0100258.142.12, amplasat în mun. Chișinău, str. Pietrarilor 2/3.

Prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău din 23 august 2019, s-a aprobat raportul final și bilanțul de lichidare ale SRL „Transport-Feroviar”. S-au considerat stinse creanțele neexecutate ale SRL „Transport-Feroviar”. S-a dispus lichidarea SRL „Transport-Feroviar”, cu radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice din motivul lichidării acesteia.

Din considerentul că debitorul SRL „Transport-Feroviar” nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractul de credit nr. 3/19 din 21 martie 2019, Banca a depus în instanță o acțiune cu privire la executarea silită a dreptului de ipotecă, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 18 septembrie 2020, s-a admis acțiunea Băncii și s-a permis executarea silită a dreptului de ipotecă de către Bancă prin deposedarea și vânzarea unei terțe persoane de către creditorul ipotecar sau de către orice altă persoană împuternicită de creditorul ipotecar a bunului imobil ipotecat, întru executarea contractului de credit, fiind dispusă și evacuarea silită a persoanelor și averea acestora din imobilul transmis Băncii.

Hotărârea respectivă a devenit irevocabilă la 30 ianuarie 2021, în baza încheierii Curții Supreme de Justiție.

Pe 28 februarie 2021, V.R., din numele căreia acționa în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău din 18 septembrie 2020, Banca Comercială MOLDBANK, în calitate de vânzător, și A.S., în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil nr. 2558, autentificat de notarul public E.P., referitor la vânzarea bunului imobil – casa de locuit cu suprafața de 210 m.p., nr. cadastral 0100258.142.12, amplasat în mun. Chișinău, str. Pietrarilor 2/3, contra sumei de 120 000 euro.

Pe 25 mai 2021, V.R. a înaintat în instanță o acțiune cu privire la încasarea din contul Băncii Comerciale MOLDBANK a sumei de 120 000 euro, cu titlu de îmbogățire nejustificată.

Reclamanta a invocat că Banca nu a fost în drept să vândă bunul imobil ipotecat, deoarece debitorul de bază a fost lichidat, iar odată cu lichidarea debitorului au fost stinse toate creanțele neexecutate ale SRL „Transport-Feroviar”, inclusiv cea garantată cu ipotecă.

1. Stabiliți care sunt condițiile îmbogățirii nejustificate și dacă în speța dată este prezentă îmbogățirea nejustificată a Băncii.

2. Soluționați litigiul în fond. Motivația soluția.

3. Explicați procedura de examinare a cauzei în fond.

4. Indicați acțiunile judecătorului ce urmează a fi întreprinse la etapa soluționării acceptării cererii de chemare în judecată în procedură.

SRL „Publicitate” are la balanță mai multe panouri publicitare, care sunt instalate pe străzile municipiului Chișinău.

Prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău din 11 ianuarie 2020, s-a obligat SRL „Publicitate” să evacueze două panouri publicitare, instalate pe str. Calea Ieșilor, pentru care compania nu deținea autorizație de instalare. S-a stabilit ca SRL „Publicitate”, în termen de 15 zile de la data emiterii dispoziției, urmează să demonteze și să evacueze panourile publicitare instalate neautorizat pe str. Calea Ieșilor. S-a stabilit că în cazul în care SRL „Publicitate” nu va evacua panourile publicitare, responsabil de evacuare va fi Pretura sectorului Buiucani.

Dispoziția respectivă nu a fost contestată de SRL „Publicitate”.

Prin dispoziția Pretorului sectorului Buiucani nr. 149-d din 20 iulie 2020, ținând cont de faptul că SRL „Publicitate” nu a executat benevol prevederile dispoziției Primarului General al municipiului Chișinău din 11 ianuarie 2020, s-a dispus demontarea și evacuarea panourilor publicitare de pe str. Calea Ieșilor, iar Întreprinderea municipală pentru servicii locative Buiucani să readucă terenul în starea inițială.

Pe 25 iulie 2020, Întreprinderea municipală pentru servicii locative Buiucani a evacuat panourile publicitare instalate neautorizat pe str. Calea Ieșilor, înaintând spre plată Preturii sectorului Buiucani două facturi, cu valoarea totală de 4 987,50 lei.

Pe 26 iulie 2020, Pretura sectorului Buiucani a achitat Întreprinderii suma de 4 987,50 lei.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, Pretura sectorului Buiucani a expediat în adresa SRL „Publicitate” o reclamație prin care a solicitat achitarea sumei de 4 987,50 lei, în termen de 5 zile de la data primirii reclamației.

SRL „Publicitate” a refuzat să achite suma solicitată, motivându-și refuzul prin faptul că panourile demontate nu au fost restituite proprietarului.

Pe 2 octombrie 2020, Pretura sectorului Buiucani a înaintat în instanța de judecată o cerere cu privire la încasarea din contul SRL „Publicitate” suma de 4 987,50 lei cu titlu de prejudiciu material.

Cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe dispozițiile care reglementează răspunderea delictuală.

Prin încheierea judecătorului din 5 octombrie 2020, s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată, pe motiv că Pretura nu are personalitate juridică, fiind o instituție din subordinea Primarului general al municipiului Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2021, s-a casat încheierea din 5 octombrie 2020, fiind trimisă cauza la rejudecare în fond în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 11 februarie 2021, cererea de chemare în judecată a fost acceptată pe rol în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă.

1. Identificați temeiurile angajării răspunderii delictuale.

2. Determinați dacă în speță este incidentă răspunderea delictuală sau este incidentă alt tip de răspundere. Motivația soluția.

3. Indicați temeiurile și efectele refuzului în primirea cererii de chemare în judecată.

4. Analizați împuternicirile instanței de recurs la examinarea recursului împotriva încheierilor judecătorești.

T.O. deține cu drept de proprietate automobilul de model Renault Megan Grand Scenic, cu numărul de înmatriculare UHM 895, anul fabricării 2018.

La începutul lunii octombrie 2020, T.O. și-a dotat automobilul cu anvelope de model „Continental Contieco Contact", de dimensiunile 205/55/R17.

Pe 31 octombrie 2020, ora 17:30, deplasându-se cu automobilul pe str. Zidarilor din comuna Tohatin, mun. Chișinău, drumul L-647, în adiacentul imobilului 6A, a nimerit într-o groapă acoperită cu apă, ca urmare fiind deteriorate două anvelope din partea stângă a autoturismului.

La fața locului a fost solicitată prezența poliției, care a documentat incidentul produs la 31 octombrie 2020.

Potrivit raportului de evaluare întocmit de compania de evaluare independentă „Corect", prejudiciul adus în urma accidentului rutier a fost evaluat în mărime de 6 944,00 lei, ce reprezintă prețul anvelopelor deteriorate pe 31 octombrie 2020.

Având în vedere că strada Zidarilor din comuna Tohatin este drum local, T.O. a înaintat în adresa Primăriei comunei Tohatin o cerere prin care a solicitat achitarea prejudiciului material cauzat în mărime de 6 944,00 lei.

Primăria comunei Tohatin a respins solicitările formulate de T.O., menționând că drumul pe care s-a produs incidentul este drum municipal, iar responsabil de cauzarea prejudiciului se face Primăria municipiului Chișinău.

T.O. a înaintat o cerere de despăgubire și Primăriei municipiului Chișinău, însă aceasta a refuzat achitarea prejudiciului, menționând că drumul pe care s-a produs incidentul este drum local.

Pe 5 februarie 2021, T.O. a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Tohatin și Primăriei municipiului Chișinău, prin care a solicitat încasarea în mod solidar a prejudiciului material cauzat în mărime de 6 944,00 lei.

Cererea de chemare în judecată a fost soluționată în procedură scrisă, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 8 aprilie 2021, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

T.O. a declarat apel prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanței și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Primăria comunei Tohatin și Primăria mun. Chișinău au depus apeluri incidente, solicitând trimiterea cauzei la rejudecare, din motiv că cauza a fost soluționată într-o procedură greșită.

1. Stabiliți dacă în speță sunt incidente reglementările referitoare la răspundere delictuală.

2. Soluționați litigiul în ordine de recurs.

3. Enumerați acțiunile pe care le va întreprinde judecătorul după emiterea încheierii de acceptare a acțiunii în procedură a cererilor cu valoare redusă.

4. Determinați cuantumul taxei de stat ce urmează a fi achitat de fiecare apelant.

Pe 3 mai 2019, între D.B. şi SRL „Turist” a fost încheiat contractul turistic nr. 38 din, prin care compania turistică a comercializat un pachet turistic pentru 5 persoane cu destinaţia Grecia în perioada 6 – 13 august 2019.

În baza contractului turistic, SRL „Turist” a eliberat voucher turistic nr. 778427 şi 7784451 pentru următoarele servicii turistice: cazarea familiei B. în componenţă de 3 persoane şi a familiei H. în componență de 2 persoane în hotelul El Greco Hotel (Salonic) de 4 stele, tip cameră standard ROOM, alimentare tip ALL Inclusive, transport avia pe itinerarul Chişinău-Salonic-Chişinău şi asigurarea medicală.

Pe 6 august 2019, familia B. și familia H. au ajuns la hotelul El Greco Hotel, constatând că hotelul era în reparație și nu corespundea categoriei 4*, iar condiţiile odăii oferite erau deplorabile, mirosea a mucegai, fiind nevoiţi să insiste la schimbarea camerei şi chiar a hotelului.

Respectiv, turiștilor le-a fost acordată o altă cameră aparent cu condiţii mai bune, însă în aceasta nu era făcută curățenie prealabilă, lenjeria de pat şi prosoapele erau murdare.

Potrivit informațiilor de pe site-ul booking.com, hotelul El Greco din regiunea Salonic este de categoria de clasificare 3*.

La revenire în Republica Moldova, D.B. a înaintat pretenția către compania de turism prin care a solicitat restituirea integrală a sumei achitate pentru pachetul turistic, precum şi prezentarea scuzelor în scris pentru serviciile necalitative.

O copie a pretenției a fost expediată şi în adresa Agenţiei pentru protecţia consumatorilor şi supravegherea pieţei.

Prin răspunsul din 8 septembrie 2019, SRL „Turist” a comunicat că a fost solicitat un răspuns oficial de la tur-operatorul SRL „Vacation”, responsabil de calitatea serviciilor turistice, care până la acel moment nu a fost primit.

Pe 15 decembrie 2019, Agenţia pentru protecţia consumatorilor şi supravegherea pieţei a oferit un răspuns, în conținutul căruia a indicat că, prin prisma prevederilor legale în vigoare, responsabil de repararea prejudiciului se face SRL „Turist” care urma să-i satisfacă pretenţiile.

Pe 20 ianuarie 2020, D.B. și E.B. au înaintat o cerere de chemare în judecată înaintată împotriva SRL „Turist”, prin care au solicitat încasarea sumei de 1 580 euro cu titlu de prejudiciu material, ce reprezintă compensarea preţului serviciilor prestate, a despăgubirii în mărime de 5 % din preţul serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului pentru fiecare zi de depășire a termenului de compensare a prețului serviciilor prestate şi sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin referința depusă, SRL „Turist” a solicitat respingerea acțiunii, menționând că responsabil de calitatea serviciilor turistice oferite se face SRL „Vacation”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 19 septembrie 2020, acțiunea depusă de D.B. și E.B. a fost respinsă.

Hotărârea primei instanțe a fost menținută prin decizia instanței de apel din 10 ianuarie 2021.

D.B. și E.B. au declarat recurs împotriva actelor judecătorești enunțate.

1. **Identificaţi normele de drept care guvernează raportul juridic litigios.**
2. **Soluționați litigiul în ordine de regres.**
3. **Analizaţi temeiurile de inadmisibilitate a recursului.**
4. **Determinați cercul participanților la proces, reieșind din condițiile speței.**

Pe 5 septembrie 2019, SRL „Intermediar”, în calitate de prestator și O.V., în calitate de beneficiar, au încheiat contractul de intermediere exclusivă a vânzării, conform condițiilor căruia prestatorul s-a obligat să presteze beneficiarului servicii exclusive de identificare a potențialilor cumpărători /investitori pentru bunul imobil, amplasat pe adresa mun. Cahul, bd. Independenței 20, iar beneficiarul achită, în condițiile prezentului contract, valoarea serviciilor prestatorului.

Potrivit pct. 1.4. din contract, prețul de vânzare al bunului imobil, declarat de beneficiar, constituie 131 500 euro. Durata contractului, era de 12 luni.

Conform prevederilor contractuale, comisionul de intermediere a vânzării bunului imobil constituie 3% calculat din valoarea contractului și plăților obținute de beneficiar, în urma vânzării bunului imobil.

Comisionul de intermediere a vânzării bunului imobil urmează a fi achitat de beneficiar prestatorului odată cu perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare a bunului imobil. În cazul în care pe perioada valabilității acestui contract beneficiarul va înstrăina bunul imobil, personal sau prin intermediar, va fi obligat să achite imediat prestatorului comisionul stabilit de părți.

Pe 5 septembrie 2020, O.V. a identificat un cumpărător, căruia i-a înstrăinat bunul imobil, amplasat pe adresa mun. Cahul, bd. Independenței 20, contra sumei de 150 000 euro, fără a achita comisionul stabilit de către părți.

Pe 19 decembrie 2020, SRL „Intermediar” a depus o acțiune împotriva lui O.V. cu privire la încasarea comisionului de intermediere în mărime de 4 500 euro și încasarea penalității, invocând că, potrivit prevederilor legale şi a clauzelor contractuale semnate de către părți, în caz de neexecutare în termen a obligațiilor prezentului contract, beneficiarul va achita prestatorului penalitate în mărime de 0,5% din valoarea obligațiilor neexecutate pentru fiecare zi de întârziere.

În ședința de judecată fixată pentru 6 martie 2021, reprezentantul SRL „Intermediar” nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele imposibilității de a se prezenta și nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă, iar pârâta O.V. nu a solicitat examinarea cauzei în fond.

Prin încheierea din 6 martie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Intermediar” a fost scoasă de pe rol, explicându-i-se reclamantei că scoaterea cererii de pe rol privează persoana de dreptul de a înainta o nouă acțiune în instanță cu aceleași temeiuri și același obiect.

1. Definiţi contractul de intermediere şi explicați modalitatea de plată a remunerației pentru intermediere.

2. Proiectați soluția pe marginea fondului cauzei.

3. Identificați temeiurile și efectele scoaterii de pe rol a cererii de chemare în judecată.

4. Indicați mijloacele de apărare ale pârâtului împotriva acțiunii reclamantului.

Pe 16 ianuarie 2020, între O.C.N. „Credit” SRL și I.B. a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 5987436.

Conform condițiilor contractului de credit nebancar, creditorul și-a asumat obligația de a acorda debitorului un credit în mărime de 6 000 lei, iar debitorul s-a obligat să restituie suma primită, să achite dobânda și alte plăți aferente, în termen de 30 de zile de la data semnării contractului.

Potrivit pct. 3.3 din contract, în situația în care există sume restante, împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întârziere până la rambursarea totală a restanței, o penalitate zilnică echivalentă cu 0,8 % / zi.

I.B. nu și-a onorat obligațiile asumate în baza contractului de credit nebancar, înregistrând o datorie în mărime totală de 15 000 lei, compusă din: credit restant – 6 000 lei, comision 1 440 lei, penalitate – 6 560 lei.

Pe 26 august 2020, O.C.N. „Credit” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui I.B. cu privire la încasarea creditului restant – 6 000 lei, comisionului - 1 440 lei, penalității – 6 560 lei, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 500 lei și încasarea taxei de stat în mărime de 450 lei.

I.B. a depus o referință prin care a recunoscut parțial acțiunea înaintată de O.C.N. „Credit” SRL, și anume a recunoscut datoria în mărime de 6 000 lei, revendicată prin acțiune cu titlu de credit restant și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, pârâta a solicitat respingerea acțiunii, invocând că valoarea comisionului și penalității depășesc valoarea creditului acordat, iar creditorul nu poate solicita încasarea unei sume mai mari. Totodată, pârâta a obiectat împotriva cuantumului excesiv al cheltuielilor de asistență juridică, solicitat de reclamantă.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 9 decembrie 2020, s-a admis integral acțiunea depusă de OC.N. „Credit” SRL, fiind dispusă încasarea din contul lui I.B. în beneficiul O.C.N. „Credit” SRL suma de 6 000 lei cu titlu de credit restant, suma de 1 440 lei cu titlu de comision, suma de 6 560 lei cu titlu de penalități și suma de 450 lei.

Pe 29 decembrie 2020, O.C.N. „Credit” SRL a depus o cerere de emitere a unei hotărâri suplimentare, menționând că, deși instanța a admis integral acțiunea depusă, aceasta a omis să se pronunțe asupra cererii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică.

Pe 30 decembrie 2020, I.B. a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

1. **Definiți noțiunile de „clauze standard” și „clauze negociate”.**
2. **Soluționați speța în ordine de apel. Motivația soluția.**
3. **Identificați temeiurile și procedura de emitere a hotărârii suplimentare.**
4. **Analizați criteriile ce urmează a fi luate în considerație de instanță la stabilirea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică.**

V.B. este proprietarul apartamentului nr. 58, amplasat în mun. Chișinău, str. Cosmescu 53.

Apartamentul respectiv este conectat la rețeaua publică de apă potabilă și canalizare, însă între furnizorul de apă potabilă și V.B. nu a fost încheiat un contract.

Pe parcursul a 6 ani consecutiv, V.B. nu a achitat prețul apei potabile consumate și a apelor deversate în sistemul public de evacuare a apei menajere, acumulând o datorie în mărime totală de 9 547,20 lei, motivându-și refuzul prin faptul că nu are încheiat un contract cu furnizorul, lipsind astfel temeiul de înaintare spre plată a sumelor.

Pe 9 ianuarie 2021, S.A. „Apă și Canalizare" a depus o acțiune la Judecătoria Chișinău cu privire la încasarea din contul lui V.B. a sumei de 9 547,20 lei cu titlu de datorie la consumul de apă potabilă și încasarea taxei de stat.

Cererea de chemare în judecată a fost semnată de către administratorul S.A. „Apă și Canalizare", care a fost suspendat din funcție de către angajator, în baza demersului procurorului.

Prin încheierea din 13 ianuarie 2021, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă.

În cursul judecării cauzei în fond s-a stabilit că V.B. a decedat pe 5 decembrie 2020.

După ce s-a constatat că V.B. a decedat, S.A. „Apă și Canalizare" a depus o cerere cu privire la suspendarea procesului, până la determinarea succesorului în drepturi și obligații a pârâtului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 28 martie 2021, s-a respins cererea de suspendare a procesului. Prin aceeași încheiere, procesul civil intentat în baza acțiunii depuse de S.A. „Apă și Canalizare" a fost încetat, din motiv că pârâtului îi lipsește capacitatea de folosință.

Copia încheierii a fost comunicată reclamantei la 1 aprilie 2021.

Pe 3 mai 2021, S.A. „Apă-Canal Chișinău" a declarat recurs împotriva încheierii din 28 martie 2021.

1. **Stabiliți temeiurile de naştere, modificare şi stingere a obligaţiilor civile.**
2. **Explicați importanța principiului bunei credințe la executarea obligațiilor.**
3. **Analizați temeiurile și efectele încetării procesului civil.**
4. **Soluționați litigiul în ordine de recurs. Motivația soluția.**

Începând cu 31 decembrie 2000, N.C. s-a aflat în relații de concubinaj și au dus o gospodărie comună cu Z.B.

De la începutul relației de concubinaj, N.C. și Z.B. au convenit că N.C. va înstrăină apartamentul deținut în proprietate, iar banii obținuți din înstrăinarea imobilului vor fi investiți în finisarea casei de locuit din comuna Grătiești, municipiul Chișinău, înregistrată cu drept de proprietate după Z.B.

Pe 18 mai 2002, N.C. și-a înstrăinat apartamentul cu 2 odăi, deținut în proprietate, iar banii obținuți din înstrăinarea imobilului au fost investiți în finisarea casei de locuit și în construcția a 4 sere, în care aceștia cultivau legume și le comercializau la Piața Agricolă.

Deși de mai multe ori N.C. și Z.B. au discutat despre înregistrarea căsătoriei, aceștia nu și-au oficializat relația.

În anul 2018, Z.B. a fost diagnosticat cu cancer la ficat, urmând mai multe tratamente, costul cărora a fost acoperit de N.C.

La începutul lunii ianuarie 2020, fiind în stare gravă, Z.B. l-a chemat la el pe fratele său, V.B. și în prezența N.C. i-a spus că se simte foarte rău și l-a rugat pe acesta, ca după decesul său, să-i transmită lui N.C. în proprietate ½ cotă-parte din casa de locuit din comuna Grătiești, deoarece casa a fost finisată cu ajutorul acesteia.

Pe 7 aprilie 2020, Z.B. a decedat, toate cheltuielile de înmormântare fiind suportate de către N.C.

După decesul lui Z.B., V.B. a izgonit-o pe N.C. din casa de locuit, a schimbat lacătele de la uși și a refuzat să-i permită lui N.C. să-și ia lucrurile personale din casă.

Pe 30 septembrie 2020, N.C. a depus în instanță o cerere cu privire la recunoașterea faptului concubinajului și ducerii unei gospodării comune cu Z.B., începând cu 31 decembrie 2000 și până la 7 aprilie 2020.

La cererea respectivă, N.C. a prezentat o confirmare eliberată de Primăria Grătiești, în care se indica că N.C. a locuit împreună cu Z.B., în casa de locuit a acestuia, începând cu 31 decembrie 2000 și până la 7 aprilie 2020, ducând o gospodărie comună. La fel, la cerere au fost anexate mai multe poze cu cei doi, de la diferite evenimente și un angajament scris a lui V.B., eliberat fratelui său, în care acesta și-a asumat obligația de a transmite N.C. în proprietate ½ cotă-parte din casa de locuit din comuna Grătiești.

V.B. a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, lăsând la discreția instanței soluția ce urmează a fi pronunțată pe marginea fondului cauzei.

1. Determinați procedura în care urmează a fi examinată cererea depusă de N.C. – procedură generală contencioasă sau procedură specială.

2. Expuneți motivat, dacă relațiile de concubinaj sunt protejate de art. 8 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

3. Analizați forța probantă a probelor prezentate de N.C. în susținerea cererii sale.

4. Soluționați spața în fond. Motivați soluția.

Pe 17 iunie 2019, M.L. a amanetat la Casa de Amanet „Bijuterie” o brățară din aur, pentru care a primit suma de 12 000 lei, în acest sens fiind întocmit biletul de amanet cu seria și numărul ST 044973. Potrivit clauzelor incluse în biletul de amanet, termenul de rambursare a împrumutului a fost stabilit până la 1 iulie 2019, iar dobânda pentru împrumutul acordat constituia suma de 671,7 lei. Pe 21 iunie 2019, M.L. a amanetat la Casa de Amanet „Bijuterie” o brățară din aur, pentru care a primit suma de 9 300 lei, în acest sens fiind întocmit biletul de amanet cu seria și numărul ST 047852. Potrivit clauzelor incluse în biletul de amanet, termenul de rambursare a împrumutului a fost stabilit până la 5 iulie 2019, iar dobânda pentru împrumutul acordat constituia suma de 557,7 lei.

În perioada august – septembrie 2019, în cadrul controlului ordinar planificat de către revizorul Casei de Amanet la toate filialele Casei cu privire la veridicitatea aurului amanetat de către clienții companiei, a fost depistat că aurul amanetat în baza biletelor de amanet de către M. L. nu sunt din aur pur.

Ulterior, Casa de Amanet „Bijuterii” a depus o plângere penală împotriva acțiunilor infracționale ale lui M.L. și a doi angajați ai companiei.

În urma examinării plângerii depuse, de către organul de urmărire penală au fost ridicate bunurile amanetate și numită o expertiză în privința acestor bunuri.

Prin raportul de expertiză judiciară nr. B/24521 din 15 februarie 2020, s-a confirmat că obiectele amanetate de M.L. nu sunt din aur pur, dar sunt confecționate din oțel inoxidabil pe bază de fier și crom cu adaos de cupru, nichel, titan, aur și argint.

În cadrul cauzei penale, lui M.L. i-a fost atribuită calitatea procesuală de învinuit.

Pe 9 martie 2020, Casa de Amanet „Bijuterii” a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva lui M.L., prin care a solicitat încasarea sumei de 21 300 lei, cu titlu de datorie la corpul contractelor de împrumut, încasarea dobânzii contractuale în mărime de 1 229,4 lei și compensarea cheltuielilor de judecată. Pârâtul M.L. a depus o referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, prezentând instanței de judecată o copie autentificată a ordonanței Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Ciocana din 12 februarie 2020, prin care acesta a fost scos de sub urmărire penală. La fel, acesta a indicat că este de acord să achite datoria la împrumut și dobânda, doar în cazul în care Casa de Amanet „Bijuterii” o să-i restituie bijuteriile amanetate.

Reprezentantul Casei de Amanet „Bijuterii” i-a comunicat instanței că este în imposibilitate de a-i restitui lui M.L. bijuteriile amanetate, deoarece acestea au fost ridicate de organul de urmărire penală. Totodată, s-a solicitat suspendarea examinării cauzei, demers motivat prin faptul că reclamanta a contestat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui M.L.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 31 iulie 2020, s-a admis demersul de suspendare și s-a suspendat procesul până la soluționarea plângerii depuse de Casa de Amanet „Bijuterii” împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui M.L. S-a menționat că încheierea poate fi contestată cu apel pe toată perioada de suspendare.

M. L. a contestat cu apel încheierea Judecătoriei Chișinău din 31 iulie 2020.

1. **Determinați raporturile juridice existente aplicabile speței.**
2. **Soluționați litigiul în fond. Motivația soluția.**
3. **Apreciați dacă la caz existau temeiuri de suspendare a procesului.**
4. **Explicați care sunt temeiurile și efectele suspendării procesului, precum și calea de atac ce poate fi exercitată împotriva încheierilor emise ca rezultat al soluționării unei astfel de cereri.**

Prin contractul de credit nr. 279/2019G din 12 martie 2019, Banca Comercială MoldBank, prin intermediul sucursalei „Jubiliară", în calitate de creditor, a acordat lui I.F., în calitate de debitor, un credit în sumă de 690 000 lei, cu o dobândă de 15 % anual.

Creditul în mărime de 690 000 lei a fost acordat pentru a fi utilizat în exclusivitate pentru procurarea bunului imobil – casa de locuit individuală și teren, amplasat în mun. Chișinău, or. Codru, str. I. Vieru 68, numărul cadastral 0100111.824.01;02;03.

Suma creditului a fost transferată direct la conturile vânzătorului imobilelor indicate, și anume la conturile P.B.

Executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de I. F. în baza contractului de credit a fost asigurată prin instituirea ipotecii asupra bunului imobil – casa de locuit individuală și teren, amplasat în mun. Chișinău, or. Codru, str. I. Vieru 68, numărul cadastral 0100111.824.01;02;03, fiind încheiat contract de ipotecă investit cu formulă executorie.

Începând cu 19 iunie 2020, I.F. a încetat să achite ratele la credit, depunând o notificare la Bancă prin care a solicitat prelungirea termenului de achitare a ratelor scadente, pe motiv de instituire a stării de urgență în Republica Moldova și pierderea locului de muncă.

Banca i-a acordat lui I.F. un termen de grație de achitare a ratelor scadente până pe 19 august 2020, însă, în interiorul termenului respectiv, I.F. nu a achitat ratele scadente.

Astfel, pe 20 august 2020, Banca Comercială MoldBank a declarat anticipat scadent contractul de credit și l-a notificat pe I.F. despre acest fapt, solicitând restituirea totală a datoriei la credit în mărime de 673 195,73 lei, formată din credit în sumă de 652 918,22 lei, dobânda în sumă de 12 092,57 lei, comision în sumă de 8 157,66 lei și dobânda de întârziere în sumă de 27,28 lei.

Din cauza neexecutării benevole a obligației de restituire a sumelor datorate, Banca Comercială MoldBank a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui I.F. cu privire la încasarea datoriei totale la credit în mărime de 673 195,73 lei, formată din credit în sumă de 652 918,22 lei, dobânda în sumă de 12 092,57 lei, comision în sumă de 8 157,66 lei și dobânda de întârziere în sumă de 27,28 lei și compensarea cheltuielilor de judecată. Prin acțiune, s-a solicitat inclusiv aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâtului în limitele valorii acțiunii, cerință motivată prin existența riscului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

După acceptarea cererii pe rol, judecătorul a comunicat acțiunea pârâtului și i-a acordat termen de 5 zile pentru a se expune asupra cererii de asigurare a acțiunii.

Prin referința depusă, s-a solicitat respingerea cerinței de asigurare a acțiunii, fiind invocat că Banca și-a asigurat creanțele sale prin instituirea ipotecii asupra bunurilor imobile, valoarea cărora a fost stabilită la suma de 1 980 550 lei.

1. Determinați natura juridică a contractului de credit bancar. Identificați drepturile și obligațiile părților.

2. Identificați și analizați circumstanțele care justifică neexecutarea.

3. Soluționați cererea de asigurare a acțiunii.

4. Explicați procedura de soluționare a cererii de asigurare a acțiunii, actul de procedură care urmează a fi emis de instanță, modalitatea de contestare a acestuia și dacă la asigurarea acțiunii se eliberează titlu executoriu.

Pe 5 martie 2019, între SRL „Beton” și SRL „Construcție” a fost încheiat contractul nr. T/2019-589, obiectul căruia îl constituie executarea lucrărilor industriale – podea industrială din beton, cu montarea bordurilor.

Potrivit pct. 1 din contract, SRL „Beton” și-a asumat obligația de a executa lucrări de turnare a podelei la obiectivul industrial din orașul Glodeni și de instalare a bordurilor necesare.

Prețul total al contractului a fost stabilit de părți la suma de 241 080 lei.

SRL „Beton” a executat lucrările indicate în contract până la 29 august 2019, dată la care părțile au semnat act de primire-predare a lucrărilor executate.

Conform pct. 4 al contractului, scadența integrală a obligației de plată survine în termen de 3 zile bancare din data finisării lucrărilor, iar conform pct. 9 din contract, în caz de neachitare în termen a prețului contractului, clientul și-a asumat obligația de a achita o penalitate în mărime de 0,1 % din valoarea totală a contractului.

SRL „Construcție” a achitat parțial prețul contractului, la data semnării actului de primire-predare, înregistrând o datorie totală în mărime de 11 679,39 lei.

Pe 12 februarie 2021, SRL „Beton” a înaintat o acțiune împotriva SRL „Construcție” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 11 679,39 lei, încasarea penalității contractuale în sumă de 39 451,05 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

După comunicarea acțiunii, pârâtul a achitat datoria în mărime de 11 679,39 lei, însă acesta a refuzat să achite penalitatea, invocând caracterul exagerat al penalității.

Prin referința depusă la dosar, SRL „Construcție” a solicitat respingerea cerinței de încasare a penalității, menționând că, odată cu stingerea obligației de bază, debitorul nu mai este ținut să achite creditorului penalitate.

SRL „Beton” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea penalității în mărime de 39 451,05 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 1 iulie 2021, cerința cu privire la încasarea penalității s-a admis parțial, fiind încasată suma de 11 679,39 lei cu titlu de penalitate, la fel, fiind încasate cheltuielile de judecată suportate de reclamantă în legătură cu intentarea procesului.

SRL „Beton” și SRL „Construcție” au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

1. **Identificați și analizați temeiurile stingerii obligațiilor.**
2. **Proiectați soluția instanței de apel pe marginea cererilor de apel.**
3. **Explicați procedura de examinare a cererilor de apel, reieșind din condițiile speței.**
4. **Analizați conținutul dreptului la apărare potrivit CEDO.**

D.R. deține cu drept de proprietate lotul de teren cu suprafața de 0,9819 ha, amplasat în mun. Chișinău, or. Cricova, str. Industrială 21, cu numărul cadastral 1111111.000.

Pe terenul deținut în proprietate de D.R., sunt amplasate 3 construcții, cu numerele cadastrale 1111111.000.01, 1111111.000.02, 1111111.000.03, dintre care, primele două aparțin cu drept de proprietate lui D.R., iar ultimul aparține cu drept de proprietate companiei SRL „Depozit".

În temeiul deciziei asociaților SRL „Depozit" s-a dispus scoaterea la licitație a bunului imobil cu numărul cadastral 1111111.000.03, fiind determinată modalitatea de înstrăinare a bunului prin „licitație cu strigare".

Pe 10 decembrie 2019, s-a desfășurat licitația cu strigare a bunului imobil cu numărul cadastral 1111111.000.03, amplasat în mun. Chișinău, or. Cricova, str. Industrială 21.

Ca urmare a desfășurării procedurii de licitație, bunul imobil licitat a fost adjudecat companiei SRL „Paper-Print", contra sumei de 890 000 lei.

După achitarea prețului lotului adjudecat, pe 28 decembrie 2020, între SRL Depozit" și SRL „Paper-Print" a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare a bunului, care a fost autentificat de notarul S.O., fiind supus înregistrării de stat.

Pe 7 noiembrie 2020, D. R. a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Depozit", SRL „Paper-Print" și a notarului S.O., solicitând constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 20 decembrie 2020, invocând că, la vânzarea imobilului, nu a fost respectat dreptul său de preemțiune.

SRL „Depozit" a depus o referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că a notificat proprietarul terenului despre intenția de a vinde bunul imobil la licitație, însă acesta nu a dorit să se înregistreze în lista participanților.

În calitate de dovadă a acestui fapt, SRL „Depozit" a prezentat instanței înregistrarea video a ședinței Comisiei de licitație din 19 decembrie 2019, în cadrul căreia a fost vândut imobilul.

D. R. a obiectat împotriva anexării înregistrării video la dosar, menționând că aceasta reprezintă o probă inadmisibilă.

1. **Analizați dreptul de preemțiune și efectele nerespectării acestui drept.**
2. **Explicați modalitatea de vânzare a bunului la licitație.**
3. **Expuneți-vă asupra pertinenței probei prezentate de pârât – înregistrarea video a ședinței Comisiei de licitații.**
4. **Soluționați litigiul în fond. Motivați soluția.**

Pe 12 decembrie 2019, O.C.N. „Leasing" SRL în calitate de locator, și A.A., în calitate de locatar, au încheiat contractul de leasing financiar nr. 3235-R, având ca obiect automobilul de model Volvo XC90, anul producerii 2018, cu scopul de a-l da în posesie și folosință temporară locatarului în condițiile contractului de leasing.

Conform contractului, A.A. s-a obligat să achite locatorului plata pentru automobilul indicat, în 48 rate lunare, a câte 619,89 euro, la cursul de achitare stabilit de locator la ziua efectuării plății.

Pe 13 mai 2020, a fost semnat un nou grafic de achitare cu rata lunară de 412,64 euro.

După o perioadă, A.A. a încetat de a efectua plățile în conformitate cu contractul de leasing financiar și acordul adițional la acesta, înregistrând o datorie în mărime totală de 3 757,20 euro, compusă din: 1 573,37 lei cu titlu de capital restant, suma de 489,88 euro cu titlu de dobândă contractuală, suma de 973,90 euro cu titlu de penalitate, suma de 720,08 euro cu titlu de primă de asigurare facultativă CASCO.

Prin notificarea din 13 mai 2021, O.C.N. „Leasing" SRL l-a anunțat pe A.A. despre intenția de a rezoluționa contractul de leasing financiar, solicitându-i acestuia achitarea datoriilor restante în termen de 5 zile.

Pe 22 iunie 2021, O.C.N. „Leasing" SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui A.A., solicitând rezoluțiunea contractului de leasing financiar nr. 3235-R din 12 decembrie 2019, ridicarea automobilului din posesia pârâtului și transmiterea în posesia reclamantei, încasarea datoriei în mărime totală de 3 757,20 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, reclamanta a formulat cerere de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului asupra automobilului de model Volvo XC90, anul producerii 2018 și transmiterea acestuia la păstrare executorului judecătoresc până la emiterea unei hotărâri definitive.

În susținerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, s-a indicat că, în fiecare zi, odată cu utilizarea autoturismului, există riscul ca proprietatea reclamantei să fie avariată parțial sau distrusă total, or chiar dezasamblată și comercializată pe piese componente, iar ulterior, reclamanta va fi în imposibilitate de a-și recupera bunul.

1. **Relatați despre obiectul şi conţinutul contractului de leasing.**
2. **Identificați efectele rezoluțiunii contractului.**
3. **Soluționați cererea de asigurare a acțiunii. Motivația soluția.**
4. **Determinați procedura de examinare a cererii depuse de O.C.N. „Leasing" SRL**

În perioada 2006 - 2018, E.B. a deținut cu drept de proprietate apartamentul nr. 83, amplasat în mun. Chișinău, str. Ismail 22.

Ulterior, pe 13 septembrie 2018, apartamentul nr. 83, amplasat în mun. Chișinău, str. Ismail 22, a devenit proprietate a lui G.A., care și-a înregistrat dreptul de proprietate privată în baza următoarelor documente: proces-verbal al licitației din 20 octombrie 2017 și încheierea instanței de confirmare a procesului-verbal al licitației din 27 februarie 2018.

Pe 10 decembrie 2019, S.A. „Termoelectrica", acționând în interesele A.P.L.P. nr. 50/211, a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva lui G.A. cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 15 224,44 lei, formată în perioada octombrie 2015 – august 2019, pentru apartamentul nr. 83 din str. Ismail 22, mun. Chișinău și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul procesului respectiv, G.A. a solicitat atragerea E.B. în proces în calitate de intervenient accesoriu, invocând că o parte din datoriile revendicate prin acțiune au fost acumulate pe perioada când aceasta era proprietara apartamentului.

Prin încheierea protocolară din 21 august 2020, E.B. a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Pe 29 august 2020, G.A. a achitat integral suma datoriei revendicate prin acțiune de S.A. „Termoelectrica", iar în legătură cu acest fapt S.A. „Termoelectrica" a renunțat la acțiune.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 septembrie 2020, s-a admis renunțarea S.A. „Termoelectrica" la acțiune și s-a încetat procesul civil.

După achitarea datoriei și încetarea procesului civil intentat la acțiunea S.A. „Termoelectrica", G.A. a înaintat în adresa E.B. o cerere prealabilă prin care a solicitat restituirea sumei de 10 641,60 lei, suportată de G. A. față de prestatorul de servicii publice S.A. „Termoelectrica", însă cererea prealabilă a fost lăsată fără soluționare.

Pe 23 decembrie 2020, G.A. a depus o acțiune împotriva E.B. cu privire la încasarea sumei de 10 641,60 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată.

E.B. a depus o referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că bunul a fost cumpărat de G.A. la licitație, acesta cunoscând că bunul are vicii materiale, acceptându-le la momentul cumpărării bunului.

1. Argumentați dacă în speță este prezentă îmbogățirea nejustificată a E.B..

2. Soluționați litigiul în fond. Motivația soluția.

3. Analizați elementele și efectele acțiunii oblice.

4. Expuneți argumentat, dacă încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 septembrie 2020 se bucură de autoritatea lucrului judecat.

M.C. și V.C., au fost în relații de căsătorie în perioada 20 noiembrie 1999-14 martie 2017, dată la care a devenit definitivă și irevocabilă hotărârea Judecătoriei Strășeni prin care căsătoria a fost desfăcută.

În timpul căsătoriei și până în anul 2004, soții C. au locuit împreună în ap. 25, situat în mun. Strășeni, str. Mihai Eminescu 4 – apartament considerat de ambii soți drept proprietatea personală a soțului V.C., dar care a fost înregistrat la 12 septembrie 2003 după ambii soți.

În anul 2004, M.C. a plecat peste hotarele Republicii Moldova, iar în apartamentul indicat *supra* a locuit și V.C.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 3 aprilie 2019, s-a dispus încasarea în mod solidar de la M.C. și V.C. în beneficiul Î.M. „Servicii Comunale Strășeni" suma de 18 806,72 lei cu titlu de datorie la serviciile comunale, cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat 564,20 lei și cheltuielile de citare în sumă de 189,48 lei.

În baza hotărârii sus-indicate, au fost emise 2 titluri executorii prezentate pentru executare silită la biroul executorului judecătoresc G.M.

În urma măsurilor de executare silită întreprinse de executorul judecătoresc, documentele executorii au fost executate prin încasarea creanței adjudecate de la M.C., prin intermediul ordinului INCASO fiind încasate următoarele sume: 18 806,72 lei - cu titlu de datorie în baza titlului executoriu nr. 2-2935/2017; 2 781,17 lei cu titlu de cheltuieli de executare; 753,68 lei cu titlu de datorie în baza titlului executoriu nr. 2-2935/2017; 986,20 lei cu titlu de cheltuieli de executare.

Pe 8 august 2018, V.C. a promovat în justiție o acțiune civilă prin care a solicitat ca ap. 25, situat în mun. Strășeni, str. Mihai Eminescu 4, să fie recunoscut proprietatea personală a acestuia, invocând că, din motive necunoscute pentru el, în Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate a fost înregistrat pe numele ambilor soți, deși apartamentul a fost dobândit cu drept de proprietate de el, înainte de înregistrarea căsătoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 5 august 2019, apartamentul nr. 25, situat în mun. Strășeni, str. Mihai Eminescu 4, a fost recunoscut proprietatea personală a lui V.C.

Pe 13 februarie 2020, M.C. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui V.C., prin care a solicitat încasarea îmbogățirii nejustificate în mărime de 23 327,77 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 3 210,50 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cererea a fost acceptată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Pârâtul V.C. a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în ședință publică, cu participarea părților.

Prin încheierea din 18 mai 2020, s-a respins cererea de examinare a cauzei în ședință publică, la aceeași dată fiind emis dispozitivul hotărârii de admitere integrală a acțiunii depuse de M.C.

V.C. a declarat apel împotriva hotărârii și încheierii primei instanțe.

1. Determinați dacă în speță este incidentă îmbogățirea nejustificată.

2. Soluționați litigiul în ordine de apel.

3. Stabiliți care circumstanțe, în eventualitate, ar impune necesitatea examinării cauzei cu valoare redusă – în ședință publică, procedură generală.

4. Indicați termenul de declarare a cererii de apel împotriva hotărârii pronunțată în cauză a cererilor cu valoare redusă și data de la care se calculează acest termen.

Pe 11 aprilie 2019, în vederea executării efective și integrale a pedepsei stabilite condamnatului B.C., acesta a fost transferat în Penitenciarul nr. 4 Cricova.

Pe 22 noiembrie 2019, condamnatul B.C., fiind plasat în celula nr. 15 (izolator disciplinar), a manifestat un comportament agresiv și neadecvat și, în mod intenționat, a incendiat celula în care a fost plasat.

Ca urmare a incendiului provocat de B.C., au fost deteriorate bunurile materiale din interiorul celulei, aflate la evidența penitenciarului, și anume: pernă, cearșaf, pătură, plapumă, saltea, față de pernă, întrerupător, priză, linoleum cu suprafața de 4 m.p., inclusiv pereții celulei, cauzând instituției penitenciare un prejudiciu.

Potrivit procesului-verbal nr. 1 din 2 ianuarie 2020 al Comisiei Penitenciarului nr. 4 Cricova privind constatarea și evaluarea pagubelor ca rezultat al acțiunilor de distrugere la 22 noiembrie 2019, de către condamnatul B.C., bunurile deteriorate în urma incendiului au fost evaluate, după cum urmează: pernă – 59,60 lei, cearșaf – 36,00 lei, pătură – 195,00 lei, plapumă – 235,00 lei, saltea 264,90 lei, față de pernă – 18,00 lei, întrerupător – 75,60 lei, priză – 27,95 lei, linoleum – 391,20 lei, lucrări de reparație cosmetică a pereților celulei – 157,71 lei.

Prin ordinul directorului Penitenciarului nr. 4 Cricova din 24 ianuarie 2020, s-a dispus încasarea de la condamnatul B.C. suma de 1 460,96 lei cu titlu de prejudiciu material, care urmează a fi transferat la bugetul de stat.

Ordinul a fost adus la cunoștință condamnatului pe 26 februarie 2020 și acesta nu a fost contestat.

După incidentul din 29 noiembrie 2019, B.C. a fost transferat pentru ispășirea pedepsei în Penitenciarul nr. 5, mun. Cahul.

Pe 28 ianuarie 2021, Penitenciarul nr. 4 Cricova a depus la Judecătoria Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva lui B.C., prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 1 460,96 lei.

Cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă prin încheierea din 2 martie 2021.

După comunicarea acțiunii, pe 29 martie 2021, B.C. a depus o cerere cu privire la strămutarea cauzei în Judecătoria Cahul, menționând că domiciliul său este înregistrat în mun. Cahul, str. Luceafărul 4, iar Judecătoria Chișinău nu este competentă de a soluționa litigiul în fond.

Prin încheierea judecătorului din 6 mai 2021, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Penitenciarul nr. 4 Cricova împotriva lui B.C. a fost strămutată pentru examinare conform competenței la Judecătoria Cahul.

Penitenciarul nr. 4 Cricova a contestat cu recurs încheierea de strămutare a cauzei.

1. Identificați temeiurile și condițiile răspunderii delictuale. Determinați dacă în speță este aplicabilă răspunderea delictuală.

2. Pronunțați-vă asupra fondului cauzei.

3. Expuneți argumentat termenul și modul căii de atac ce poate fi exercitată împotriva încheierii de strămutare a cauzei.

4. **Identificați acțiunile judecătorului care urmează a fi întreprinse la etapa soluționării chestiunii de acceptare pe rol a cererii de chemare în judecată.**

Pe 6 martie 2019, între S.A. „Furnizare Apă Potabilă” și A.P.L.P. nr. 12/452 a fost încheiat contractul pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 2-151-19.

Conform condițiilor contractuale, obiect al contractului îl constituie livrarea apei potabile „abonatului” prin branșamentul cu diametrul Du 100, 80, 65, 3Du 50 mm pe str. Valea Morilor 18, mun. Chișinău.

În perioada noiembrie 2019 – mai 2021, A.P.L.P. 12/452 nu a achitat serviciile furnizate / prestate de S.A. „Furnizare Apă Potabilă” în termen, înregistrând o datorie la serviciul de livrare a apei potabile și evacuare a apelor menajere, în mărime de 361 749,54 lei.

În scopul soluționării litigiul pe cale extrajudiciară, S.A. „Furnizare Apă Potabilă” a expediat în adresa A.P.L.P. 12/452 o reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei în mărime de 361 749,54 lei, însă debitorul-abonat nu a reacționat la reclamație.

Astfel, pe 8 iunie 2021, S.A. „Furnizare Apă Potabilă” a depus o acțiune împotriva A.P.L.P. 12/452 cu privire la încasarea datoriei în mărime de 361 749,54 lei și încasarea taxei de stat în mărime de 10 852,49 lei.

Prin referința depusă la dosar, A.P.L.P. 12/452 a solicitat respingerea acțiunii, menționând că obligația de achitare a apei potabile revine locatarilor blocului de locuit nr. 18 de pe str. Valea Morilor, mun. Chișinău, cei care de fapt și au beneficiat de serviciile prestate de S.A. „Furnizare Apă Potabilă”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 20 iulie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Furnizare Gaz” a fost respinsă, instanța motivându-și soluția prin faptul că obligația de achitare a serviciilor prestate de reclamantă revine consumatorilor finali, adică proprietarilor de apartamente, dar nu gestionarului fondului locativ, care are rolul de intermediar.

Pe 22 iulie 2021, S.A. „Furnizare Apă Potabilă” a depus o cerere prin care a solicitat corectarea erorilor admise în dispozitivul hotărârii, și anume a solicitat corectarea denumirii societății reclamante.

Prin încheierea din 11 septembrie 2021, s-a admis cererea de corectare a erorilor.

Pe 12 septembrie 2021, S.A. „Furnizare Apă Potabilă” a declarat apel împotriva hotărârii din 20 iulie 2021.

1. Identificați cerințele de formă şi de conținut ale contractului de prestare a serviciilor, temeiurile şi procedura rezoluțiunii acestuia.

2. Pronunțați-vă asupra temeiniciei hotărârii primei instanțe.

3. Explicați procedura de corectare a erorilor din actele judecătorești.

4. Expuneți motivat, în ce măsură constatările din hotărârea primei instanțe sunt opozabile locatarilor din blocul de locuit.

Z.S. deține cu drept de proprietate apartamentul nr. 28, din str. Ion Creangă 18/2, mun. Chișinău.

P.T. deține cu drept de proprietate apartamentul nr. 24, din str. Ion Creangă 18/2, mun. Chișinău.

La 26 octombrie 2019, P.T. a încheiat un contract de asigurare a apartamentului nr. 24, din str. Ion Creangă 18/2, mun. Chișinău, cu S.A. „Asigurări Imobil" pentru următoarele riscuri: incendiu, calamități naturale, avarierea sistemelor de apeduct, de canalizare, de încălzire, antiincendiare, pătrunderea apei din încăperile învecinate, căderea aparatelor de zbor sau a rămășițelor acestora sau a altor obiecte, acțiunile ilegale ale persoanelor terțe.

Pe 14 august 2020, din cauza deteriorării furtunului de apă caldă din apartamentul nr. 28, bucătăria apartamentului nr. 24 a fost inundată.

În legătură cu acest fapt, la fața locului s-a deplasat o comisie, formată din reprezentanții gestionarului fondului locativ, Z.S. și P.T., care au întocmit un proces-verbal de constatare, în conținutul căruia s-a indicat că bucătăria apartamentului nr. 24 a fost inundată din cauza deteriorării furtunului de apă caldă în apartamentul nr. 28.

La cererea lui P.T., S.A. „Asigurări Imobil" a deschis un dosar de daună, în cadrul căruia a stabilit suma despăgubirii în mărime de 19 865,57 lei.

Pe 9 septembrie 2020, S.A. „Asigurări Imobil" i-a achitat lui P.T. despăgubirea de asigurare în mărime de 19 865,57 lei.

Pe 30 octombrie 2020, S.A. „Asigurări Imobil" a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Z.S., prin care a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 19 865,57 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 15 decembrie 2020, emisă în procedură scrisă, s-a admis integral acțiunea depusă de S.A. „Asigurări Imobil".

Z.S. a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2021, s-a admis apelul declarat de Z.S., s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a trimis cauza la rejudecare, pe motiv că instanța nu a stabilit cercul participanților la proces și a pronunțat o hotărâre judecătorească prin care sunt afectate drepturile unei persoane neantrenate în proces – P.T.

1. Identificați temeiurile angajării răspunderii pentru prejudiciul cauzat în cazul scurgerii din construcție.

2. Relatați despre conținutul contractului de asigurări a bunurilor.

3. Enumerați actele procesuale pe care urmează să le îndeplinească judecătorul în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

4. Expuneți-vă motivat dacă în speță este necesară atragerea P.T. în proces.

Pe 25 septembrie 2019, I.C., cu vârsta de 12 ani, aflându-se în custodia instituției de învățământ – Liceul Teoretic cu Profil Sportiv, în timpul orei de educație fizică, jucând în jocul „două focuri", a fost tamponată, lovită din neatenție, în regiunea feței, de către colega sa de clasă E.A.

În urma tamponării, I.C. a căzut jos, lovindu-se în regiunea spatelui, având dureri puternice în această regiune.

Imediat, profesoara de educație fizică și colegii de clasă ai I.C., au transportat-o pe aceasta la cabinetul medical din incinta Liceului, unde a fost examinată. În discuție cu medicul, I.C. a declarat că are dureri în regiunea capului și a spatelui.

Medicul i-a aplicat pacientei I.C. punga cu gheață la cap și i-a administrat o injecție contra durerilor, a telefonat mama elevei, care a venit de urgență, pentru a o însoți pe I.C. până acasă.

Noaptea, I.C. se simțea rău, din acest motiv a fost transportată la Spitalul Municipal pentru Copii, cu comoție cerebrală și cu fractura osului sacral, primind tratament de lungă durată.

Conform raportului de constatare medicală nr. 201854D148 din 21 noiembrie 2019, minorei I.C. i-au fost cauzate: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală ce condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, calificată ca vătămare corporală ușoară; fractură a osului sacral la nivelul S4, ce a condiționat o dereglare de lungă durată și în baza acestui risc, se califică ca vătămare corporală medie.

Pentru tratament, părinții I.C. au achitat suma de 57 650,00 lei.

Pe 29 noiembrie 2020, I.C., reprezentată legal de mama sa T.C. a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic cu Profil Sportiv, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 57 650,00 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin referința depusă, Liceul Teoretic cu Profil Sportiv a recunoscut că în timpul orei de educație fizică, I.C. a căzut jos, însă a negat că fractura osului sacral i-a fost cauzată în urma acestei căderi, menționând că I.C. a căzut jos, pe 20 septembrie 2019, în timp ce se juca de-a prinselea cu colegii de clasă, după finalizarea programului școlar.

În vederea confirmării acestor circumstanțe, pârâtul a solicitat audierea a 5 colegi de clasă a lui I.C., care, potrivit susținerilor pârâtului, pot să confirme faptul că I.C. a căzut și s-a lovit la o dată anterioară evenimentelor produse la 25 septembrie 2019.

Instanța a respins demersul de audiere a martorilor.

1. Explicați modalitatea de recuperare a prejudiciului cauzat de un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani.

2. Soluționați litigiul în fond. Motivația soluția.

3. Argumentați, reieșind din condițiile speței, dacă era necesară audierea martorilor.

4. Detaliați procedura de audiere a martorului adult și a martorului minor.

Pe 16 martie 2019, între A.C.C. 18/74, în calitate de mandant și Compania Juridică „Lex" SRL, în persoana administratorului C.A., în calitate de mandatar, a fost încheiat contractul de mandat nr. 16/1, conform condițiilor căruia mandantul a împuternicit mandatarul în acordarea serviciilor juridice de ordin consultativ și prin participarea la procese judiciare intentate la inițiativa și/sau împotriva mandantului.

Ulterior, prin acordul adițional nr. 2 din 1 august 2019 la contractul de asistență juridică din 16 martie 2019, au fost modificate unele clauze din contractul de mandat nr. 16/1, și anume: la subpunctul 1 din contractul de mandat din 16 martie 2019, s-a înlocuit sintagma – partea contractuală din Compania Juridică „Lex" SRL, în Cabinetul Avocatului „C.A."; la capitolul contractual – „mandatar SRL „Lex" s-a înlocuit cu Cabinetul Avocatului „C.A.".

Potrivit pct. 32 din contractul de mandat nr. 16/1 din 16 martie 2019, suma remunerării pentru executarea prezentului contract, care urmează a fi achitată de către mandant în beneficiul mandatarului, lunar, este stabilită în cuantum de 2 000 lei, începând cu data de 16 martie. Durata reținerilor pentru achitarea remunerării nu va depăși un termen de 5 zile. În cazul în care mandantul va depăși termenul de achitare indicat supra, mandatarul este în drept să nu execute indicațiile mandantului, prevăzute la pct. 12, inclusiv să asigure prezența sa la ședințele de judecată prestabilite.

Ca urmare a neachitării sumei remunerării pentru executarea contractului de mandat pe luna februarie 2020, la 18 mai 2020, Cabinetul Avocatului „C.A." a expediat în adresa pârâtei A.C.C. 18/74 o pretenție privind achitarea sumei de 2 000 lei, pentru luna februarie 2020, reclamația respectivă fiind recepționată de A.C.C. 18/74 la 26 mai 2020.

Cu toate acestea, A.C.C. 18/74 nu a reacționat la pretenția Cabinetului Avocatului „C.A.".

Pe 20 iulie 2020, Cabinetul Avocatului „C.A." a înaintat în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva A.C.C. 18/74 cu privire la încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de remunerație pentru luna februarie 2020.

Judecătorul a notificat pârâta despre depunerea acțiunii, prin expedierea scrisorii recomandate cu aviz de recepție la adresa sediului juridic și la adresa de e-mail a pârâtei. Plicul expediat în adresa pârâtei s-a întors cu mențiunea executată pe adeverința poștală „nereclamat", iar documentul executoriu nu a fost expediat, deoarece poșta electronică nu era validă.

În termenul fixat de judecător, A.C.C. 18/74 nu a depus referință și judecătorul, considerând că procedura de citare legală a pârâtei a fost respectată, pe 11 octombrie 2020, a pronunțat dispozitivul hotărârii de admitere a acțiunii.

A.C.C. 18/74 a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond.

1. Relatați despre conținutul contractului de mandat și explicați modalitatea de compensare a cheltuielilor efectuate de mandatar.

2. Soluționați litigiul în ordine de apel. Motivația soluția.

3. Expuneți-vă dacă în condițiile speței a fost respectată procedura de citare legală a pârâtei.

4. Identificați temeiurile de încetare a procedurii de apel.

L.B. și X.M. sunt părinții copilului minor M.B., născut la 25 august 2019.

În septembrie 2020, părinții lui M.B. s-au separat, iar după separare, minora a rămas în custodia și la întreținerea mamei.

După separarea părinților, de creșterea, educația și întreținerea minorei se ocupă mama acesteia, care suportă toate cheltuielile necesare pentru întreținerea și educarea copilului, pe când tatăl acesteia, L.B., refuză să acorde întreținere fiicei sale.

L.B. este angajat în cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, având un salariu lunar de 12 540,00 lei.

Pe 21 martie 2021, X.M. a expediat în adresa lui L.B. o cerere prealabilă privind plata pensiei de întreținere, prin care a solicitat achitarea lunară a unei pensii pentru întreținerea copilului minor M.B., în mărime de ¼ din salariu și / sau alte venituri, conform prevederilor art. 74-75 din Codul Familiei.

În data de 25 aprilie 2021, L.B. a recepționat copia cererii prealabile formulate de X.M., însă nu a reacționat la solicitările formulate în niciun mod.

Pe 5 mai 2021, X.M. a depus o cerere de eliberare a ordonanței judecătorești cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor M.B., în mărime de ¼ din salariu și / sau alte venituri.

Prin ordonanța Judecătoriei Hâncești din 11 mai 2021, s-a încasat de la L.B. în beneficiul X.M. o pensie de întreținere a copilului minor M.B., în mărime de ¼ din salariu și / sau alte veniturile lunare ale debitorului, începând cu data de 5 mai 2021 și până la atingerea majoratului copilului minor.

La 21 mai 2021, debitorului i-a fost comunicată copia de pe ordonanța judecătorească.

Astfel, pe 29 mai 2021, L.B. a depus obiecții motivate împotriva ordonanței de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor, menționând că cuantumul pensiei de întreținere încasat de instanță este exagerat de mare, având în vedere că, la 11 martie 2021, a devenit tată pentru a doua oară. Totodată, debitorul a menționat că X.M. nu-i permite acestuia să-și vadă copilul minor, și anume din acest motiv nu participă la întreținerea fiicei minore.

Prin încheierea Judecătoriei Hâncești din 6 iunie 2021, s-au respins obiecțiile debitorului L.B.

Copia încheierii i-a fost notificată lui L.B. la 16 iunie 2021.

Pe 18 iulie 2021, L.B. a declarat apel împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești din 6 iunie 2021.

1. Relatați despre interesul superior al copilul în procesul stabilirii custodiei în timpul divorțului părinților.

2. Indicați pretențiile în al căror temei se emite ordonanță judecătorească.

3. Analizați procedura de examinare a obiecțiilor depuse de debitor împotriva ordonanței judecătorești.

4. Soluționați litigiul în ordine de recurs.

Pe 11 martie 2019, Consiliul municipal Chișinău a încheiat cu Liceul Internațional de Limbi Străine contractul de locațiune a încăperilor cu altă destinație decât cea locativă din str. Independenței 25.

Conform prevederilor contractului de locațiune, chiria anuală a fost stabilit în mărime de 721 679,67 lei.

Conform pct. 4.3 din contract, locatarul va achita plata de închiriere trimestrial (anual) cu anticipație cel târziu la prima zi a trimestrului anului, iar conform pct. 4.4 din contract, cuantumul chiriei poate fi modificat prin acordul comun al părților în conformitate cu legislația în vigoare.

În conformitate cu Legea bugetului de stat, pentru anul 2020, cuantumul chiriei anuale începând cu 11 martie 2020, a fost stabilit în sumă de 839 271,32 lei.

În adresa Liceului Internațional de Limbi Străine au fost expediate mai multe scrisori, prin care conducerea Liceului a fost invitată în incinta Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale pentru a semna acordul adițional de introducere a unor modificări la contractul de locațiune, vizând modificarea cuantumului chiriei în temeiul Legii bugetului de stat pentru anul 2020, însă conducerea Liceului nu s-a prezentat și nu a semnat acordul adițional, invocând dezacordul cu noua sumă a chiriei anuale.

Locatarul nu și-a onorat obligația de plată a chiriei, înregistrând o datorie în mărime totală de 1 060 950,99 lei, dintre care suma de 839 271,32 lei – chirie pentru anul 2020 și suma de 221 679,67 lei – restanță la chirie pentru anul 2019.

Conform Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă – proprietate municipală, neachitarea chiriei în termenii fixați se penalizează cu achitarea unei amenzi în mărime de 0,1 % din chiria restantă pentru fiecare zi de întârziere și rezoluțiunea contractului.

Pe 25 august 2020, Consiliul municipal Chișinău a depus în instanță acțiune cu privire la încasarea sumei de 1 060 950,99 lei cu titlu de plată pentru chiria încăperii cu altă destinație decât cea locativă din str. Independenței 25, încasarea sumei de 85 471,50 lei cu titlu de penalitate, rezoluțiunea contractului de locațiune, evacuarea pârâtului din încăperile ocupate și înapoierea acestora proprietarului în baza actului de predare-primire.

La ședința de judecată fixată pentru data de 21 octombrie 2020, reprezentantul reclamantului nu s-a prezentat în ședința de judecată, motiv din care, prin încheierea din aceeași dată, cererea de chemare în judecată s-a scos de pe rol.

Pe 31 octombrie 2020, reprezentantul Consiliul municipal Chișinău a depus în instanță o cerere prin care a solicitat anularea încheierii din 21 octombrie 2020, motivând că reprezentantul anterior a fost degrevat de la locul de muncă de bază și convocată în componența Consiliului electoral de circumscripție electorală pentru perioada 1 octombrie 2020 – 3 noiembrie 2020.

Prin încheierea din 15 decembrie 2020, s-a admis cererea depusă de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău și s-a anulat încheierea din 21 octombrie 2020.

Liceul Internațional de Limbi Moderne a declarat recurs împotriva încheierii date.

1. Argumentați dacă Consiliul municipal Chișinău a fost în drept de a modifica unilateral cuantumul chiriei anuale.

2. Proiectați soluția pe marginea fondului cauzei.

3. Analizați temeiurile și efectele scoaterii cererii de pe rol.

4. Identificați modul și termenul căii de atac împotriva încheierii de scoatere de pe rol a cererii / încheierii de anulare a încheierii de scoatere a cererii de pe rol.

Pe 26 martie 2019, D.D. i-a eliberat lui L.L. recipisă prin care a confirmat că a primit suma de 100 000 lei de la L.L. pentru construcția casei de locuit din satul Suruceni, str. Ștefan cel Mare 28.

Ulterior, pe 5 aprilie 2019, D.D. i-a eliberat lui L.L. o altă recipisă, prin care a confirmat că a mai primit de la L.L. suma de 100 000 lei pentru construcția casei de locuit din satul Suruceni, str. Ștefan cel Mare 28.

Pe 24 mai 2020, L.L., fiind reprezentată de avocat, a înaintat lui D.D. somație prin care a solicitat ca, în termen de 7 zile lucrătoare de la data recepționării somației, să-i restituie suma de bani împrumutată de 200 000 lei.

În termenul fixat prin notificare, D.D. nu a restituit suma solicitată.

Din motivul nerestituirii de către D.D. a sumei de 200 000 lei, pe 19 iunie 2020, L.L. a promovat în justiție o acțiune civilă, prin intermediul căreia a solicitat încasarea împrumutului restant în mărime de 200 000 lei.

În procesul examinării cauzei în fond, D.D. nu a recunoscut acțiunea depusă de L.L., menționând că suma de 200 000 lei nu reprezintă împrumut, dar reprezintă cheltuieli necesare pentru edificarea casei de locuit din satul Suruceni, str. Ștefan cel Mare 28.

La finalizarea examinării cauzei în fond, la etapa soluționării completărilor, reprezentantul lui L.L. a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a modificat temeiul acțiunii, solicitând încasarea din contul lui D.D. a sumei de 200 000 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată.

Prin încheiere protocolară, instanța a restituit părții reclamante cererea de concretizare a pretențiilor, a audiat pledoariile participanților la proces și a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești de respingere a acțiunii.

L.L. a declarat apel împotriva primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2020, s-a respins apelul declarat de L.L.

Nefiind de acord cu actele judecătorești enunțate, L.L. a declarat recurs, depunând în acest sens la Curtea de Apel Chișinău o cerere de recurs motivată.

Cererea de recurs depusă de L.L. a fost restituită printr-o scrisoare de către instanța de apel, fiind menționat faptul că cererea de recurs a fost depusă la instanța necompetentă de a judeca cauza în ordine de recurs.

1. Determinați care sunt drepturile și obligațiile părților conform contractului de împrumut.

2. Expuneți-vă motivat asupra temeiniciei soluției judecătorului primei instanțe de restituire a cererii de concretizare a pretențiilor.

3. Indicați instanța competentă să examineze cererea de recurs depusă de L.L.

4. Argumentați dacă soluția instanței de apel de restituire a cererii de recurs prin scrisoare este întemeiată.

Prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/22-4 din 4 martie 2019 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. N. Dimo, 6/2 (subsol) dlui E.G.”, s-a decis darea în locațiune, pe un termen de 3 ani, dlui E.G., încăperea cu altă destinație decât cea locativă, cu suprafața de 10,2 m.p. din str. Nicolae Dimo 6/2 (subsol), având destinația de depozit, contra unei chirii anuale în mărime de 790,00 lei.

În temeiul deciziei respective, la 9 martie 2019, între Consiliul municipal Chișinău, reprezentat de viceprimar, și E.G., a fost încheiat contractul de locațiune nr. 1/14/054, conform condițiilor căruia Consiliul municipal Chișinău a transmis în locațiune încăperea nr. 5b cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 10,2 m.p. din str. N. Dimo 6/2 lit. A-01, (subsol), având destinația de depozit.

Obligația de bază asumată de Consiliul municipal Chișinău în temeiul contractului de locațiune indicat supra a constat în transmiterea în posesia lui E.G pentru folosința temporară a încăperii cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 10,2 m.p. din str. N. Dimo 6/2 (subsol).

Din cauza că E.G. nu a achitat plata chiriei pentru anii 2019, 2020, pe 19 martie 2021, Consiliul municipal Chișinău a înaintat o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea datoriei 1 580,00 lei și rezoluțiunea contractului de locațiune.

Cauza a fost acceptată pe rolul instanței, fiind fixată ședință de soluționare amiabilă a litigiului pentru data de 25 mai 2021.

În ședința de soluționare amiabilă a litigiului, pârâtul a renunțat la procedura de mediere, fiind emisă o încheiere de încetare a procedurii de mediere judiciară, cu transmiterea dosarului instanței judecătorești pentru a-l repartiza unui alt judecător.

După redistribuirea cauzei civile, a fost fixată ședință de judecată pentru 29 iunie 2021.

E.G. a depus o referință asupra cererii de chemare în judecată înaintată de Consiliul mun. Chișinău, prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că decizia autorității publice de transmitere a încăperii nelocative în locațiune nu a fost executată, încăperea respectivă fiind deja ocupată de gestionarul fondului locativ, care a refuzat eliberarea încăperii.

La referință a fost anexat refuzul scris al gestionarului fondului locativ de eliberare a încăperii nr. 5b cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 10,2 m.p. din str. N. Dimo 6/2 lit. A-01.

Reprezentantul Consiliului mun. Chișinău a recunoscut că încăperea nu a fost transmisă efectiv în posesie pârâtului, însă a insistat asupra admiterii acțiunii.

1. **Determinați drepturile și obligațiile părților în cadrul contractului de locațiune.**
2. **Soluționați litigiul în fond. Motivația soluția.**
3. **Identificați cercul participanților la proces.**
4. **Expuneți-vă asupra corectitudinii încheierii instanței de încetare a procedurii de mediere judiciară. Indicați cazurile în care poate fi dispusă redistribuirea cauzei unui alt judecător, ca rezultat al încetării procedurii de mediere.**

Pe 19 aprilie 2019, între SRL „Elemente Sanitare” și SRL „Instalare” a fost încheiat contractul de furnizare cu plata la termen și plafon de credit nr. EI/78, conform condițiilor căruia vânzătorul s-a obligat să vândă, iar cumpărătorul s-a obligat să cumpere mărfurile / produsele din gama celor comerciale de vânzător și aflate în stocul acestuia în condițiile și cantitățile convenite de părți și având specificația tehnică, acceptată de cumpărător, conform documentelor însoțitoare.

Prin contract, părțile au stabilit, că eventualele litigii vor fi soluționate de Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie.

Din cauza neonorării obligațiilor asumate de SRL „Instalare” societate cu răspundere limitată prin contractul de furnizare cu plata la termen și plafon de credit nr. EI/78, la 10 iulie 2020, SRL „Elemente Sanitare” a depus la Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova o cerere privind încasarea datoriei contractuale în sumă de 179 959,50 lei, penalității de întârziere în sumă de 28 497,79 lei și a taxelor arbitrare în sumă de 7 202,90 lei.

În cadrul procedurii arbitrale, părțile au încheiat o tranzacție, prin care au soluționat amiabil litigiul apărut.

Prin hotărârea Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova din 12 noiembrie 2020, emisă în cauza nr. 84/75/8741, Tribunalul arbitral a confirmat tranzacția de împăcare, încheiată la 10 octombrie 2020, între SRL „Articole Sanitare” și SRL „Instalare”, conform căruia: SRL „Instalare” se obligă să achite în beneficiul SRL „Articole Sanitare” datoria restantă de 119 959,50 lei, penalitatea de 10 000 lei și cheltuielile de arbitraj – 7 202,9 lei până la data de 15 decembrie 2020, în tranșe după cum urmează: suma de 30 000 lei până la data de 31 octombrie 2020, suma de 50 000 lei până la data de 30 noiembrie 2020, suma de 57 162,4 lei până la data de 15 decembrie 2020.

S-a încetat procedura arbitrală pe dosarul nr. 84/75/8741.

Pe 12 februarie 2021, SRL „Instalare” a depus o cerere de contestare a hotărârii arbitrale, menționând că, la confirmarea tranzacției de împăcare din 10 octombrie 2020, tribunalul arbitral nu a asigurat pârâtului posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, ținând cont că de către pârât nu au fost recepționate actele de procedură arbitrală, nu a verificat dacă valabilitatea și legalitatea tranzacției nu este viciată sau dacă pârâtul a înțeles efectele tranzacției.

S-a invocat că ședința de arbitraj, prin care s-a confirmat tranzacția de împăcare din 10 octombrie 2020, a fost desfășurată în absența părților, avizele de recepție a citației fiind restituite arbitrajului ca nereclamate, nu au parvenit cereri de examinare în lipsă din partea pârâtului. Mai mult, s-a susținut că, la dosar, nu există nicio cerere înaintată Curții de Arbitraj din partea pârâtului cu privire la omologarea și confirmarea tranzacției de împăcare din 10 octombrie 2020.

SRL „Articole Sanitare” a prezentat instanței cererea de confirmare a tranzacției de împăcare și cererea de examinare a cauzei arbitrale în lipsă, care a fost semnată de ambele părți și care se deține la materialele procedurii arbitrale.

1. **Relatați despre conținutul contractului de tranzacție.**
2. **Identificați temeiurile pentru desființarea hotărârii arbitrale.**
3. **Precizați dacă cererea de contestare a hotărârii arbitrale se impune cu taxă de stat.**
4. **Expuneți procedura de examinare a cererilor de contestare a hotărârilor arbitrale.**

La 21 mai 2019, ÎM „SG&Co" SRL a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată împotriva lui A.P. și E.R., intervenient accesoriu - notarul O.B.. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 24 august 2018, între A.P. şi E.R. a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului situat pe str. Bernardazzi 64, ap.20 din mun. Chişinău. Reclamanta a considerat că contractul menționat a fost încheiat cu încălcarea legislației în vigoare, care consacră dreptul de preemțiune, or, ÎM „SG&Co" SRL este proprietarul bunului imobil situat pe adresa mun. Chişinău str. Bernardazzi 64, ap.19, mun. Chişinău, cu suprafața de 134.2 m.p. În același imobil şi pe aceeași adresă se află apartamentul nr. 20, care aparține, cu dreptul de proprietate lui A.P. ÎM „SG&Co" SRL a menționat că aceste bunuri imobile sunt părţi componente ale clădirii de pe str. Bernardazzi 64, ce constituie proprietate de stat şi sunt despărțite printr-un perete comun, formând un complex unic, care reprezintă un monument de arhitectură de însemnătate națională și este inclus în Registrul monumentelor de istorie şi cultură a municipiului Chișinău. Reieșind din faptul că imobilul în cauză este compus din câteva încăperi, speței îi sunt aplicabile prevederile Legii condominiului în fondul locativ, care definește condominiul ca complex unic de bunuri imobiliare, ce include terenul în hotarele stabilite şi blocurile (blocul) de locuințe, alte obiecte imobiliare amplasate pe acesta, în care o parte, care constituie locuințele, încăperile cu altă destinație decât aceea de locuință, se află în proprietate privată, de stat sau municipală, iar restul este proprietate comună indivizibilă. Reclamanta a mai invocat că, potrivit Legii menționate, proprietatea comună reprezintă doar părțile dintr-o clădire, alte obiecte imobiliare aflate în proprietate, care nu sunt apartamente sau încăperi cu altă destinație decât de locuință şi care sunt destinate folosirii în comun de către toți proprietarii din condominiu. Dânsa a indicat că zidăria, adică pereții, acoperișul, rețelele inginerești și tot ceea ce se numește clădire în perimetrul construcției şi peretele despărțitor, constituie un bun imobil cu mai multe încăperi ce formează un complex unic şi, ca urmare, reprezintă proprietate a statului, care se află în folosința terților și asupra cărora se aplică Legea condominiumului. În pofida faptului dat, A.P., proprietarul apartamentului 20, a demolat în totalmente o parte din clădire, care este un bun imobil ce aparține statului și, ulterior, cu scopul evitării răspunderii delictuale, pârâta A.P. a perfectat fictiv cu E.R. contractul a cărei anulare se solicită.

ÎM „SG&Co" SRL a mai pretins că, la momentul întocmirii contractului de vânzare-cumpărare din 24 august 2018, obiectul tranzacției de fapt nu exista, or, apartamentul 20 a fost demolat, iar lotul de teren se află în proprietatea statului. Reclamanta a susținut că contractul contestat este unul fictiv, încheiat cu scopul eliberării lui A.P. de la răspundere în baza unei alte acțiuni civile înaintate de ÎM „SG&Co" SRL privind anularea certificatului de urbanism nr.77i/16 din 31 martie 2017 şi a autorizației de construire nr.102-r/17 din 28 martie 2018, eliberate de Primăria mun. Chișinău pentru reparație capitală și reconstrucția ap. 20, încasarea prejudiciului material, moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. ÎM „SG& Co" SRL a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.4912 al imobilului situat pe str. Bernardazzi 64, ap. 20 din mun. Chișinău, încheiat la 24 august 2018 între A.P. și E.R., pe motiv că este unul fictiv. De asemenea, a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea actelor juridice.**
2. **Descrieți condițiile exercitării dreptului de preemțiune.**
3. **Argumentați deosebirea între actele juridice nule sau anulabile și actele juridice ineficiente.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 14 decembrie 2020, P.T. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui S.P. cu privire la demolarea construcțiilor. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că este proprietarul terenului cu suprafața de 0,1445 ha, care este amplasat în s. Sireți din r-nul Strășeni, teren pe care și-a construit casa sa de locuit cu anexe, iar pârâtul este proprietarul terenului vecin. P.T. a menționat că, în perioada anilor 2008-2009, persoane necunoscute, fără acordul său, au edificat o construcție capitală cu lungimea de 40 de metri pe linia de hotar dintre părți, iar construcția neautorizată a fost acoperită cu foi de ardezie, scurgerea fiind îndreptată spre terenul său, fără a fi montate uluce de capturare a apei. P.T. a susținut că la momentul dat construcțiile sunt gestionate de către Mănăstirea din s. Sireți cu destinație locativă (chilii). P.T. a afirmat că, în urma discuțiilor verbale cu factorii de decizie ai Mănăstirii s. Sireți, a fost asigurat că chiliile în cauză au un caracter temporar, iar după finalizarea construcției cu două etaje de pe teritoriul mănăstirii, acestea vor fi demolate, urmând ca peretele amplasat pe linia de hotar să rămână drept gard dintre vecini. P.T. a relevat că, în timpul ploilor abundente și a ninsorilor, de pe acoperișul construcției date se scurge apa în grădina sa, inundând construcțiile auxiliare în care deține obiecte personale și provocând eroziunea solului. A notat că, în vara anului 2020, a observat că pârâtul nu doar că nu intenționează să demoleze construcțiile neautorizate, dar a început să efectueze lucrări de întărire a pereților interiori, în scopul construirii unui etaj suplimentar, iar tentativele de a soluționa litigiul pe cale amiabilă s-au soldat cu eșec. A declarat că, la momentul dat există pericolul prăbușirii acestor pereți în gospodăria sa. A mai invocat că, la ridicarea construcției de către pârât, au fost încălcate prevederile art. 598 alin. (1) din Codul civil. În final, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului de a înceta încălcarea dreptului de vecinătate, cu demolarea construcțiilor ridicate ilegal pe linia de hotar dintre terenul său, care este amplasat în s. Sireți, r-nul Strășeni, și terenul gestionat de către Mănăstirea din s. Sireți. Totodată, reclamantul a solicitat încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

În referința la acțiune, S.P. a menționat că, de fapt, în anul 2008-2009 a construit un gard de piatră care să separe terenul său de cel al reclamantului. Prin construcția doar a gardului de piatră pe linia de hotar nu sunt încălcate anumite drepturi ale reclamantului. Aceasta reprezintă o modalitate uzuală de separare fizică a proprietăților dintre vecini. Respectiv, litigiul s-a iscat după ce acest gard a fost folosit drept perete pentru construcția de către mănăstire a unor încăperi. Totodată, deși reclamantul invocă faptul că a fost edificată construcția la o distanță inadmisibil de mică față de hotarul lotului ce-i aparține, totuși este necesară și aplicarea triplului test stabilit de CEDO, și anume: existența celor trei condiții pentru posibilitatea atingerii dreptului persoanei. Astfel, urmează să se stabilească dacă ingerința dată este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este proporțională cu scopul urmărit. Pârâtul a mai făcut trimitere și la prevederile art. 390 alin.(1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), conform cărora, dacă proprietarul unui teren - cu ocazia ridicării unei construcții - a construit dincolo de limita terenului său, fără a i se putea imputa premeditarea sau culpa gravă, vecinul trebuie să tolereze încălcarea hotarului, dacă nu a obiectat până sau imediat după depășirea limitei.

1. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.

2. Argumentați dacă în speța dată urmează să fie dispusă atragerea în proces a Mănăstirii din s. Sireți. Dacă da, în ce calitate procesuală?

3. Enumerați drepturile proprietarului în cazul unei atentări inadmisibile asupra terenului său.

4. Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.

La 12 martie 2019, SA „M-gaz” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „GCP” SA, solicitând încasarea penalității în sumă de 154.514,47 de lei și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 4.635,43 de lei. Reclamantul a invocat că la 01.09.2017 a fost încheiat cu ÎM „GCP” SA contractul nr.293 de furnizare a gazelor naturale consumatorului non-casnic, prin care SA „M-gaz”, în calitate de furnizor, s-a obligat să furnizeze pârâtului gaze naturale la locul de consum, amplasat în mun. Chişinău, str. Uzinelor, nr. 2. Astfel, au fost furnizate gaze naturale, însă pârâtul, cu încălcarea clauzelor contractuale, efectuează plata acestora întârziat. Reclamantul a precizat că în pct. 3.3. al contractului nr. 293 din 01 septembrie 2017 s-a stipulat că plata costului gazelor naturale furnizate se efectuează în lei, prin transfer bancar pe contul de decontare al furnizorului, iar în pct.3.4. al aceluiași contract s-a indicat că, în caz de neachitare până la data limită indicată în factură a contravalorii gazelor naturale consumate, consumatorul va plăti furnizorului o penalitate, conform legislaţiei, în mărimea ratei medii anuale ponderate a dobânzii la creditele noi acordate în moneda naţională de băncile comerciale, pentru un an, înregistrată în anul precedent şi publicată în raportul BNM, la suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi după data limită de plată a facturii şi până la data efectuării plăţii. Astfel, conform informaţiei de pe pagina oficială a BNM, rata medie pentru anul 2017 constituia 10,40%. Mărimea penalităţii constituie 0,0285 % (10,40/365 zile=0,0285). Pentru anul 2019 mărimea penalităţii constituia 0,01 %. Respectiv, SA „M-gaz” a calculat penalitatea începând cu data de 16 septembrie 2018 până la data de 25 ianuarie 2019, penalitate care constituie 154.514,47 de lei. Întru soluționarea amiabilă a litigiului, la 26 decembrie 2018, în adresa ÎM „GCP” SA a fost expediată recomandat pretenția de încasare a datoriei nr. 05/1-2875, care a fost lăsată fără răspuns.

În referința la acțiune, ÎM „GCP” SA i-a comunicat instanței că și-a executat obligația de a achita volumul de gaze naturale utilizat, fapt ce se confirmă prin ordinele de plată nr. 1706 din 24.10.2018, nr.1727 din 26.10.2018, nr.1737 din 30.10.2018, nr.1740 din 31.10.2018, nr.1749 din 02.11.2018, nr.2099 din 09.01.2019, nr.85 din 17.01.2019, nr.91 din 21.01.2019, nr.125 din 24.01.2019, nr.136 din 25.01.219, nr.146 din 30.01.2019, nr.277 din 21.02.2019, nr.210 din 06.02.2019, nr.268 din 18.02.2019, nr. 147 din 30.01.2019, nr.1421 din 10.09.2018, nr.1550 din 01.10.2018, nr.1475 din 18.09.2018, nr.1655 din 15.10.2018, nr.1615 din 10.10.2018. Pârâtul a subliniat că SA „M-gaz”, în calitate de furnizor, este în drept să perceapă penalități doar în cazul în care ÎM „GCP” SA, în calitate de consumator, a fost în întârziere. Totodată, efectele punerii în întârziere constau în faptul că, de la data punerii în întârziere, debitorul datorează creditorului daune pentru simpla întârziere. Însă, în speța dată, SA „M-gaz” nu a solicitat constatarea întârzierii debitorului, or, în caz contrar, se prezumă că ÎM „GCP” SA, prin neachitarea facturilor în termen, nu a prejudiciat SA „M-gaz” și că ultimul a consimțit tacit la prelungirea termenului de executare. Pârâtul insistă că reclamantul nu a prezentat probe din care ar rezulta că ÎM „GCP” SA nu ar fi executat obligația în termen de 30 zile de la expirarea termenului limită de onorare a obligațiilor contractuale, considerent din care deduce că consumatorul nu a ajuns în întârziere de plată, iar în consecință nu i se poate imputa plata penalităților.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind încasarea penalității.**
2. **Descrieți clauza penală, ca formă de garantare a executării obligațiilor.**
3. **Indicați cazurile și condițiile în care instanța poate dispune reducerea penalității.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2021

La 03.06.2021, compania internațională de asigurări SA „TA” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva M.A., prin care a solicitat achitarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare în cuantum de 2.203,94 lei, în temeiul art. 29 lit. f) al Legii nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. În motivarea acțiunii, a indicat că la 12.07.2019, în or. Ungheni, pe strada Hajdeu 8 s-a produs accidentul rutier în rezultatul căruia autovehiculul de model Mercedes E200CDI cu n/î QCP918, condus de către M.A., a tamponat autovehiculul de model Audi Q3 cu n/î IS55XAN. În baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04671985, întocmit la 12.07.2019, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscută M.A. La data producerii accidentului, conducătorul autovehiculului de model Mercedes E200CDI cu n/î QCP918 deținea polița de asigurare RCA pentru pagubele produse prin utilizarea autoturismului menționat, cu seria nr. RCAI-004959801, eliberată la 23.05.2019 în baza contractului de asigurare încheiat între ÎM Compania internațională de asigurări SA „TA” și M.S.. Conform procesului-verbal de constatare a pagubei și a devizului calculului de restabilire a autovehiculului avariat de model Audi Q3 cu n/î IS55XAN, valoarea daunei a constituit 2.203,94 lei. Astfel, la 05.02.2021, în beneficiul persoanei păgubite Glas-S SRL de către Compania internațională de asigurări SA „TA” a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 2.203,94 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.1 din 05.02.2021. În urma unei analize a dosarului de daune nr. 281/06-2020CH/RCA, s-a constatat că la momentul producerii accidentului rutier menționat, M.A., conducătorul autoturismului Mercedes E200CDI cu n/î QCP918, nu deținea certificatul de revizie tehnică.

Compania internațională de asigurări SA „TA” a înaintat în adresa M.A. cererea prealabilă nr.434CH/H din 23.03.2021, prin care a solicitat achitarea în termen de 15 zile, în ordine de regres, a despăgubirii de asigurare în cuantum de 2.203,94 lei, însă aceasta a fost neglijată.

În referința la cererea de chemare în judecată, pârâta M.A. a declarat că ea a solicitat autovehiculul de la cet. I.C., care este proprietarul autovehiculului de model Mercedes E200CDI cu n/î QCP918, pentru a merge la mama ei în vizită. I.C. nu a informat-o despre faptul că acest mijloc de transport are revizia tehnică expirată. Pârâta a mai declarat că nu ea este proprietarul autovehiculului de model Mercedes E200CDI cu n/î QCP918 și că acțiunea în regres poate fi înaintată de către asigurător doar proprietarului care nu a asigurat trecerea reviziei tehnice a autovehiculului.

1. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind încasarea sumei în odine de regres.

2. Argumentați dacă în speță urmează să fie dispusă atragerea în proces a lui I.C. Dacă da, în ce calitate procesuală?

3. Descrieți cazurile și condițiile de exercitare a dreptului de regres care rezultă din contractele de asigurare de daune.

4. Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.

La 8 februarie 2019, B.V. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui S.G. cu privire la transmiterea silită a bunului gajat. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 03 iunie 2012, a încheiat cu S.G. un contract de împrumut cu gaj, în temeiul căruia i-a acordat cu împrumut pârâtului suma de 75.000 lei pentru un termen de o lună. În vederea asigurării obligațiilor contractuale, S.G. a gajat automobilul ce-i aparținea cu drept de proprietate, de model „Mercedes E 220 CDI", anul producerii 2002. La fel, a menționat că, potrivit pct. 6 din contractul de împrumut, în cazul nerambursării împrumutului în termen, împrumutatul va fi obligat să plătească penalități în mărime de 0,2 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, reclamantul a specificat că penalitatea a constituit suma de 27.000 lei. În scopul atenționării asupra nerespectării obligațiilor contractuale, precum și asupra consecințelor care pot surveni ca urmare a neexecutării acestora, la 29 mai 2016, B.V. a expediat în adresa lui S.G. o notificare prin care pârâtul a fost atenționat referitor la nerespectarea obligațiilor contractuale, precum și asupra consecințelor care pot surveni ca urmare a neexecutării acestora. Notificarea despre restituirea datoriei și a penalității sau transmiterea benevolă a bunului gajat nu a fost recepționată de pârât, plicul a fost restituit cu mențiunea „nereclamat". Astfel, la 16 iunie 2016, B.V. a înregistrat preavizul de exercitare a dreptului de gaj în Registrul gajului, iar la 08 februarie 2019 s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui S.G. cu privire la transmiterea silită a bunului.

Reclamantul B.V. a solicitat transmiterea silită în posesiunea sa a bunului gajat-automobilul de model „Mercedes E 220 CDI", anul producerii 2002, în vederea înstrăinării acestuia prin negocieri directe și achitării datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În referința la cererea de chemare în judecată, pârâtul a invocat omiterea de către reclamantul B.V. a termenului de adresare în instanța de judecată, precum și faptul că reclamantul nu a solicitat repunerea în termen.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea civilă.**
2. **Descrieți condițiile generale de exercitare a dreptului de gaj.**
3. **Soluționați excepția de tardivitate. Argumentați soluția instanței.**
4. **Expuneți procedura de soluționare a excepțiilor de tardivitate.**

La 19 septembrie 2019, V.L. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva N.I. și L.L., cu privire la rezoluțiunea contractului de donație și rectificarea înscrisului în Registrul bunurilor imobile. În motivarea acțiunii a indicat că, la 06 octombrie 2014, între V.L. și L.L., în calitate de donatori, și N.I., în calitate de donatar, a fost încheiat contractul de donație, întocmit și autentificat de către notarul public V.S., prin care primii au donat fiicei N.I. bunurile imobile în valoare totală de 54.684 de lei, situate în s. Tabani, r-nul Briceni, formate din: 1) teren pentru construcție cu suprafața de 0,2096 ha; 2) casa de locuit cu verandă cu suprafața de 90.0 m2; construcție accesorie - bucătărie de vară, cu anexe cu suprafața de 65,7 m2. În aceeași zi, contractul de donație a fost înregistrat la Serviciul Cadastral Teritorial Briceni. Reclamantul a afirmat că bunul donat aparține cu drept de proprietate lui și soției sale L.L., fără aprecierea cotelor părți a fiecăruia în parte. La fel, a indicat că la momentul donației starea patrimonială a sa și a familiei era bună - avea o afacere, alte bunuri imobile, din care motiv au decis să doneze fiicei casa de locuit, în litigiu. A reiterat că, la momentul dat este în stare de nevoie, deoarece nu mai este capabil să-și asigure o întreținere corespunzătoare. În luna iunie 2015 i s-a atribuit gradul I de invaliditate și de atunci el nu mai este în stare să lucreze și să-și asigure un trai decent. Ca urmare, relațiile cu soția și fiica au devenit ostile, ele nu îi acordă niciun ajutor, el fiind nevoit să treacă cu traiul în gospodăria fratelui său S.L. Reclamantul a susținut că locuiește în sarai cu mama sa A.L., născută în 1936, într-o cameră cu suprafața de 9 m2. Devenind invalid de gradul I, a luat cu împrumut banii pentru tratament, deoarece avea cheltuieli mari. Actualmente primește o pensie de 765,86 de lei și un ajutor social de 120 de lei, alte venituri nu are. La fel, a precizat că a ajuns în stare de nevoie, starea sa patrimonială înrăutățindu-se într-o asemenea măsură încât nu mai este posibilă întreținerea sa, mai mult - nici nu mai are unde locui. Reclamantul a solicitat rezoluțiunea contractului de donație nr. 5014, întocmit și autentificat de către notarul V.S. la 06 octombrie 2014, încheiat între el, L.L., în calitate de donatori, și N.I., în calitate de donatar, rectificarea înscrisului din Registrul bunurilor imobile prin radierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil a pârâtei N.I., încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată.

În referința la acțiune, pârâtele N.I. și L.L. au menționat că reclamantul nu a prezentat probe concludente și pertinente care să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale. Pârâtele susțin că reclamantul nu a probat nici faptul că, după încheierea contractului de donație, bunăstarea materială s-a înrăutățit considerabil, nefiind făcută dovada faptului că este în imposibilitate de a se angaja la muncă și de a-și asigura o întreținere corespunzătoare. Au indicat că reclamantul beneficiază de suport financiar și pensie de dezabilitate, deține în proprietate casa de locuit cu anexe situată în s. Tabani, r-nul Briceni. Mai mult, pârâta N.I. îi permite reclamantului să locuiască în casa donată, deși, din contract, o asemenea obligație nu rezultă. În consecință, pârâtele au indicat asupra faptului că V.L. nu a demonstrat starea sa de nevoie și faptul că starea sa de sănătate și nivelul său de trai s-au înrăutățit după executarea contractului de donație

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind revocarea donației.**
2. **Argumentați dacă în speță urmează să fie dispusă atragerea în proces a notarului public care a autentificat contractul de donație și a Agenției Servicii Publice. Dacă da, în ce calitate procesuală?**
3. **Descrieți cazurile și condițiile de revocare a contractului de donație în caz de stare de nevoie.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 13 decembrie 2020, I.M. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui A.M., solicitând obligarea pârâtului de a demola şi de a astupa groapa de acumulare a apelor reziduale construită ilegal în preajma terenului care îi aparține cu drept de proprietate în satul Valea Perjei, raionul Cimișlia, precum și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată legate de examinarea cauzei civile. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că A.M., proprietarul terenului aferent casei de locuit situat în satul Valea Perjei, raionul Cimișlia, a construit pe terenul său, în mod ilegal şi neautorizat, o groapă de acumulare a apelor reziduale, în preajma hotarului cu terenul care îi aparține cu drept de proprietate, la o distanță de aproximativ 0,4–0,7 metri. Acest fapt a dus la prăbușirea stratului de sol pe o suprafață de 2,5 m.p. de pe terenul său la o adâncime de circa 0,7 m, fapt stabilit conform actului de constatare al Primăriei satului Valea Perjei. Menținerea gropii de acumulare şi exploatarea acesteia prezintă un pericol pentru prăbușirea mai adâncă a pământului în continuare, ceea ce este o atentare inadmisibilă asupra terenului său şi o încălcare a dreptului de vecinătate. Reclamantul a precizat că, la solicitările sale de a demola şi astupa groapa de acumulare a apelor reziduale, A.M. a refuzat. Totodată, a menționat că răspunsurile primite de la Inspectoratul Ecologic de Stat, Agenția Ecologică Cahul, nr. 754 din 20 octombrie 2019 şi nr.798 din 09 noiembrie 2019, atestă imposibilitatea sancționării contravenționale a lui A.M., din motivul plecării ultimului peste hotarele ţării. Suplimentar, s-a constatat faptul săpării gropii pentru apele reziduale la circa 0,5 -0,7 m faţă de hotarul cu terenul său. La fel, răspunsul primit de la Inspecția Teritorială în Construcții „Sud” denotă existența gropii reziduale în preajma hotarului, însă legalitatea executării acesteia nu a fost posibilă de verificat din cauza aflării lui A.M. peste hotarele ţării.

În referința la cererea de chemare în judecată, pârâtul a indicat că nu a fost constatată prin probe atentarea inadmisibilă a pârâtului asupra terenului învecinat ce aparține reclamantului. Mai mult, surparea stratului de sol la terenul reclamantului a avut loc din cauza factorilor climaterici și antropogeni. Pârâtul a prezentat un Raport de expertiză extrajudiciară nr.1916-1923 din 26 august 2020 în care este indicat faptul că motivul apariției denivelării (surpării) terenului la momentul examinării, proprietatea reclamantului, în regiunea adiacentă gropii de acumulare de pe terenul vecin, conform situației existente la momentul examinării în natură la 10 martie 2020, este tasarea și eroziunea solului provocate în timp de factorii climatici și antropogeni. Groapa de acumulare a apelor reziduale, în stare neexploatată, examinată la momentul expertizei, situată pe terenul ce îi aparține lui A.M., nu prezintă pericol de surpare a terenului ce îi aparține lui I.M. și nu afectează din punct de vedere tehnic. La data examinării de către expert a terenurilor și a gropii de acumulare a apelor reziduale, reclamantul și pârâtul au participat, anumite obiecții nu au avut. Astfel, pârâtul menționează că s-a constatat cu certitudine că groapa de acumulare a apelor reziduale, în stare neexploatată, situată pe terenul ce îi aparține, nu prezintă pericol de surpare a terenului ce îi aparține lui I.M. și nu afectează din punct de vedere tehnic.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea civilă.**
2. **Descrieţi procedura ordonării expertizei judiciare.**
3. **Descrieți acțiunea negatorie, ca modalitate de apărare a dreptului de proprietate.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția instanței.**

La 28 mai 2020, V.I. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui M.I., solicitând declararea ca fiind nul contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model „Ford Fusion", număr de înmatriculare HOA 112, contract încheiat la 15 martie 2019 între M.I. și A.I. Totodată, reclamantul solicită încasarea cheltuielilor de judecată compuse din cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 3.000 de lei şi taxa de stat în mărime de 240 de lei. În motivarea acţiunii, reclamanta a invocat că, în data de 19 noiembrie 2000, a fost încheiată căsătoria între ea şi M.I., iar la 16 iulie 2018, prin hotărâre judecătorească, căsătoria a fost desfăcută. Totodată, a menţionat că, la adresarea în instanță cu cererea dată, pe rolul Judecătoriei Bălți se afla cauza civilă intentată la cererea lui M.I. împotriva sa referitor la partajul averii comune în devălmășie. Afirmă că pârâtul M.I., prealabil adresării în instanță cu cerere privind partajul averii comune, la 15 martie 2018, în perioada când se aflau în relații de căsătorie, fără acordul ei, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare a automobilului, proprietate comună în devălmășie, de model „Ford Fusion", număr de înmatriculare HOA 112, anul producerii 2008, bun mobil procurat pe banii comuni în timpul căsătoriei, automobil care costa 3.000 de euro. Acesta a fost vândut mamei pârâtului contra unei sume simbolice de 8.000 de lei. Reclamanta a precizat că în anul 2016 au contractat un credit pentru procurarea automobilului, care a fost achitat de ambii conform graficului stabilit. A.I., mama lui M. I., cunoștea cu certitudine că automobilul a fost procurat în timpul căsătoriei, pe banii comuni, și constituie avere comună în devălmășie. Reclamanta susține că A.I nu se folosește de bunul procurat, că nu are permis de conducere, fapt care probează că scopul înstrăinării bunului a fost altul decât cel declarat de părți, mai mult, fostul soț a vândut bunul la un preț diminuat, iar soacra sa A.I. cunoștea că feciorul său este separat de reclamantă și nu mai duc o viață comună, deci acordul acesteia la înstrăinarea bunului nu urma a fi prezumat, ci confirmat printr-o declarație expresă. De altfel, însuși M.I., la 06 mai 2018, în cadrul convorbirii telefonice a recunoscut că automobilul este proprietate comună în devălmășie. Reclamanta a opinat că actul juridic a fost încheiat între pârât și A.I. în rezultatul acțiunilor dolosive, ca automobilul să nu fie supus partajului şi astfel urmează a fi declarat nul.

În referința sa la acțiune, pârâtul a menționat că legislația Republicii Moldova nu interzice încheierea actelor juridice între rude și că părțile contractului de vânzare-cumpărare au respectat condițiile de valabilitate a acestuia. Pentru încheierea contractului respectiv nu era necesar acordul scris al soției, care, de fapt, cunoștea despre acest contract. Pârâtul menționează că coproprietarul care invocă nulitatea actului de dispoziţie asupra bunurilor proprietate comună în devălmăşie trebuie să dovedească că cealaltă parte a actului de dispoziţie încheiat de către unul dintre coproprietari ştia sau trebuia să ştie despre acordul care limitează dreptul de dispoziţie, despre faptul că ceilalţi coproprietari devălmaşi sunt împotriva încheierii actului juridic. Astfel, până la proba contrară, se consideră că cel ce a încheiat actul de dispoziţie asupra bunurilor proprietate comună în devălmăşie cu unul din coproprietarii devălmaşi este de bună-credinţă, adică nu ştia şi nici nu putea să ştie că coproprietarul devălmaş nu este în drept să încheie actul de dispoziţie. La acest capitol, pârâtul consideră că reclamanta nu a demonstrate, prin prisma dispozițiilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, circumstanțele pe care le invocă ca și temei al acțiunii sale.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea actului juridic.**
2. **Argumentați dacă în cauză urmează să fie dispusă atragerea în proces a lui A.I. Dacă da, în ce calitate procesuală?**
3. **Descrieți condițiile de exercitare a actelor de dispoziție în privința proprietății comune în devălmășie.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 1 aprilie 2019, P.G. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui T.M. cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii, a invocat că, la 29 noiembrie 2004, i-a acordat lui T.M. suma de 17.000 de dolari SUA, conform recipisei, ultima s-a obligat să-i vândă 1/2 cotă-parte din Cafeneaua Bardin, str. Vasile Lupu 29. Reclamanta a menționat că banii împrumutați i-a obținut din vânzarea apartamentului său, or ziua predării banilor coincide cu ziua vânzării apartamentului, pârâta ajutând-o să găsească un cumpărător pentru apartament. După ce a primit banii, T.M. a început să se eschiveze de la onorarea obligației asumate. Astfel, după o serie de solicitări fără succes către pârâtă să-i înscrie dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din imobil, a constatat că, de fapt, imobilul indicat în recipisă nici nu îi aparține cu drept de proprietate, proprietar fiind fiul pârâtei – E.M. şi împuterniciri pentru a vinde imobilul dat T.M. nu a avut. A comunicat că, la 13 octombrie 2005, a depus o cerere de chemare în judecată privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din acest bun imobil, achitând și taxa de stat, dar, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 21 martie 2006, menținută de instanța de apel, a fost respinsă acțiunea pe motiv că recipisa nu era făcută sub formă autentică şi că, în general, bunul pe care pârâta se obligă să-l vândă nu îi aparținea cu drept de proprietate. La 6 februarie 2007, a depus o plângere penală, solicitând pedepsirea penală a T.M., iar la 12 iunie 2018, prin decizia Curţii de Apel Chișinău, a fost respins recursul împotriva ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința T.M. din 21 decembrie 2007. A remarcat că pârâta nu și-a executat obligația asumată prin recipisa întocmită la 29 noiembrie 2004, precum nici nu i-a restituit banii. La 23 iulie 2018, în adresa T. M. a fost expediată somația de executare a obligației prin care a solicitat transmiterea a 1/2 cotă-parte din imobil, după cum era prevăzut în recipisă sau restituirea sumei de bani. Corespondența dată a fost însă restituită de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat”. Având în vedere faptul că prin recipisă nu a fost prevăzut un termen limită a executării obligației asumate de pârâtă, termenul de la care T.M. va fi în întârziere este 2 august 2018, reieșind din prevederile art. 575 alin. (1) din Codul civil și deoarece a depus o scrisoare de somație la 23 iulie 2018. Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârâtă a sumei de 17.000 de dolari SUA, drept sumă ce reprezintă îmbogățire fără just temei, a dobânzii de întârziere pentru perioada 3 august 2018 - 30 martie 2019, în sumă de 1.732 de dolari SUA, și a cheltuielilor de judecată.

În referința la cererea de chemare în judecată, pârâta a invocat tardivitatea acțiunii și a solicitat respingerea acțiunii pe acest motiv.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată acțiunea civilă.**
2. **Descrieți condițiile necesare pentru considerarea îmbogățirii ca nejustificată.**
3. **Soluționați excepția de tardivitate. Argumentați soluția instanței.**
4. **Expuneți procedura de soluționare a excepțiilor de tardivitate.**

La 9 noiembrie 2020, G.E. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „M-asig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare şi repararea prejudiciului moral. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 26 februarie 2018, a încheiat cu SA „M-asig” contractul de asigurare medicală în străinătate, fiind eliberată poliţa de asigurare nr. BSS/16 248. Conform pct. 2.1 din contract, asigurătorul se obligă să achite asiguratului la producerea riscului asigurat despăgubirea de asigurare în limita şi termenii convenițI. Potrivit pct. 3.1, obiectul contractului de asigurare îl constituie viaţa şi sănătatea persoanei asigurate, cheltuieli neprevăzute ca rezultat al unei maladii ori a unui accident în afara ţării, ce ţin de cazul asigurat. A susţinut că, la 12 martie 2018, a suferit un accident, rezultat cu o fractură la picior în timp ce se afla într-o călătorie în Israel. La indicaţiile asigurătorului, a fost internată într-un spital din orașul Ierusalim, unde urma să-i fie efectuată o intervenție chirurgicală. Pentru iniţierea procedurii de tratament, s-a cerut prezentarea poliţei de asigurare medicală pentru străinătate întru acoperirea costului serviciilor medicale prestate de urgenţă. În acest sens, administraţia spitalului, pe parcursul a 4 zile, a dus tratative cu asigurătorul, toată această perioadă fiindu-i administrate calmante şi interzisă mâncarea, deoarece medicii o pregăteau pentru intervenţie chirurgicală. În final, din explicațiile medicilor, a înţeles că SA „M-asig” a refuzat achitarea costului intervenției chirurgicale și a dispus unilateral repatrierea ei în Republica Moldova, fără a-i acorda asistenţa medicală adecvată. Reclamanta a menționat că a fost tratată cu cruzime și lăsată în aeroportul din Ierusalim fără supraveghere și nu a fost îmbarcată la cursa spre Kiev, fiind ulterior ajutată de personalul din aeroport și restabilindu-i-se biletul pentru o cursă ulterioară. După revenirea în Republica Moldova, a fost supusă unor intervenții chirurgicale și a urmat o perioadă lungă de recuperare. Ea consideră că, drept urmare a acțiunilor SA „M-asig”, a fost lipsită de asistență medicală calificată și i s-a cauzat un prejudiciu material și moral. G.E. a solicitat încasarea din contul SA „M-asig” a sumei de 100.000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În referința la acțiune, pârâtul a solicitat respingerea pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral. A menționat că în condițiile în care art. 1398 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege - și prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Reieșind din conținutul acestei norme, dreptul persoanei la recuperarea prejudiciului moral este condiționat de faptul stabilirii acestui drept de legea materială specială, și anume Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, care are prioritate față de Codul civil și care conține reglementări generale privind repararea prejudiciului moral. La caz, legea specială nu conține reglementări privind repararea prejudiciului moral, ci doar dreptul asiguratului, în cazul survenirii cazului asigurat, la repararea prejudiciului material.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea civilă.**
2. **Descrieți noțiunile generale ale asigurării de sănătate.**
3. **Indicați condițiile generale de apreciere a despăgubirilor pentru prejudiciul moral.**
4. **Soluționați cauza. Motivați soluția.**

La 29.05.2020, V.T. a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoaşterea valabilităţii testamentului şi anularea testamentului împotriva lui V.S., persoane interesate - IFS Leova şi notarul public V.M.. Ea invocat că este nepoata defunctei S.S., care la momentul decesului era proprietara casei cu teren aferent, amplasată în s. Cîrnățeni din r. Leova, a grădinii cu suprafaţa de 0,0625 ha și a terenurilor agricole identificate prin titlurile deţinătorului de teren cu suprafaţa de 0,2419 ha şi 0,3695 ha. A indicat în cerere că, la 28.12.2019, în s. Cîrnățeni din r. Leova a decedat bunica sa S.S. Astfel, la 27.12.2019, S.S., prin testamentul nr. 25, eliberat de Primăria s. Cîrnățeni r. Leova, i-a testat toată masa succesorală. În anul 2020, V.T. s-a adresat la notarul public V.M. pentru deschiderea procedurii de succesiune, care însă i-a comunicat că există un alt testament lăsat de S.S. pe numele lui V.S., fiind deja deschisă procedura de succesiune pe numele acestuia. Reclamanta a indicat că masa succesorală rămasă după decesul bunicii ei a fost testată anume ei prin ultima voinţă exprimată prin testamentul înregistrat cu nr. 25 din 27.12.2019, pe care îl consideră legal, acesta fiind perfectat în conformitate cu prevederile legii. Testamentul autentificat notarial, nr. 421 din 14.02.2015, deţinut de V.S., este afectat de nulitate, deoarece la momentul perfectării acestuia S.S. se simţea rău, primea medicamente, iar într-o zi, din spusele defunctei, sub pretextul că V.S. şi soţia acestuia E.S. o vor duce la consultaţie la medic, au dus-o la notar, unde a semnat ceva, dar nu ştia şi nu a înţeles ce anume, fiind sub influenţa unor medicamente. Ulterior, când a conştientizat cele întâmplate şi pentru a repara greșeala, a decis să meargă din nou să perfecteze un alt testament, pe care l-a întocmit la Primăria s. Cîrnățeni, r. Leova. Astfel, testamentul deţinut de V.S. este din 14.02.2015, iar cel deţinut de reclamant - din 27.12.2019 şi, prin întocmirea acestui testament, a fost revocat acel vechi. Astfel, a solicitat admiterea acţiunii, recunoaşterea valabilităţii testamentului nr. 25 din 27.12.2019, declararea nulităţii testamentului perfectat pe numele lui V.S., înregistrat la notarul public V.M. cu nr. 421 din 14.02.2015.

La 07.07.2020, după dispunerea examinării cauzei în fond, V.S. a depus cerere reconvenţională împotriva V.T. cu privire la anularea testamentului. A invocat că la 28.12.2019 a decedat S.S. Dânsul era în relaţii foarte bune cu defuncta, o ajuta împreună cu familia şi a avut grijă de ea pe parcursul ultimilor zece ani, deoarece copiii şi rudele apropiate nu manifestau niciun interes faţă de ea şi necesităţile acesteia. La 14.02.2015, defuncta S.S. i-a testat toată averea sa, fapt confirmat prin testamentul întocmit şi autentificat de notarul public V.M. Ulterior, a aflat că testamentul pe numele V.T. a fost întocmit de către Primăria s. Cîrnățeni din r. Leova cu o zi înainte de decesul testatorului S.S., testamentul datează cu 27.12.2019, iar decesul a survenit la 28.12.2019. Acest testament trezeşte dubii în ce priveşte deplinătatea memoriei, conştientizării însemnătăţii actului semnat de către testator. Subliniază că P.S. şi L.S. erau persoane cointeresate, fiind rude cu V.T. și din aceste motive testamentul respectiv urmează a fi declarat nul. După două luni de la decesul S.S., a mers la notarul V.M. și a depus cerere de deschidere a dosarului de moştenire în calitate de moştenitor testamentar în temeiul testamentului nr. 421 din 14.02.2015. Ulterior, notarul public V.M. a suspendat procedura, deoarece rudele defunctei s-au adresat în instanța de judecată pe motiv că ar mai exista un testament. A solicitat admiterea cererii reconvenţionale, declararea nulităţii testamentului nr. 25 din 27.12.2019, eliberat de Primăria s. Cîrnățeni, r. Leova.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiune civilă.**
2. **Identificați dacă sunt întrunite condițiile primirii în procedură a cererii reconvenționale și decideți asupra chestiunii primirii ei în procedură.**
3. **Argumentați dacă în speță există temeiuri pentru restituirea cererii reconvenționale.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 06 septembrie 2020, G.A. și L.G. au depus cerere de chemare în judecată împotriva E.C. și notarului C.S. cu privire la declararea nulităţii declaraţiilor de renunţare la succesiune, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii şi partajarea averii succesorale. În motivarea acţiunii, a indicat că ea şi sora ei L.G. sunt fiicele lui V.I., care avea în proprietate privată casa de locuit din str. Barbu Lăutaru 19, or. Ungheni. Menţionează că, la 16 ianuarie 2017, V.I. a decedat şi ele, locuind peste hotarele ţării, G.A. - în Ucraina, iar L.G. - în Federaţia Rusă, s-au pornit în mod de urgenţă la înmormântarea tatălui care a avut loc la data de 18 ianuarie 2017. Afirmă că, ajungând la hotarele Republicii Moldova, au întâmpinat dificultăţi cu modalităţile de trecere a frontierei şi au întârziat la înmormântare, motiv din care s-au aflat într-o situaţie de stres. Folosindu-se de această situaţie, soţia decedatului – L.C., inducându-le în eroare privitor la procedura de perfectare a moştenirii, le-a promis că vor primi moştenire în cote-părţi egale, dacă vor merge la notariat pentru a depune cerere de renunţare la succesiune pentru a putea primi averea succesorală, iar mai ulterior s-o împartă între ele în trei părţi egale, ca moştenitori de gradul I.

Ele relatează că, la 20 ianuarie 2017, au depus cererile de renunţare la moştenire cu condiţia că L.C. va primi moştenirea, după care vor împărţi bunul în părţi egale. Remarcă că ele nu cunoşteau limba romană în care s-au efectuat acţiunile notariale şi de aceea nu au înţeles conţinutul actelor efectuate. Indică că, după depunerea cererilor de renunţare la succesiune, L.C. de mai multe ori a confirmat prin telefon înţelegerea lor de a împărţi averea succesorală rămasă după decesul lui V.I., motiv ce a generat omiterea termenului de 6 luni de acceptare a moştenirii. Menţionează că, la 05 martie 2017, L.C. a decedat şi moştenitor al averii succesorale nelegitim a rămas fiul acesteia E.C.. Deoarece un certificat de moştenitor în cazul dat nu a fost eliberat, consideră că anumite impedimente pentru acceptarea succesiunii nu sunt. Afirmă că termenul de prescripţie în cazul dat a fost omis în legătură cu faptul că ele locuiesc pe teritoriul altor state, nu dispun de informaţia necesară şi nu cunosc limba de stat a Republicii Moldova. De asemenea, sunt într-o stare materială dificilă şi de o vârstă înaintată, de aceea nu au avut posibilitatea reală de a se deplasa şi de a se adresa pentru apărarea drepturilor sale în instanţa de judecată. Solicită declararea nulităţii declaraţiei de renunţare la succesiune a G.A. şi L.G. din 20 ianuarie 2017, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii şi recunoaşterea acceptului lor la moştenirea a câte 1/3 cotă-parte din casa de locuit din str. Barbu Lăutaru 19, or. Ungheni.

E.C. în referință a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată, or declarațiile de renunțare la succesiune au fost semnate în mod legal și nu există alte temeiuri de nulitate. Faptul că reclamantele s-au răzgândit nu reprezintă un temei suficient pentru declararea nulității declarațiilor de renunțare la succesiune.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea actelor juridice.**
2. **Care este regimul juridic al renunțării la moștenire, condițiile și modul de exercitare?**
3. **Descrieți care sunt condițiile acceptării moștenirii.**
4. **Soluționați cauza. Argumentați soluția instanței.**

La 12.11.2020, R.L. a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la anularea certificatului de moştenitor legal şi constatarea faptului acceptării succesiunii împotriva G.A., intervenient accesoriu - Agenţia Servicii Publice și notarul public B.M. În motivarea acţiunii, a invocat că s-a aflat în relaţii de căsătorie cu S.A. din 22.08.2008, anterior locuind împreună în concubinaj aproximativ 20 de ani. A relatat că în anul 2009, împreună cu S.A. s-au stabilit cu traiul în s. Suruceni, r-nul Ialoveni, în casa care aparţinea soţiei sale cu drept de proprietate, care la 12.04.2015 a decedat subit. A invocat că dânsul contribuit considerabil la îmbunătăţirea imobilului, a făcut reparaţii capitale, astfel prelungind să locuiască până în prezent în această casă. Deoarece căsătoria cu S.A. a fost înregistrată în reg. Lugansk din Ucraina, dânsul nu a avut posibilitate să ridice certificatul de căsătorie, iar pârâta G.A. s-a folosit cu rea-credinţă de acest moment şi a înregistrat gospodăria pe numele ei, în calitate de succesor legal după decesul S.A. Conform datelor din Registrul cadastral, G.A. a înregistrat dreptul de proprietate asupra gospodăriei, care, de fapt, trebuie să-i aparţină lui, o parte fiind prezumată ca proprietate în devălmăşie a soţilor, iar alta - în baza succesiunii. A susținut că anume el este moştenitorul legal de clasa I, iar pârâta face parte din clasa a II. La fel, a specificat că dânsul nu a refuzat succesiunea şi a acceptat-o prin intrarea în posesiune a patrimoniului succesoral, fapt ce se confirmă prin certificatul administrației publice locale nr. 225 din 05.05.2020. A obiectat că certificatul de moștenitor legal eliberat pe numele G.A. este un act juridic lovit de nulitate absolută, deoarece contravine art. 2178 din Codul civil. A solicitat constatarea nulităţii absolute a certificatului de moștenitor legal din 20.09.2016, eliberat pe numele G.A. în urma decesului S.A., cu restituirea pârâtei în poziţia iniţială prin radierea înscrierii dreptului de proprietate al ultimei din Registrul bunurilor imobile şi constatarea faptului acceptării de către el a succesiunii rămase după decesul soţiei sale S.A., compuse din casa de locuit individuală, accesoriile şi terenul aferent cu numerele cadastrale amplasate în s. Suruceni, r-nul Ialoveni.

G.A. a depus referință în care a indicat că certificatul de căsătorie este o probă falsă și a cerut declararea lui ca fiind o probă falsă conform art. 227 din Codul de procedură civilă. Chiar dacă exista acel act de căsătorie ca document valabil, menționează că, potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 100 din 26.04.2001 privind actele de stare civilă, actele de stare civilă (de naştere, de căsătorie, de schimbare a numelui etc.) ale cetăţenilor Republicii Moldova, întocmite de către organele competente ale ţărilor străine, au putere doveditoare în RM numai dacă sunt transcrise în registrele de stare civilă ale RM. A comunicat că sora sa, S.A., nu a fost căsătorită niciodată, nu a avut copii, iar R.L. a fost o perioadă în concubinaj cu sora ei din interes material, nu lucra, fiind întreţinut de S.A., apoi, prin escrocherie şi abuz de încredere, el a deposedat-o de bunuri pe sora ei. După moartea surorii sale, R.L. a însuşit banii din vânzarea a cinci imobile, fapt confirmat prin răspunsul ASP din 21.01.2020, două mijloace de transport, fapt confirmat prin adeverința din 26.03.2020 a ASP, bijuterii din aur, mobilă şi alte bunuri din averea succesorală, rămânând să locuiască în casa ei părintească. A invocat că S.A. a moştenit casa părintească după decesul mamei lor, fapt confirmat prin certificatul de moştenitor legal nr. 3316 din 22.04.2009. A menționat că art. 2211 alin. (1) din Codul civil prevede că termenul de prescripţie al acţiunii în anulare este de un an şi art. 2211 alin. (3) din Codul civil stipulează că acţiunea în anulare nu poate fi înaintată după expirarea termenului de 3 ani de la data deschiderii moştenirii și a solicitat respingerea cererii, ca fiind tardivă.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată de R.L. cu acțiunea privind nulitatea dispoziției testamentare.**
2. **Analizați condițiile înaintării unei acțiuni privind nulitatea dispoziției testamentare.**
3. **Soluționați excepția de tardivitate. Argumentați soluția instanței.**
4. **Expuneți procedura de soluționare a excepțiilor de tardivitate.**

La 20 iunie 2020, L.H. a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la declararea nulității parțiale a actului juridic și constatarea faptului acceptării succesiunii și a locului ei de deschidere împotriva lui M.Ț. În motivarea acţiunii, reclamanta a indicat că, la 12 februarie 2014, a decedat tatăl său I.Ț., iar masa succesorală rămasă după decesul acestuia este compusă din bunul imobil amplasat în mun. Bălți, str. I. Pavlov 16. A menţionat că locuiește în Germania din anul 1997, iar în ultimii ani a comunicat cu tatăl său prin intermediul fratelui M.Ț., căruia, până în anul 2019, îi expedia colete pentru tatăl lor. A invocat că fratele său M.Ț. nu i-a comunicat că tatăl lor I.Ț. a decedat, despre acest fapt a aflat în anul 2019, când a revenit în țară. A afirmat că s-a adresat la notar cu declarație de acceptare a succesiunii, însă nu a primit niciun răspuns. A relevat că, la 09 noiembrie 2019, a primit certificatul din Registrul bunurilor imobile referitor la gospodăria tatălui, din care a aflat că în calitate de proprietar al bunului imobil este înregistrat M.Ț.

Reclamanta a indicat că în luna februarie 2020 a aflat că fratele ei a acceptat succesiunea rămasă după decesul tatălui și la 30 mai 2016 i-a fost eliberat certificatul de moștenitor legal pe toată averea succesorală. A susținut că pârâtul, la acceptarea succesiunii și primirea certificatului de moștenitor legal, a ascuns faptul existenței surorii, lezându-i dreptul la succesiunea rămasă după decesul tatălui. În declarația de acceptare a succesiunii, depusă de fratele său la notar, el a indicat fals că alți moștenitori nu există.

Astfel, a invocat că certificatul de moștenitor legal a fost eliberat lui M.Ț. în rezultatul comportamentului dolosiv și viclean al acestuia și urmează a fi declarat nul. Consideră că are dreptul la cotă-parte egală cu M.Ț. din patrimoniul succesoral rămas după decesul tatălui său. Solicită declararea nulității certificatului de moștenitor legal nr. 4885 din 30 mai 2016, eliberat pe numele lui M.Ț., în privința a ½ cotă-parte din averea succesorală rămasă după decesul lui I.Ț. La fel, solicită constatarea faptului acceptării de către L.H. a ½ cotă-parte din patrimoniul succesoral rămas în urma decesului tatălui I.Ț. și anume: din terenul pentru construcții, situat în mun. Bălți, str. I. Pavlov 16, precum și încasarea din contul lui M.Ț. în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

În referința la acțiune, pârâtul a cerut respingerea cererii, ca fiind tardivă și neîntemeiată. A anexat la referință informația Agenției Servicii Publice, conform căreia, în anul 2016, sora sa L.H. a primit pașaportul Republicii Moldova. Prin urmare, conchide că a fost în țară și trebuia să cunoască faptul că tatăl lor a decedat. Pârâta menționează că doar existența unei vocații succesorale nu acordă și dreptul la moștenire în cazul în care nu s-a manifestat expres interesul în acest sens în ordinea prevăzută de lege. Astfel, L.H. nu a acceptat succesiunea și nu a depus declarație de acceptare a succesiunii.

1. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiune privind nulitatea certificatului de moștenitor legal.

2. Identificați normele de drept material aplicabile speței.

3. Soluționați excepția de tardivitate. Argumentați soluția instanței.

4. Expuneți procedura de soluționare a excepțiilor de tardivitate.

La 21 iunie 2020, A.N. a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva G.B., solicitând declararea nulității certificatului de moștenitor legal nr. 2526 din 13 iunie 2019 şi constatarea faptului acceptării succesiunii. În cererea de chemare în judecată, reclamantul a indicat că în anul 1970 a decedat mama sa. În anul 1972 tatăl său T.N. s-a căsătorit cu E.M., care nu avea copii, reclamantul fiind unicul copil al tatălui său. La 20 martie 1993, T.N. a înregistrat oficial căsătoria cu E.M., care a primit numele de familie al soțului. La 24 martie 2006, a decedat tatăl său - T.N. După decesul lui, reclamantul a rămas să locuiască în casa părintească, împreună cu mama vitregă - E.M. La 20 ianuarie 2018, a decedat E.M., iar după decesul ei reclamantul a rămas să locuiască în continuare în casa părintească. După o perioadă de timp, pârâta G.B. i-a solicitat reclamantului să elibereze casa în care locuiește, având în vedere că ea a devenit moștenitor legal după decesul E.M. Astfel, A.N susține că, după ce s-a adresat Agenției Servicii Publice, la 11 aprilie 2020, a primit certificatul potrivit căreia pârâta G.B. este proprietar al bunului imobil în baza certificatului de moștenitor legal nr. 2526 din 13 iunie 2019. Reclamantul consideră că certificatul de moștenitor legal nr. 2526 din 13 iunie 2019 este ilegal. În acest sens, invocă că tatăl său T.N. şi E.M. au fost soț şi soție, iar el, fiind feciorul lui, este moștenitor de gradul I și a primit moștenirea prin faptul că a continuat să locuiască în casa părintească cu toată averea rămasă după decesul tatălui. Reclamantul invocă că pârâta, la momentul acceptării succesiunii, a tăinuit că mai există şi alți moștenitori legali, astfel, certificatul de moștenitor legal nr. 2526 din 13 iunie 2019 fiind lovit de nulitate.

În referința la acțiune, pârâtul a indicat că tatăl reclamantului, T.N., a decedat anterior soției sale, E.M., și, conform normelor legale menționate, calitatea de moștenitor legal de clasa I o are soțul supraviețuitor și nu cel decedat anterior. A mai indicat că tatăl pârâtei, care a fost fratele defunctei E.M., a decedat la 12 decembrie 2018. Deoarece E.M. nu a avut copii şi alte rude de clasa I, pârâta G.B. a devenit moștenitorul legal al acesteia, prin intermediul instituției reprezentării. La fel, a menționat că pârâtul nu a prezentat anumite probe ce ar confirma faptul că certificatul de moștenitor legal nr. 2526 din 13 iunie 2019 este afectat de nulitate.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea certificatului de moștenitor legal.**
2. **Descrieți procedura de confirmare a drepturilor rezultate din moștenirea legală.**
3. **Care sunt condițiile și premisele necesare pentru contestarea actelor notarului emise întru confirmarea drepturilor rezultate din moștenire?**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția instanței.**

La 26.09.2020, I.O. a depus cerere de chemare în judecată cu privire la constatarea nulităţii actelor şi constatarea acceptării succesiunii împotriva A.P., intervenient accesoriu - notarul public A.L. În motivarea acţiunii, a invocat că E.P., care este bunicul său, la 06.01.2011, a întocmit un testament la notarul public M.S., înregistrat cu nr. 83, prin care i-a testat toate bunurile care îi vor aparţine în ziua decesului, şi anume: casa de locuit şi terenul aferent casei, situate în intravilanul s.Talmaza din r-nul Ştefan Vodă, precum şi toate terenurile agricole amplasate în extravilanul localității menționate. La 27.09.2016, E.P. a decedat, fapt confirmat prin certificatul de deces eliberat la 07.11.2016 de către Primăria s.Talmaza, r-nul Ştefan Vodă. După decesul şi înmormântarea bunicului E.P., dânsul, fără a depune la notar declaraţie de acceptare a succesiunii, a intrat în posesiunea patrimoniului succesoral, exercitând stăpânirea de fapt a bunurilor testate, respectiv a locuit în casa defunctului, a îngrijit de casă, de terenul aferent, a prelucrat cota de teren din extravilan, ulterior transmiţând-o în arendă. În anul 2017 a plecat peste hotare la muncă, iar în casă a instalat chiriaşi. Permanent achita toate impozitele, fapt confirmat prin certificatul nr. 2698 din 15.09.2019 eliberat de către Primăria s.Talmaza. Notează că, la sfârşitul lunii august 2019, revenind în ţară, a hotărât să înregistreze oficial dreptul de proprietate asupra imobilelor moştenite în baza testamentului, însă, adresându-se la notar, a depistat că, la 22.06.2018, notarul public A.L. a eliberat deja A.P. certificatul de moştenitor legal al casei de locuit (01-A) cu suprafaţa de 144,1 m2 , a anexei reci (01-a), a şurei (02-1) şi a şurei (02-2). Subliniază că certificatul de moştenitor legal a fost eliberat în baza contractului de înstrăinare a imobilului cu condiţia întreţinerii pe viaţă, încheiat la 10.02.1997 între defuncţii E.P. şi A.P. (pârâta fiind succesorul legal al cet. A.P.) și autentificat de către secretarul Primăriei s.Talmaza, E.M., înregistrându-l în registru sub nr. 24. Afirmă că contractul din 10.02.1997 de înstrăinare a imobilului cu condiţia întreţinerii pe viaţă, încheiat între defuncţii E.P. şi A.P., a fost încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice, astfel, consideră că este lovit de nulitate absolută, deoarece lipseşte intenţia de a da naştere, a modifica sau a stinge drepturi şi obligaţii civile. De fapt, înregistrarea oficială a contractului de înstrăinare a imobilului cu condiţia întreţinerii pe viaţă presupune nu numai aplicarea ştampilei respective, ci şi atribuirea numărului de înregistrare, fapt care în cazul de faţă n-a fost respectat. Solicită admiterea acţiunii, constatarea nulităţii absolute a contractului de înstrăinare a imobilului cu condiţia întreţinerii pe viaţă, încheiat la 10.02.1997 între E.P. şi A.P. și autentificat de secretarul Primăriei s.Talmaza din r-nul Ştefan Vodă, anularea certificatului de moştenitor legal din 22.06.2018 eliberat de notarul public A.L., prin care A.P. a fost atestată ca moştenitor legal al averii lui A.P., decedat la 21.12.2015, constatarea faptului acceptării succesiunii testamentare de către el în baza testamentului din 06.01.2011, autentificat notarial de către notarul public M.S după decesul bunicului E.P., survenit la 27.09.2016..

În referința la acțiune, A.P. a invocat că este fiica lui E.P., de asemenea că ea a avut grijă de E.P. și A.P. în baza contractului de înstrăinare a imobilului cu condiţia întreţinerii pe viaţă, încheiat la 10.02.1997 între defuncţii E.P. şi A.P. A invocat nulitatea absolută a testamentului din 06.01.2011, autentificat de către notarul M.S. în partea ce ţine de testarea de către E.P. a casei de locuit şi a terenului aferent casei de locuit nepotului său I.O. Totodată, a invocat și tardivitatea acțiunii lui I.O.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu acțiune privind nulitatea certificatului de moștenitor legal.**
2. **Descrieți procedura de confirmare a drepturilor rezultate din moștenirea legală.**
3. **Indicați condițiile și premisele necesare pentru contestarea actelor notarului emise întru confirmarea drepturilor rezultate din moștenire.**
4. **Soluționați cauza. Argumentați soluția instanței.**

La 18.03.2019, C.I. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva N.G. şi S.C. cu privire la recunoaşterea legalităţii testamentului, recunoaşterea acceptării succesiunii şi intrarea în posesia patrimoniului succesoral. În motivarea acţiunii, a indicat că, la 16.04.1994, a decedat S.C., care până atunci a domiciliat în s. Puhoi din r-nul. Ialoveni. La momentul decesului erau 3 moştenitori legali de clasa 1: fiica N.G. şi feciorii M.C. şi S.C. Cu câteva zile înainte de deces, S.C., întocmind testamentul nr. 13 din 07.04.1994, a lăsat toata averea fiului său M.C., şi anume: casa de locuit şi pământul aferent cu suprafaţa de 0,3283 ha, situate în s. Puhoi, r-nul Ialoveni. Din momentul încheierii testamentului şi până în aprilie 2008, M.C. a posedat bunurile moştenite, iar N.G. şi S.C. n-au pretins la averea testamentară în tot acest timp. După decesul lui M.C. în aprilie 2008, fiul său I.C. a intrat în posesia bunurilor succesorale nominalizate, fără a perfecta anumite acte la notar. Recent, a aflat că dreptul de proprietate asupra terenului litigios este înregistrat după N.G. şi S.C., fiecare având câte un lot de pământ cu suprafaţa de aproximativ 0,16 ha. În urma unor investigaţii, s-a demonstrat că, iniţial, dreptul de proprietate asupra lotului de pământ cu suprafaţa de 0,3283 ha din s. Puhoi, r-nul Ialoveni, a fost înregistrat după N.G. în baza certificatului de moştenitor legal, eliberat la 17.09.2008 de către notarul G.D. Ulterior, la 11.11.2008, la cererea N.G., lotul de pământ a fost divizat şi, drept urmare, au fost formate doua bunuri imobile separate cu numere cadastrale diferite (nr. cad. 5526203.434 şi nr. cad. 5526203.015). Lotul de teren cu nr. cadastral 5526203.434 a fost dăruit de către N.G. lui S.C. Consideră că N.G. a obţinut nelegitim certificatul de moştenitor legal. Reclamantul a solicitat recunoaşterea legalităţii testamentului nr. 13 din 07.04.1994, autentificat şi înregistrat de către Primăria s. Puhoi, r-l. Ialoveni, recunoaşterea acceptării moştenirii, în urma decesului lui S.C., în baza testamentului nr. 13 din 07.04.1994 şi, prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral din partea lui M.C., recunoaşterea acceptării de către reclamant a moştenirii, în urma decesului lui M.C., prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral, recunoaşterea dreptului de proprietate al reclamantului asupra loturilor de pământ situate în s. Puhoi, r-l Ialoveni, recunoaşterea nulităţii certificatului de moştenitor legal eliberat pe numele N.G. din 17.09.2008, înregistrat de către notarul G.D. cu nr. 941, recunoaşterea nulităţii contractului de donaţie nr. 12466 din 04.12.2008.

S.C. şi N.G. au depus acţiune reconvenţională împotriva lui I.C. cu privire la declararea nulităţii testamentului înregistrat cu nr. 13 din 07.04.1994, ca fiind falsificat, şi încasarea cheltuielilor de judecată suportate. Au invocat că testamentul înregistrat cu nr. 13 din 07.04.1994 reprezintă un act falsificat, deoarece acesta nu a fost semnat de testator. Menţionează că acest fapt poate fi confirmat prin înscrisurile făcute în livretul militar şi cartela de evidenţă militară eliberate în anul 1964, unde este stabilit cu certitudine că S.C. era analfabet şi nicidecum nu putea să semneze vreun act, şi mai ales în grafie latină, foarte clar şi citeţ. Au mai indicat că lotul de teren destinat pentru construcţia casei de locuit în mărime de 0,3283 ha, situat în s. Puhoi din r-l Ialoveni, este proprietatea exclusivă a lui N.G., fiica lui S.C., în temeiul certificatului de moştenitor legal nr. 9341, eliberat de notarul G.D. Dreptul de proprietate a fost înregistrat în cadastru. Solicită respingerea acţiunii iniţiale ca fiind neîntemeiată şi admiterea acţiunii reconvenţionale, cu declararea nulităţii testamentului înregistrat cu nr. 13 din 07.04.1994 ca fiind falsificat.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea certificatului de moștenitor legal.**
2. **Analizați condițiile înaintării unei acțiuni privind nulitatea dispoziției testamentare.**
3. **Indicați condițiile și premisele necesare pentru contestarea actelor notarului emise întru confirmarea drepturilor rezultate din moștenire.**
4. **Soluționați cauza. Argumentați soluția instanței.**

La 28 aprilie 2019, P.E. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva G.L. privind decăderea din dreptul la succesiune şi anularea contractului privind stabilirea cotelor-părţi în proprietatea comună şi donarea a ½ cotă-parte din apartament. În motivarea acţiunii, reclamanta a indicat că este mama lui G.R., care a decedat la data de 03.03.2018. În urma decesului lui, a fost deschis un dosar succesoral. La averea succesorală a lui G.R. pretinde şi soţia decedatului – G.L., cu care o perioadă îndelungată, mai mult de trei ani, nu au mai locuit ca o familie, ultimii ani din viaţă G.R. a trăit singur sau la reclamantă acasă. După decesul fiului său, adresându-se la notar, a aflat că apartamentul din mun. Chişinău, proprietate comună a fiului ei împreună cu soţia sa G.L., la momentul dat este doar proprietatea pârâtei. Reclamanta consideră că G.L., prin comportament viclean, a obţinut dreptul exclusiv de proprietate asupra apartamentului situat în mun. Chişinău, str. N. Dimo 15/2, ap. 84. Din acest motiv, ea consideră că sunt temeiuri de anulare a contractului nr. 7235 din 05.04.2015 privind stabilirea cotei-părţi în proprietate comună şi donare a 1/2 cotă-parte din apartament. La fel, reclamanta a solicitat privarea L.G. de dreptul la succesiune după decesul lui G.R., pe motiv că fosta soţie a fiului, o perioadă îndelungată, mai mult de trei ani, nu a convieţuit ca o familie cu G.R.

În referința la acțiune G.L. a subliniat că nu există niciun temei legal pentru declararea nulității contractului nr. 7235 din 05.04.2015 privind stabilirea cotei-părţi în proprietate comună şi donarea a 1/2 cotă-parte din apartament. A menționat că acțiunea, în partea contestării contractului nr. 7235 din 05.04.2015, nu doar că este neîntemeiată, dar mai este și tardivă. Astfel, a solicitat respingerea ei pe temeiuri de netemeinicie și tardivitate. La fel, solicitând respingerea acțiunii, a menționat că nu există temeiuri pentru declararea ei ca succesor nedemn și decăderea din dreptul la moștenire.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea actelor juridice.**
2. **Care sunt condițiile și premisele înaintării unei acțiuni privind nedemnitatea succesorală și excluderea de la moștenire?**
3. **Soluționați excepția de tardivitate. Argumentația soluția instanței.**
4. **Soluționați cauza. Argumentați soluția instanței.**

La 29 octombrie 2020, O.T. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui E.I. cu privire la recunoașterea dreptului succesoral, declararea nulității testamentului și certificatului de moștenitor. În motivarea acţiunii, reclamantul a indicat că familia sa a fost compusă din patru persoane - bunelul O.I., decedat la 09 septembrie 1993, bunica O.P., decedată la 13 mai 2019, unicul fiu al acestora O.V., decedat la 14 decembrie 2007 (moștenitor legal de clasa I) și dânsul, care este fiul lui O.V. Susține că, fiind indusă în eroare de către pârâtul E.I., bunica sa O.P., la 24 februarie 2019, a lăsat testament pe numele pârâtului, unde a indicat că testează toată averea care-i aparține ei la ziua decesului. Menționează că testamentul a fost autentificat de către notarul S.V. Afirmă că, deși avea vârsta de 89 ani, bunica se îngrijea singură, cu ajutorul rudelor și vecinilor, fără ca ei să urmărească anumite scopuri personale, iar pârâtul E.I. a ajutat-o pe bunica la lucru în curtea casei, servicii pe care bunica le achita lunar câte 200 de lei. La fel, indică faptul că cheltuielile de înmormântare au fost suportate din banii bunicii, pentru că dânsa a avut pregătite toate darurile și îmbrăcămintea de înmormântare. Insistă că pârâtul E.I. nu a suportat cheltuieli suplimentare de înmormântare, or, acesta a primit indemnizația unică pentru înmormântare în sumă de 1.000 de lei. Solicită recunoașterea dreptului la succesiune asupra bunurilor rămase după decesul bunicii sale O.P., și anume: casa de locuit în suprafața de 46 m.p., sarai cu suprafața de 20 m.p., terenul aferent cu destinație pentru construcții și terenuri agricole situate în s. Drepcăuți, raionul Briceni, cu numerele cadastrale 1426114.214, 1426205.065, 145117.378 și 1426114.147. De asemenea, a solicitat declararea nulității testamentului lăsat de către bunica sa O.P. și a certificatului de moștenitor eliberat de către notarul S.V. pe numele lui E.I., precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În referința la acțiune, pârâtul a menționat că consideră perfect legal testamentul nr. 1368 din 24 februarie 2019, nicio prevedere din conținutul testamentului nu contravine normelor legale, ordinii publice sau bunelor moravuri. La 24 februarie 2019, în momentul încheierii testamentului nr. 1368, notarul V.S. a identificat testatorul și voința acestuia, fapt confirmat prin semnătura testatorului în testament.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea dispoziției testamentare.**
2. **Care sunt condițiile și premisele necesare pentru contestarea actelor notarului emise întru confirmarea drepturilor rezultate din moștenire?**
3. **Analizați condițiile înaintării unei acțiuni privind nulitatea dispoziției testamentare.**
4. **Soluționați cauza. Argumentați soluția instanței.**

La 08 februarie 2020, reclamanta A.N. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui B.V. și B.G. privind constatarea faptului acceptării succesiunii, declararea nulității certificatului de moștenitor legal, contractului de donație, precum și radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunului imobil. În motivarea acţiunii, reclamanta a indicat că este nepoata defunctei A.B., care a decedat la 09 februarie 1996, iar pârâtul B.G. este fiul acesteia. Menționează că, la 06 iulie 1995, defuncta A.B. i-a testat averea reclamantei, inclusiv casa care îi aparţinea cu drept de proprietate, nr. 69, situată în mun. Chişinău, or. Durleşti, str. Ştefan Vodă, ceea ce în opinia sa se confirmă prin testamentul anexat la acțiune. Reclamanta menționează că după decesul cet.A.B., aceasta a continuat să locuiască şi locuieşte până în prezent în casa indicată, având grijă de gospodărie, prelucrând terenul de pe lângă casă, achitând taxele şi impozitele corespunzătoare. În aşa mod, consideră că a intrat în posesia bunurilor succesorale şi a acceptat succesiunea, însă a omis să se adreseze la notar pentru a deschide procedura succesorală. Reclamanta susține că pârâtul B.G., fiind fiul defunctei şi profitând de faptul că reclamanta nu s-a adresat la notar cu cerere de deschidere a moștenirii în baza testamentului, s-a adresat notarului S.R. şi, tăinuind faptul existenţei moştenitorului testamentar, cât şi faptul existenţei testamentului, a obţinut certificatul de moştenitor legal. De asemenea, reclamanta consideră că faptele date reprezintă o încălcare a normelor imperative de drept şi constituie temei pentru constatarea nulităţii absolute a certificatului contestat. Totodată, reclamanta consideră că moştenirea bunurilor defunctei urma să aibă loc în baza testamentului pe calea eliberării certificatelor de moştenitor testamentar. Ea a susținut că B.G., obținând fraudulos în proprietate bunurile succesorale, a donat fiului său B.V. aceste bunuri, încheind în acest scop contractul de donaţie nr. 2595 din 30.11.2016, autentificat de către notarul S.R. A mai indicat că contractul vizat reprezintă un act subsecvent în raport cu certificatul de moștenitor legal contestat. Astfel, nulitatea absolută a certificatului implică și nulitatea contractului de donație, deoarece nulitatea absolută se operează în mod retroactiv din momentul emiterii actului, ceea ce înseamnă că titularul certificatului B.G. nu era îndreptăţit să dobândească în proprietate bunurile care el a dispus să le înstrăineze prin contractul de donaţie, deci şi actul de dispoziţie – contractul de donaţie, este nul. Reclamanta a menționat că a aflat despre existența actelor contestate în vara anului 2019, când s-a adresat la Agenția Servicii Publice. A.N. solicită constatarea faptului acceptării succesiunii rămase după decesul A.B., declararea nulităţii certificatului de moştenitor legal nr. 2345 din 07.11.2010, eliberat pe numele lui B.G., a casei de locuit nr. 69 din mun. Chişinău, com. Durleşti, str. Ştefan Vodă, a contractului de donaţie nr. 2595 din 30.11.2016, încheiat între B.G. şi B.V. cu privire la donarea celor 8/9 din casa de locuit nr. 69 din mun. Chişinău, com. Durleşti, str. Ştefan Vodă şi radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a pârâților asupra bunului imobil nominalizat.

În referința la acțiune, pârâții au invocat netemeinicia acesteia pe motiv că existența unei vocații succesorale nu acordă și dreptul la moștenire în cazul în care nu s-a manifestat expres interesul în acest sens în ordinea prevăzută de lege.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu acțiunea privind nulitatea actelor juridice.**
2. **Care sunt condițiile și premisele necesare pentru contestarea actelor notarului emise întru confirmarea drepturilor rezultate din moștenire?**
3. **Descrieți care pot fi efectele nulității certificatului de moștenitor în speță.**
4. **Soluționați cauza. Argumentați soluția instanței.**

La 13.02.2019, C.E. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui C.V. cu privire la determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie. În motivarea cererii a indicat că în perioada 15.10.2005-02.06.2018 s-a aflat în relaţii de căsătorie cu C.V.. În rezultatul căsătoriei, s-au născut copiii C.I. (23.02.2006) şi C.R. (03.07.2015). Reclamanta susține că, pe parcursul căsătoriei, împreună cu pârâtul au dobândit un teren cu suprafaţa de 0,10 ha, situat în mun. Chişinău, s. Colonița, extravilan, cu valoarea cadastrală estimată la 200.000 lei. Solicită determinarea cotelor-părţi ideale din terenul cu suprafaţa de 0,10 ha, situat în mun. Chişinău, s. Colonița, extravilan, cu atribuirea ei a ½ cotă-parte şi ½ cotă-parte lui C.V.

La 06.12.2019, C.I. a formulat pretenţii proprii împotriva lui C.V., C.E. și V.V. cu privire la declararea nulităţii contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între V.V. şi C.V. În motivarea cererii a indicat că printre obiectele solicitate de a fi partajate se află şi terenul menționat extravilan, din care considerente înaintează pretenţii proprii cu privire la obiectul litigiului. Indică faptul că, în anul 2017, intenţiona să cumpere un lot de pământ în mun. Chişinău şi, în acest sens, a solicitat fiului C.V. să-i acorde suport în găsirea şi perfectarea dreptului de proprietate asupra acestuia. În lunile august-septembrie 2017, fiul C.V. i-a comunicat că a găsit un lot de pământ în s. Colonița din mun. Chişinău, cu suprafaţa de 10 ari, expus la vânzare cu prețul de 18.000 euro. A acceptat oferta de procurare a acestui lot şi i-a transmis fiului C.V. arvuna pentru rezervarea lotului. Din cauza acutizării stării de sănătate, a fost în imposibilitate să se deplaseze la semnarea contractului, solicitând încheierea acestuia după ameliorarea stării de sănătate. La solicitarea vânzătorului de a finaliza încheierea tranzacției, fiul C.V. a decis de a încheia contractul pe numele său, pentru ca ulterior să-l treacă pe numele lui C.I. Astfel, la 15.10.2017, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între V.V. şi C.V. La momentul încheierii contractului, terenul avea destinaţia de ,,lot pentru grădină”, însă, datorită amplasamentului şi infrastructurii deja create, au fost asigurați că în viitorul apropiat acest lot va trece în categoria de „teren pentru construcţii” şi imediat după aceasta vor demara lucrările de construcţie. Datorită faptului că schimbarea destinaţiei terenului nu s-a produs nici până în prezent, a lăsat nerezolvată până la capăt problema privind reformarea dreptului de proprietate asupra terenului în beneficiul său, având încrederea deplină în onestitatea pârâților. Începând cu anul 2016, relaţiile familiare între soţii C.V. şi C.E. s-au înrăutăţit semnificativ şi, în final, au ajuns chiar să divorţeze. Consideră că, în situaţia menţionată, contractul de vânzare-cumpărare din 15.10.2017, încheiat între V.V. şi C.V., reprezintă în sine un act simulat, care, deşi formal a fost încheiat de către fiul C.V., efectele lui juridice urmau să se producă asupra sa, deoarece el a fost persoana care a achitat integral preţul terenului şi, respectiv, tot el urma să primească dreptul de proprietate asupra acestui teren. Cere constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat între V.V. şi C.V. din 15.10.2017, cu obligarea ASP să înregistreze dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral 49206.446, amplasat în mun. Chişinău, s. Colonița, extravilan, pe numele lui C.I.

1. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.

2. Descrieți condițiile legale privind partajul proprietății comune în devălmășie și modalitățile de determinare a cotelor-părți în proprietatea comună în devălmășie.

3. Apreciați existența temeiurilor de nulitate invocate în cererea de intervenție a lui C.I., pornind de la temeiurile de nulitate prevăzute de Codul civil în vigoare la data apariției raporturilor juridice.

4. Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.

La data de 12.06.2020, A.B. și V.B. au înaintat în interesele minorului I.B. o cerere de chemare în judecată către CA „Air Moldova" SRL privind încasarea compensației în legătură cu întârzierea zborului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, la 23.08.2019, au procurat 3 bilete electronice pentru cursa Chișinău (KIV) – Thessaloniki (SKG), ruta U862, operatorul aerian „Air Moldova", pentru 15.09.2019, ora 07:00, cu aterizare la Thessaloniki, Grecia, la 15.09.2019, ora 08:35. Pentru procurarea biletelor a fost achitată suma de 276,10 euro. La 15.09.2019, prezentându-se la Aeroportul Internațional Chișinău, au constatat că cursa Chișinău (KIV) – Thessaloniki (SKG), ruta U862, este în întârziere. Astfel, reclamanții și, în special, copilul minor au suportat mai multe incomodități și cheltuieli materiale neprevăzute, fiind nevoiți să aștepte peste 2 ore și 40 minute până la decolare. Reclamanții declară că, pentru perioada întârzierii zborului, reprezentanții companiei CA „Air Moldova" SRL nu le-au oferit în mod gratuit masă și băuturi răcoritoare. De asemenea, nu le-a eliberat nicio comunicare scrisă privind normele de compensare și asistență în conformitate cu Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012. Ținând cont de faptul că distanța ortodromică a cursei Chișinău (KIV) – Thessaloniki (SKG) este de 851,7 km, reclamanții au susținut că sunt îndreptățiți să primească de la CA „Air Moldova" SRL o recompensă în sumă de 250 euro pentru fiecare. La 25.02.2020, în vederea soluționării pe cale amiabilă a chestiunii privind achitarea recompensei pentru întârzierea zborului vizat, avocatul V.P., în interesele reclamanților, a înaintat reclamație către CA „Air Moldova" SRL, solicitând achitarea sumei de 750 euro în beneficiul lui A.B., V.B. și al minorului I.B. La 13.03.2020 a recepționat răspunsul pârâtei prin care li s-a refuzat achitarea compensației. Reclamanții A.B., V.B., în interesele lor și ale copilului minor I.B., solicită constatarea încălcării de către CA „Air Moldova" SRL a drepturilor de consumator ale reclamanților, precum și încasarea de la CA „Air Moldova" SRL în beneficiul reclamanților a sumei de 250 euro pentru fiecare, cu titlu de recompensă pentru zborul întârziat și încasarea sumei de 3.000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În referința la acțiune, pârâta a indicat că cursa Chişinău - Thessaloniki din 15.09.2019 a avut o reţinere de doar 2 ore şi 50 min., aceasta se atestă prin răspunsul nr. 1567 din 25.06.2020 eliberat de către Autoritatea Aeronautică Civilă a RM cu în care se comunică că cursa Chişinău - Thessaloniki din 15.09.2019 a decolat la ora 09.50, cât şi conform răspunsului Departamentului dirijarea operaţiunilor (mail), care confirmă același fapt. Pârâta susține că Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012 prevede acordarea compensației doar în cazul reținerii curselor aeriene de la 3 ore, din care motiv consideră că reclamanții nu sunt în drept sa solicite compensaţii. Explică că distanţa aeriană între Chişinău – Thessaloniki este doar de 858 km, iar cursa Chişinău – Thessaloniki se efectuează în timp de 1 oră şi 35 min. maxim, conform datelor din bilet. Declară că cursa Chişinău – Thessaloniki a fost întârziată din cauza reţinerii la serviciile de mentenanță a aeronavelor, circumstanţă care a dus la imposibilitatea îndeplinirii acesteia la ora stabilită. Motivul securităţii tehnice reprezintă o cauză întemeiată de reţinere a cursei, care exonerează de răspundere transportatorul care nu acţionează din intenţie ori culpa gravă.

1. Identificați procedura de examinare a speței. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.

2. Descrieţi temeiurile şi procedura transformării procedurii cu valoare redusă în procedură generală.

3. Analizaţi particularitățile răspunderii transportatorului în cadrul contractului de transport de pasageri.

4. Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.

La 30.06.2019, G.P. a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „VCons”, prin care a solicitat: declararea nulității absolute a antecontractului nr.35/3 din data de 22.01.2017, încheiat între SRL „VCons” și G.P., şi aducerea părților la poziție inițială. A indicat că, la 22.01.2017, a fost încheiat antecontractul nr.35/3, în temeiul căruia G.P. s-a obligat să investească în construcția bunului imobil ap. 35, cu suprafața de 82 m.p., situat în blocul locativ din str. Ceucari nr. 2, iar SRL „VCons” s-a obligat să efectueze lucrările și să transmită în proprietate imobilul. Părțile au stabilit costul apartamentului în mărime de 54.940 euro, care urma a fi achitat în rate a câte 3.000 euro, conform graficului prevăzut la anexa nr.2 la contract. Afirmă că a achitat în total în contul SRL „VCons” suma de 531.658,8 lei, fapt care se confirmă prin chitanțele (10 la număr) anexate la cererea de chemare în judecată, echivalentul a 30.000 euro la cursul în lei stabilit conform BNM la data achitării. A observat că contractul nu va fi executat în termenul stabilit, or, simpla inspectare a blocului de locuit denotă că este departe de a fi finalizat. Conform art.40^6 alin.(1) al Legii nr. 1543 din 25.02.1998 a cadastrului bunurilor imobile, contractele prin care una dintre părți se obligă să asigure construcția unuia sau mai multor apartamente și să le transmită persoanei fizice se autentifică notarial și se înscriu în registrul bunurilor imobile sub sancțiunea nulității. La caz, antecontractul nr.35/3 din 22.01.2017, încheiat între părți, nu corespunde nici formei autentice a actului juridic și nici nu a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile. Reclamantul solicită nulitatea absolută a contractului nr.35/3 din 22.01.2017 de investiție în construcție și restituirea mijloacelor investite.

La 25.06.2020, SRL „VCons” a depus acțiune reconvențională împotriva lui G.P., prin care a solicitat declararea nulității dispozițiilor de plată aferente contractului de intenție nr.35/3 din 22.01.2017 și respingerea acțiunii de bază înaintată de G.P. A indicat că de la inițierea construcției blocului locativ din str. Ceucari nr. 2 a avut în calitate de inginer tehnic responsabil pe K.F., iar după decesul acestuia arhitectul șef al proiectului pentru blocul locativ le-a recomandat candidatura pârâtului G.P., căruia i s-a propus monitorizarea lucrărilor care au loc pe șantier. La 22.01.2017 a fost semnat contractul de intenție nr.35/3 din 22.01.2017 pentru un apartament cu valoare de 54.940 euro. În urma acestui contract, costul serviciilor lunare ale lui G.P. prestate SRL „VCons” aveau să fie considerat ca și cotă parte din prețul apartamentului în sumă de 30.000 euro, iar diferența rămasă urma să fie achitată de G.P. la darea în exploatare a blocului locativ. Relevă că, pentru a-și arăta încrederea și bunele intenții față de SRL „VCons”, G.P. a declarat că nu solicită să fie înregistrat contractul de intenție la notar și nici la cadastru până când obiectivul nu va fi dat în exploatare. La data de 03.06.2017, între SRL „VCons” și G.P. a fost încheiat contractul individual de muncă din aceeași dată, ultimul fiind angajat prin cumul pe o perioadă nedeterminată. În scopul executării angajamentelor sale, SRL „VCons” a eliberat pe numele lui G.P. niște chitanțe, precum că el ar fi achitat o parte din apartament, însă aceste sume nu au fost niciodată încasate în contabilitatea societății. Relevă că, la începutul anului 2019, G.P. a început să absenteze perioade lungi de la serviciu, ulterior a invocat probleme familiale majore. La data de 20.06.2019, G.P. a scris cerere de eliberare din funcție, iar la data de 30.06.2019 a înaintat prezenta acțiune în judecată, care urmează a fi respinsă, iar acțiunea reconvențională urmează a fi admisă.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.**
2. **Descrieți regimul juridic al antecontractului.**
3. **Apreciați existența temeiurilor de nulitate, invocate în cererea de bază și în cererea reconvențională, pornind de la temeiurile de nulitate prevăzute de Codul civil în vigoare la data apariției raporturilor juridice.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 28.12.2019, P.V. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SRL ,,Ex-Tur" privind încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și cheltuielilor pentru asistența juridică. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 15.05.2019, s-a adresat pârâtului în privința procurării biletelor de zbor, tur-retur, în or. Montreal, Quebec. Pârâtul a selectat posibilitățile de rută solicitate de reclamant și i-a oferit ultimului contul de plată nr. DJS6MA în sumă de 21.180 lei, plata fiind făcută de reclamant în aceeași zi. În așa mod, au fost rezervate biletele de zbor ruta dus: Chișinău-Frankfurt-Montreal, pentru data de 30.05.2019, și întors: Montreal -Frankfurt – Chișinău, pentru 13.09.2019, costul biletului pentru fiecare direcție fiind de 10.590 lei. Din motive de sănătate, reclamantul n-a avut posibilitatea de a pleca, la 30.05.2019, în direcția preconizată. La 31.05.2019, s-a prezentat la sediul pârâtului cu solicitarea de rezoluțiune a contractului de transport pentru ruta de întoarcere Montreal - Frankfurt - Chișinău din 13 septembrie 2018 și a cerut restituirea sumei de 10.590 lei, ce constituie costul biletului Montreal - Frankfurt - Chișinău, achitat de reclamant la 15.05.2019. În acest sens, pârâtul a acceptat verbal solicitările și a retras confirmarea de rezervare a biletelor dus-întors și bonul de plată a serviciilor și i-a restituit reclamantului doar suma de 1.990 lei, iar diferența de 8.600 lei fiind promisă de a fi achitată ulterior. La 26.06.2018, a înaintat pârâtului o reclamație privind achitarea diferenței restante, în sumă de 8.600 lei, la care ultimul a răspuns la 25.09.2018 cu refuz de satisfacere a pretențiilor înaintate. Reclamantul a invocat prevederile Legii privind protecţia consumatorului, ca rezultat ca din neonorarea corespunzătoare a serviciilor prestate de către SRL ,,Ex-Tur", și solicită încasarea sumei de 9.082 lei, ce se constituie din: 8.600 lei - costul biletelor avia 482 lei - dobânda de întârziere și 10.000 de lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral.

În referinţă, SRL „Ex-Tur" a menţionat că acțiunea este nefondată şi a comunicat că marca comercială bilet.md activează în domeniul turistic în calitate de Agenție de Turism și exercită obligațiile sale în domeniul de activitate turistică, dar nu este operator aerian, ci este o companie intermediară la cumpărarea-vânzarea biletelor avia către pasageri. Prin urmare, compania pârâtă și-a asumat obligația de a emite bilet electronic, ceea ce a fost respectat de către ultima. SRL ,,Ex-Tur" a menționat că nu poate returna prețul integral al biletelor, deoarece acestea sunt regulile companiilor aeriene, iar SRL ,,Ex-Tur" este doar un intermediar în vânzarea de bilete. Totodată, în conformitate cu Convenția pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional, semnată la Varșovia la 12.10.1929, biletul de avion este documentul, înscrisul sau convenția electronică în baza căreia se efectuează zborul. Biletul de avion este emis de agenție, dar este proprietatea companiei aeriene pentru care a fost emis. Ca urmare, SRL „Ex-Tur" a calculat suma care poate fi rambursată din biletele procurate, conform Regulamentului de emitere a biletelor al companiei avia „Lufthansa", care a constituit suma de 1.990 lei - taxele de aeroport.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10.01.2021, cererea de chemare în judecată înaintată de P.V. a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată. P.V. a declarat apel împotriva hotărârii instanţei de fond, indicând faptul că în proces urma a fi atrasă în mod obligatoriu compania aeriană „Lufthansa", care a primit banii pentru biletele emise şi a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe şi remiterea cauzei la rejudecare în instanţa de fond.

1. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanța de apel după depunerea cererii de apel.

2. Descrieți temeiurile şi condiţiile coparticipării procesuale obligatorii.

3. Descrieți temeiurile şi condiţiile de exercitare a dreptului călătorului la rezoluțiunea contractului privind pachetul de servicii de călătorie.

4. Soluționați fondul apelului. Argumentați soluția.

La 22.09.2020, ÎCAP „Coop” a înaintat în judecată o acțiune împotriva lui P.V. și B.Ș., prin care a solicitat a încasa în mod solidar de la pârâți suma de 28.350 lei, în legătură cu păstrarea motocicletei de model „HONDA”, în perioada 01.02.2019-31.10.2019, și taxa de stat 850,5 lei. Reclamantul a indicat că deține mai multe autorizații de funcționare a parcării auto cu plată, administrând o parcare auto specializată. Începând cu ianuarie 2017, reclamantul primește la parcarea specializată pentru păstrarea corpurilor delicte mijloacele de transport reținute în cauze penale şi contravenționale. A invocat că la 01.02.2019, în baza Actului primirii la păstrare a unității de transport nr.1550 din 01.02.2019, reclamantul a primit la păstrare în parcarea specializată din str. Otovasca 19a, mun. Chișinău, motocicleta „HONDA”. Temei pentru reținere şi aducerea la parcarea specializată a servit faptul aflării șoferului P.V. în stare de ebrietate, fiind pornită o cauză penală. În calitate de proprietar al motocicletei figurează B.Ș. Motocicleta nu a fost recunoscută corp delict în cauza penală, astfel putea fi ridicată de proprietar sau de posesor fără impedimente de la parcarea specializată îndată după soluționarea acestei chestiuni de organul de urmărire penală. Însă, nici posesorul P.V., nici proprietarul B.Ș. nu au ridicat până în prezent motocicleta de la parcarea specializată. Prin sentința din 12.12.2019 emisă de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, P.V. a fost recunoscut vinovat conform art.264^1 alin.(4) din Codul penal. În legătură cu faptul că motocicleta nu a fost recunoscută corp delict, cheltuielile legate de păstrarea acesteia nu pot fi încasate în condițiile prevederilor art. 227, 229 din Codul de procedură penală, respectiv - achitarea serviciilor prestate de reclamant pentru păstrarea proprietății pârâților fiind reglementată de legislația civilă. Consideră că între reclamant și pârâți au loc „de facto” relații de depozit, iar reclamantul, ca depozitar, a asigurat păstrarea motocicletei pârâților, care, devenind deponenți, sunt obligați să achite serviciile prestate. Conform Listei de prețuri la serviciile acordate de păstrare autoturisme din str. Otovasca 19, aprobată prin Ordinul nr.164 din 26.12.2016 al directorului ÎCAP „Coop”, prețul pentru păstrarea motocicletei constituie suma 60.450 lei şi în fiecare zi această sumă crește cu 100 lei, deoarece reclamantul prelungește să asigure integritatea bunului mobil. A invocat art. 1389 din Codul civil referitor la îmbogățirea fără justă cauză a pârâților. Ca urmare a serviciilor de depozit acordate de reclamant, sunt obligați să achite aceste servicii prestate conform tarifelor stabilite şi anunțate de reclamant. În decurs de 593 zile, reclamantul, ca depozitar, în lipsa unui contract formal de depozit, a îndeplinit obligațiunile de asigurare a integrității corpurilor delicte şi, ulterior, a bunurilor mobile, astfel este în drept să solicite recuperarea cheltuielilor. La 26.07.2020, a expediat în adresa pârâților cereri prealabile prin care le-a propus să stingă benevol, în decurs de 15 zile, creanța formată, însă fără rezultat. Deși este în drept să solicite suma de 60.450 lei, acumulată la 16.09.2020, solicită la caz doar 28.350 lei, pentru depozitarea motocicletei de model „HONDA” în perioada 01.02.2019-31.10.2019.

În referința la acțiune, pârâtul B.Ș. a informat instanța că, de fapt, a vândut motocicleta de model „HONDA” lui P.V., însă vreun act de vânzare-cumpărare nu a perfectat, doar i-a eliberat o procură notarială de folosire a acestui mijloc de transport, cu drept de înstrăinare, inclusiv sie însuși (contrapartida). Originalul procurii i l-a dat lui P.V. și nu poate să-l prezinte instanței. Copia cererii de chemare în judecată și a actelor anexate la ea au fost expediate pârâtului P.V., dar s-au întors în adresa instanței cu mențiunea „nereclamat”.

1. **Identificați procedura de examinare a speței. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.**
2. **Descrieți temeiurile solidarității debitorilor.**
3. **Descrieți temeiurile de apariție a obligațiilor civile.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 20.03.2019, OCN „SXV" S.A. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva cet. I.V., I.T. și O.T. privind încasarea din contul pârâților a sumei de 89.664,85 lei în calitate de datorie contractuală și 3.685,35 lei în calitate de cheltuieli de judecată. În motivarea acțiunii, a invocat că, în baza contractului de împrumut din 29.12.2017, I.V. a primit de la OCN „SXV" S.A. un împrumut în mărime de 60.000 de lei cu scadența la 25.12.2020. Potrivit contractului menționat, împrumutul se rambursează în tranșe, iar dobânda aferentă se achită lunar. Pentru încălcarea termenelor de rambursare a împrumutului şi de plată a dobânzii se plătește dobândă de întârziere și, respectiv, penalitate. Prin contractele de fidejusiune nr.1 şi nr.2 din 29.12.2017, I.T. şi O.T., în calitate de fidejusori, s-au obligat să răspundă solidar cu debitorul I.V. faţă de creditor, dacă debitorul nu va executa corespunzător contractul. Pentru a preveni şi soluționa amiabil eventualul litigiu, în adresa pârâților a fost expediată somația nr.2/2-80 din 04.02.2019, însă aceasta nu a fost recepționată de către destinatari, deoarece O.T. nu a reclamat scrisoarea de la oficiul poştal, iar adresa celorlalți destinatari a fost indicată incorect. Astfel, în adresa I.V. şi I.T. a fost expediată suplimentar somaţia nr.2/2-94 din 11.02.2019, care nu a fost livrată destinatarilor din motivul nereclamării corespondenței. Până la momentul depunerii acțiunii în instanță, în temeiul contractului, au fost efectuate plăți în sumă totală de 12.394,55 de lei, ultima achitare a avut loc la 17.05.2018. Conform informației din 15.03.2019, datoria debitoarei I.V. constituie suma de 81.804,67 lei, care este compusă din: soldul împrumutului - 36.666,67 lei; dobânda - 433,97; împrumutul restant - 16.666,67 lei; dobânda de întârziere - 11.923,61 lei; dobânda restantă - 9.221,90 lei; penalitatea de întârziere - 6.891,85 lei. Susține că dobânda de întârziere în mărime de 11.923,61 lei este compusă din suma de 11.724,98 lei (calculată până la 28 februarie 2019, inclusiv potrivit art.619 alin.(1) din Codul civil, în redacția de până la 01.03.2019) și suma de 198,63 lei (calculată până la 15.03.2019, conform art.942 alin.(2) din Codul civil, în vigoare din 01.03.2019). Notează că penalitatea a fost calculată la dobânda restantă până la 28.02.2019 inclusiv, iar începând cu 01.03.2019, conform art.943 alin.(1) din Codul civil, în vigoare din 01.03.2019, calcularea penalității la dobânda de întârziere a fost sistată. Reclamanta a invocat prevederile pct.7.1 al contractului de împrumut din 29.12.2017, care stipulează că, pentru neplata dobânzii în termenul indicat în pct.5.3. din contract, debitorul va plăti corporației penalitate în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere. Conform informației privind datoria la situația din 07.10.2019, penalitatea constituia suma de 6.891,85 lei. Reclamanta solicită încasarea din contul cet. I.V., I.T. și O.T., în mod solidar în beneficiul OCN „SXV" S.A., datoria contractuală în sumă de 81.804,67 de lei și taxă de stat în mărime de 2.479,24 de lei.

Pârâtul I.V. a depus o referință prin care a contestat modul în care a fost calculată penalitatea la dobânda de întârziere. Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății este mai mic decât rata legală a dobânzii de întârziere. În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere, fie penalitatea pentru întârziere. Pârâtul consideră că reclamanta a solicitat incorect în cererea de chemare în judecată atât penalitatea, cât și dobânda de întârziere. Penalitatea a fost stipulată în contractul de împrumut, iar dobânda de întârziere a fost calculată de către reclamant la dobânda neachitată, lucru care este inadmisibil, deoarece nu se aplică dobânda la dobândă.

1. **Identificați procedura de examinare a speței. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de instanță după ce a fost sesizată prezenta acțiune civilă.**
2. **Descrieți particularitățile aplicării dobânzii de întârziere legale față de obligațiile pecuniare scadente.**
3. **Explicați particularitățile capitalizării dobânzilor.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 12 martie 2020, reclamantul V.G. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată privind înlăturarea obstacolelor și compensarea cheltuielilor de judecată către A.I., A.A. și Consiliul sătesc Cobîlea, r-nul Șoldănești, intervenienți accesorii - I.P. „Agenția Servicii Publice", Departamentul Cadastru, Serviciul Cadastral Teritorial Șoldănești. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, după decesul tatălui său V.G., la 18 august 1999, în temeiul certificatului de moştenitor legal nr. 1459 din 16 martie 2009, a devenit proprietarul bunului imobil - teren pentru construcţii cu suprafața totală de 0,40 ha, cu număr cadastral 414.04.321.11, care include opt construcţii accesorii. Bunul imobil este situat în s. Cobîlea, r-nul Șoldănești și a fost înregistrat la 24 aprilie 2018 în Registrul bunurilor imobile.

În temeiul contractului nr. 1548 din 19 martie 2009 de vânzare-cumpărare a bunului imobil, A.I., vecinul reclamantului, a procurat de la P.N. bunul imobil cu suprafaţa totală de 1.0 ha, cu număr cadastral 414.04.321.15, situat în s. Cobîlea, r-nul Șoldănești, și înregistrat la 23 martie 2009 în Registrul bunurilor imobile. La fel, s-a constatat că V.G. avea acces la bunul său imobil prin gospodăria vecinilor A.I. şi A.A., fapt acceptat de către ultimii. În anul 2018, A.I. a construit un gard metalic, astfel îngrădind accesul la proprietatea privată a lui V.G. Ca urmare, V.G s-a adresat cu o cerere către Consiliul sătesc al Primăriei Cobîlea, unde, prin decizia nr. 10/15 din 19 decembrie 2019 a Consiliului sătesc Cobîlea, s-a menţionat că nu este drum de acces la bunul său imobil prin gospodăria vecinilor A.I. şi A.A. şi i s-a propus de a folosi calea de acces de care dispune, din partea dinspre pădure. Reclamantul a solicitat obligarea pârâţilor A.I., Primăria s. Cobîlea şi Consiliul s. Cobîlea de a înlătura obstacolele instalate neautorizat (gardul metalic), prin ridicarea/demolarea acestora de pe terenul de uz public - calea de acces, întru folosirea acesteia în calitate de cale de acces-drum spre bunul imobil cu numărul cadastral 414.04.321.11, care aparţine reclamantului. Suplimentar, reclamantul a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

În referinţa la acţiune, pârâții A.I. și A.A. au menţionat că porţiunea de teren care se indică de către V.G. ca drum public, este de facto, proprietatea privată a soților A.A. şi A.I., procurată în temeiul contractului de vânzare-cumpărare. Porțiunea de teren ce se afla în proprietatea lui P.N., fiind înstrăinată în anul 2009 către soții A.A. şi A.I., dar nicidecum nu este în proprietate publică porțiunea care se pretinde a fi drum public de acces. Pârâții insistă că, deținând dreptul de proprietate asupra terenului nominalizat, au dreptul de a dispune de acesta în modul în care consideră de cuviință, or, la caz, nu a fost prezentată de către reclamant nicio probă care ar demonstra contrariul. Astfel, în cererea de chemare în judecată, apelantul pune sarcina probațiunii în seama altor participanți la proces, pe când, potrivit articolului 118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

1. Identificați procedura de examinare a speței. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.

2. Descrieţi condiţiile înaintării acţiunii negatorii.

3. Argumentaţi dacă în speţă a fost încălcat dreptul de acces pe terenul altuia.

4. Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.

La 20.11.2020, V.G. și M.G. s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui I.G. și I.P. cu privire la încasarea prejudiciului material și moral. Au indicat că la 31.10.2018, în s. Verejeni din r-nul Telenești, pârâții, acționând în grup, l-au bătut pe reclamantul V.G., pricinuindu-i vătămări corporale ușoare. Totodată, pârâtul I.P. a lovit reclamanta M.G. peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i vătămări neînsemnate și deteriorându-i iremediabil smartphone-ul de marca Samsung Galaxy A5, care valorează 6.181 lei. Au indicat că, în urma cercetării cazului, la 15.07.2019, Procuratura raionului Telenești a emis ordonanțele cu privire la pornirea proceselor contravenționale, aplicându-i lui I.G. o amendă de 2.000 lei, iar lui I.P. - de 1.500 lei, contravenienții achitând amenzile. Reclamanții au mai indicat că, în urma acestor acțiuni, au avut, pe lângă dureri fizice și suferințe psihice, au fost umiliți în fața localnicilor, ei fiind de vârstă înaintată, iar M.G. - femeie, medic de familie în localitate. Astfel, V.G. a solicitat repararea solidară de către pârâţi a prejudiciului moral în sumă de 70.000 lei. Reclamantul M.G. a solicitat obligarea lui I.P. de a-i plăti costul telefonului deteriorat în sumă de 6.181 lei și suma de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Pârâții I.G. și I.P. au indicat că pretențiile de ordin material invocate de către reclamanți nu sunt probate, or, anexarea certificatului de garanție al telefonului SAMSUNG Galaxy cu 2 bonuri de casă, ce confirmă cumpărarea şi achitarea telefonului de către reclamanta M.G. şi a ordinului de încasare a numerarului în scopul achitării costului telefonului nr. 496h-i100 de la 03.01.2019 nu confirmă incontestabil că smartphone-ul de marca SAMSUNG a fost deteriorat iremediabil. Acest fapt poate fi probat doar printr-o expertiză corespunzătoare sau prin aprecierea unui specialist în domeniu. Reclamanta M.G. nu a anexat la acțiune o astfel de probă, astfel pretențiile ei la încasarea prejudiciului material solicitat sunt declarative. I.G. și I.P au menționat că, potrivit legislației, compensarea prejudiciului moral cauzat urma a fi determinată ținând cont de caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice cauzate, cât şi de caracterul acţiunilor pârâților. Ultimii consideră că, la caz, reclamanților li s-a adus o satisfacție echitabilă prin faptul că ei deja au fost pedepsiți contravențional conform ordonanțelor din 15.07.2019 cu privire la aplicarea contravențiilor, potrivit cărora li s-a aplicat o amendă pe care au achitat-o benevol. Mai mult ca atât, pârâții au comunicat instanței că ei se află într-o situație materială grea, iar pârâtul I.P., conform certificatului seria EM 557168, confirmă că are gradul 2 de invaliditate fără termen, activitatea de muncă nu i se recomandă, nu este angajat în câmpul muncii, primește o pensie mizeră şi are la întreținere materială fiica, aceasta făcându-și studiile în or. Cluj, România. Au relevat că aprecierea daunelor morale nu trebuie să fie subiectivă, dar obiectivă, împărtășind criteriul general, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora. Au mai indicat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

1. **Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.**
2. **Descrieți particularitățile răspunderii civile pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii.**
3. **Descrieți modul de reparare a prejudiciului moral și de apreciere a mărimii despăgubirii pentru prejudiciul moral.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentaţi soluția.**

La data de 18.10.2019, C.V. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui I.S. privind constatarea executării contractului de vânzare-cumpărare a imobilului. În motivarea acţiunii, reclamantul a indicat că, la 26.02.2017, a încheiat cu pârâtul un contract de vânzare-cumpărare a terenului cu destinaţie locativă, cu suprafaţa de 0,0643 ha, nr. cadastral 8501216.08, şi a casei de locuit individuală, cu suprafaţa totală de 88,9 m2, nr. cadastral 8501210.028.01, precum şi a trei construcţii accesorii. El susține că, potrivit contractului negociat, preţul vânzării imobilului a fost stabilit în sumă totală de 2.000 euro, dintre care, la momentul semnării contractului, cumpărătorul a achitat suma de 1.000 euro, iar restul de 1.000 euro urma să fie achitată în rate trimestriale câte 250 euro, până la 26.02.2018. Reclamantul mai indică faptul că, în realitate, imobilul a fost vândut la preţul de 9.000 de euro, însă, la insistența pârâtului, în contract a fost indicată suma de 2.000 euro, pentru ca vânzătorul să plătească mai puţine impozite la stat, iar în acest scop între părţi a fost întocmită o recipisă, conform căreia cumpărătorul i-a achitat vânzătorului suma de 2.000 euro la momentul întocmirii contractului, iar restul sumei de 7.000 euro urma să-i fie achitată ulterior în rate. În continuare, reclamantul menționează că, pe parcursul anului 2017, acesta i-a achitat pârâtului suma de 6.100 euro, având o restanţă de 2.900 euro, însă pârâtul refuză să primească această sumă, invocând că a întârziat să achite suma de 7.000 euro până la 26.02.2018 și, ca urmare, solicită achitarea a câte 12,5 euro pe zi, cu titlu de locațiune, fie părăsirea imobilului litigios. În acest sens, se remarcă că Serviciul Cadastral Ştefan Vodă al A.S.P. a grevat bunul imobil și, respectiv, la momentul dat reclamantul nu poate să se folosească de el cu drepturi depline de proprietar, fiindu-i îngrădit astfel dreptul de proprietate. Cererea sa adresată ultimului privind ridicarea grevării asupra imobilului respectiv a fost soldată cu refuz, fiindu-i sugerată ideea de a se adresa în instanța de judecată. Reclamantul a solicitat instanței de judecată constatarea faptului că este proprietar deplin al bunului imobil, situat în or. Ştefan Vodă, str. Florilor 83, executând astfel integral clauzele contractuale privind achitarea prețului contractului, precum şi obligarea Serviciului Cadastral Ştefan Vodă al A.S.P. de a scoate grevarea asupra bunului imobil indicat în contract.

În referinţa sa la acţiune, pârâtul a menționat că, potrivit înțelegerii convenite cu reclamantul, la 26.02.2017, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.1399 a casei de locuit și a terenului aferent din or. Ștefan Vodă, str. Florilor 83. Prețul imobilului stabilit de părți a constituit suma de 9.000 euro, fapt confirmat prin recipisa din 26.02.2017, eliberată de către reclamant. Pârâtul a prezentat recipisa în original. Pârâtul mai indică că, contrar argumentelor reclamantului, nu a primit de la C.V. suma de 6.100 euro, având doar o restanță de 2.900 euro, pe care ar refuza să o recepționeze. De fapt, reclamantul nu a prezentat anumite probe justificative în acest sens, ci doar afirmă că a plătit, fapt care nu corespunde adevărului.

1. **Identificați procedura de examinare a speței. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.**
2. **Descrieţi forma scrisă a actului juridic.**
3. **Explicaţi efectele nerespectării formei scrise a actului juridic.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 15 iunie 2018, D. V. a depus cerere de chemare în judecată către V. B., cu privire la declararea nulității parțiale a certificatului de moștenitor testamentar.

În motivarea acțiunii, D.V. a menționat că, la 30 decembrie 2014, a decedat soțul său, D. T., după decesul căruia a rămas averea succesorală, și anume: ½ din casa de locuit și terenul aferent din satul Pelenia, raionul Drochia, și câte ½ cotă-parte din terenurile agricole cu suprafața de 0,042 ha și 0,01301 ha, situate în extravilanul satului Pelenia, raionul Drochia.

Reclamanta a invocat de asemenea că D. T. a întocmit un testament, prin care a testat întreaga avere fiicei sale, B. V.

La 23 decembrie 2017, notarul public G. D. a eliberat pe numele V. B. certificatul de moștenitor testamentar pentru averea succesorală, și anume în privința terenurilor agricole cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX.

D.V. a invocat nulitatea certificatului de moștenitor testamentar, deoarece terenurile nominalizate au fost înregistrate în proprietatea lui D. T., în timpul căsătoriei, la 7 decembrie 2001, și, prin urmare, aceste terenuri constituie proprietate comună în devălmășie a soților.

Ea a specificat că astfel i-a fost încălcat dreptul de proprietate, garantat de art. 1 Protocol Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Reclamanta D.V. a solicitat declararea nulității parțiale a Certificatului de moștenitor testamentar din 23 decembrie 2017, eliberat pe numele V. B., după decesul lui D. T., în partea ½ cote-părți din terenurile agricole cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX, situate în extravilanul satului Pelinia, raionul Drochia.

1. **Ce presupune testamentul autentic?**
2. **Reieșind din cuprinsul speței, conturați soluția instanței de judecată. Argumentați soluția.**
3. **În care cazuri poate interveni în proces intervenientul accesoriu?**
4. **Ce presupune competența în materie de moștenire?**

La 27 februarie 2020, OCN „MT” SRL s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către T.A. cu privire la încasarea datoriei de plată conform contractului de împrumut cu dobândă, comisionului de administrare, penalității și încasarea cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii, a invocat că, la 13 aprilie 2018, între OCN „MT” SRL și T.A. a fost încheiat contractul nr. 18270012328 de împrumut cu dobândă, prin care împrumutătorul a dat un împrumut sub formă de mijloace bănești în sumă de 10.000 lei pe un termen de 30 de luni. Reclamantul menționează că, pentru utilizarea împrumutului, T.A. s-a obligat să plătească dobânda aferentă în mărime de 20,00 % anual și comisionul de administrare, în mărime de 0,80 %. Invocă faptul că în urma neexecutării obligațiilor contractuale și în scopul soluționării amiabile a litigiului, reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă către pârâtul T.D., inclusiv prin apeluri telefonice, solicitând stingerea datoriei. Reclamanta precizează că ultima notificare a fost expediată la 12 noiembrie 2019, însă pârâtul până în prezent nu și-a onorat obligațiile. De asemenea, relevă că la situația din 06 februarie 2020, conform certificatului de creanțe nr. 24002949, suma datoriilor acumulate de către debitor constituie 11.182,17 lei dintre care: 6.032,96 lei împrumut/soldul rămas, 1.069,21 lei dobânda, 480 lei comision de administrare și 3.600 lei penalitatea. Reclamanta solicită de a încasa în beneficiul său din contul A.T. datoria în mărime de 11.182,17 lei și a taxei de stat în mărime de 335,47 lei.

Pârâtul a depus referință la acțiune în care a recunoscut datoria de bază în sumă de 6.032,96 lei, dar nu a recunoscut sumele calculate cu titlu de dobândă, penalitate şi comision. Pârâtul a menţionat că, în conformitate cu pct. 1.6 al contractului de împrumut, reclamanta a stabilit un comision lunar de administrare în mărime de 0,80%, care se calculează la suma iniţială a împrumutului, constituind suma de 80 de lei lunar și fiind unul abuziv. La fel, a invocat că, potrivit prevederilor pct. 6.1 din contractul nr. 18270012328 din 13 aprilie 2018 de împrumut, pentru neachitarea în termen a împrumutului, dobânzii și altor plăți aferente conform contractului, reclamantul şi-a rezervat dreptul să calculeze o penalitate în mărime fixă de 20 de lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plății. În viziunea pârâtului, şi această clauză este abuzivă.

1. **Identificați procedura de examinare a speței. Indicați acțiunile procedurale care urmează a fi întreprinse de către instanță după ce a fost sesizată cu prezenta acțiune civilă.**
2. **Descrieți clauzele abuzive în contractele cu consumatorii.**
3. **Descrieți esenţa nulităţii de protecţie.**
4. **Soluționați cauza în fond. Argumentați soluția.**

La 1 septembrie 2015, A. A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui D. G. și E. G., intervenient accesoriu - notarul public O. C., cu privire la declararea nulității contractului de donație.

În motivarea acțiunii, el a invocat că, prin contractul de donație din 10 noiembrie 2006, mama sa E. A. a donat surorii E. G. imobilul din or. XXXXX str. XXXXX, constituit din construcție locativă 01, cu suprafața la sol de 35,7 m^2, anexă locativă lit. A1 cu suprafața de 21,8 m^2 și suprafața totală de 26,1 m^2, inclusiv spațiul locativ de 16,2 m^2, anexa locativă lit. A2 cu suprafața la sol de 13,09 m^2, beci și lotul de pământ de pe lângă casă, suprafața căruia constituie 0,0358 ha.

Prin contractul de donație, lui A.A. i-a revenit construcția locativă 01 cu suprafața la sol de 56,7 m^2, constituită din casa de locuit lit. A cu suprafața totală de 39,9 m^2, inclusiv spațiul locativ de 28,2 m^2, gard, poartă, lotul de pământ de pe lângă casă suprafața căruia constituie 0,0287 ha.

Reclamantul a comunicat că în ultimul timp relațiile dintre el și pârâți au devenit ostile, D. G. acaparându-i lotul de lângă casă, i-a tăiat conductele de apă și gaz, a început o construcție care îi afectează imobilul ce-i aparține.

La începutul lunii iunie 2015, a descoperit întâmplător contractul de donație încheiat între mama sa E. A. și sora E. G., considerându-l nul, deoarece semnătura din contract nu aparține mamei sale.

Totodată, el a precizat că semnătura mamei sale nu este ilizibilă și constă din câteva linii verticale, ce nu alcătuiesc vreo literă, ceea ce poate fi confirmat prin dispozițiile de plată a pensiei.

Solicitantul cere admiterea acțiunii și declararea contractului de donație din 10 noiembrie 2006, încheiat între E. A. și E. G., ca fiind nul. Prin hotărârea din 10 iunie 2020 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, acțiunea a fost respinsă, ca depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

1. **Care este termenul de revocare a donației?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței de judecată? Argumentați soluția.**
3. **Carte sunt drepturile și obligațiile părților la proces?**
4. **În prezenta speță, urma a fi achitată taxa de stat?**

La 20 septembrie 2016, T. M. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui T. O., cu privire la partajul proprietății comune în devălmășie a foștilor soți.

La 13 septembrie 2017, T. O. a înaintat acțiune reconvențională împotriva M.T., intervenient accesoriu - Agenția Servicii Publice, cu privire la declararea valabilității contractului de partajare a proprietății comune în devălmășie a foștilor soți.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea inițială depusă de T. M. a fost admisă parțial. S-a determinat cota-parte ideală din proprietatea comună în devălmășie a foștilor soți T. M. şi T. O., şi anume: din bunul imobil (garaj) situat în XXXXX cu numărul cadastral XXXXX, atribuindu-le lui M. T. și T. O. 1/2 cotă-parte ideală din bunul imobil respectiv. S-a partajat proprietatea comună în devălmășie a foștilor soți, și anume: ap. XXXXX, situat în XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, garajul, situat în XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX.

Prin decizia din 10 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de T. O. şi a fost menținută hotărârea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 30 decembrie 2020, T. O., prin intermediul poștei electronice, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, fără aplicarea semnăturii electronice avansată.

1. **Ce presupune proprietatea comună în devălmășie?**
2. **Apreciați soluția primei instanțe. Argumentați răspunsul.**
3. **Expuneți condițiile intentării acțiunii reconvenționale.**
4. **Ce presupun cheltuielile de judecată și din contul cui, la prezenta speță, urmau a fi încasate?**

La 13 iunie 2019, D.U. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui L. R., solicitând recuperarea sumei de 1.700 lei, cu titlu de prejudiciu material, şi a prejudiciului moral în mărime de 20.000 lei, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2.000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 23 octombrie 2018, s-a adresat la salonul „Paradis", amplasat în or. Ocnița, str. Gării, unde L. R. activează ca har-stilist, pentru a-și vopsi părul, care avea o lungime corespunzătoare și nu a planificat să-l scurteze. Era precizează că procesul vopsirii a fost unul îndelungat, iar, în final, L.R. i-a ars considerabil părul şi l-a frezat destul de esențial pentru a ascunde rezultatul. Drept urmare, nu a putut corecta nimic și i-a recomandat ca, pentru restabilirea estetică a părului, să se adreseze la un maestru din Chișinău, deoarece nu mai poate schimba nimic. Astfel, în căutarea unei soluţii, a confirmat că-i achită serviciile, doar cu condiţia să repare greşeala şi să-i dea un aspect plăcut podoabei capilare. Iniţial, suma pentru servicii era de aproximativ 50 de euro, însă, în final, preţul era de 1.770 de lei. Profund emoționată, deoarece nu dispunea de acești bani, a ieşit, afirmând că în ziua următoare va aduce banii. Din cauza că a mers la un alt specialist pentru a redresa situația, suma de 1.770 lei nu a mai fost returnată.

Totodată, a precizat că, ulterior, lucrurile au luat o altă întorsătură, deoarece în seara aceleași zile L. R. și-a permis să discute cazul pe rețelele de socializare, în grup public, cu diverse ofense în adresa ei și a familiei sale.

În luna ianuarie 2019, dorind să soluționeze conflictul pe cale amiabilă, a adresat pârâtei o scrisoare prealabilă, însă, prin răspunsul recepționat, pârâta nu a dorit să recunoască cererea şi a considerat-o neîntemeiată.

La 31 octombrie 2019, L. R. a depus cerere reconvențională împotriva lui D. U., solicitând încasarea sumei de 1.770 de lei, cu titlu de cost pentru serviciul prestat și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

1. **Ce presupune buna credință în raporturile obligaționale?**
2. **Apreciați ce soluție urmează a emite instanța. Argumentați răspunsul.**
3. **Expuneți condițiile primirii acțiunii reconvenționale.**
4. **Ce presupune competența la alegerea reclamantului?**

La 13 februarie 2017, P. E. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui C. A., cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în urma demolării neautorizate.

În motivarea acțiunii, P. E. a menționat că este proprietara a 1/3 cotă-parte din casa de locuit, și anume: ap. 4 din str. Alexandru cel Bun nr. 14 din or. Ungheni, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 19 septembrie 2012.

De asemenea, a invocat că 1/5 cotă-parte din casa de locuit menționată aparține lui C. A., și anume: apartamentul nr. 3, ambele apartamente fiind în vecinătate, la același nivel, având podul și acoperișul comun.

Reclamanta a specificat că în anul 2016 C. A. a demolat apartamentul său (nr. 3), a tăiat bârnele podului comun și a scos acoperișul comun, în lipsa autorizației respective, iar în rezultat s-a prăbușit podul din apartamentul nr. 4, exploatarea lui fiind imposibilă.

Prin raportul de expertiză tehnică din 3 septembrie 2017, efectuat de Serviciul de Stat pentru Verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor, s-a stabilit că structura de rezistență a apartamentului la momentul examinării era într-o stare tehnică nesatisfăcătoare, apropiată de cea avariată, iar exploatarea normală a acestuia în starea tehnică depistată în timpul examinării este imposibilă.

P.E. a reiterat că s-a adresat lui C. A. în vederea recuperării prejudiciului cauzat, dar pârâtul a refuzat să recupereze prejudiciul benevol.

P. E. a solicitat încasarea de la C. A. a sumei de 100.000 de lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma demolării neautorizate a podului și acoperișului.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10 decembrie 2018, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de P. E.

1. **Care sunt condițiile angajării răspunderii delictuale?**
2. **Apreciați soluția primei instanțe. Argumentați.**
3. **Cum se atestă împuternicirile reprezentantului în instanța de judecată?**
4. **Ce presupune apelul incident?**

La 6 iulie 2017, R. O. şi R. G. s-au adresat cu cereri de chemare în judecată împotriva lui L. A., privind anularea testamentului nr.3689 din 23.05.2015.

În motivarea acțiunilor, au indicat că ei sunt nepoții defunctei R. E., care a decedat la 15 ianuarie 2017 în satul Drepcăuţi, r-nul Briceni.

Din motive necunoscute, bunica lor R. E., în lunile noiembrie-decembrie 2016, şi-a frânt piciorul, apoi a stat câteva zile în spital, după care a revenit acasă şi sora lui L. A., V. L., a venit la bunica ei ca să aibă grijă de ea. În perioada aflării ultimei în casa bunicii, la ea nu putea veni nimeni, iar la 15 ianuarie 2017, în circumstanțe necunoscute, bunica a decedat, deși, din spusele medicului traumatolog, bunica se simțea foarte bine.

Despre decesul bunicii R. E., ei au aflat de la vecini, care le-au sunat peste câteva zile după înmormântarea acesteia, comunicându-le că defuncta a fost înmormântată rapid, chiar a doua zi după deces, fără efectuarea expertizei medico-legale, fără înștiințarea rudelor, nepoților, cu toate că bunica avea o agendă unde erau introduse toate numerele de telefoane ale rudelor.

Ca urmare, s-au deplasat la domiciliul bunicii, care, de fapt, este și casa lor părintească, unde au crescut şi unde au fost educați de mici cu părinții şi cu bunicii. Au făcut toate rânduielile creștinești, mese de pomenire, daruri de pomană, după cum sunt tradițiile și obiceiurile.

Pe parcurs, au aflat că L. A. a înmormântat-o pe bunica R. E., dar și că defuncta i-a lăsat acestuia testament.

La 3 aprilie 2017, s-au adresat notarului public D. V., solicitând deschiderea procedurii succesorale după decesul bunicii. De la notar au aflat că, la 5 iulie 2017, bunica R. E. a lăsat testament pe numele lui L. A.

Reclamanții au indicat că au dubii referitor la decesul bunicii, considerând că aceasta a fost omorâtă, deoarece dânsa avea doar piciorul frânt și nu era bolnavă.

Reclamanții au solicitat declararea nulității testamentului nr. 3689 din 23 mai 2015, semnat din numele defunctei R. E. pe numele lui L. A., eliberat de către notarul public D. V., și încasarea din contul lui L. A. în beneficiul lui R. O. şi R. G. a tuturor cheltuielilor de judecată, prejudiciul moral şi material.

1. **Care sunt condițiile de nulitate a testamentului?**
2. **Expuneți care va fi soluția instanței. Argumentați răspunsul.**
3. **Indicați cazurile în care nu se dă curs cererii de chemare în judecată.**
4. **Expuneți procedura de efectuare a expertizei.**

La 16 octombrie 2017, A. F. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui I. B. și A. B., intervenient accesoriu - executorul judecătoresc A. P., cu privire la declararea nulității procurii și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la sfârșitul lunii septembrie 2016, pe site-ul www.999.md a fost publicat anunțul cu privire la vânzarea automobilului.

El a menționat că a apelat la numărul de telefon XXXXXX și a discutat cu vânzătorul I. B., cu care, ulterior, s-a întâlnit și a examinat automobilul și actele acestuia, acceptând să procure automobilul la prețul de 1.800 de euro. În continuare, a susținut că I. B., care nu era proprietarul automobilului, deținea procură prin care proprietarul A. B. l-a împuternicit cu dreptul de a înstrăina automobilul sau de a împuternici prin procură alte persoane să-l înstrăineze, a acceptat să-i înstrăineze automobilul.

Solicitantul a afirmat că, după transmiterea lui I. B. a sumei de 1.790 de euro în contul viitoarei tranzacții de vânzare-cumpărare a automobilului, acesta i-a transmis automobilul și împreună s-au prezentat la notar, unde au întocmit o procură prin care a fost împuternicit cu drepturi, inclusiv cu dreptul de a efectua tranzacția de vânzare-cumpărare a automobilului.

A. F. a relevat că, în scopul de a efectua acțiunile de vânzare-cumpărare a automobilului și de a deveni proprietarul acestuia, la 1 februarie 2017 s-a prezentat la stația BMW Centru și a solicitat efectuarea acțiunilor pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului, dar a fost informat că tranzacția de înstrăinare a automobilului nu poate fi efectuată și nu poate fi înregistrat dreptul său asupra automobilului, deoarece automobilul a fost sechestrat de către executorul judecătoresc A. P.

În final, A. F. a notat că colaboratorii poliției rutiere au reținut automobilul la parcarea specială, unde a fost ridicat de executorul judecătoresc A. P. și înstrăinat pentru a stinge datoriile proprietarului-debitor A. B.

1. **Care sunt condițiile de valabilitate ale procurii?**
2. **Soluționați fondul speței.**
3. **Ce presupune acțiunea reconvențională?**
4. **Ce presupune prezentarea și reclamarea probelor?**

La 12 februarie 2019, E. L., fiind reprezentată de avocatul R. M., a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui S. T., intervenient accesoriu - Direcția pentru protecția drepturilor copilului din sectorul Râșcani, municipiul Chișinău, solicitând stabilirea domiciliului copilului minor A.T., împreună cu mama E. L., și încasarea de la pârâtul S. T., în beneficiul E. L., a pensiei de întreținere pentru copilul minor A. T., în mărime de 2.500 lei, începând cu data depunerii acțiunii până la majoratul copilului.

În motivarea acțiunii, a indicat că, în anul 2009, E. L. a început să concubineze cu S. T., iar aproximativ după 4 ani relațiile dintre ei s-au înrăutățit. Viața în comun era imposibilă, pârâtul nu a încercat în nici un fel ca să găsească un compromis, o modalitate de a încerca să depășească problemele, astfel toate încercările eșuau de fiece dată, iar relația între ei s-a întrerupt.

1. **Care este modul de stabilire a domiciliului minorului?**
2. **Proiectați soluția instanței de judecată.**
3. **Care sunt drepturile și obligațiile intervenientului accesoriu?**
4. **Urmează a fi achitată taxa de stat în prezenta speță? Argumentați răspunsul.**

La 13 iunie 2019, T. C., reprezentată de avocatul P. B., a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui I. B., cu privire la încasarea împrumutului și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a invocat că la 1 octombrie 2018 a încheiat cu I. B. contractul de împrumut nr. 3572, autentificat de către notarul public N. Ţ., în temeiul căruia i-a oferit lui I. B. un împrumut în valoare de 8.500 de euro (echivalentul a 165.133 de lei), sumă care urma a fi rambursată până la 15 mai 2019.

La 23 ianuarie 2019, în temeiul contractului de împrumut menționat, a primit de la pârât suma de 1.500 de euro.

T. C. a comunicat că, din motive necunoscute, pârâtul a început să se eschiveze de la onorarea obligațiunilor contractuale asumate, ceea ce a generat întârzieri de plată, fiind astfel formată o datorie restantă de 7.000 de euro.

Astfel, în scopul soluționării amiabile a litigiului, a notificat debitorul privind achitarea datoriei și obligația acestuia de a rambursa împrumutul, dar și consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiunilor sale.

Solicitantul a cerut încasarea din contul lui I. B., în beneficiul ei, a sumei de 7.000 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării, a taxei de stat în mărime de 110 euro și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 17.000 de lei.

1. Care sunt efectele nerestituirii împrumutului?

2. Proiectați soluția instanței de judecată.

3. Reieșind din prezenta speță, considerați că cuantumul taxei de stat a fost stabilit corect?

4. Care sunt efectele neatragerii sau neintervenirii în proces a intervenientului accesoriu?

La 11 ianuarie 2017, E. P. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui O. R., cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea în natură a bunului imobil.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în anul 2006 a hotărât să cumpere o gospodărie în s. Mândâc, r-l Drochia, care aparținea lui V. R., la un preț de 3.000 dolari SUA. În anul 2006 i-a transferat bani surorii sale O. R., cu care s-a înțeles ca ea, din numele său, să cumpere gospodăria de la V. R., însă pârâta a încheiat contractual de vânzare-cumpărare cu V. R. și a indicat că ea este unicul cumpărător al gospodăriei, omițând a indica că ½ cotă parte îi aparține lui E. P.

E. P. a relatat că, revenind în țară, a intrat cu domiciliul în gospodăria litigioasă, unde a început reconstrucția și reparația gospodăriei, dar sora sa a ascuns faptul că, la procurarea gospodăriei, ea s-a indicat ca unicul proprietar.

În gospodăria dată a domiciliat cu consimțământul pârâtei, fiind de acord cu lucrările de reparație și reconstrucție a casei. Din anul 2006 până în anul 2012 a efectuat reparația capitală, fiind reparată casa de locuit, saraiul și acareturile, iar toate materialele folosite la reconstrucție și reparație au fost procurate de ea, din mijloacele bănești personale.

Reclamanta a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil situat în r-nul Drochia, s. Mândâc, cu partajarea bunului imobil, fiindu-i atribuită ½ cotă-parte ei și ½ cotă parte lui O. R.

În cadrul examinării cauzei, O. R. a depus cerere reconvențională împotriva E. P., solicitând evacuarea pârâtei din bunul imobil, fără acordarea altui spațiu locativ și obligarea acesteia să nu-i creeze obstacole în folosirea bunului imobil.

1. **Care sunt formele proprietății comune?**
2. **Expuneți soluția instanței de judecată.**
3. **Expuneți în ce condiții are loc amânarea sau eșalonarea plății taxei de stat.**
4. **Ce presupune competența excepțională?**

La 22 mai 2019, SRL „I” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „C”, cu privire la rezoluțiunea contractului de antrepriză, încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 22 mai 2015, a încheiat cu SRL „C” contractul de antrepriză nr.7 privind învelirea parapetului de pe acoperișul Centrului comercial, amplasat în xxxxx.

Conform pct. 1.1. al contractului menționat, SRL „C” şi-a asumat obligația ca, cu materialele şi mijloacele proprii, să producă, furnizeze şi instaleze, în volum deplin, compozit „TOYO” pe parapetul de pe acoperișul Centrului comercial.

Potrivit prevederilor pct. 1.3. al aceluiași contract, antreprenorul se obligă să îndeplinească lucrările în volum deplin sub răspundere personală, în corespundere cu condițiile contractului, documentației de proiect şi specificației la contract.

SRL „I” a menționat că, în baza contractului de antrepriză nr.7 din 22 mai 2015, a transferat la contul bancar al pârâtului SRL „C” suma de 100.000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată bancar nr. 51 din 22 mai 2015.

SRL „C”, în conformitate cu obligațiunile contractuale asumate, urma să execute lucrările în termen de 20 de zile lucrătoare din momentul semnării de către părți a contractului nominalizat, însă nu mai târziu de luna iunie 2015.

Solicitantul a remarcat că SRL „C” nu a executat lucrările prevăzute în contractul de antrepriză şi că ploile de vară-toamnă din anul 2015 cauzau probleme pereților interiori ai obiectivului, iar în scopul executării lucrărilor de strictă urgență a fost necesară angajarea altor specialiști.

La 17 mai 2018 a expediat în adresa pârâtului somația cu privire la restituirea sumei transferate la 22 mai 2015 în baza contractului de antrepriză nr.7 din 22 mai 2015.

SRL „I” a solicitat rezoluțiunea contractului de antrepriză nr.7 încheiat cu SRL „C” la 22 mai 2015, încasarea sumei de 100.000 de lei transferată în baza acestui contract de antrepriză, a taxei de stat în mărime de 3.000 de lei şi pentru serviciile de asistență juridică a avocatului, în mărime de 10.000 de lei.

1. **Ce presupune rezoluțiunea contractului de antrepriză?**
2. **Soluționați spața.**
3. **Ce presupune restituirea taxei de stat?**
4. **Care este modalitatea aplicării sechestrului pe bunuri?**

La 9 mai 2021, Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „V. I. Plus” SRL, cu privire la rezoluțiunea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr. 290 din 28 martie 2019, încasarea prejudiciului cauzat fondului forestier în sumă de 540.000 de lei, obligarea SC „V. I. Plus” SRL să evacueze din cont propriu obiectele construite pe terenul fondului forestier atribuit în folosință în scopuri de recreere şi restabilirea fondului forestier defrișat pentru construcții.

În motivarea acțiunii, a indicat că între Agenția „Moldsilva” și SC „V. I. Plus” SRL a fost încheiat un contract de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere, cu nr. 290 din 5 noiembrie 2010.

La 20 noiembrie 2010, de către reprezentanții ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silva-Sud Cahul” a fost efectuat controlul îndeplinirii condițiilor contractuale de arendă și, ca rezultat, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenția silvică nr. 50 din 20 noiembrie 2020, stabilindu-se folosirea neautorizată de către pârât a terenurilor din fondul forestier.

La 16 martie 2021, prin scrisoare, a solicitat pârâtului ca, în termen de până la 25 martie 2021, să achite prejudiciul în sumă de 540.000 de lei.

În instanță, Agenția „Moldsilva” a solicitat rezoluțiunea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr. 290 din 28 martie 2019, încasarea prejudiciului cauzat fondului forestier în sumă de 540.000 de lei, obligarea SC „V. I. Plus” SRL să evacueze, din cont propriu, obiectele construite pe terenul fondului forestier atribuit în folosință în scopuri de recreere şi restabilirea fondului forestier ocupat de construcții.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei civile, la 9 iunie 2021, reclamantul a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat obligarea SC „V. I. Plus” SRL să demoleze/demonteze şi să evacueze, din cont propriu, obiectele construite pe terenul fondului forestier atribuit în scopuri de recreere şi restabilirea fondului forestier ocupat. La o dată nespecificată, reclamanta a depus o cerere de asigurare a acțiunii.

1. **Care sunt consecințele rezoluțiunii?**
2. **Proiectați soluția instanței de judecată.**
3. **Care este modalitatea de soluționare a cererii de asigurare?**
4. **În prezenta speță, reclamanta urmează a fi scutită de la achitarea taxei de stat? Argumentați răspunsul.**

La 26 octombrie 2020, V. D. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui I. P., cu privire la repararea prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a indicat că, la 26 aprilie 2019, deplasându-se cu autoturismul de model Opel Omega, n/î xxxx, în mun. Chișinău, str. T. Vladimirescu, a fost implicat într-un accident rutier prin tamponare frontală cu autoturismul de model Volvo-850, n/î xxxx, în urma căruia i-au fost provocate leziuni corporale medii, constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1092 şi certificat medical.

Solicitantul a menționat că a fost internat la IMSP Chișinău cu diagnosticul traumatism asociat și că a fost externat la 20 mai 2019.

El susține că, potrivit sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 20 decembrie 2019, şi deciziei Curţii de Apel Chișinău din 10 aprilie 2020, s-a confirmat culpa șoferului autoturismului de model Volvo-850, n/î xxxxx, care aparține cu drept de proprietate pârâtului I.P.

A relevat că s-a adresat Consiliului național pentru determinarea dezabilității şi capacității de muncă (CNDDCM), iar la 28 noiembrie 2019, în cadrul CNDDCM Buiucani a fost expertizat, fiindu-i stabilit grad accentuat de dezabilitate cu pierderea a 60% din capacitatea de muncă pentru perioada de un an, dezabilitate stabilită pentru perioada de la 28 aprilie 2019 până la 1 februarie 2021.

V. D. a invocat că, din cauza că și-a pierdut capacitatea de muncă, pârâtul are obligația să-i compenseze prejudiciul material pentru vătămarea integrității corporale sau altă vătămare a sănătății, conform legislației.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 noiembrie 2020, a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu, CA „Moldasig” SA.

1. Care este modalitatea de determinare a cuantumului despăgubirii pentru salariul sau venitul ratat?

2. Expuneți-vă asupra soluției instanței de judecată.

3. Ce presupun scutirile de la taxa de stat? Este aplicabilă scutirea de la taxa de stat în prezenta speță?

4. Care sunt drepturile și obligațiile procedurale ale intervenientului accesoriu?

La 25 august 2020, OCN „Easy Credit” SRL s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Ț. E., privind încasarea datoriei, dobânzii și penalității.

În motivarea acțiunii, reclamantul OCN „Easy Credit” SRL a indicat că, la 21.08.2019, a încheiat cu pârâtul Ț. E. un contract de credit nebancar cu nr. 0968528933, prin care s-a obligat să-i acorde un credit nebancar în valoare de 32.000 de lei, care urma a fi rambursat în 24 de rate lunare egale a câte 2.151 lei lunar, începând cu data de 20.10.2019, iar Ț. E. s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu periodicitatea prevăzută de graficul de rambursare a creditului nebancar.

Astfel, OCN „Easy Credit” SRL a acordat creditul în termenul și condițiile stabilite în contract, îndeplinindu-și toate obligațiile asumate față de debitor, însă Ț. E., după ce a achitat prima rată lunară integral, a încetat să-și execute cu bună credință obligațiunea de restituire a creditului nebancar în condițiile prestabilite și, din motive neimputabile reclamantului, se eschivează de la onorarea obligațiunilor contractuale asumate.

Măsurile întreprinse în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară nu au avut succes. La pretenția înaintată, Ț. E. nu a acordat nici o atenție, refuzând în continuare achitarea creditului în condițiile stabilite, motiv din care OCN „Easy Credit” SRL s-a adresat în instanță.

Reclamantul OCN „Easy Credit” SRL solicită încasarea din contul pârâtului Ț. E. a sumei restante a creditului, în valoare de 8.604 lei (rate scadente, dar neachitate), dobânda de întârziere în sumă de 1.410 de lei, conform condițiilor contractuale în secțiunea nr. 3.02. lit. b), penalitatea în sumă de 975 lei și ratele rămase, dar neachitate, în sumă de 40.869 lei. În total, suma de 51.858 lei.

1. **Care sunt condițiile de rezoluțiune a contractului de credit?**
2. **Expuneți-vă asupra soluției instanței de judecată.**
3. **Indicați hotărârile care pot fi atacate cu apel.**
4. **Care este modalitatea de depunere a cererii de apel?**

La 12 septembrie 2020, M. C. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui I. C., intervenient accesoriu - S. C., cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că I. C., fiind posesorul automobilului de marca Jeep Grand Cherokee 3.1 TD, cu numărul de înmatriculare JC9844PB, i-a propus spre vânzare automobilul, susținând despre întocmirea procurii din numele proprietarului bunului C. C., cetățean de naționalitate bulgară, și conform căreia va fi înzestrată cu dreptul de folosință, posesie și administrare a bunului.

Astfel, a transmis lui I. C. suma de 1.350 de euro și suma de 38.000 de lei, primind procura, potrivit căreia a fost înzestrată cu dreptul de folosință, posesie și administrare a bunului.

Ulterior, adresându-se organelor competente în vederea înregistrării automobilului pe numele său, a aflat că procura primită conține semne de falsificare. Din acest motiv, a solicitat repunerea părților în poziția inițială, la care I. C. a negat atribuția sa în falsificarea procurii, semnând totodată o recipisă prin care a confirmat primirea mijloacelor bănești.

El a menționat că somația expediată în adresa lui I. C., cu privire la restituirea sumei de 1.350 euro și 38.000 de lei, a fost lăsată fără examinare. A considerat că, deoarece I. C. a vândut automobilul fără a fi împuternicit de către proprietarul automobilului, este motiv pentru care urmează a fi constatată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare din 17 mai 2020.

M. C. a solicitat, prin cererea inițială și cererea de concretizare a pretențiilor, admiterea acțiunii, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului din 17 mai 2020, repunerea părților în poziția inițială, încasarea de la I. C., în beneficiul său, a sumelor de 1.350 de euro și 38.000 de lei achitate pentru procurarea automobilului, taxa de stat în mărime de 2.007 lei, 140 de lei - taxa pentru eliberarea certificatului, 250 de lei - pentru traducere, 11,50 de lei - cheltuieli poștale și 4.400 de lei - cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 11 iunie 2021 a Judecătoriei Anenii Noi, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

1. **Ce presupune procura?**
2. **Apreciați soluția primei instanțe.**
3. **Care sunt cazurile în care nu se dă curs cererii de apel?**
4. **Ce presupun amenzile judiciare?**

La 5 august 2020, „MOLDASIG" S.A. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către T. P., privind repararea prejudiciului material în sumă de 11.526,36 lei, compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 346 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2.000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 27 noiembrie 2018, în jurul orelor 20:00, în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model *****, număr înmatriculare *****, condus de cet. T. P. și a autovehiculului de model *****, cu număr înmatriculare *****, condus de cet. S. C.

Reclamantul a menționat că, potrivit deciziei agentului constatator din 28 noiembrie 2018, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut T. P. și sancționat în temeiul art.242 alin.(1) Cod contravențional. A subliniat că, la data producerii accidentului rutier, T. P. deținea contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (polița nr. *****), încheiat între V. C. și „MOLDASIG" S.A., cu termen de asigurare de la 4 iunie 2018 până la 3 iunie 2019, pentru un număr limitat de persoane, pârâtul nefiind inclus în contractul de asigurare nominalizat.

Reclamantul susține că, în baza cererii de despăgubire și a materialelor prezentate de persoanele implicate în accidentul rutier, „MOLDASIG" S.A. a deschis dosar de daune nr. D/RCA-18-1882, a întocmit proces-verbal de constatare a daunelor, din 29 noiembrie 2018, și a evaluat paguba materială a autovehiculului. A mai remarcat că, dat fiind faptul că, la momentul producerii accidentului rutier, pârâtul T. P. nu era inclus în contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto încheiat între asiguratul V. C. și „MOLDASIG" S.A., a înaintat acțiune de regres pârâtului în temeiul prevederilor art. 29 lit. d) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule.

Reclamantul a învederat că, la 13 iunie 2019, a expediat în adresa lui T. P. somație, prin care a solicitat restituirea benevolă a despăgubirilor de asigurare achitate în sumă de 11.526,36 lei, dar a rămas fără satisfacere, din care considerente este pus în situația să se adreseze cu acțiune civilă în instanța de judecată în vederea revendicării sumei de despăgubire.

1. **Ce presupune asigurarea de răspundere civilă?**
2. **Expuneți-vă asupra soluției instanței.**
3. **Ce presupune prezentarea și reclamarea probelor?**
4. **Care sunt cazurile în care nu se dă curs cererii de apel?**

La 14 februarie 2019, B.Z. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui A.B., T.A. și Direcției pentru protecția copilului din sectorul Centru, mun. Chișinău, cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a menționat că nepotul său C.A., data nașterii XXXXX, este născut din relații de concubinaj dintre fiica sa, B. A., și T. A. În urma neînțelegerilor dintre părinți, aceștia s-au separat cu traiul. Din luna septembrie 2015, copilul locuiește cu reclamanta în Republica Moldova.

Reclamanta a relevat că, conform dispoziției din 10.11.2015 a Direcției pentru protecția drepturilor copilului din sectorul Centru, a fost instituită tutela de către ea asupra nepotului C.A. Ea a mai indicat că nu se cunoaște locul aflării tatălui biologic. De creșterea și educarea fiului nu se ocupă, nu contribuie cu nimic la întreținerea copilului minor, nu îl telefonează, nu se interesează de soarta și sănătatea lui.

B.Z. a menționat că mama biologică, până în prezent, se află peste hotare și nu o ajută cu nimic la creșterea copilului, nu revine în țară pentru a-și vedea propriul copil. A subliniat că suportă de una singură toate cheltuielile ce țin de întreținerea copilului, are grijă de el permanent. Copilul frecventează școala primară-grădinița, se caracterizează pozitiv. Conform informației eliberate de către instituția dată, toate achitările necesare sunt efectuate de către B.Z.

Reclamanta a relevat că în prezent nepotul locuiește cu ea. De creșterea și întreținerea lui se ocupă personal, nu este angajată în câmpul muncii, este pensionară, dar dispune de condiții necesare pentru creșterea copilului.

Ea a solicitat decăderea lai A. B. și T. A din drepturile părintești în privința fiului minor C.A.

1. **Care sunt temeiurile instituirii tutelei şi curatelei asupra minorilor?**
2. **Expuneți soluția instanței.**
3. **La ce instanță urmează a fi înaintată cererea de chemare în judecată?**
4. **Ce calitate procesuală urmează să dețină Direcția pentru protecția copilului? Argumentați răspunsul.**

La 14 mai 2019, în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a fost înregistrată cererea semnată de avocatul B. A., în interesul petiționarei C.A., prin care a solicitat declararea lui B.A. drept persoană dispărută fără veste.

În motivarea cererii, C.A. a indicat că, aproximativ în jurul anului 1960, mătușa sa A. D. a fost concubina lui A. B. Din informația pe care o deține de la mătușa sa, cunoaște că A. B. a fost născut între anii 1930-1935.

La 13 septembrie 1973, conform hotărârii Comitetului Executiv al Sovietului Orășenesc Chișinău, lui A. B. i s-a atribuit un lot de pământ pentru construcția casei, situat în mun. Chișinău, str. Maria Cebotari.

La începutul anului 1986, petiționara, împreună cu familia au trecut cu traiul la mătușa sa, A.D., care la acel moment concubina cu A. B.

În anul 1987, mătușa A.D. a decedat, iar ulterior, în anii 1988-1989, A. B. a plecat de acasă, rugându-i să aibă grijă de casă, spunându-le că în curând se va întoarce. Din acel moment au trecut 38 de ani, dar despre A. B. nu se mai cunoaște nimic, acțiunile de căutare ale dânsului nu s-au soldat cu succes, motiv din care solicită declararea lui A. B. ca persoană dispărută fără veste.

Petiționara a mai menționat că, locuind cu familia pe adresa indicată supra, din anul 1986, cu forțele proprii, a reconstruit casa, ea împreună cu membrii familiei au viză de reședință pe adresa indicată, mai mult de 32 de ani achită impozite pentru lot și casă, pentru serviciile comunale. Ea a specificat că, din cauza dispariției lui A. B., este în imposibilitate să își perfecteze documentele pentru casă.

Având în vedere circumstanțele descrise, solicită declararea lui A. B., a. n. 1930-1935, drept persoană dispărută fără veste.

1. **Care sunt condițiile declarării persoanei dispărută fără veste?**
2. **Expuneți-vă asupra fondului cauzei. Argumentați răspunsul.**
3. **Ce presupune competența instanțelor la alegerea reclamantului?**
4. **Reieșind din prezenta speță, care autorități urmează a fi atrase în proces? Argumentați răspunsul.**

La 13 aprilie 2020, N. N. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui N. A. și N. D., cu privire la demolarea gardului și încasarea sumei. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în perioada anilor 2019-2020, pârâții N. A. și N. D., samavolnic, în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare și a autorizației de construcție, fără acordul ei, au început construcția unu grad din piatră și chirpici, pe hotarul care desparte terenurile vecine. Gardul respectiv se află la o distanță de 40/50 cm. de casa sa.

Ea a susținut că, din cauza gardului în litigiu, în propria casă a apărut mucegai, a fost limitat accesul luminii zilei la una din odăi, iar ventilația naturală între casa ei și gardul pârâților practic nu există. Pe timp de iarnă este imposibil de a curăța zăpada între casa sa și gradul din piatră al vecinilor. Mai mult ca atât, persistă riscul de a se nărui în orice moment, punând în pericol viața și sănătatea membrilor familiei sale. A menționat că, de nenumărate ori, s-a adresat pârâților să demoleze gardul în litigiu, dar nu s-a soldat cu succes.

La 20 decembrie 2019 a expediat în adresa N. A. și N. D. cerere, solicitând demolarea gardului, dar fără rezultat. Totodată, reclamanta a remarcat că, prin Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 119 din 3 noiembrie 2019, efectuat de un expert judiciar particular, s-a constatat că construcția gardului capital a schimbat artificial direcția scurgerii apelor pluviale spre fundația casei sale de locuit, că acest fapt influențează negativ asupra fundației casei și prezintă pericol de avariere. Potrivit concluziei expertului, „pentru evitarea factorului negativ asupra casei lor de locuit, gardul capital urmează a fi demolat”, iar la pag. 24 a Raportului a fost indicat că costul construcțiilor de consolidare și reparație a casei constituie suma de 210.000,21 de lei.

1. **Ce presupune obligația de respect reciproc a proprietarilor terenurilor vecine?**
2. **Soluționați spața.**
3. **Enumerați condițiile restituirii cererii de apel.**
4. **Menționați condițiile prezentării de noi probe și pretenții în instanța de apel.**

La 5 septembrie 2020, C.D. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui A.B. și I.D., cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea părților în poziție inițială şi revendicarea bunului imobil.

În motivarea acțiunii, a invocat că, la 18 martie 2019, soțul său, I.D., având nevoie de bani pentru a-şi ajuta tatăl să întoarcă creditele pe care le avea la câteva bănci comerciale, folosindu-se de starea psihologică deplorabilă în care dânsa se afla, fiind însărcinată la vârsta de 18 ani, ceea ce a generat o stare profundă de stres în acea perioadă, au indus-o în eroare şi, profitând de concursul de împrejurări grele în care se afla, au determinat-o să împrumute suma de aproximativ 10.000 de dolari SUA.

Ea a comunicat că, în scopul realizării împrumutului de care avea nevoie, fostul soț I.D. a găsit o persoană – A.B., care s-a identificat drept cămătar şi care s-a oferit să îi acorde un împrumut soțului de la acea dată - I.D., în mărimea sumei de bani necesară, care urma să fie rambursată de către acesta lunar, fiindu-i stabilite şi anumite cote procentuale.

C.D. menționează că, în schimbul împrumutului acordat, A.B. a solicitat garanții. Astfel, la 18 martie 2016, I.D., care îi era soţ, şi A.B., prin comportament dolosiv, au indus-o în eroare şi au determinat-o să semneze un contract, care, după cum considera dânsa, era un contract de împrumut cu gaj, ca urmare convingându-se că ea a pus în gaj apartamentul nr. 59, situat în or. Strășeni, str. Mihai Viteazu, lui A.B., până la întoarcerea de către soţul ei I.D. a presupusului împrumut contractat.

În realitate, însă, contractul din 18 martie 2019, autentificat de notarul A.G. şi înregistrat cu nr. 1953, era de vânzare-cumpărare, prin care dânsa ar fi vândut apartamentul menționat lui A. B. contra sumei de 200.000 de lei, bani de care dânsa nu a beneficiat, ci i-a utilizat soţul său de la acea dată - I.D. Dânsa a remarcat că, din cauza stării emoționale şi de sănătate precară pe care o avea la momentul semnării contractului, cât şi în perioada ulterioară, nu a realizat că a fost indusă în eroare de către A.B. şi I.D., considerând în continuare că apartamentul se află în proprietatea ei.

La 10 iunie 2021, prima instanță a respins cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

1. **Menționați particularitățile vânzării-cumpărării bunurilor imobile.**
2. **Apreciați soluția primei instanțe. Argumentați răspunsul.**
3. **Reieșind din cuprinsul prezentei cereri, care va fi cuantumul taxei de stat care urma a fi achitată la depunerea cererii de chemare în judecată?**
4. **Ce scop are pregătirea pentru dezbaterile judiciare ale pricinii civile?**

La 28 iulie 2020, A.D. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui A.J. și lui A.B., cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare. În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a invocat că, la 9 decembrie 2019, a perfectat la notarul R.T., din or. Hâncești, o procură pe numele lui A.J. pentru a o ajuta să privatizeze apartamentul nr. 127, amplasat în mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu 26/3, cu suprafața totală de 16,6 mp.

Fiind prezentă la notar, nu a fost informată despre faptul că a fost perfectată și a doua procură, pe numele lui A.J., cu dreptul de a vinde apartamentul după privatizarea lui, dar și a treia procură - întru apărarea drepturilor sale în instanța de judecată, despre care a aflat după vânzarea bunului. Reclamanta menționează că procurile nu au fost citite de notar, ea nu le-a citit, dar le-a semnat.

La 25 ianuarie 2020 a aflat despre faptul că nu mai este proprietara apartamentului nr. 127, amplasat în mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu 26/3. Apartamentul a fost privatizat de A.J. La 4 ianuarie 2020, între ultimul și A.B. a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului în cauză.

În urma încheierii tranzacției, A.D. nu a primit bani, iar părțile care au încheiat actul juridic au dispărut. Astfel, prin înșelăciune, ea a fost deposedată de bun și, pe cale de consecință, solicită declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 127, amplasat în mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu 26/3, încheiat între A.J. și A.B. la 4 ianuarie 2020, înregistrat de notarul C. T. cu nr. 7556.

Instanța de judecată a respins cererea de chemare în judecată, ca nefondată.

1. **Expuneți cazurile de încetare a valabilității procurii.**
2. **Apreciați soluția primei instanțe.**
3. **Care sunt condițiile primirii acțiunii reconvenționale?**
4. **Cum urmează a fi calculată la prezenta speță cuantumul taxei de stat?**

La 23 august 2020, Z. B. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui V. M., cu privire la delimitarea averii proprietate comună în devălmășie. În motivarea acțiunii sale, a indicat că a fost căsătorită cu V. M., având împreună trei copii majori. A menționat că împreună cu pârâtul au construit casă cu accesorii în satul Mingir, raionul Hâncești.

Reclamanta a susținut că, la 25 aprilie 2017, căsătoria cu V. M. a fost desfăcută pe cale judecătorească, iar actualmente este în relații nu prea bune cu ultimul și are probleme în administrarea bunurilor comune, motiv din care se află în imposibilitate de a locui în casa comună.

Ea a menționat că, pentru a evita orice conflict pe viitor, a decis să se adreseze în instanța de judecată cu cerere privind partajarea averii comune în devălmășie, formată din casa de locuit, construcții accesorii, și anume: veranda, beci, magazie și terenul aferent. A precizat că prețul casei cu accesorii este de 29.415 lei, iar sectorul de teren cu destinația pentru construcții, cu suprafața de 0,1684 ha și bonitatea de 65 grade, are prețul normativ de 2.039 de lei.

Z. B. a solicitat partajarea în două cote-părți egale a bunurilor imobile dobândite în perioada căsătoriei cu V. M., și anume: casa în valoare de 29.415 lei și lotul de pe lângă casă, în valoare de 2.039 de lei, situate în s. Mingir, r-nul Hâncești.

În cadrul examinării cauzei, V.M. a depus o referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, dat fiind faptul că pe parcursul căsătoriei el a fost cel care a avut un venit și a procurat bunurile date prin muncă proprie.

1. **Care sunt temeiurile apariției proprietății comune în devălmășie?**
2. **Expuneți-vă asupra fondului cauzei. Argumentați răspunsul.**
3. **Ce presupun avizele consultative ale Plenului Curții Supreme de Justiție?**
4. **Care sunt condițiile apariției succesiunii în drepturile procedurale?**

La 18 august 2020, ÎM „T” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „D. E.” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 21.175,55 lei, a penalității contractuale, în sumă de 2.879,87 lei, și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 8 mai 2020 ÎM „T” SRL, în calitate de transportator, și SRL „D. E.” au semnat contractul de transport nr. G-4. În corespundere cu care transportatorul s-a obligat să transporte marfa indicată în contract, iar expeditorul - să achite prețul convenit în valoare de 21.175,55 lei (echivalentul a 1.100 de euro).

ÎM „T” SRL menționează că, la 19 mai 2020, părțile contractante au semnat actul de predare-primire a serviciilor prestate, potrivit căruia, ÎM „T” SRL a transmis, iar SRL „D. E.” a recepționat fără pretenții serviciile de transport prestate, dar până la data înaintării prezentei cereri de chemare în judecată nu a achitat costul serviciilor de transport, deși, potrivit prevederilor contractuale, plata urma a fi efectuată în termen de 25 de zile din momentul recepției originalelor actelor care confirmă efectuarea transportului.

Solicitantul susține că, la 27 iulie 2020, SRL „D. E.” a recepționat o somație de plată, dar nu a respectat termenul de două zile acordat suplimentar pentru stingerea datoriei de către reclamant, astfel că, la moment, pârâtul înregistrează o datorie față de reclamant în valoare de 21.175,55 lei.

Reclamantul indică că ÎM „T” SRL, în calitate de transportator, şi-a executat obligațiile sale conform contractului de transport, iar SRL „D. E.” a recepționat aceste servicii fără anumite pretenții, dar nu a achitat serviciul oferit.

1. **Care este conținutul scrisorii de trăsură?**
2. **Expuneți-vă asupra fondului cauzei. Argumentați răspunsul.**
3. **Ce presupune rolul diriguitor al instanței de judecată în proces?**
4. **Medierea judiciară este o modalitate obligatorie de soluționare amiabilă în litigii?**

La 5 aprilie 2020, Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ţ. M., solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de 4.894,02 lei, a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat, în sumă de 270 lei, și a cheltuielilor de asistență juridică, în sumă de 2.500 lei.

În motivarea acţiunii, societatea reclamantă Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A. a indicat că, la 04.04.2019, între Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" SA, în calitate de asigurător, și S. C., în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. *****. 2019-0032631-1, prin care a fost asigurat automobilul de model „Hyundai Santa Fe", anul producerii 2016, număr de înregistrare *****, contra mai multor riscuri, inclusiv riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație.

Aceasta susține că, la 15.07.2019, în or. Sângera, str. Industrială, Ţ. M., având funcția de gardian, în timp ce închidea poarta, a deteriorat partea stângă din spate a automobilului de model „Hyundai Santa Fe" cu n/î *****.

Menţionează că pe marginea cazului dat a fost iniţiat un proces contravențional pe numele dlui Ţ.M., în conformitate cu art. 104 Cod contravențional al R. Moldova, sancționat cu amendă în mărime de 900 lei.

Reclamanta mai menționează că, potrivit dispoziției nr. *****11612019 din 16.07.2019, a fost dispusă recunoaşterea evenimentului produs drept caz asigurat, dauna constituind 4.894,02 lei. Suma despăgubirii, în mărime de 4.894,02 lei, a fost virată la contul unităţii de specialitate SRL „Pacific Motors Moldova", care a efectuat lucrările de reparaţie.

Reclamanta relevă că, din acest considerent, la 13.10.2019, CA „Donaris Vienna Insurance Group" SA a înaintat repetat reclamația nr. 1770/19 către Ţ. M., solicitând acestuia achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, la care nu a fost dat nici un răspuns.

1. **Ce presupune riscul asigurat și cazul asigurat?**
2. **Expuneți care va fi soluția instanței de judecată.**
3. **Care este forma și cuprinsul cererii de chemare în judecată?**
4. **Explicați în ce constă obligația participanților la proces de a se folosi cu bună credință de drepturile lor procedurale.**

La data de 22.07.2020, C.V. și C.M. s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către CA „Air Moldova" SRL privind încasarea compensației pentru întârzierea cursei și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanții au invocat că, la 12.06.2019, pe numele lui C. V. și pe numele soției sale C. M. au fost emise bilete de zbor tur-retur pentru ruta Chișinău-Antalya (12.07.2019) și Antalya-Chișinău (21.07.2019) a companiei aeriene CA „Air Moldova" SRL. La 21.07.2019, ora 09:30, urmau să revină în Chișinău din Antalya. S-au prezentat la punctul de control al Aeroportului din Antalya, unde, după verificările respective, li s-a eliberat biletul de îmbarcare, ora de îmbarcare – 09:30 (ora locală). În urma mai multor amânări, avionul a decolat după aproximativ 8 ore, la Chișinău aterizând cu întârzierea indicată, fapt ce le-a creat mari incomodități legate de încălcarea activităților preconizate pentru ziua respectivă. În perioada cât au stat în sala de așteptare, de către reprezentanții CA „Air Moldova" SRL nu au fost contactați, nu li s-a comunicat despre motivul reținerii zborului, iar în lipsa informației veridice au suferit un stres psihologic, neștiind ce să facă în atare situație: să returneze și să schimbe biletele avia, ca să zboare cu o altă companie, sau să aștepte cursa dată, astfel fiindu-le cauzate suferințe psihice și sufletești.

Reclamanții invocă faptul că CA „Air Moldova" SRL, prin contractul încheiat de către părți, substituit de biletul de călătorie procurat, și-a asumat obligația strict determinată de a transporta pasagerii din aeroportul din Antalya în aeroportul din Chișinău și, în condițiile în care decolarea din aeroportul Antalya s-a făcut cu o întârziere de peste 8 ore față de ora de plecare prevăzută în bilet, se constată că transportatorul nu și-a executat obligațiile asumate față de pasager de a-l transporta la ora cuvenită, ceea ce constituie o neexecutare din culpă a condițiilor contractului de transport, fapt care atrage răspunderea.

Ei au solicitat pârâtului soluționarea litigiului pe cale amiabilă, dar au primit un răspuns formal, iar la adresarea repetată nu au mai primit răspuns. Reclamanții solicită: încasarea sumei de 250 de euro, cu titlu de compensație legală de întârziere, și încasarea sumei de 1000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, pentru fiecare dintre ei.

1. **Explicați în ce constă răspunderea transportatorului.**
2. **Expuneți care va fi soluția instanței de judecată.**
3. **În ce caz poate interveni în proces intervenientul principal?**
4. **Care sunt temeiurile de încetare a procesului civil?**

La 28 octombrie 2020, SRL „Vivis” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „BETA”, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii, reclamanta a indicat că, în urma colaborării cu pârâta privind prestarea serviciilor de transport, părțile au convenit asupra unor drepturi și obligații reciproce, reclamanta asumându-și obligația de a presta pârâtei servicii de transport, în acest sens fiind semnate și contractele-comandă de transport nr. 20/03/2020 din 24.03.2020 și nr. 44/05/2020 din 08.05.2020, iar ultima având obligația de a achita serviciile prestate.

Reclamanta menționează că și-a executat obligațiile asumate în baza contractelor menționate supra, iar drept dovadă servesc actele de predare-primire a serviciilor prestate din 24.03.2020 și 11.05.2020, facturile fiscale nr. AAH8197105 din 24.03.2020, nr. AAH8197121 din 11.05.2020 și CMR, care au fost anexate la cererea de chemare în judecată.

Ea indică faptul că pârâta urma să achite reclamantei, în baza contractului nr. 20/03/2020 din 24.03.2020, suma de 8.987 lei, în termen de 30 de zile calendaristice din data descărcării mărfii, iar în baza contractului nr. 44/05/2020 din 08.05.2020 - suma de 7.132,52 lei, în termen de 30 de zile calendaristice din data descărcării mărfii. Susține că, până în prezent, pârâta nu și-a respectat obligația de plată asumată, deși a beneficiat de serviciul prestat în baza contractului nominalizat, iar pretenții nu a avut față de calitatea serviciului prestat, semnând actele de primire predare, facturile fiscale și CMR.

Reclamanta remarcă faptul că, la 8 iunie 2020 și 16 iunie 2020, a expediat prin e-mail pârâtei două reclamații, prin care a solicitat achitarea datoriei, iar la 9 octombrie 2020, prin intermediul reprezentantului reclamantului – avocatul A., a expediat pârâtei o notificare repetată, aceasta fiind recepționată de pârâtă la 21 octombrie 2020, însă a rămas fără soluționare.

1. **Ce presupune contractul de transport?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței de judecată.**
3. **Ce reprezintă citarea și înștiințarea în procesul civil?**
4. **Care sunt temeiurile scoaterii cererii de pe rol?**

La 20 august 2020, Organizația de Creditare Nebancară „Credit Rapid” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui A.B., cu privire la încasarea datoriei, comisionului de întârziere, comisionului de acordare, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, conform Contractului de împrumut personal nr. 607112 din 5 decembrie 2018, i-a acordat lui A.B. un împrumut în sumă de 10.000,00 lei, cu termenul final de rambursare la data de 4 februarie 2019.

Reclamanta susține că pârâtul nu și-a onorat integral obligațiile asumate - de restituire a împrumutului, achitării dobânzii și taxei aferente acestuia, încălcând astfel condițiile Contractului de împrumut personal nr. 607112 din 5 decembrie 2018. Menționează că în adresa debitorului a fost expediată cererea de soluționare prealabilă, comunicându-i pretențiile sale, precum și posibilitatea de a achita datoria în termen de 7 zile calendaristice, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Ea relevă că, potrivit pct. 6.3 din contractul de împrumut, pentru neachitarea în termenul stabilit a împrumutului, dobânzii și a comisionului pentru acordare, împrumutatul este obligat să achite, începând cu a patra zi a restanței (perioada de grație) și până la momentul achitării complete a acestei restanțe, o penalitate punitivă de întârziere în mărime de 1,5 % din suma restantă, calculată pentru fiecare zi calendaristică de întârziere până la achitarea integrală a sumelor scadente. În cazul existenței datoriei neachitate după expirarea perioadei de grație sus-menționate, penalitatea se va calcula pentru întreaga perioadă restantă.

Mai indică că pct. 6.4 din contractul de împrumut prevede că, pentru neachitarea în termenul stabilit a împrumutului, dobânzii și a comisionului pentru acordarea împrumutului, împrumutatul este obligat să achite un comision de întârziere în valoare fixă de 100 de lei.

Reclamanta notează că informația standard privind acordarea împrumutului persoanei fizice (parte integrantă al contractului) din pct. 3.1 prevede rata dobânzii aferente împrumutului, iar pct. 3.3 al aceluiași act prevede costul total al împrumutului, exprimat ca procentaj anual din valoarea totală a împrumutului (DAE).

Afirmă că, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, restanța debitorului A.B. constituie suma de 13.817,50 lei, după cum urmează: credit -10. 000,00 lei; comision de acordare - 150,00 lei; comision de întârziere - 200,00 lei; penalitatea – 2.467,50 lei.

Reclamanta cere încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 13.817,50 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei, achitați cu titlu de taxă de stat la depunerea acțiunii în instanța de judecată.

1. **Care sunt condițiile de rezoluțiune a contractului de împrumut?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței de judecată**
3. **Explicați în ce constă tranzacția părților în procesul civil.**
4. **Care sunt condițiile de refuz a primirii cererii de chemare în judecată?**

La 10.02.2008 a fost desfăcută căsătoria încheiată între reclamantul M.A. și pârâta M.S. În rezultatul căsătoriei și al concubinajului părților, s-au născut doi copii, în prezent doar unul fiind minor. Prin hotărârea judecătorească din 20 februarie 2008, emisă de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, s-a dispus încasarea de la M.A., în beneficiul lui M.S., a pensiei de întreținere a copilului minor comun M.N., a. n. 30.04.2007, în cuantum lunar de ¼ din salariu și alte venituri lunare, cu începere de la 13 februarie 2008 până la atingerea majoratului de către minor.

La 18 ianuarie 2018, reclamantul M.A. a încheiat a doua căsătorie, cu S. N. Din a doua căsătorie, în familia acestuia s-au născut doi copii gemeni: M. M. și M. E - a.n. 18 septembrie 2018.

Reclamantul, luând în considerare faptul nașterii altor doi copii gemeni, consideră că situația familială și starea lui materială s-a schimbat esențial și de aceea se consideră pus în situația de a solicita recalcularea pensiei de întreținere. În prezent, reclamantul are la întreținere încă doi copii minori, pe care, în aceeași măsură, este obligat de a-i întreține material.

La 30.11.2019, M.A. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat: modificare a cuantumului pensiei de întreținere, stabilită prin hotărârea din 13 februarie 2008, cu stabilirea unui cuantum fix al pensiei de întreținere în sumă de 100 de lei, plătită lunar, în beneficiul lui M.S.

1. **Care este modalitatea de stabilire a cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor ?**
2. **Soluționați litigiul.**
3. **Explicați procedura de primire și repartizare a cererii de chemare în judecată.**
4. **Care sunt condițiile de restituire a cererii de chemare în judecată?**

C. D., fiind posesor al unei încăperi în mun. Chișinău, str. Ismail 4, la 20 august 2001, a încheiat contract de locațiune cu SRL „M”.

Conform prevederilor pct.1.1, 2.1. ale contractului de locațiune nr. 1 din 20 august 2001, între C. D. și pârâtul/SRL „V”, locatorul transmite în posesiune și folosință temporară cu plată încăperea nelocuibilă cu o suprafață de 81,5 m^2, iar arendașul se obligă să achite plata pentru arenda încăperii – 10.098, 50 lei pe an.

Potrivit pct.2.3. al contractului nominalizat, arenda se achită trimestrial, în cote egale, până la data de 20 a lunii ce urmează după încheierea trimestrului curent, în lei, prin transfer bancar, pe contul de decontare al locatorului. Locatorul/C. D. și-a respectat în întregime obligațiile asumate contractual.

Nerespectarea de către arendaș/pârât a obligațiilor sale contractuale a creat la data de 20.08.2018 datorii în sumă de 120.416,50 lei, calculul fiind efectuat în conformitate cu pct. 2.1. din contractul sus numit, care prevede plata anuală de 123 lei pentru 1 m^2.

La 20 august 2012, locatarul a încheiat un alt contract de locațiune cu SRL „A&D”, fără preaviz față de locatar și fără a-i conferi dreptul în baza contractului din 20 august 2001, încheiat între C.D. și SRL „V”.

La 12 ianuarie 2020, G.D. s-a adresat în instanță și a solicitat: încasarea datoriei și rezoluțiunea contractului de locațiune din 20 august 2001.

1. **Explicați condițiile sublocațiunii sau cesiunii locațiunii.**
2. **Care va fi aprecierea instanței de fond la soluționarea litigiului?**
3. **În ce constă medierea judiciară?**
4. **Care instituție a dreptului procesual-civil guvernează, dacă în litigiu va fi atras și SRL „A&D”.**

La 1 decembrie 2017, ora 02:10, în baza procesului-verbal de reținere emis pe cauza penală nr. 2014123456, B.B. a fost reținut în or. Bălți și repartizat în izolatorul de detenție preventivă al IP din mun. Bălți.

La 19 decembrie 2017, prin ordonanța procurorului A. A., s-a dispus punerea lui B. B. sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzută de art. 27, 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c) și d) din Codul penal.

Prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 19 decembrie 2017, a fost admis parțial demersul procurorului A. A., fiind dispusă aplicarea față de B.B. a măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu pe un termen de 30 zile.

Prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 15 ianuarie 2018, a fost respins demersul procurorului A. A. cu privire la aplicarea față de B. B. a măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu pe un termen de 30 zile, fiind aplicată măsură preventivă - eliberarea sub control judiciar pe un termen nelimitat.

La 19 ianuarie 2018, B. B. a contestat cu recurs încheierea din 15 ianuarie 2018.

Prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 212/cv din 15 ianuarie 2017, contractul de muncă a fost suspendat pe durata anchetei de serviciu pornite pe faptul implicării în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 27, 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c) și d) din Codul penal.

Prin ordonanța procurorului A.A. din 6 martie 2018, B. B. a fost scos de sub urmărire penală.

La 2 februarie 2020, B.B., făcând trimitere la Legea nr. 1545-XIII privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind compensarea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată.

1. Analizați dreptul reclamantului privind pretinderea la repararea prejudiciului material și moral.

2. Soluționați litigiul în primă instanță.

3. Explicați procedura în care urmează să fie examinat litigiul dat.

4. Unde și conform cărei competențe urmează a fi înaintată cererea de chemare în judecată?

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 05.10.2016, a fost pusă pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de către N. V. către Casa Națională de Asigurări Sociale.

La examinarea litigiului dat au avut loc 7 şedinţe de judecată, cu intervale de la 2 la 4 luni, dintre care 2 şedinţe nu au avut loc din motiv de boală a judecătorului sau participarea la adunarea generală a judecătorilor. Amânări a şedinţelor de judecată din motivul neprezentării reclamantei nu au avut loc.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 10.10.2016, s-a respins acţiunea reclamantei. În calitate de temei pentru respingerea acţiunii, instanţa de fond a invocat prevederile art. 36 alin. (1) al Legii nr. 156 din 14.10.1998 privind pensiile şi asigurările de stat.

La 01.11.2016, reclamantul N.V. a contestat cu apel hotărârea din 10.10.2016 la Curtea de Apel Chişinău. În motivarea apelului, reclamanta a invocat prevederile art. 36 alin. (1) al Legii nr. 156 din 14.10.1998, privind pensiile şi asigurările de stat, ce contravine art. 47 din Constituţie, art. 22 şi 25 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, iar în consecinţă, prin prisma art. 4 alin. (2) CPC al RM, la soluţionarea cauzei, instanţa de fond era obligată să aplice direct prevederile art. 47 din Constituţie, art. 22 şi 25 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, la care Republica Moldova este parte.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 12.02.2017, a fost admis apelul, casată hotărârea instanţei de fond şi pronunţată o nouă hotărâre, prin care acţiunea a fost respinsă, ca fiind depusă tardiv.

La 28.05.2017, reclamanta a contestat cu recurs decizia instanţei de apel. În motivarea recursului, reclamanta a făcut trimitere la prevederile art. 10 alin. (3) al Legii nr. 156 din 4.10.1998, potrivit căruia, *dreptul la pensie este imprescriptibil* şi termenul de depunere a cererii de restabilire a dreptului la pensie nu este omis.

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 21.08.2017, s-a admis recursul reclamantei, prin care s-a casat decizia instanţei de apel şi cauza a fost restituită spre rejudecare în ordine de apel în alt complet de judecători. În motivarea deciziei din 21.02.2017, temei de casare a deciziei instanţei de apel, instanţa de recurs a invocat aceleaşi prevederi ale art. 10 alin. (3) al Legii nr. 156 din 4.10.1998, care au fost invocate de către recurentă în recursul din 08.10.2016.

Astfel, cauza respectivă s-a examinat o perioadă îndelungată, fapt ce a determinat reclamanta să se adreseze cu cerere de chemare în judecată.

La 02.05.2020, N.V. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată pe motivul că instanţele naţionale au încălcat dreptul reclamantei la examinarea cauzei în termen rezonabil.

1. **Care sunt criteriile de determinare a termenului rezonabil de judecare a cauzelor civile?**
2. **Soluționați fondul cauzei.**
3. **Ce reprezintă excepția de tardivitate?.**
4. **Care sunt cauzele examinate în procedură specială de către instanța judecătorească?**

La 20 ianuarie 2016, ,,B. P.” SRL și ,,T.-I.” SRL, fiind doi agenți economici, au încheiat un șir de contracte în scopul bunei desfășurări a activităților economice exercitate separat.

Deoarece ,,B. P.” SRL nu a dispus de materia primă din cauza altui agent economic, nu și-a onorat obligațiunile contractuale de livrare a mărfii către ,,T.-I.” SRL. Astfel, la 3 iunie 2017, ,,B. P.” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva ,,T.-I.” SRL privind încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul solicită asigurarea acțiunii, aplicarea sechestrului pe bunul imobil cu nr. cadastral 0100123.283, amplasat în mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 21, în limita revendicărilor din acțiune, și anume 4.680 euro. El menționează că, conform informației din Registrul bunurilor imobile la data de 01.06.2017, pe terenul respectiv a fost aplicată interdicție de înstrăinare, care, la data de 03.06.2017, a fost radiată. Reclamantul consideră că aceste aparențe sunt într-o legătură directă cu necesitatea înstrăinării respectivului bun și intenția de a se eschiva de la executarea obligațiilor față de ,,B. P” SRL.

1. **Care sunt condițiile de aplicare a sechestrului?**
2. **Soluționați fondul cauzei.**
3. **Explicați modul de soluționare a cererii de asigurare a acțiunii în procesul civil?**
4. **Cum are loc examinarea cauzelor în procedură specială?**

La 30 iulie 2019, „B. Teh” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva „F.” SRL privind încasarea datoriei.

La 12 octombrie 2019, „F.” SRL a depus cerere reconvențională împotriva „B. Teh” SRL privind repararea prejudiciilor cauzate din viciile în construcții.

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 7 august 2019, a fost admisă cererea privind coparticiparea facultativă, fiind introdus în proces co-reclamantul ÎCS „Prime Capital” SRL, care similar formulează pretenții împotriva „F.” SRL privind încasarea datoriei și a costului prejudiciului cauzat.

În ședință de judecată, reprezentantul ÎCS „Prime Capital” SRL a înaintat cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. El indică faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 30 mai 2019, a fost declarat nul contractul de împrumut și ipotecă în al cărui temei a fost acordat împrumutul, fără a fi dispusă repunerea părților în poziție anterioară. Drept consecință, ÎCS „Prime Capital” SRL a formulat prezenta acțiune, în vederea conservării creanței sale și asigurării executării eventualei viitoare hotărâri judecătorești. La fel, explică că suma indicată de 500.999,78 dolari SUA este formată atât din corpul împrumutului cât și din costurile aferente. El menționează asupra caracterului impunător al creanței pe care o deține și eventualelor tentative de evitare de la executarea acestor obligații.

În circumstanțele date, a formulat cererea de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor și sumelor de bani ale „G.” SRL în valoarea acțiunii de 500.999,78 dolari SUA.

1. **Analizați dreptul creditorului de a pretinde la încasarea penalităților și a dobânzii de întârziere.**
2. **Soluționați fondul cauzei.**
3. **Care sunt condițiile de înaintare a acțiunii reconvenționale?**
4. **Ce presupune coparticiparea facultativă în procesul civil?**

La 15 februarie 2018, în mun. Chișinău s-a produs un accident rutier, în rezultatul căruia automobilul VW cu n/î GVG 777, condus de N. I., a tamponat autovehiculul de model Mercedes-Benz cu n/î OHE 999, condus de P. M.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 03 111256 din 16.03.2018, N. I. a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier şi totodată a fost sancţionat pentru încălcarea prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere, conform art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

Automobilul condus de N. I. a fost transmis în posesie pârâtei prin Contractul de comodat din 01.10.2017 şi, ca urmare, având în vedere existenţa foii de parcurs DA 13554324, precum şi a scrisorii *Transelit* din 21.01.2018, păgubita P. N. s-a adresat la 11.05.2018 cu o cerere către BNAA din Republica Moldova, solicitând acordarea despăgubirilor ce i se cuvin conform prevederilor legale în vigoare, ca urmare a prejudiciului suferit în accidentul de circulaţie produs.

La 02.08.2018, BNAA, în temeiul art. 33 alin. (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și a Ordinului nr. ovs din 01.09.2018, a achitat despăgubirea de asigurare în sumă de 17.982,89 lei din mijloacele Fondului de Protecție a Victimelor străzii.

La 23 octombrie 2018, AP Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule din R. Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva „V.” SRL, intervenient accesoriu - N. I., privind încasarea din contul pârâtului „V.” SRL, în beneficiul AP Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, a despăgubirii de asigurare în mărime de 16.562,89 lei, costul cheltuielilor de evaluare, în sumă de 800 lei, taxa de stat, în sumă de 510,69 lei, costul cheltuielilor de asistență juridică, în sumă de 2.500 de lei.

1. **Ce presupune asigurarea de bunuri?**
2. **Determinați soluția instanței.**
3. **Cum are loc stabilirea termenului pentru judecarea cauzei?**
4. **În ce constă coparticiparea procesuală obligatorie?**

P.O. este proprietara apartamentului nr. 5 din mun. Chișinău, strada Ismail 4/1. Dorind să amenajeze terenul din spatele casei, care se transformase într-o gunoiște, nefiind salubrizată nici de autorități, nici de locatari, s-a adresat asociației de locatari pentru a primi acordul acesteia.

La adunarea din 07.10.2018 a Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 104, s-a hotărât de a i se acorda teren pentru amenajare în partea opusă a casei. În baza acestei decizii, la data de 08.11.2018, aceasta a început lucrările de amenajare a terenului.

Pentru amenajarea teritoriului, P.O. a semnat un contract cu compania „SV" SRL, prin care a comandat un foișor care urma să fie plasat pe acel teren. A mai construit un dig din beton pentru consolidarea terenului, a construit un dig metalic în jurul zonei amenajate pentru locatari.

La Adunarea Consiliului de Administrare din 04.02.2019, în lipsa lui P.O., s-a decis: anularea deciziei din 07.10.2018 și eliberarea, până la 31 martie 2019, a terenului de construcția amenajată.

La 21 iunie 2019, P. O. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu, privind declararea nulității deciziei Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.104 din 04.02.2019.

La 12 noiembrie 2019, prin intermediul Cancelariei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, de către reprezentantul reclamantei a fost prezentată o cerere de completare a acțiunii, privind completarea cererii de bază, solicitându-se încasarea din contul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.104 a unui prejudiciu material în valoare de 13.246 lei, cât și a prejudiciului moral în sumă de 5.000 lei.

1. **Ce presupune dobândirea și exercitarea posesiei?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Până la care etapă a procesului participanții la proces sunt în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii?**
4. **Cum se determină mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral?**

La 20 august 2019, S.S., fiind posesorul automobilului de model Mercedes-Benz, cu n/î CAD 222, a plasat un anunț pe site-ul de publicitate 999.md. În anunțul plasat a comunicat că se vinde automobil model Mercedes-Benz, cu n/î CAD 222, culoare gri, anul fabricației 2015, prețul 16.000 de euro.

C.S., dorind să procure un automobil și urmărind site-ul 999.md, a vizualizat anunțul plasat de către S.S., contactându-l apoi telefonic pentru o întâlnire în scopul vizualizării automobilului propus spre vânzare.

În scopul vizualizării automobilului, S.S. și C.S. s-au întâlnit la 23 august 2019 în mun. Chișinău, str. V. Lupu 20, iar în urma vizualizării automobilului au ajuns la un numitor comun pentru procurarea acestuia.

Astfel, C.S., împreună cu S.S., au ajuns la un numitor comun asupra prețului de procurare a automobilului. În acest scop, în baza unei procuri, C.S. i-a oferit lui S.S. suma de 1.500 euro.

La 26 septembrie 2019, C.S., în timp ce se deplasa cu automobilul procurat, a fost stopat pe bd. Ștefan cel Mare 20, mun. Chișinău, de către colaboratorii companiei de pază „DVS Security" SRL. În urma prezentării unui contract de vânzare-cumpărare care confirmă că automobilul aparține lui S.D., ei au luat automobilul din posesia lui C.S.

1. **Ce reprezintă arvuna, ca mijloc de garantare a executării obligației?**
2. **Soluționați litigiul dat în instanța de fond.**
3. **Care sunt participanții ce urmează a fi implicați în proces și care este statutul acestora?**
4. **Cum are loc aprecierea probelor în instanța judecătorească?**

La 12.09.2009, la privatizarea apartamentului din mun. Chișinău, str. Pușkin 20, ap.14 au participat 3 membri: P.A., P.O și P.V. La 13.12.2018, din cauza sănătății precare, P.V a decedat. G.A. și G.O. sunt părinții lui P.V., care, în momentul decesului, a fost proprietar al cotei părți din apartamentul situat pe adresa mun. Chișinău, str. Pușkin 20, ap.14. Dreptul de proprietate l-a dobândit prin participare la privatizarea apartamentului.

Apartamentul despre care s-a menționat a fost singurul lui domiciliu, conform actelor de identitate.

După moartea lui P.V., a fost deschisă moștenirea asupra domiciliului, inclusiv asupra 1/3 cotă parte din apartamentul nominalizat, fapt confirmat prin contract. Din cauza vârstei și a sănătății precare, părinții lui P.V. nu s-au adresat la notar pentru acceptarea succesiunii.

P.A. și P.O. sunt înregistrați la același domiciliu, conform actelor de identitate: mun. Chișinău, str. Pușkin 20, ap.14.

La 14.10.2019, P.A. și P.O. s-au adresat cu cerere de chemare în judecată prin care au solicitat recunoașterea faptului acceptării succesiunii defunctului P.V. și adjudecarea în natură a cotei-părți din imobil.

1. **Care este termenul acceptării succesiunii?**
2. **Soluționați cauza în fond.**
3. **Conform cărei competențe și unde urmează a fi înaintată cererea de chemare în judecată?**
4. **Care persoane cointeresate mai pot fi atrase în proces și care este statutul lor juridic?**

La 3 iunie 2018, între „S.S.” SRL (în calitate de „vânzător”) şi „P.” SRL (în calitate de „cumpărător”) a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. C/2018/431.

Prin contractul de vânzare-cumpărare, „S.S.” SRL s-a obligat să livreze marfa către „P.” SRL în cantitatea și calitatea comandată de ultimul, iar „P.” SRL s-a obligat să primească marfa, cu achitarea totală a ei în termenii prevăzuți de contract.

Conform facturii fiscale nr. JV1881135 din 02.07.2019, vânzătorul a transmis cumpărătorului marfa, care n-a prezentat pretenții la calitatea și cantitatea mărfii.

Prin scrisoarea nr. 238 din 04.10.2019, emisă de Camera Înregistrării de Stat, „S.S.” SRL a fost informată despre faptul că „P.” SRL, la data de 11.08.2019, și-a schimbat denumirea în *„F.S.” SRL*.

Reclamanta susține că, la data de 22.01.2020, a expediat ultima reclamație către „F.S.” SRL.

La 16 martie 2020, „S.S.” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva „F.S.” SRL, prin care solicită încasarea sumei de: 28.350 de lei - cu titlu de datorie, 5.300 lei - cu titlu de penalități, 11.029 lei - cu titlu de dobândă de întârziere, 1.641 lei - cu titlu de taxă de stat.

1. În ce poate consta prestația pe care este în drept creditorul să o pretindă de la debitor?

2. Soluționați litigiul în fond.

3. Care sunt condițiile de înaintare a acțiunii reconvenționale?

4. Ce reprezintă clauza penală, ca mijloc de garantare a executării obligației?

La 5 august 2020, SRL „C. A.” a depus cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea dobânzii contractuale de la SRL „C. C.,” în mărime de 45.726,45 lei, pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA – CC/2019 din 02.01.2019.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 02.01.2019, între SRL „C. A.” (împrumutător/creditor/) și SRL „C. C.” (împrumutat/debitor) a fost încheiat Contractul de împrumut nr. 01/CA - CC/2019. Conform pct. 1.1. al contractului, împrumutătorul a transmis mijloace bănești în sumă de 4.144.043,75 lei, iar împrumutatul s-a obligat să restituie împrumutătorului suma de bani până la scadența termenului contractului.

Conform pct. 2.4. al contractului, debitorul urma să plătească creditorului un comision pentru acordarea împrumutului în mărime de 2% din suma împrumutului primit la data acordării primei tranșe, ceea ce constituia 82.880,88 lei.

Potrivit pct. 1.3. al contractului, pentru utilizarea împrumutului, debitorul plătește o dobândă anuală în mărime de 12 %, care urma a fi achitată lunar. În cazul în care debitorul nu achită ratele de împrumut, atunci urmează o calculare suplimentară de 3 % la rata care a devenit scadentă.

În conformitate cu pct. 2.3. al contractului, debitorul s-a obligat să achite lunar cel puțin 100.000,00 lei, începând cu data de 25 mai 2019.

În cazul neachitării ratelor stabilite, la suma scadentă, debitorului i se calculează o dobândă majorată cu 3%. Respectiv, pentru restanțele acumulate, debitorul trebuia să achite dobânda contractuală în mărime de 15% anual la sumele care deja sunt scadente.

La 30 iunie 2020, datoria debitorului față de creditor, în baza Contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 2 ianuarie 2019, constituia 4.144. 043,75 lei - datoria de bază, 796.103,50 lei - dobânda contractuală și 82.880,88 lei - comisionul de acordare.

În asemenea circumstanțe, a înaintat cererea de chemare în judecată, prin care solicită încasarea dobânzii contractuale pentru perioada 01.06.2020 - 30.06.2020, ceea ce constituie 45.726,45 lei - datoria totală și scutirea de la taxa de stat.

1. **Ce presupune dobânda în baza contractului de împrumut?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței.**
3. **Care este scopul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare?**
4. **Cum sunt soluționate cererile părților privind amânarea și eșalonarea plății taxei de stat?**

La 5 iunie 2020, ÎM „AB” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în instanță împotriva lui I.N., privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 20 august 2019, între ÎM „AB” SRL, în calitate de creditor, şi I.N., în calitate de debitor, a fost încheiat un contract de împrumut, potrivit căruia, pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească, pe lângă costul total al împrumutului, comision pentru furnizarea creditului, dobânda şi o penalitate contractuală raportată duratei de întârziere.

Reclamantul menționează că, la 20 august 2019, ÎM „AB” SRL şi-a onorat obligațiunea, transferând debitorului împrumutul acordat, dar pârâta I.N. nu şi-a onorat obligațiunile conform contractului.

El indică faptul că despre nerespectarea clauzelor contractuale debitorul a fost înștiințat prin intermediul notificărilor recomandate, expediate în adresa acestuia.

În legătură cu neachitarea plăților datorate în termenul stabilit, a fost expediată reclamația prin care pârâta a fost informată repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale, despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor şi obligațiunea acesteia de returnare a împrumutului, dobânzii calculate, taxei aferente la contract şi a penalităților calculate conform contractului.

Datoria lui I.N., față de ÎM „AB”SRL constituia 7.260,00 lei, după cum urmează: costul total al împrumutului restant – 3.000,00 lei; comision pentru furnizarea creditului restant - 882,00 lei; dobânda restantă conform contractului - 378,00 lei; penalitatea contractuală în mărime de 3.000,00 lei, adică 2% din suma datoriei restante calculată pentru o perioadă de 50 zile de întârziere.

ÎM „AB” SRL solicită încasarea din contul pârâtei a datoriei în mărime de 7.260,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

1. **Explicați în ce constă obligația împrumutatului de a restitui împrumutul.**
2. **Care va fi aprecierea instanței la soluționarea litigiului?**
3. **Explicați procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă?**
4. **Din ce se vor constitui cheltuielile de judecare a cauzei?**

La 10 ianuarie 2020, A.B. a înaintat o cerere de chemare în judecată către C. A., cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii sale a indicat că, în anul 2017, a încheiat căsătoria cu pârâtul. Din căsătorie, la 15.10.2018, s-a născut fiica A. A. Reclamanta relevă că, în decembrie 2018, fiind la muncă peste hotarele țării împreună cu pârâtul, ultimul a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei, fără știrea acesteia.

Ea menționează că, la 1 aprilie 2019, căsătoria lor a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central, în pofida faptului că fiica lor comună era minoră, cu vârsta de până la un an. Totodată, susține că, la desfacerea căsătoriei, instanța de fond nu s-a expus asupra domiciliului copilului minor, ceea ce este foarte important, având în vedere că copilul are o vârstă fragedă.

Reclamanta solicită stabilirea domiciliului fiicei minore, împreună cu mama acesteia, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică din contul pârâtului, în mărime de 2.000 lei.

1. **Care este modalitatea de stabilire a domiciliului minorului?**
2. **Expuneți soluția instanței.**
3. **Reieșind din speță, considerați că este corectă hotărârea Judecătoriei Căușeni de desfacere a căsătoriei?**
4. **Care este modalitatea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică?**

La 7 octombrie 2019, P.O. s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva lui P.I., intervenient accesoriu - Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Călărași, prin care a solicitat: pârâtul, domiciliat în r-nul Călărași, satul P., să fie decăzut din drepturile părintești în privința copiilor săi minori - P.D., născută la data de 16.03.2010, și P.I., născut la data de 27.07.2013 – și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a invocat că, din căsătoria cu pârâtul, au rezultat cei doi copii menționați mai sus, care se află la întreținerea şi educația reclamantei.

Ea menționează că, după desfacerea căsătoriei, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu ea, iar din contul pârâtului a fost încasată în beneficiul ei o pensie de întreținere pentru copiii minori în mărime fixă a câte 1.000 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 17.03.2015 până la atingerea majoratului de către acești copii. Totuși, începând cu luna februarie 2018 şi până în prezent, pârâtul se eschivează cu rea-credință de la plata pensiei de întreținere a copiilor, acumulând o datorie în sumă de 40.000 de lei, fapt ce se confirmă şi prin adeverința eliberată de către executorul judecătoresc.

P.O. susține că pârâtul nu a achitat nici un leu pentru pensia de întreținere stabilită prin hotărâre judecătorească, atât în perioada de până la încetarea procedurii de executare, cât şi după intentarea repetată a aceleiași proceduri. Mai mult, pârâtul nu şi-a onorat obligația de plată a pensiei de întreținere chiar și în perioada de la încetarea procedurii de executare până la intentarea repetată a aceleiași proceduri.

Reclamanta solicită să fie dispusă decăderea lui P.I. din drepturile părintești asupra copiilor minori, cu încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

1. **Care sunt temeiurile instituirii tutelei și/sau curatelei asupra minorilor?**
2. **Expuneți soluția instanței.**
3. **Enumerați drepturile și obligațiile procedurale ale intervenientului accesoriu.**
4. **Explicați modalitatea de citare publică a pârâtului.**

La 9 octombrie 2020, SA „S” a depus cerere de chemare în judecată către ÎM „S-G” SRL privind restituirea datoriei rezultată din contractul de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea acțiunii, a indicat că, la 16 ianuarie 2019, SA „S”, în calitate de vânzător, a încheiat cu ÎM „S-G” SRL, în calitate de cumpărător, contractul de vânzare-cumpărare.

Reclamantul indică faptul că, potrivit contractului, vânzătorul a vândut cumpărătorului, iar cumpărătorul a procurat produse „Supraten” și alte produse conform termenelor și condițiilor stipulate în contract, în cantitățile prevăzute de factura proforma.

El relevă că termenul de achitare a mărfii recepționate potrivit pct. 3.4. din contract era de 15 zile calendaristice din data livrării în contul vânzătorului. Totodată, menționează că, în baza contractului, la 23 iulie 2020 și 7 august 2020, ÎM „S-G” SRL a procurat de la SA „S” diverse mărfuri, dar nu și-a executat corespunzător obligația corelativă de achitare integrală în termenul indicat a mărfurilor recepționate, din care cauză a format o datorie față de vânzător în valoare totală de 16.239,64 lei.

Reclamantul invocă faptul că a somat pe ÎM „S-G” SRL pentru executarea imediată și integrală a obligațiilor sale contractuale, dar până în prezent datoria nu a fost achitată. Încercarea sa de a soluționa litigiul apărut pe cale amiabilă nu a avut rezultatul scontat.

SA „S” solicită încasarea de la ÎM „S-G” SRL a datoriei de 16.239,64 lei, penalitatea în mărime de 950,02 lei și taxa de stat - 515,68 lei.

1. **Ce presupune un contract de vânzare-cumpărare?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței.**
3. **În ce constă obligația instanței de a suspenda procesul?**
4. **Reieșind din cuprinsul speței, determinați unde reclamantul urmează a depune cererea de chemare în judecată.**

La 24 ianuarie 2020, A. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui B. și C., intervenient accesoriu - notarul G., cu privire la revocarea contractului de donație, restituirea bunului imobil și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 26 aprilie 2019, a fost încheiat contractul de donație prin care A. a donat lui B. şi C. bunul imobil - apartament situat în mun. Chișinău.

Acesta menționează că a acceptat semnarea contractului de donație menționat, crezând că condițiile lui sunt de întreținere pe viață. După executarea donației, pârâții nu şi-au îndeplinit obligațiunea de a-i acorda sprijin moral şi material, ținând cont de starea sănătății şi starea materială în care el se află.

Reclamantul indică faptul că, anterior donației, s-a aflat peste hotare, după care, în urma unui accident suportat acolo, a fost nevoit să revină și, la moment, nu are unde locui, bunul imobil donat fiind singura sa proprietate.

El menționează că, la moment, se află într-o stare de stringentă nevoie, fiind în imposibilitate de a-şi asigura o întreținere corespunzătoare, or, în ultimii ani a suportat cheltuieli enorme legate de asistenta medicală cu plată. Astfel, consideră că este în drept să solicite revocarea contractului de donație în cazul în care este în imposibilitate de a-şi asigura întreținerea corespunzătoare.

Reclamantul relevă că, la momentul donației bunului, pârâții l-au asigurat că donația se face doar pe acte, iar el va locui, atunci când revine din Italia, în apartament și i-au promis că îl vor ajuta financiar, în cazul în care va avea nevoie.

A. solicită revocarea contractului de donație, înregistrat cu nr. 98 la 26 aprilie 2019, cu restituirea bunului imobil donat.

1. **Carte este termenul de revocare a donației?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Care sunt termenele de suspendare a procesului?**
4. **În ce constă compensarea cheltuielilor de judecată suportate de părți?**

La 16 ianuarie 2020, S.C. „K" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva S.C. „A-B" SRL privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, societatea comercială „K", societate cu răspundere limitată, a comunicat că desfășoară activitate de întreprinzător în sfera transportului rutier de mărfuri, servicii de expediere și transport.

Astfel, în urma negocierilor purtate cu reprezentanții societății comerciale „A-B", societate cu răspundere limitată, S.C. „K" SRL. s-a obligat să presteze pârâtului servicii de transport de bunuri.

Reclamantul menționează că, începând cu 18 octombrie 2019, a prestat servicii de transport de bunuri în temeiul contractului-comandă de prestare a serviciilor de transport-expediție din 18 octombrie 2019 în volum de 22.917,80 lei, conform facturii fiscale nr. AAF din 23 octombrie 2019.

În argumentarea poziției sale, reclamantul susține că, deși societatea comercială „A-B" SRL și-a asumat obligația de plată a serviciilor de transport, ultima nu a mai efectuat achitările contractuale angajate în vederea stingerii datoriei.

Reclamantul relevă că suma datoriei restante care urmează a fi achitată de către societatea comercială „K" SRL constituie 22.917,80 lei.

În vederea soluționării amiabile a litigiului, societatea reclamantă a indicat că s-a adresat cu o cerere prealabilă către societatea comercială „A-B" SRL la 4 decembrie 2019, prin care a solicitat achitarea datoriei restante într-un termen de 7 zile calendaristice.

Partea reclamantă menționează că, deși cererea prealabilă a fost recepționată de către partea pârâtă, societatea comercială „K" SRL nu a recepționat nici un răspuns. Mai mult decât atât, telefonic - societatea pârâtă nu neagă datoria, dar, sub diferite pretexte, nu o achită.

1. **Care este dreptul la rezoluțiunea contractului de transport de către expeditor?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Ce presupune pertinența și admisibilitatea probelor?**
4. **Prin care act juridic instanța nu soluționează fondul cauzei?**

La data de 17.08.2020, reclamantul G. C. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către L. I., privind repararea prejudiciului.

În motivarea cererii sale, reclamantul a indicat că, în perioada 10-25 februarie 2020, pârâtul, în mod intenționat, a deteriorat automobilul de model Hyundai Tucson, care era parcat în fața blocului locativ situat pe str. Studenților, mun. Chișinău, cauzând astfel proprietarului G. C. un prejudiciu material considerabil.

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 din data de 19.03.2020, s-a constatat comiterea contravenției prevăzută de art. 104 Cod contravențional (distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine) de către pârâtul L. I. și acesta a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale.

Astfel, în urma acțiunilor ilegale ale pârâtului, reclamantului G. C. i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 12.516,80 lei, fapt confirmat prin factura nr. 00808 din 15.05.2020, eliberată de către „Pacific Motors Moldova" SRL, care urmează a fi reparat în condițiile legii de către pârâtul L.I.

Reclamantul menționează că, pentru repararea prejudiciului material cauzat, este necesar de încasat din contul pârâtului în folosul reclamantului suma de 12.516,80 lei şi cheltuielile de judecare a cauzei. El solicită încasarea din contul pârâtului în folosul reclamantului a sumei de 12.516,80 lei, pentru repararea prejudiciului material cauzat prin acțiuni ilicite, taxa de stat în mărime de 375,5 lei şi cheltuielile de judecare a cauzei, în sumă de 5.090 lei.

1. **Care este modul de reparare a prejudiciului?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Când hotărârile judecătorești rămân definitive și irevocabile?**
4. **Care sunt cauzele de constatare a faptelor ce au valoare juridică?**

La 22 decembrie 2020, A. B. a înaintat o cerere de chemare în judecată către C. D. și B. D., intervenient accesoriu - notarul A. J., privind nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a indicat că, în anul 1993, a încheiat căsătoria cu C. D., iar pe parcursul vieții în comun au dobândit și deținut în proprietate comună în devălmășie terenul pentru construcția locativă şi casa de locuit individuală, cu două construcții anexă amplasate pe el, cu nr. cadastral 1234543, din mun. Chișinău.

Ea menționează că soțul C. D. se afla la evidența medicului narcolog din anul 1993 cu diagnoza *alcoolism cronic*. Susține că B. D., profitând de faptul că reclamanta se afla la muncă în Federația Rusă, prin mijloace dolosive, în scopul de a o deposeda de cota-parte din patrimoniul deținut în devălmășie, l-a determinat pe soțul C.D. să solicite declararea reclamantei decedată pe cale judecătorească.

Astfel, prin hotărârea 23 aprilie 2017, ultima a fost declarată decedată. Ulterior, la 23 august 2017, C. D. a vândut terenul cu nr. cadastral 1234543 din mun. Chișinău, lui B. D., autentificat de notarul A.J.

Reclamanta susține că, în perioada anilor 2004-2019, din lipsa mijloacelor financiare şi pierderea documentelor de identitate, s-a aflat în Federația Rusă, dar în această perioadă a comunicat cu soțul prin intermediul corespondenței poștale, nefiind informată despre înstrăinarea imobilului.

La 20.04.2019, s-a reîntors în Republica Moldova, în baza titlului de călătorie eliberat de consulul Republicii Moldova în Federația Rusă, fiind informată de vecini despre cele întâmplate.

Ea indică faptul că, la cererea sa din 04.05.2019, hotărârea judecătorească din 23 aprilie 2017, prin care a fost declarată decedată, a fost anulată prin hotărârea din 20 septembrie 2019.

Reclamanta consideră că actele prin care ea, în lipsa unui acord, a fost deposedată de dreptul de proprietate asupra imobilului ce-i aparține sunt ilegale şi urmează a fi anulate.

1. **Ce presupune nulitatea absolută a actului juridic încheiat?**
2. **Conturați soluția instanței.**
3. **Care sunt efectele apariției persoanei declarate dispărută fără veste sau decedată?**
4. **Care hotărâri pot fi atacate cu apel?**

La 11 iunie 2019, A.B. a depus cerere de chemare în judecată către C.D., prin care a solicitat obligarea pârâtului de a instala la acoperișul depozitului cei aparține un sistem de scurgere a apei din partea învecinată cu șura reclamantei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că pârâtul este proprietarul depozitului amplasat în satul Chițcani, raionul Nisporeni, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial cu nr. cadastral 1235431 în data de 20.03.2010, depozit alipit unei șure pentru animale care aparține reclamantei.

Reclamanta menționează că, pe timp de iarnă sau pe timp de ploaie, de pe acoperișul depozitului pârâtului, acesta fiind cu un nivel mai înalt decât șura pentru animale, se scurge apa, fapt care duce la pierirea păsărilor sale.

La nenumăratele solicitări verbale, apoi și la notificarea scrisă, recepționată de către pârât la data de 03.04.2019, privind înlăturarea neajunsurilor prin instalarea la acoperișul depozitului a sistemului de scurgere a apei peste șura pentru animale, pârâtul a ignorat solicitantul.

Reclamanta cere obligarea pârâtului de a instala la acoperișul depozitului un sistem de scurgere a apei din partea învecinată cu șura ei.

La 6 noiembrie 2019, reprezentantul pârâtului, avocatul G.F., a înaintat cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva lui A.B., prin care a solicitat obligarea de a nu crea obstacole lui C.D. la instalarea sistemului de scurgere a apei de pe acoperișul depozitului. În motivarea cererii reconvenționale a indicat că depozitul în cauză nu a fost construit de către C.D., fiind procurat printr-un contract de vânzare-cumpărare.

C.D. menționează că este privat de posibilitatea deservirii acestui depozit, inclusiv instalarea la acoperișul depozitului a sistemului de scurgere, fără a încălca dreptul de proprietate al pârâtei. El susține că este de acord să instaleze sistemul de scurgere a apei la depozitul în cauză, dar A.B. îi creează obstacole prin interzicerea folosirii temporare a terenului de lângă depozit pentru a instala sistemul de scurgere.

1. **Ce presupune obligația de respect reciproc al proprietarilor terenurilor vecine?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Expuneți condițiile primirii acțiunii reconvenționale.**
4. **Ce presupune termenul de procedură?**

A.B. a depus o cerere în instanța de judecată împotriva C.A. cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii, reclamanta a indicat că este mama minorei C.V., născută la 09.03.2008, care este elevă la liceul „M.B.”. La 12.05.2020, în jurul orei 14:00, în preajma instituției de învățământ, unde își face studiile fiica sa, ultima a fost bătută de către minora Ș.A., născută la 05.03.2008, fiica pârâtei C.A.

Reclamanta invocă faptul că Ș.A. a agresat-o fizic pe C.V. în ochii colegilor, doborând-o la pământ şi lovind-o cu picioarele, iar ca urmare, conform concluziei medico-legale, minorei C.V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare și i-a fost prescris tratament staționar în cadrul spitalului raional pentru o perioadă de 5 zile.

Ea susține că, în timpul aflării fiicei sale la tratamentul staționar cât şi după efectuarea acestuia – în scopul reabilitării sănătății minorei C.V. – a suportat cheltuieli în valoare de 10.000,00 de lei.

Pe cazul respectiv, pârâta a fost sancționată contravențional cu amendă în sumă de 500 lei, în timp ce fiica minoră a acesteia, Ș. A., continua să aibă un comportament agresiv faţă de C.V., amenințând-o cu răfuiala fizică prin intermediul rețelelor de socializare**.**

Reclamanta consideră că, prin acțiunile minorei Ș. A. și ale pârâtei C.A., i-au fost cauzate atât fiicei sale cât și ei, ca mamă, prejudiciu material în mărime de 10.000,00 de lei şi prejudiciu moral în sumă de 20.000 de lei, ce va constitui o satisfacție echitabilă a suferințelor morale suportate în urma acțiunilor ilegale ale acestora.

În cadrul procesului, pârâta C.A. a solicitat atragerea în calitate de co-pârât administrația liceului „M.B.” – instituție de învățământ unde ambele minore își fac studiile, invocând că incidentul s-a produs din lipsa de supraveghere din partea cadrelor didactice, în atribuțiile cărora se regăsesc și menținerea ordinii în instituție.

1. Explicați modalitatea de recuperare a prejudiciului cauzat de un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani.

2. Soluționați spața. Argumentați.

3. Proiectați acțiunile instanței în cadrul examinării demersului pârâtei C.A. cu privire la atragerea în calitate de co-pârât a administrației instituției de învățământ.

4. Analizați dacă în prezenta speță poate interveni în proces minora Ș.A.

A.L. i-a transmis cu împrumut lui C.D. suma de 2.500 euro pentru o perioadă de un an, ultimul eliberând o recipisă scrisă personal, prin care atestă primirea sumei împrumutate, dar și obligația sa de a achita lunar o dobândă de 15% din aceasta.

La expirarea termenului, C.D. a restituit doar suma împrumutului, refuzând să achite și dobânda aferentă pentru perioada folosirii sumei împrumutate, motivând că aceasta este exagerat de mare, precum și invocând lipsa surselor financiare necesare.

A.L. a inițiat un proces judiciar în procedură de ordonanță, solicitând încasarea din contul lui C.D. atât a sumei dobânzii contractuale pentru perioada utilizării împrumutului, cât și a dobânzii de întârziere pentru suma datoriei restante.

În calitate de probă, A.L. a anexat copia (xerox) de pe recipisa întocmită de C.D., subliniind imposibilitatea prezentării recipisei în original, întrucât aceasta a fost pierdută.

1. Explicați reglementările legale referitoare la mărimea dobânzii în baza contractului de împrumut.

2. Soluționați speța pe marginea fondului.

3. Relatați dacă prezenta cerere poate fi soluționată în procedura de ordonanță.

4. Proiectați acțiunile judecătorului în cazul depunerii peste termenul stabilit de lege a obiecțiilor împotriva ordonanței judecătorești.

La 13 iunie 2019, A.B. s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind declararea persoanei decedate.

În motivarea cererii, petiționara a indicat că fratele ei, C.D., domiciliat în mun. Chișinău, str. Putnei, în toamna anului 2000 a dispărut de acasă, din apartamentul situat pe adresa indicată mai sus, unde locuia împreună cu familia sa - părinții C.I., C.N..

Totodată, petiționara menționează că C.D. a fost dat în căutare de către Comisariatul de poliție Râșcani, mun. Chișinău, fiind bănuit de săvârșirea unei crime grave, iar acțiunile de căutare și identificare a locului aflării acestuia, întreprinse de organul de urmărire penală, nu s-au soldat cu succes.

Ea susține că C.D. n-a avut relații sau contacte cu membrii familiei, rudele sau cunoscuții săi.

Petiționara solicită declararea lui C.D., născut la 23 noiembrie 1979, cu ultimul domiciliu în mun. Chișinău, str. Putnei, decedat.

1. **Care sunt efectele apariției persoanei declarate decedate?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Ce presupune repunerea în termen?**
4. **În ce constă aprecierea probelor în instanța judecătorească?**

La 18 noiembrie 2019, SRL „R-P” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „C-S” și L.V., privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 7 septembrie 2018, a încheiat cu SRL „C-S” contractul de vânzare-cumpărare nr. 127, prin care vânzătorul SRL „R-P” s-a obligat să transmită în proprietatea cumpărătorului marfă, iar cumpărătorul SRL „C-S” s-a obligat să o primească și să o achite în termenii stabiliți în contract.

Concomitent, la 7 septembrie 2018, SRL „R-P” a încheiat cu L.V. contractul de fidejusiune nr. 120-F, pentru garantarea executării obligațiilor care decurg din contractul de vânzare-cumpărare nr. 127 din 7 septembrie 2018.

Menționează că SRL „R-P” și-a onorat obligațiunile sale contractuale integral, însă SRL „C-S” nu a achitat o parte din costul mărfii recepționate și nu a restituit ambalajul oferit în folosință, astfel acumulând o datorie în sumă totală de 20.160 lei, stabilită în baza facturii fiscale.

Modalitatea și termenul de achitare este prevăzut de părți în pct. 3.2.1 al Contractului de vânzare-cumpărare nr. 127 din 7 septembrie 2018, potrivit căruia SRL „C-S” s-a obligat să achite costul producției în termen de 5 zile lucrătoare.

Pentru soluționarea neînțelegerilor dintre SRL „R-P” și SRL „C-S” și L. V., SRL „R-P” a transmis către SRL „C-S” și L.V. două notificări la 15 octombrie 2019. SRL „C-S” a recepționat notificarea la 16 octombrie 2019, însă nu a achitat datoria.

SRL „R-P” solicită încasarea de la SRL „C.-S” și L. V. a sumei de 26.330,70 lei, constituită din datoria de 20.160 lei, penalitatea contractuală de 6.148,80 lei și cheltuielile poștale în mărime de 21,90 lei.

1. **Ce reprezintă un contract de fidejusiune?**
2. **Din conținutul speței, proiectați soluția instanței.**
3. **Cum are loc soluționarea conflictelor de competență jurisdicțională?**
4. **În ce constă aprecierea probelor de către instanța judecătorească?**

La 18 aprilie 2021, A. a depus cerere de chemare în judecată către B. și C., privind încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil, precum și încasării cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, la 5 aprilie 2019, între ea și pârâți a fost încheiat un contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viaţă, potrivit căruia, pârâții i-au transmis în proprietate casa de locuit, lotul de teren situat în satul Bardar și terenul de pământ (grădină) situat în extravilanul comunei Bardar, iar ea, în schimbul imobilului transmis în proprietate, s-a obligat să le ofere întreținere pârâților.

În toată această perioadă relațiile dintre ea și pârâți au fost normale, se înțelegeau bine, ea lucra, le aducea produse alimentare, adică își îndeplinea obligațiunile conform contractului, menționând faptul că, după încheierea contractului respectiv, la 9 aprilie 2019, au efectuat înregistrarea la OCT Ialoveni, fapt probat prin ștampila aplicată pe contract, astfel devenind proprietarul bunului transmis. Pârâții au acceptat ca ea, împreună cu familia sa, să treacă cu traiul în casa dată, dar, deoarece la acel moment casa era într-o stare deplorabilă, au decis împreună cu soțul să facă reparație la etajul I și II al casei și să locuiască acolo.

În interiorul imobilului în cauză au efectuat reparație capitală și, respectiv, au amenajat bunul imobil, iar în luna mai 2020 pârâții B. și C. s-au adresat cu acțiune în instanța de judecată, solicitând rezoluțiunea contractului de înstrăinare a bunului cu condiţia întreţinerii pe viaţă, care, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 16 martie 2021, a fost admisă, fiind dispusă rezoluțiunea contractului. Dat fiind faptul că, din anul 2019 până în 2021, au locuit în acel imobil, l-au reparat și au avut grijă, suportând toate cheltuielile de amenajare și îmbunătățire, pentru a avea condiții de trai, atât ea cât și împreună cu familia sa au investit în imobil, în casa de locuit suma în valoare de 25.000 de euro. Consideră că dreptul de a cere restituirea bunului în natură sau achitarea valorii lui îi aparține beneficiarului întreținerii, dar, în dependență de situație, de exemplu, dacă se va isca un litigiu judiciar, forma respectivă va fi stabilită de instanță reieșind din situația reală.

Având în vedere că din anul 2019 până în 2021 a locuit în casa dată, a făcut reparație în valoare de 25.000 de euro, fapt probat prin bonurile de plată anexate la materialele dosarului și luând în considerație că, prin hotărârea de judecată, contractul a fost rezoluționat cu aducerea părților la poziția inițială, prin urmare, reclamanta bănuiește că pârâții B. și C. vor încheia un alt contract cu alte persoane, transmițându-le imobilul în care ei au investit, astfel ar crea impedimente și ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de judecată.

A. solicită încasarea în mod solidar, din contul pârâților, a datoriei pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil - casa de locuit și lotul de teren situat în satul Bardar, în mărime totală de 461.076,24 de lei, aplicarea măsurii de asigurare, prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil – casa de locuit cu nr. cadastral XXXX, situată în comuna Bardar, până la achitarea sumei și încasarea cheltuielilor de judecată.

1. **Ce reprezintă un contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței.**
3. **Explicați modalitatea aplicării sechestrului pe bunuri.**
4. **Care dispoziții judecătorești pot fi supuse revizuirii?**

La 27 ianuarie 2020, „N” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui B., cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, la data de 21.05.2019, „N” SRL a încheiat cu B. un contract de locațiune a automobilului de model „Mercedes Vito”, nr. de înmatriculare XXXX.

Reclamantul remarcă faptul că automobilul s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 21.05.2019 - 25.05.2019. El relatează că B. a restituit automobilul la data de 25.05.2019, însă cu semne vizibile că a fost deteriorat, fapt care se confirmă prin actul de restituire întocmit în acest sens, semnat de ambele părţi contractante.

Reclamantul menționează că, potrivit actului de examinare al mijlocului de transport auto, efectuat de „E-P” SRL nr. XXXXA din data de 30.05.2019, suma totală a prejudiciului material cauzat reclamantului în urma producerii deteriorărilor este de 7.487 lei, conform pct. 9.2 din contract, sumă necesară pentru recondiționarea automobilului.

Pârâtul, fiind citat prin telegramă să se prezinte la examinarea automobilului, nu s-a prezentat. La data de 25.07.2019 a fost expediată în adresa pârâtului o reclamație prin care a fost somat să achite suma prejudiciului.

Reclamantul solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului B., în beneficiul SRL „N”, prejudiciul material în sumă de 7.487 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3.270 lei.

1. În ce constă obligația locatorului de efectuare a reparației capitale a bunului închiriat?

2. Proiectați soluția instanței.

3. Ce presupune deliberarea și adoptarea hotărârii?

4. Care sunt temeiurile declarării revizuirii?

La 19.05.2020, petiționarul C. s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere, persoana interesată - Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, privind constatarea faptului acceptării succesiunii și locul ei de deschidere.

În motivarea cererii a menționat că, la 24 mai 2015, a decedat tatăl. Din cinci copii, în prezent a rămas doar petiționarul în viață. Moștenitori de gradul I a rămas el - C., care, după decesul tatălui F., a acceptat succesiunea prin intrare în posesie, care se confirmă prin certificatul oferit de Primăria s. P., r-nul Călărași.

Totodată, fratelui P. i-a permis să achite impozitele și să culeagă roada de pe plantațiile lotului aferent. La 15 mai 2019, a decedat fratele P. și, din necunoștință, nu s-a adresat la notar în termen de 6 luni după decesul tatălui pentru acceptarea succesiunii, astfel omițând acest termen.

Potrivit notei informative a notarului, averea succesorală nu a fost înstrăinată și nu este deschisă procedura succesorală. Petiționarul solicită să fie constatat faptul juridic al acceptării averii succesorale rămasă după decesul tatălui F., decedat la 24 mai 2015, și locul ei de deschidere fiind în s. P., r-nul Călărași.

1. **Ce presupune acceptarea moștenirii și renunțarea la moștenire?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Ce presupune competența în materie de moștenire?**
4. **Care sunt cauzele examinate în procedură specială?**

La 10 iulie 2020, reclamantul A.C. a înaintat în judecată o cerere despre recunoaşterea valabilităţii tranzacţiei de vânzare-cumpărare a bunului imobil.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că, la 10 mai 2020, A.C. şi pârâtul E.F. au încheiat, în forma unui înscris privat, un contract de vânzare-cumpărare, prin care E.F. se obligă să-i transmită în proprietate lui A.C. terenul agricol cu numărul cadastral 123123456.

El afirmă că obligaţia reclamantului A.C., de cumpărător, de a achita lui E.F. preţul contractului în valoare de 32.400 lei a fost executată la 10 mai 2020, în momentul întocmirii recipisei indicate supra. Totodată, notează că pârâtul s-a obligat în termen de o lună din momentul întocmirii recipisei să se prezinte în faţa notarului pentru autentificarea contractului în cauză, dar acesta se eschivează de la executarea obligaţiei date, fapt care a determinat reclamantul să se adreseze în judecată.

A.C. mai invocă faptul că asupra terenului ce serveşte drept obiect al contractului de vânzare-cumpărare este aplicat sechestru de către executorul judecătoresc B. P., astfel reclamantul este în imposibilitatea perfectării procedurii translative a dreptului de proprietate în faţa notarului şi Serviciului Cadastral Teritorial Hânceşti.

Reclamantul a solicitat recunoaşterea valabilităţii tranzacţiei de vânzare-cumpărare a terenului agricol cu nr. cadastral indicat supra, care aparţine cu drept de proprietate pârâtului, încheiat la 10 mai 2020, recunoaşterea după A.C. a dreptului de proprietate asupra terenului agricol cu nr. cadastral indicat și dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile de către Serviciul Cadastral Teritorial Hâncești al IP „Agenţia Servicii Publice” a dreptului de proprietate a lui A.C. asupra terenului agricol cu nr. cadastral 123123456; scoaterea de sub sechestru a bunului imobil - terenului agricol cu nr. cadastral 123123456.

1. **Explicați clauza privind contul fiduciar de sechestru.**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Determinați modalitatea aplicării sechestrului pe bunuri.**
4. **Care instanțe sunt competente să examineze cererea de revizuire?**

La 3 februarie 2020, O.C.N. „CREDIT" SRL, reprezentată de avocatul B.M., împuternicit prin mandat, prin intermediul serviciului poștal, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către C. L., prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 8.633,29 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 570 lei.

În motivarea pretențiilor, partea reclamantă a invocat că, la 8 ianuarie 2018, în calitate de creditor, a încheiat cu pârâta contractul de împrumut nr. 50573, prin care a acordat ultimei un împrumut în sumă de 4.000 lei, pe un termen de 30 zile, menționând că și-a onorat obligațiunea, transferând debitorului suma împrumutului acordat.

Totodată, a precizat că pârâta nu şi-a onorat obligațiile contractuale și a fost înștiințată despre nerespectarea clauzelor contractuale prin notificări recomandate, ulterior i-a fost expediată reclamația prin care a fost informată repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale, rezilierea anticipată a contractului de creditor şi obligația restituirii împrumutului, dobânzii, comisionului pentru acordarea împrumutului şi penalitățile.

La cererea de chemare în judecată, pârâta a depus referință prin care a solicitat nulitatea absolută a contractului de împrumut nr. 50573 din 8 ianuarie 2018, în partea clauzei penale, fiind una abuzivă, din motiv că induce un dezechilibru dintre drepturile și obligațiile părților contractante, care este contrar cerințelor de bună credință și în detrimentul consumatorului.

1. **Ce presupune nulitatea absolută a actului juridic?**
2. **Proiectați soluția instanței.**
3. **Explicați procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă.**
4. **Care sunt cazurile în care nu se dă curs cererii de apel?**

La 12 iunie 2019, S.D. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către C.N., prin care a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 123 din 25 iunie 2017, ca fiind încheiat prin comportament dolosiv, cu repunerea părților în poziție inițială.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 123 din 25 iunie 2017, C.N., în calitate de vânzător, a transmis în proprietate automobilul de model „Ford Focus C-MAX" lui S.D., în calitate de cumpărător, la prețul de 90.000 lei.

Totodată, S.D. a indicat că, anterior încheierii contractului de vânzare-cumpărare, soția și fiica sa s-au întâlnit cu pârâtul C.N. pentru a vedea automobilul și le-a explicat că automobilul este într-o stare bună. Ulterior, având necesitatea de a se deplasa de urgență în or. Bălți, l-a telefonat pe pârât și, la 25 iunie 2017, ora 09:30, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model „Ford Focus C-MAX" cu n/î XXXXX.

Reclamantul relatează că în aceiași zi, la ora 12:00, deplasându-se spre or. Bălți, a stabilit că este defectată cutia de viteze, fapt despre care l-a anunțat pe pârât, iar ultimul a menționat că, anterior, mașina n-a avut astfel de probleme, iar după efectuarea unui diagnostic total al automobilului s-a stabilit o defecțiune la cutia de viteze, nefiind posibil cuplarea vitezei mers-spate.

El susține că l-a sunat pe N.C. și i-a adus la cunoștință defecțiunea stabilită la automobil, la care pârâtul l-ar fi asigurat că asemenea probleme automobilul nu a avut, el considerând că, în timp de două ore de la procurarea automobilului, cutia de viteze nu putea să se defecteze, din care motive consideră că pârâtul cunoștea despre defectul în cauză, însă, prin înșelăciune, i-a vândut automobilul și, în timpul înmatriculării, a parcat intenționat cu fața înainte.

1. **Ce presupune nulitatea actului juridic încheiat prin dol?**
2. **Din cuprinsul speței, conturați soluția instanței.**
3. **În ce constă reprezentarea în instanța judecătorească?**
4. **Cum se calculează termenul de procedură de către instanța judecătorească?**

La 31 mai 2020, M. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui N., prin care a solicit încasarea prejudiciului cauzat în valoare de 5.850 MDL.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 12 decembrie 2019, a contactat telefonic pârâtul, numărul de contact al căruia a fost găsit pe o platformă națională de anunțuri (www.999.md).

M. menționează că, din anunțul plasat, pârâtul se ocupă cu programarea telecomenzilor pentru porţi și rolete electrice. Relevă că, în urma discuțiilor cu pârâtul, acesta a fost de acord să seteze telecomanda cu ajutorul căreia să poată fi închise şi deschise două porţi electrice şi o roletă electrică.

El susține că, în urma programării telecomenzii, care trebuia să deschidă/închidă roleta electrică și care funcţiona în regim normal, imediat după deschiderea roletei, atunci când a fost apăsat butonul care să o oprească, roleta nu a reacţionat, s-a deschis în continuu, fără să se oprească la momentul potrivit, după cum trebuia, cauzând un defect care a dat naştere unei pagube considerabile, în sumă totală de 5.850 MDL.

Reclamantul indică faptul că prejudiciul cauzat se demonstrează prin actul lucrărilor efectuate, eliberat de către compania „S” SRL, cea care a înlăturat defectele apărute în urma acţiunilor lui N.

Reclamantul mai consideră că, drept urmare a acestei situaţii, a depistat că „meşterul” fie nu a programat corect telecomanda, fie nici nu avea cunoştinţă de astfel de programări. El mai precizează că, drept urmare a depistării defectului cauzat de programarea necorespunzătoare a telecomenzii, pârâtul şi-a recunoscut vina şi a căzut de acord de a repara defecţiunea pe cont propriu. Tot atunci, pe data de 12 decembrie 2019, pârâtul a întocmit o recipisă pe care a şi semnat-o și în care a indicat că își asumă responsabilitatea să repare roleta electrică, aceasta urmând să lucreze ca înainte.

Reclamantul invocă faptul că pârâtul se eschivează până în prezent de la executarea obligaţiilor asumate în baza recipisei, acesta fiind de negăsit, iar la apelurile telefonice nu răspunde. M. susține că, în vederea respectării procedurii prealabile, a expediat la 27 decembrie 2019 o somație către pârât, dar aceasta n-a fost recepționată.

1. **Ce presupune forma scrisă a actului juridic?**
2. **Proiectați din cuprinsul speței soluția instanței.**
3. **În ce constă obligația probațiunii în judecată?**
4. **Explicați în ce constă prezentarea de către pârât a probelor și referinței.**

S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui F.N. cu privire la rezoluţiunea contractului de înstrăinare, cu condiţia întreţinerii pe viață.

În motivarea cererii s-a indicat că F.N. este nepotul lui S.A. şi domiciliază împreună cu familia în mun. Chişinău, str. V. Alecsandri 15, într-o casă de locuit cu trei niveluri. Deoarece S.A. nu are alte rude, situaţia materială este precară, iar F.N. dispune de un spaţiu locativ şi mijloace financiare suficiente pentru asigurarea întreţinerii sale şi a lui S.A., părţile au încheiat, la 17 iunie 2014, un contract de înstrăinare, cu condiţia întreţinerii pe viaţă. Conform prevederilor contractuale, S.A. a transmis lui F.N. şi soţiei acestuia, F.L., casa situată în s. Valea Perjei, raionul Cimișlia, iar F.N., împreună cu soţia acestuia s-au obligat să-i ofere lui S.A. spaţiu locativ, sub formă de o odaie separată, în casa din mun. Chişinău, str. V. Alecsandri 15, precum şi să o asigure cu hrană, îmbrăcăminte, medicamente în perioada cât va trăi.

După semnarea contractului, F.N. şi-a executat obligaţiile asumate, oferind odaia pentru domiciliere şi hrana necesară, însă, după o perioadă de două luni, îngrijirea şi ajutorul pe care urma să le acorde nu mai corespund prevederilor contractuale. Astfel, lui S.A. nu i se oferă hrană de trei ori pe zi, nu i s-au procurat medicamente (deși a avut această necesitate din cauza îmbolnăvirii) și nici nu i s-a dat îmbrăcăminte de iarnă.

S.A. a solicitat rezoluțiunea contractului.

1. **Explicați conținutul contractului de înstrăinare cu condiţia întreținerii pe viață.**
2. **Numiţi cazurile în care este posibilă rezoluţiunea contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreţinerii pe viaţă din inițiativa beneficiarului şi care sunt efectele rezoluţiunii.**
3. **Stabiliți cercul participanților la proces și calitățile procesuale ale acestora, reieșind din condițiile speței.**
4. **Analizați dacă prezentul litigiu poate fi examinat în procedura în ordonanță.**

C.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui T.C. cu privire la încasarea plăţilor periodice.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, în baza contractului de înstrăinare cu condiţia întreţinerii pe viaţă, C.M. a transmis în proprietate lui T.C. casa de locuit din s. Popești, raionul Şoldăneşti, iar T.C. s-a obligat să o asigure cu hrană, îmbrăcăminte, medicamente pe timpul cât va trăi.

După încheierea contractului, T.C. s-a instalat în imobilul transmis de către C.M. şi îşi executa cu diligenţă obligaţiile asumate.

Drept consecință a inundaţiilor din vara anului 2013, imobilul a fost distrus şi C.M. nu dispune de un alt spaţiu locativ. T.C. a închiriat un alt imobil, dar refuză să îi acorde şi lui C.M. spaţiu pentru domiciliere şi îngrijire potrivit contractului încheiat, indicând că bunul care urma să-l folosească a pierit şi, respectiv, nu mai are obligaţii faţă de C.M.

C.M. a solicitat încasarea de la T.C. a plăţilor periodice din momentul adresării în instanţa de judecată pentru închirierea unui spaţiu locativ – 500 lei şi pentru asigurarea întreţinerii - 700 lei. De asemenea, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

1. Indicaţi cine poartă riscul pieirii bunului în contractul de înstrăinare cu condiţia întreţinerii pe viaţă.

2. Soluţionaţi speţa, indicând dacă beneficiarul are dreptul de a solicita stabilirea obligaţiei de întreţinere prin efectuarea unor plăţi periodice în bani.

3. Indicaţi dacă, în cazul din speţă, instanţa de judecată este obligată sau este în drept de a o scuti pe reclamantă de la plata taxei de stat.

4. Stabiliți actul procesual adoptat de către instanţa de judecată la soluţionarea chestiunii cu privire la scutirea de la plata taxei de stat şi la care etapă a procesului acest act urmează a fi adoptat.

La 18 octombrie 2017, C.A. a depus o cerere de chemare în judecată către S.C. cu privire la încasarea despăgubirilor.

T.A și S.C. au încheiat contractul cu privire la investirea capitalului în construcție nr.101 din 3 martie 2011.

În motivarea acțiunii, C.A. a indicat că la 24.01.2012 a fost încheiat cu T.A. contractul de cesiune potrivit căruia a devenit beneficiarul contractului cu nr. 101, din 3 martie 2011, privind învestirea capitalului în construcție, în temeiul căruia urma să fie construit un complex locativ pe adresa str. Lăpușnei, mun. Bălți, și să se transmită în proprietate apartamentul nr. 102.

C.A. menționează că, potrivit contractului din 3 martie 2011, pârâtul urma să transmită bunul conform pct.3.2, însă l-a primit doar la 4 martie 2016, peste doi ani de la data stipulată în contract, motiv pentru care, în temeiul pct.4.1 lit. c) din contract, solicită încasarea penalității în mărime de 1.744, 40 de euro, pentru 180 zile și despăgubiri de întârziere în sumă de 691, 64 euro.

În cadrul procesului, S.C. a solicitat atragerea lui T.A. în proces, în calitate de co-pârât, invocând că, în urma încheierii contractului de cesiune din 24.01.2012 dintre C.A. și T.A., potrivit căruia beneficiar al contractului a devenit C.A., i-au fost afectate drepturile.

Reclamantul consideră că, prin transmiterea bunului de către pârât la peste doi ani de la data stipulată în contract, i-au fost cauzate prejudicii materiale, întrucât a fost nevoit să stea cu chirie.

1. **Ce presupune interpretarea contractului în folosul părții defavorizate?**
2. **Soluționați spața. Motivați.**
3. **Proiectați acțiunile instanței de fond privitor la examinarea demersului pârâtului S.C. privind atragerea lui T.A. în calitate de co-pârât.**
4. **Analizați temeiurile de casare a hotărârii de către instanța de apel.**

La 29 decembrie 2016, B.E. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ţ.O. cu privire la revocarea pentru ingratitudine a contractului de donaţie nr. 7227 din 2 septembrie 2015, încheiat între B.E. şi Ţ.O., privind donaţia casei de locuit, autentificat de notarul G.D., şi restituirea în proprietatea lui B.E. a bunului donat.

În motivarea cererii, B.E. a indicat că, în perioada căsătoriei cu B.I., a agonisit o mica avere compusă din casa de locuit individuală, cu suprafaţa de 106,1 m.p., şi două construcţii accesorii amplasate pe terenul cu suprafața de 0,1115 ha.

În perioada căsătoriei s-au născut două fiice – Ţ.O. şi B.I. La 4 februarie 2013, B.I., soţul reclamantei, a decedat. După decesul soţului reclamantei, din motive necunoscute, relaţia cu fiica Ţ.O. a devenit mai tensionată şi de fiecare dată discuţiile se axau pe faptul că ar fi bine să-i facă donaţie casa de locuit. Urmare a insistenţei fiicei sale, la 2 septembrie 2014, în baza contractului de donaţie nr.110, autentificat de notarul G.D., i-a donat fiicei Ţ.O. bunul imobil care constă din: teren destinat pentru construcţie cu suprafaţa de 0,1115 ha, casă de locuit individuală cu suprafaţa de 106,1 m.p., construcţie accesorie (garaj) cu suprafaţa de 23.6 m.p. şi construcţie accesorie (sarai) cu suprafaţa de 18.7 m.p.

Reclamanta B.E. indică faptul că, după încheierea contractului de donație, Ț.O. și-a schimbat atitudinea față de ea, îi interzice să se mai vadă cu fiica mai mică B.I.

1. **Ce presupune revocarea donației pentru ingratitudine?**
2. **Soluționați spața.**
3. **Proiectați acțiunile judecătorului la etapa judecării cauzei în fond.**
4. **Argumentați deosebirile dintre suspendarea procesului și întreruperea ședinței de judecată.**

La 8 august 2016, V.R. a depus cerere de chemare în judecată împotriva V.F., intervenienți accesorii G.F. şi C. D., cu privire la evacuarea din bunul imobil, fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii, V.R. a indicat că este proprietar de bună credință asupra casei de locuit individuale cu construcții accesorii și terenul aferent în baza contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr. 3255 din 1 septembrie 2013, înscris la aceeași dată în Registrul bunurilor imobile.

El a menționat că, fiind plecat peste hotare, a constatat că, în lipsa sa și fără acordul său, pârâta, împreună cu membrii familiei sale, s-a stabilit samavolnic în casa de locuit individuală care îi aparține cu drept de proprietate și deteriorează bunul imobil, consumă energia electrică, fără ca să o achite, fapt pentru care gospodăria a fost deconectată de la rețeaua electrică de furnizare.

Pe parcursul examinării cauzei, la 21 octombrie 2016, V.F. a depus acțiune reconvențională împotriva V.R., intervenienți accesorii G.F. şi C.D., cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului aflat în litigiu.

1. **Identificați cazurile nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare.**
2. **Soluționați speța pe marginea fondului.**
3. **Argumentați efectele neprezentării referinței.**
4. **Identificați temeiurile degrevării de probațiune.**

La 28 aprilie 2017, O.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MG” cu privire la încasarea salariului şi repararea prejudiciului moral. În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 7 octombrie 2016 – 31 decembrie 2016, dânsul a lucrat la SRL „MG” în funcție de bucătar, susține că, deoarece angajatorul nu i-a achitat salariul pentru lunile octombrie-decembrie 2016, la 1 ianuarie 2017, dânsul a încetat relațiile de muncă cu SRL „MG”. El relatează că, la 5 ianuarie 2017, s-a adresat angajatorului cu o cerere pentru a i se elibera certificatul privind lucrul şi cuantumul salariului.

Luând în considerație că angajatorul a încălcat prevederile art. 67 din Codul muncii şi nu i-a eliberat certificatul solicitat în timp de 3 zile, la 11 ianuarie 2017, în adresa SRL „MG” a fost expediat demersul avocatului privind eliberarea copiilor cererii lui de angajare la lucru, contractului individual de muncă, certificatului privind salariul lunar calculat şi plătit, şi altele. O.M. afirmă că, la 30 ianuarie 2017, a recepționat răspunsul angajatorului, prin care a fost invitat pentru semnarea documentelor de concediere şi primirea salariului, la răspuns fiind anexate adeverința de salariu din 31 decembrie 2016 şi declaraţia persoanei asigurate pe anul 2016.

Deşi la 7 februarie 2017 s-a prezentat cu avocatul său la SRL „MG”, salariul nu i-a fost achitat, acesta fiind plătit numai la 21 februarie 2017 şi doar pentru luna decembrie 2016, în mărime de 1.709,09 lei, iar pentru lunile octombrie-decembrie 2016 nu a fost achitat.

1. **Care este forma și începutul acțiunii contractului individual de muncă?**
2. **Soluționați speța pe marginea fondului.**
3. **Proiectați actele procesuale ce urmează să le îndeplinească judecătorul la faza pregătirii pricinii pentru dezbateri judiciare.**
4. **Explicați drepturile și obligațiile procesuale ale părților.**

La 10 aprilie 2017, avocatul A.C. a depus în interesele lui M.I. cerere de chemare în judecată împotriva lui S.V. cu privire la încasarea sumei.

În motivarea cererii, s-a indicat că, la 22 februarie 2016, M.I. a transmis lui S.V., cu împrumut, suma de 10.000 de euro. Drept confirmare a încheierii contractului de împrumut, a fost întocmită o recipisă de către S.V., potrivit căreia ultimul confirmă faptul că a primit suma de 10.000 de euro şi se obligă să o restituie.

În cererea de chemare în judecată s-a mai indicat că, la 22 martie 2017, M.I. i-a solicitat lui S.V. să-i restituie suma împrumutată.

Până la ziua depunerii cererii de chemare în judecată, S.V. nu a restituit suma împrumutată.

În cererea de chemare în judecată s-a solicitat: primirea acțiunii, scutirea de la plata taxei de stat, încasarea de la S.V. în beneficiul lui M.I. a sumei de 10.000 de euro cu titlu de împrumut nerestituit, precum și a dobânzii de întârziere aferente.

1. Indicați când debitorul se consideră a fi în întârziere.

2. Soluționați spața, rezultând din condițiile menţionate, indicând soluţia pentru fiecare cerință înaintată.

3. Argumentați cazurile în care reclamantul este scutit de plata taxei de stat.

4. Analizați instituția reprezentării în procesul civil, împuternicirile şi limitele reprezentanților.

La 15 august 2017, Asociaţia proprietarilor de locuinţe privatizate (APLP) nr. 54 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui G. cu privire la încasarea plăţilor datorate pentru serviciile de livrare a agentului termic, livrat în locuinţa acestuia în perioada februarie 2008 – februarie 2017, inclusiv, în sumă de 12.098,46 lei, încasarea datoriilor pentru alte servicii de gospodărire comunală în sumă de 2.852,97 lei şi compensarea cheltuielilor de taxă de stat în sumă de 448,60 lei.

Solicitantul a invocat că pârâtul G. nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la 1 martie 2017 constituie suma de 12.098,46 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informaţia despre calcularea şi achitarea serviciilor locativ-comunale respective şi alte servicii comunale în mărime de 2.852,97 lei.

Reclamanta consideră că, potrivit art. 617 alin. (2) lit. a) Cod Civil (*nu este necesară somaţie, în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligaţiei*), este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

În ședința de judecată, reclamantul a susţinut cererea doar în partea pretenției privind încasarea datoriei pentru serviciile de livrare a agentului termic în sumă de 12.098,46 lei. N-a susținut pretențiile privind încasarea datoriilor pentru alte servicii de gospodărire comunală în sumă de 2.852,97 lei, deoarece acestea au fost stinse benevol pe parcursul cercetării judecătorești de către pârât.

Pârâtul G. n-a recunoscut acțiunea. A susţinut în ședință de judecată că reclamanta nu a soluționat în mod prealabil litigiul. El consideră că reclamanta nu poate formula pretenții față de dânsul, deoarece între ei lipsesc raporturile contractuale. Asemenea raporturi contractuale lipsesc şi cu intervenientul accesoriu.

1. Definiţi noţiunea şi conţinutul contractului de prestări servicii, forma contractului de prestări servicii.

2. Identificați efectele neexecutării obligaţiei și punerea debitorului în întârziere.

3. Enunţaţi efectele nerespectării modului prealabil extrajudiciar de soluţionare a litigiului invocat în faza dezbaterilor judiciare.

4. Identificaţi existenţa sau inexistenţa similitudinii dintre renunţarea la acţiune şi nesusținerea pretenţiei în şedinţa de judecată de către reclamant.

Asociația Proprietarilor de Locuinţe Privatizate (APLP) nr. 14 a înaintat la 2 noiembrie 2017 în instanța de judecată acţiune împotriva lui A. cu privire la încasarea datoriilor pentru consumul de energie termică, încălzire şi agent termic, pentru perioada 1 aprilie 2008 – 1 mai 2016, în sumă totală de 23.259,45 lei, precum şi încasarea cheltuielilor judiciare de plată a taxei de stat.

S-a indicat că pârâta este proprietara apartamentului nr. 20 din bd. Moscovei, bloc 17/1, mun. Chişinău. Reclamantul, în calitatea sa de gestionar al blocului, conform contractului de livrare a agentului termic din 22 mai 2004, încheiat cu intervenienta accesorie - Societatea pe Acţiuni „CET-2", a livrat agent termic în locuinţa pârâtei, costul căreia nu a fost achitat. Reclamaţii la calitatea agentului termic livrat n-au fost înaintate.

În şedinţa de judecată, pârâta A. nu a recunoscut acţiunea şi a solicitat respingerea acţiunii pe motivul expirării termenului de prescripţie extinctivă, care a curs în favoarea sa şi a fost omis neîntemeiat de reclamant.

Reclamantul a pretins întreruperea prescripţiei prin acţiunile reclamantei de recunoaștere a datoriei, deoarece la 30 iulie 2014, în afara sezonului de încălzire, a achitat mai mult decât suma facturată cu 150 lei, astfel că diferenţa dată reprezintă o recunoaștere a datoriei.

1. **Definiţi prescripţia extinctivă şi aplicarea ei.**
2. **Explicați întreruperea cursului prescripţiei extinctive, aplicabilitatea întreruperii cursului prescripţiei obligaţiilor care presupun plăţi periodice.**
3. **Determinaţi subiecţii raportului litigios.**
4. **Analizați probele şi probaţiunea în procesul civil, cu referire la speţa litigioasă.**

A., fiind fizician de profesie, și-a cumpărat o casă la țară, unde s-a retras pentru a putea să lucreze în liniște după ce ieșise la pensie. Din punct de vedere topografic, casa se afla pe vârful unui deal, fiind una dintre cele mai înalte așezări din acea localitate. Mai jos de proprietatea lui se afla proprietatea lui B., care și-a îndiguit-o astfel încât apele de ploaie nu puteau să se scurgă de pe terenul lui A.

Deși a încercat să ajungă la o înțelegere cu B., acesta a refuzat, spunând că nu are nici o obligație cu privire la apele care se adună pe proprietatea altuia, dar nimeni nu-l împiedică pe A. să facă el însuși o serie de lucrări pentru a permite apelor naturale să se scurgă.

De asemenea, accesul la drumul public nu se putea face decât trecând pe proprietatea lui B., care nu a fost de acord, demonstrând că A. putea să ocolească dealul și să ajungă la drumul public. A. a negat o asemenea posibilitate, arătând că această cale este destul de anevoioasă, pentru că presupune coborârea unui deal abrupt și urcarea altuia, pentru care nu este amenajată nici o potecă.

B. a spus că nu îi poate permite acest lucru, pentru că este proprietar și se poate opune la o astfel de ingerință. Pentru soluționarea litigiilor menționate, A. s-a adresat în instanța de judecată.

1. Argumentați care instituție a dreptului civil este relevantă la soluționarea acestui caz: servitutea sau dreptul de vecinătate.

2. Identificați regula incidentă referitor la scurgerea apelor pluviale provenite de pe terenul superior și cine va avea câștig de cauză, în condițiile speței.

3. Profilați acțiunile judecătorului referitor la capătul de cerere privind accesul pe terenul altuia.

4. Proiectați acțiunile premergătoare efectuării expertizei.

La 21 octombrie 2018, B.V. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului N.V. În motivarea acţiunii, el a indicat că i-a acordat pârâtului un împrumut bănesc în sumă de 15.000 de euro. Împrumutul a fost gratuit, fiind perfectată o recipisă de împrumut. Conform recipisei, termenul pentru care s-a acordat împrumutul a fost scurt, data restituirii integrale a împrumutului fiind concret prestabilită – 15 noiembrie 2018. Dacă nu restituie împrumutul în termen, potrivit recipisei de împrumut, pârâtul se obliga să plătească o penalitate de 3% lunar din suma împrumutului (15.000 euro x 3% = 450 euro) până la restituirea integrală a împrumutului.

Împrumutul nu a fost restituit în termenul specificat în recipisă.

Reclamantul a solicitat de mai multe ori pârâtului, inclusiv în scris, să restituie împrumutul, însă fără succes. El solicită încasarea de la pârât a împrumutului în sumă de 15.000 de euro şi a penalității prevăzută în recipisă, în mărime de 900 euro (pentru luna decembrie 2018 – 450 euro şi ianuarie 2019 – 450 euro).

Deși a fost citat legal, pârâtul nu s-a prezentat în ședință de judecată.

1. Analizați noțiunea de clauză penală, forma clauzei penale și reducerea clauzei penale, ca mijloc de garantare a executării obligațiilor.

2. Soluționați spața.

3. Explicați efectele neprezentării pârâtului citat legal în ședința de judecată.

4. Ce presupune taxa de stat, ea urmează a fi dispusă spre încasare la prezenta speță?

Pe 17 decembrie 2020, OCN „MSA Credit” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui A. S., cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, OCN „MSA Credit” SRL a indicat că, conform contractului de credit nr. 31706 din 22 mai 2020, încheiat între OCN „MSA Credit” SRL, în calitate de creditor, şi A.S., în calitate de debitor, creditorul a acordat debitorului un credit în sumă de 6.000 lei, cu termen final de rambursare la 22 noiembrie 2020. Reclamantul a mai menționat că debitorul nu şi-a onorat obligațiunile sale contractuale privind rambursarea creditului primit şi achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lui, încălcând, astfel, prevederile contractului de credit nr. 31706 din 22 mai 2020 şi prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

Reclamantul a specificat că a expediat reclamația în adresa pârâtului, indicată în cererea de eliberare a creditului şi în buletinul de identitate, dar a rămas fără satisfacție. Toate încercările reclamantului, prin telefon, de a stabili legătura cu pârâtul pentru negocierea procedurii restituirii datoriei au eșuat, pârâtul se eschivează de la discuții şi nu răspunde la apeluri.

1. **Temeiurile apariției obligațiilor civile.**
2. **Soluționați spața.**
3. **Reieșind din conținutul speței, care va fi cuantumul taxei de stat la înaintarea cererii?**
4. **Specificați procedura de îndeplinire a delegației.**

Reclamantul S.A. „MA” a înaintat o acțiune în contencios administrativ. El motivează că, în temeiul Ordonanței CNPF din 29.03.2019, a fost dispus controlul tematic privind respectarea de către S.A. „MA” a cadrului normativ aferent calităţii activelor admise la acoperirea fondului asiguraţilor, nivelul ratei de solvabilitate şi coeficientul de lichiditate la situaţia din 31.12.2018. La 03.05.2019 a fost întocmit Actul de control tematic de către grupul de control. În combaterea celor constatate de grupul de control, la 17.05.2019, S.A. „MA” a prezentat explicaţii şi obiecţii aferente „încălcărilor” depistate, precum şi a participat în cadrul ședinței Consiliului de administrație privind luarea unei decizii în privinţa S.A. „MA” referitor la încălcările depistate, la care iarăşi au fost prezentate argumente privind respectarea cadrului normativ aferent calităţii activelor admise la acoperirea fondului asiguraţilor, nivelul ratei de solvabilitate şi coeficientul de lichiditate. Cu toate acestea, atât obiecţiile şi explicațiile din 17.05.2019, cât şi argumentele aduse în ședința din 27.06.2019 nu au fost luate în considerare.

Prin Hotărârea din 27.06.2019 s-a decis: se deschide procedura de remediere financiară până la lichidarea deficitului de active admis în fondul asiguraţilor, pe baza unui plan adiţional, și se dispune aplicarea următoarelor măsuri din data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri: - prezentarea de către S.A. „MA” spre aprobare CNPF a Planului de remediere financiară, care să cuprindă măsuri precise de întreprins și perioada în care vor fi obţinute rezultate exacte potrivit Legii nr. 407/2006; - interzicerea subscrierii noilor contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto externă (Carte Verde) pe durata aflării în procedură de remediere financiară; - suspendarea tuturor operaţiunilor bancare, cu excepţia cazurilor legate de cheltuielile sale curente de întreţinere și a decontărilor cu bugetul public național; - se sancționează S.A. „MA”, cu interzicerea desfăşurării activităţii investiţionale prin înstrăinarea activelor fără acordul prealabil al CNPF; - se prescrie S.A. „MA” conformarea necondiționată cerințelor regulamentare şi remedierea lacunelor constatate de misiunea de control, mai cu seamă: - formarea şi menţinerea rezervelor tehnice de asigurare suficiente îndeplinirii obligaţiilor ce rezultă din contractele de asigurare şi reasigurare şi, respectiv, a cotei reasiguratorului aferente rezervelor tehnice; - evaluarea prudenţială a valorii activelor admise să acopere rezervele tehnice şi o treime din marja de solvabilitate minimă; - inventarierea creanţelor cu termenul de scadenţă expirat sau cu întârziere în achitare, în special a celor aferente litigiilor în scopul formării provizioanelor pentru deprecierea creanţelor; - ajustarea prevederilor politicii de contabilitate potrivit standardelor internaționale de Contabilitate, cu stabilirea adecvată a procentelor aferente deprecierii creanţelor cu termen întârziat, prin estimarea cotei pierderilor în funcţie de termenul de achitare expirat; - recalcularea ratei de solvabilitate, cu prezentarea rapoartelor specializate ulterioare; - remedierea şi lichidarea deficitului de active pentru acoperirea fondului asiguraților până la situația din 30.09.2019; - se avertizează S.A. „MA” cu sancționare, prin retragerea licenței pentru dreptul de a desfăşura activitatea de asigurare în cazul în care măsurile cuprinse în Planul de remediere financiară nu se vor solda cu rezultate pozitive.

1. Argumentați dacă Hotărârea din 27 iunie 2019 ar putea fi un act administrativ individual discreționar.

2. Efectuați testul de proporționalitate a Hotărârii din 27 iunie 2019 și argumentați legalitatea/ilegalitatea ei.

3. Argumentați tipul acțiunii în contencios administrativ prin care poate fi contestată Hotărârea din 27 iunie 2019.

4. Soluționați cauza în fond.

Reclamantul G.M. s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în judecată. În motivarea cererii a indicat că el este cetăţean al Republicii Armenia, dar locuieşte în Republica Moldova din anul 1985. Acest fapt a fost stabilit inclusiv de Biroul de Migraţie şi Azil şi se confirmă prin următoarele înscrisuri: paşaportul străin eliberat de autorităţile competente ale USSR, carnetul de muncă al reclamantului, Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Râşcani, din 09.03.2020. Republica Moldova a devenit casă pentru el, aici este înmormântat tatăl său şi aici locuieşte familia reclamantului. Fratele reclamantului, căruia îi este stabilit gradul de dezabilitate severă, este cetățean al Republicii Moldova, locuiește în or. Chișinău și are nevoie de îngrijiri permanente. Reclamantul locuiește cu fratele său, îl îngrijește și contribuie la întreținerea acestuia. Chiar dacă au fost argumentele prezentate, la data de 24.05.2018 de către Biroul de Migraţie şi Azil a fost adoptată Decizia nr. 53, de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova. Deşi în această decizie este menţionat că reclamantul a luat cunoştinţă cu aceasta în aceeaşi zi, faptul nu corespunde realităţii. Mai mult, ulterior, reclamantul a depus cerere de acordare a azilului, care, însă, a fost respinsă prin decizia Curţii de Apel Chişinău, pronunţată la 30.09.2020. Totodată, la moment, cu părere de rău, au apărut şi circumstanţe noi: la 27 septembrie 2020 conflictul din Artsakh/NagornoKarabakh a devenit armat - Armenia şi Azerbaidjan sunt în război, fapt relatat zilnic detaliat în mass-media din toate ţările. În această situaţie unică, pentru prima dată, CtEDO a adoptat măsuri de asigurare în raport cu Armenia şi Azerbaidjan, or, există riscul iminent de violare a art. 2 (dreptul la viaţa) şi art. 3 (interzicerea torturii) ale Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale. Actualmente, pe rolul CtEDO este şi o altă cerere depusă de Armenia contra Turciei privind dispunerea măsurilor de asigurare, fiind invocată participarea Turciei în războiul din Artsakh/Nagorno-Karabakh.

Toate cele descrise mai sus reprezintă temeiuri suficiente pentru anularea Deciziei de returnare nr.53 din 24.05.2018, pentru care a depus la BMA o cerere de revocare a deciziei menționate. BMA a respins cererea, motivând că este omis termenul pentru cererea prealabilă. În informația cu privire la căile de atac, BMA a indicat că decizia de respingere a cererii poate fi contestată la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în termen de 30 zile. Decizia a fost comunicată la 30 iunie 2020.

Cererea de chemare în judecată a fost depusă la 5 august 2020. Partea reclamantă solicită anularea Deciziei nr. 53 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova din 24.05.2018, adoptată de Biroul de Migraţie şi Azil al MAI. BMA solicită inadmisibilitatea acțiunii, din motivul că termenul este omis.

1. Argumentați dacă faptele invocate și solicitarea revocării Deciziei de returnare nr.53 se atribuie instituției cererii prealabile.

2. Poate fi un act administrativ discreționar decizia BMA prin care a fost respinsă cererea de revocare a deciziei de returnare nr. 53?

3. În calitate de judecător, stabiliți felul acțiunii și realizați actele care se impun conform prevederilor art. 219 din Codul administrativ.

4. Soluționați cererea BMA cu privire la inadmisibilitatea acțiunii.

ANI a inițiat procedura de control la petiția unui grup de persoane. Petiția a fost depusă și înregistrată la Autoritatea Națională de Integritate la 20 decembrie 2019. Prin actul de constatare emis de Autoritatea Națională de Integritate la 12.05.2020, s-a reținut că C.O. a încălcat regimul juridic al incompatibilităților prin deținerea/exercitarea funcției de director de grădiniță simultan cu mandatul de consilier în consiliul local Blești. Totodată, în privința destinatarului C.O. s-au decis următoarele: - se decade din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv consilier, pe o perioadă de trei ani din momentul eliberării sau destituirii din funcția publică, ori de demnitate publică respectiv, sau din data încetării de drept a mandatului său, sau din data rămânerii definitive a actului de constare, ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate; - se sesizează Comisia Electorală Centrală, în vederea inițierii procedurii de ridicare a mandatului de consilier din momentul rămânerii definitive a actului de constatare, ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate; - se înscrie doamna C.O. în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, inclusiv consilier local, din data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare, ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate.

Actul de constatare a fost comunicat destinatarului C.O. la 15 mai 2020. La 29 mai 2020, C.O. a inițiat o acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate.

1. Argumentați consecințele juridice ale nerespectării termenului general al procedurii administrative inițiată în baza unei petiții.

2. Explicați de ce actul de constatare din 12.05.2020, emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința C.O., ar fi lipsit de proporționalitate.

3. Argumentați tipul admisibil al acțiunii în contencios administrativ.

4. Argumentați condițiile de admitere a acesteia.

La 18 octombrie 2019, O.C. a depus cererea de chemare în judecată împotriva ASP - obligarea pârâtului să înregistreze nașterea lui P.I., care a avut loc pe data de 1 ianuarie 1918 în s. Roșcani, raionul Anenii Noi, de la părinții P.T. și P.A.

În motivarea cererii, a indicat că P. I. s-a născut la 1 ianuarie 1918, în s. Roșcani. raionul Anenii Noi, de la părinții P.T. și P.A. La 22 noiembrie 1995, P.I. a decedat. Cu toate că notarul V.P. a deschis procedura succesorală, ea este nevoită să prezinte notarului acte juridice care confirmă faptul că este sora lui P.I., adică moștenitoare. În familie s-a păstrat o copie transcrisă legalizată de pe certificatul de naștere al fratelui, eliberată de către Primăria s. Roșcani, raionul Anenii Noi, cu ștampilă umedă. Cu scopul de a ridica un duplicat de pe actul de naștere al fratelui, a depus o cerere la arhiva stării civile, de unde a parvenit răspunsul că de către DRSC s-a verificat perioada anilor 1918-1920, 1945-2019 la Primăria s. Roșcani, raionul Anenii Noi și s-a constatat lipsa actului de naștere pe numele lui P.I., deși registrele de stare civilă s-au păstrat integral. A mai fost menționat că, potrivit prevederilor art. 59 alin.(1) al Legii privind actele de stare civilă, reconstituirea actului de stare civilă se face la cerere, dacă registrele de stare civilă au fost pierdute integral sau parțial pe perioada verificată de DRSC.

Serviciul Stare Civilă Anenii Noi a considerat cererea cu privire la reconstituirea actului de stare civilă solicitat neîntemeiată, expediindu-i refuzul nr. 173 din 3 septembrie 2019. Faptul că P. I. s-a născut pe data de 1 ianuarie 1918, în s. Roșcani, raionul Anenii Noi, se confirmă inclusiv și prin certificatul lui de deces, prin copia transcrisă și legalizată de pe certificatul lui de naștere, eliberată de către Primăria s. Roșcani, raionul Anenii Noi la 25 septembrie 2000, cu ștampilă umedă, prin certificatul lui de căsătorie. Totodată, faptul că P.I. s-a născut pe 1 ianuarie 1918 în s. Roșcani, raionul Anenii Noi, de la părinții P.T. și P.A., poate să-l confirme personal, dar și prin certificatul de naștere prin care se confirmă că au aceiași părinți.

O.C. a mai indicat că, la 09 septembrie 2019, a depus la Judecătoria Anenii Noi o cerere cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică. Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, cererea a fost restituită, cu indicare la necesitatea de a depune o cerere în procedura contenciosului administrativ. Astfel, a fost nevoită să depună prezenta cerere de chemare în judecată, pe motiv că registrele de stare civilă s-au păstrat integral, dar în aceste registre nu a fost înregistrată nașterea fratelui său.

1. Ar putea fi act administrativ individual defavorabil refuzul nr. 173 din 3 septembrie 2019 emis de Serviciul Stare Civilă Anenii Noi?

2. În conformitate cu principiul cercetării din oficiu, stabiliți faptele relevante din punct de vedere juridic pentru adoptarea unei soluții juridice.

3. Argumentați tipul admisibil al acțiunii în contencios administrativ.

4. Adoptați o soluție asupra acțiunii.

La 22 octombrie 2019, A.P. a depus cerere de chemare în judecată împotriva IGPF, cu privire anularea ordinului nr. 964 din 18 septembrie 2019, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară cu concediere din funcția publică cu statut special - comisar principal, șef al DFP; restabilirea în funcția deținută de șef al DFP; achitarea salariului pentru perioada de absență de la locul de muncă din vina angajatorului.

În motivarea acțiunii, reclamanta A.P. a indicat că ordinul contestat se întemeiază pe concluziile anchetei de serviciu, pornită în baza raportului comisarului principal, S. L., șef al DGRU al IGPF din 17.06.2019, și, în conformitate cu prevederile art. 58, alin. (1), lit. f) al Legii nr. 288 din 16.12.2016, cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 148 alin.(2) lit. d) al Codului Muncii și Regulamentului privind modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special din cadrul Poliției de Frontieră, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară concediere din funcția publică cu statut special, pentru încălcarea disciplinei de muncă, neprezentarea conform graficului la vizita de studiu organizată în România, precum și pentru comportament nedemn în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră.

La 18 septembrie 2019, în jurul orei 16:20, a fost invitată în biroul șefului DIE în care era prezentă și șefa DGRU. I-au comunicat că a fost luată decizia de eliberare din serviciu, pentru ce trebuie să semneze. I-a fost dat să semneze o foaie din trei, capsate împreună, pe verso, unde nu era nici o inscripție. După ce a semnat foaia, a încercat să facă cunoștință, să citească ce i se incriminează, dar a fost refuzată, cu comentariu discriminatoriu, și impusă să semneze, ca ulterior, la încercarea de a cunoaște de ce este învinuită, să fie refuzată ilegal și abuziv.

Tot la 19 septembrie 2019, în jurul orei 8:30, în coridorul instituției a fost oprită de către șefa DRS, care a invitat-o în biroul său, unde i-a înmânat fișa de achitare, spunându-i să predea legitimația de serviciu. La întrebarea referitor la ordinul de eliberare în privința ei, i-a răspuns că ieri l-a semnat și ei nu-l vor dubla. În situația respectivă, în lipsă de cunoaștere a motivelor care au stat la baza eliberării, a fost nevoită să depună la 19.09.2019 o solicitare în adresa șefului IGPF, R.V., ca să-i elibereze copia materialelor cercetării de serviciu și ordinului de eliberare. La 9 octombrie 2019, a recepționat prin colet poștal copia ordinului IGPF, nr. 964 din 18 septembrie 2019, privind aplicarea sancțiunii disciplinare: concediere din funcția publică cu statut special - comisar principal, șef al DPF.

Reclamanta a mai menționat că, prin răspunsul nr. 35/8-l-P-401/19 din 7 octombrie 2019, semnat de șeful adjunct al IGPF, V. F., s-a refuzat de a prezenta materialele anchetei de serviciu A-85 (dosarul), sub pretextul remiterii lui, după competentă, în gestiunea CNA.

1. Argumentați dacă ar putea fi ordinul nr. 964 din 18 septembrie 2019 un act administrativ individual ilegal emis cu încălcarea principiului eficienții, imparțialității și proporționalității.

2. Explicați, reieșind din prevederile Codului administrativ, prin ce s-a manifestat încălcarea dreptului lui A.P. de acces la dosarul administrativ.

3. Argumentați modurile de încetare a procedurii administrative.

4. Stabiliți și explicați felul acțiunii admisibile pentru revendicarea dreptului lui A.P. și efectul anulării actului administrativ individual.

La 10 aprilie 2020, SRL „P” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Râșcani cu privire la obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul SRL „P” a indicat că este o societate comercială care are ca obiect de activitate, *inter alia*, comerțul cu amănuntul a produselor de patiserie şi panificație. Având intenția de a desfășura comerț stradal ambulant, şi anume: de a comercializa pe tricicletă mobilă produse de patiserie (clătite olandeze), în temeiul Regulamentului de desfășurare a activității de comerț în municipiul Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/2 din 9 octombrie 2017 (în continuare - Regulamentul), a adresat Preturii sectorului Râșcani (în continuare - Pretura) o cerere privind eliberarea schemelor de amplasare a unor unități de comerț ambulant (triciclete mobile) pe str. Miron Costin 13/1 mun. Chișinău.

Prin răspunsul Preturii sectorului Râșcani nr. 03-7/726 din data de 3 decembrie 2019, i-a fost refuzată eliberarea schemei de amplasare solicitată, motivul fiind că pe str. Miron Costin 13/1 sunt amplasate trei unități de comerț de alimentație publică (un restaurant şi două cafenele) și că nu va fi respectată distanta de 50 de metri de la unitățile de alimentație publică staționare.

Reclamanta a mai indicat că, la 17 ianuarie 2020, a mai adresat Preturii sectorului Râşcani trei cereri privind eliberarea schemelor de amplasare a unor unități de comerț ambulant (triciclete mobile) pe str. Miron Costin 13/1 din mun. Chișinău, str. Miron Costin 16 din mun. Chişinău şi str. Bănulescu-Bodoni din mun. Chişinău. Prin răspunsul Preturii sectorului Râșcani nr. 03-7/34/1 din 24 ianuarie 2020, i-a fost refuzată eliberarea schemei de amplasare solicitată, motivul fiind că, la moment, Primăria municipiului Chișinău elaborează o concepție nouă privind activitatea comerțului stradal ambulant.

Nefiind de acord cu deciziile Preturii de respingere a cererilor de eliberare a schemelor de amplasare, la 10 februarie 2020 a expediat o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea refuzurilor Preturii sectorului Râșcani nr. 03-7/726 din 3 decembrie 2019 şi nr. 03-7/34/1 din 24 ianuarie 2020. Prin răspunsul nr. 03-7-34/3 din 11 martie 2020, Pretura a respins cererea prealabilă, invocând suplimentar că pledează împotriva comerțului stradal cu asemenea gen de produse, care nu întrunesc nici minimele norme sanitare.

Totodată, SRL „P” a indicat că în imediata apropiere de cele trei unități de comerț staționare, în interiorul razei de 50 m, sunt amplasate unitățile de comerț stradal ale următorilor agenți economici: (i) „D” SRL pe str. Miron Costin 13/5 - în baza Schemei de amplasare din 22 octombrie 2018, dar în baza de date online a notificărilor de inițiere a activității de comerț www.comert.chisinau.md nu există notificare în baza menționatei Scheme de amplasare. A mai menționat că Pretura a eliberat scheme de amplasare altor agenți economici care practică comerț stradal, fiind amplasați la o distanță mai mică de 50 m față de unități de comerț staționare, și că Pretura supune unui tratament diferențiat petiționarul „P” SRL față de agenții economici menționați.

1. Cererea privind eliberarea schemelor de amplasare a unor unități de comerț ambulant ar putea fi o solicitare de emitere a actului administrativ individual sau actului real?

2. Efectuați testul egalității de tratament.

3. Stabiliți felul acțiunii admisibile pentru revendicarea dreptului și soluționați acțiunea.

4. Care ar fi mijlocul de protecție provizorie admisibil?

La 23.12.2019, SRL „BI” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, persoană terță - SRL „EG”, cu privire la contestarea actului administrativ defavorabil. În motivarea acțiunii, a menționat că la 01.02.2018, în baza contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între SRL „EG” și SRL „BI”, ultimei i-a fost înstrăinat terenul cu suprafața de 0,5737 ha, nr. cadastral 0100312417, construcție cu gradul de finalizare 24,0 %, nr. cadastral 010031241701, situat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 13, inclusiv cu autorizarea de construire și certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 746/17. Ulterior, la 28.03.2018, autoritatea publică locală a eliberat pentru SRL „BI” autorizația de construire nr. 145-c/18.

La 13.12.2019, a fost emisă dispoziția Primarului General nr.855-d „Cu privire la revocarea autorizației de construire nr. 145-c/18 din 28.03.2018, ce ține de executarea lucrărilor de construire a părții supraterane (P+20E+PH) a blocurilor locative „A” și „B” (poziția 1 și 2, conform planului general)” care vizează compania de construcție și proprietarul terenului din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 13 - SRL „BI”, invocându-se că aceasta a fost adoptată la demersul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr. 06-111/4719 din 19.11.2019, prin care s-a solicitat revocarea actelor permisive pentru construcție, plângerea locatarilor blocurilor locative din apropiere, din 25.06.2019, procesul-verbal nr. 1 al ședinței grupului de lucru cu privire la petițiile locatarilor din bd. Mircea cel Bătrân 13, din 22.07.2019, prin care se solicită revocarea actului permisiv (autorizația de construire) ce ține de executarea lucrărilor de construire a părții supraterane (P+20E+PH) a blocurilor locative „A” și „B” (poziția 1 și 2, conform planului general), precum și recomandarea SRL „BI” de a obține un certificat de urbanism nou, în vederea revizuirii documentației de proiect și reoferindu-se la un șir de articole ale actelor normative.

SRL „BI” menționează că însăși autoritatea publică locală, care solicită revizuirea documentației de proiect (care a constat considerabile cheltuieli ce nu vor fi restituite) a eliberat actele permisive pentru construirea complexului rezidențial din sectorul Ciocana, care aparține SRL „BI”, fără a avea anumite obiecții în acest sens, până la solicitarea ACC nr. 55/347, a locatarilor blocurilor, iar ulterior - și a Agenției pentru Supraveghere Tehnică.

La 16.12.2019, SRL „BI” a depus în adresa Primarului General al mun. Chișinău o cerere prealabilă de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, nr. 99, și a solicitat anularea dispoziției Primarului General nr.855-d din 13.12.2019 „Cu privire la revocarea autorizației de construire nr. 145-c/l8 din 28.03.2018, ce ține de executarea lucrărilor de construire a părții supraterane (P+20E+PH) a blocurilor locative „A” și „B” (poziția 1 și 2, conform planului general)”. De asemenea, a fost depusă și o cerere în adresa Primarului General al mun. Chișinău cu privire la suspendarea dispoziției nr. 855-ddin 13.12.2019.

1. Argumentați dacă Dispoziția Primarului General nr. 855-d „Cu privire la revocarea autorizației de construire nr. 145-c/18 din 28 martie 2018” ar putea fi ilegală din cauza încălcării principiului proporționalității, motivării, securitatea raporturilor juridice si protecția încrederii publice în existența actului administrativ.

2. Explicați dacă revocarea unui act administrativ individual favorabil este un act administrativ individual defavorabil discreționar.

3. Prin ce se deosebește actul administrativ individual incontestabil de cel care nu este înzestrat cu acest efect?

4. Stabiliți felul acțiunii în contencios administrativ și soluționați acțiunea în fond, dacă este admisibilă.

La 14 mai 2020, SRL „AI” a depus la Judecătoria Chișinău acțiune împotriva Guvernului Republicii Moldova, persoană terță - Ministerul Justiției, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că, la 30 august 2013, între Agenția Proprietății Publice, în calitate de concedent, și SRL „AI”, în calitate de concesionar, a fost semnat contractul nr. 4/03 de concesiune a activelor aflate în gestiunea ÎS „AIC” și a terenului aferent acestora. Concesionarea activelor aflate în gestiunea ÎS „AIC” și a terenului aferent acestora, selectarea partenerului privat, precum și încheierea contractului propriu-zis a fost fundamentată prin adoptarea de către pârât a HG nr. 43/2012 cu privire la inițierea proiectului de parteneriat public-privat pentru concesionarea ÎS „AIC”; HG nr. 32/2013 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „AIC” și a condițiilor concesionării acestora; HG nr. 715/2013 pentru aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „AIC; HG nr.780/2013 cu privire la reconfirmarea aprobării concesionării activelor ÎS „AIC” și a condițiilor concesionării acestora.

Reclamantul a menționat că, la 4 septembrie 2019, în temeiul art. 6 lit. k) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, de către Guvernul Republicii Moldova a fost adoptată Hotărârea nr. 43, prin care s-au abrogat cele patru hotărâri de Guvern enumerate mai sus. Analizând suportul normativ și Nota informativă care a stat la baza adoptării Hotărârii Guvernului nr. 43 din 04.09.2019, se constată că pârâtul a emis un act administrativ individual ilegal defavorabil, prin care SC „AI” SRL este vătămată în drepturile sale, or, actul administrativ individual contestat a fost adoptat fără respectarea condițiilor revocării unui act administrativ legal favorabil.

1. Argumentați dacă Hotărârea Guvernului nr. 43 ar putea fi un act administrativ individual defavorabil.

2. Explicați condițiile revocării actului administrativ individual și dacă ele persistă în această speță.

3. Argumentați posibila ilegalitate a Hotărârii Guvernului nr. 43 prin efectuarea testului de proporționalitate, securității raporturilor juridice, motivării și protecției încrederii publice.

4. În calitate de judecător, stabiliți felul acțiunii, admisibilitatea și soluționarea ei în fond, după caz.

La data de 12.01.2021, M.L. a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil (BMA), solicitând anularea deciziei nr. 9 din 11.12.2020 și obligarea pârâtului să emită actul administrativ individual prin care să fie admisă cererea de azil din 10.07.2020 și recunoașterea statutului de refugiat.

La 04.03.2021. M.L. a depus o cerere prin care solicită emiterea ordonanței provizorii prin care pârâtul să fie obligat să emită actul administrativ provizoriu prin care lui să-i fie recunoscut statutul de refugiat.

În motivarea cererii de emitere a ordonanței provizorii, M.L. a indicat că solicită să i se recunoască statutul de refugiat, inclusiv din motivul că este supus unei urmăriri penale neîntemeiate, pe care o desfășoară în privința sa organele de drept care activează pe teritoriul Crimeii, care presupune că ar putea solicita extrădarea sa din Republica Moldova în Crimeea, înainte ca Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, să se pronunțe pe fondul cauzei. Pentru a evita o eventuală survenite a consecințelor negative (grave și ireparabile) pentru reclamant, el consideră oportun și necesar să fie emisă ordonanța provizorie. În opinia sa, BMA nu a luat în considerație faptul că este cetățean al Ucrainei, dar este de etnie rusă din Crimeea și împărtășește valorile rusești, inclusiv purtarea liberă a panglicii „Sfântul Gheorghe" la sărbătoarea de 9 mai (Ziua Victoriei), iar pe teritoriul Ucrainei, cu excepția Crimeii, aceste tradiții sunt condamnabile. M.L. consideră că va fi persecutat de autoritățile oficiale ale Ucrainei pentru convingerile sale politice. Totodată, susține că există pericolul de a fi arestat de organele de drept din Crimeea (Ucraina sau Federația Rusă), pentru a nu avea dorința și posibilitatea de a se afla în Crimeea și de a efectua personal sau prin intermediul unor mandatari protecția activelor de business ale sale, astfel, aflându-se pe teritoriul Ucrainei (sau Federației Ruse), în Crimeea, are temeiuri să creadă că poate fi privat de liberate ilegal pentru că continuă să insiste până în prezent că are interese de business în Crimeea. Referitor la cetățenia bulgară pe care o deține, indică faptul că Bulgaria face parte din Uniunea Europeană, unde homosexualitatea, lesbianismul și alte valori străine creștinismului sunt încurajate la nivel legislativ, iar reclamantul, fiind creștin și credincios, nu acceptă ca el și copiii săi să crească și să studieze într-un mediu care este contrar credințelor religioase.

Biroul Migrație și Azil motivează în referință sa că M.L. se bucura de protecţia autorităţilor naţionale de stat şi acestea niciodată nu au întreprins măsuri împotriva dânsului ce i-ar pune în pericol viaţa şi integritatea personală. Când solicitantul se afla în ţara de origine (Ucraina), nu a întâmpinat vreun impediment din partea autorităţilor naţionale şi nu se afla în vizorul acestora în calitate de „pericol național". A părăsit ţara de origine (Ucraina) în mod legal, având tangenţă directă cu autoritățile statului, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităţilor de stat ca o persoană care ar prezenta un pericol naţional.

1. Argumentați legalitatea Deciziei nr. 9 din 11.12.2020 emisă de BMA în calitate de act administrativ individual defavorabil obligatoriu.

2. Explicați condițiile de admisibilitate și admitere a cererii de ordonanță provizorie.

3. Reieșind din elementele speței, argumentați dacă poate fi acordată prioritate protecției internaționale.

4. Stabiliți felul acțiunii și soluționați cererea de emitere a ordonanței provizorii.

La data de 30.10.2020, SRL „ME” a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere privind emiterea unei ordonanțe provizorii, prin care să se dispună obligarea Biroului Vamal Centru să emită un act administrativ individual provizoriu cu privire la prelungirea statutului zonei de control vamal creată prin ordinul Biroului Vamal Centru nr. 29 din 29.10.2019 la adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 10, destinată efectuării controlului vamal a expedierilor poștale internaționale realizate de SRL „ME”, până la soluționarea cauzei în fond.

SRL „ME” a motivat că a dobândit un drept în urma creării zonei de control vamal prin ordinul Biroului Vamal Centru nr. 29 din 29.10.2019. Biroul Vamal Centru nu a motivat în nici un mod necesitatea respingerii (tacite) de prelungire sau de acordare a statutului permanent a zonei create, or, autoritatea publică nu poate întreprinde măsuri care să afecteze drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Mai mult, SRL „ME” a indicat în cerere că, în privința altor persoane juridice care au același gen de activitate, Biroul Vamal Centru a manifestat un alt tratament și le-a oferit statutul permanent al zonelor de control.

Aici se includ faptele că activitatea SRL „ME” este inclusiv o activitate de poștă și curierat internațional. Nefuncționalitatea zonei de control vamal, deja creată, va avea drept consecință încetarea activității întreprinderii în partea trimiterilor poștale internaționale și subminarea încrederii investitorilor străini în condițiile în care SRL „ME” este o întreprindere cu capital străin al cărei capital social este compus exclusiv din investiții străine.

Prin încheierea din 01.11.2020, instanța a expediat pârâtului copia cererii și a solicitat prezentarea referinței la cerere de emitere a ordonanței provizorii și a unor acte emise de Biroul Vamal Centru. La data de 03.11.2020, ora 08:56, Biroul Vamal Centru a expediat în adresa instanței o referință, invocând doar temeiuri de inadmisibilitate, fără a se expune pe temeinicia cererii.

1. Argumentați dacă autoritatea publică ar fi îndreptățită să stabilească din oficiu faptele relevante pentru emiterea actului administrativ individual solicitat.

2. Efectuați testul egalității de tratament în privința respingerii tacite a cererii SRL „ME”.

3. Explicați condițiile de admisibilitate a cererii de ordonanță provizorie.

4. Soluționați cererea privind emiterea unei ordonanțe provizorii.

La 12.10.2020, A.B. a înaintat acțiune împotriva CSM privind anularea hotărârii nr. 27 din 27 septembrie 2020 în partea respingerii solicitării privind propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului A.B. și obligarea emiterii hotărârii cu privire la înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului A.B. În motivarea acțiunii sale, a indicat că, prin dispozitivul hotărârii pronunțat în ședința Plenului CSM nr. 24, cu privire la cererile unor judecători, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, Plenul CSM a propus Președintelui Republicii Moldova numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a următorilor judecători: G.M. şi A.R., iar judecătorii V.C. şi A.B. nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Reclamanta invocă faptul că își exprimă dezacordul cu hotărârea menționată, emisă referitor la activitatea sa, că, prin decretul Președintelui Republicii Moldova, a fost numită în funcție pe un termen de cinci ani. Ea invocă încălcarea independenței judecătorului.

Prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, i-a fost acordat calificativul „foarte bine”. Termenul de redactare a hotărârilor și de publicare a acestora pe pagina web, stipulat de legislația Republicii Moldova, a fost respectat în totalitate. Cu privire la claritatea expunerii și calitatea motivării hotărârilor/sentinţelor/ încheierilor, reclamanta menționează constatarea faptului că motivarea hotărârilor se efectuează la nivelul corespunzător, conținutul hotărârilor emise atestă expunerea consecventă și coerentă a conținutului factologic, terminologia juridică fiind utilizată corect, fiind uşor urmărită expunerea logică a soluției şi încadrarea juridică a materialului.

În partea ce ține de organizarea activității profesionale, judecătorul A.B. își exercită obligațiile de serviciu, demonstrând abilități profesionale la nivel înalt, manifestând un comportament politicos faţă de participanții la proces, respectă etica profesională, asigură apărarea drepturilor şi libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, dă dovadă de pregătire şi cunoștințe profunde în domeniul dreptului şi practicii judiciare, își desfășoară munca în conformitate cu cerințele legii și asigură interpretarea şi aplicarea uniformă şi coerentă a legislației. În baza informației prezentate de Colegiul disciplinar pentru perioada de raportare, în privința sa nu au fost intentate proceduri disciplinare.

CSM, prin referința sa, a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

1. Argumentați dacă emiterea hotărârii de către CSM cu privire la înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului este un act administrativ individual obligatoriu.

2. Efectuați în speță testul egalității de tratament și pe cel al proporționalității.

3. Explicați rolul Președintelui Republicii Moldova în procedura administrativă complexă de numire a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă.

4. Stabiliți felul acțiunii în contencios administrativ și soluționați acțiunea.

La 16 decembrie 2019, SRL „S” a depus la Judecătoria Orhei o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipiului Orhei și primarului municipiului Orhei cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Orhei din 07.12.2018 în partea: - anexa nr.1 lit. a) privind stabilirea cuantumului taxei pentru amenajarea teritoriului în mărime de „200 lei anual pentru fiecare salariat și/sau fondator al întreprinderii individuale, al gospodăriei țărănești (de fermier), de asemenea membrii acesteia și/sau pentru fiecare persoană care desfășoară activitate profesională în sectorul justiției”; - anexa nr.2 pct.1 privind includerea criteriilor de calculare a taxei pentru comerțul cu amănuntul al produselor alimentare, produselor agroalimentare, mărfurilor industriale și de uz casnic „de la 250 m. p. până la 350 m. p. – 12.000 lei; de la 350 m. p. până la 450 m. p. – 14.000 lei; de la 450 m.p. – 16.000 lei”; - anexa nr.3 punctul 2, care stabilește că „Pentru comercializarea articolelor de tutun - taxa se majorează cu 500%, pentru comercializarea băuturilor alcoolice - taxa se majorează cu 100%. În cazul în care se comercializează și/sau articole de tutun, taxa se majorează cu 600 %”.

În opinia reclamantului, prin anexele la decizia menționată au fost stabilite taxe locale exorbitante, rupte de realitate, care nu sunt şi nu pot fi fundamentate din punct de vedere economic sau financiar, care au admis încălcarea principiului legalității și principiului proporționalității.

Cu referire la taxa de amenajare a teritoriului, au invocat că poate fi definită drept o colectare bănească în beneficiul autorităţilor locale, care are drept scop finanţarea activităţilor acestor autorități în vederea armonizării la nivelul întregului teritoriu a politicilor economice, sociale, ecologice şi culturale, pentru asigurarea dezvoltării localității, creșterea eficientei relațiilor economice şi sociale. Creșterea acestei taxe de la 140 lei în 2017 la 200 lei în 2018 şi în 2019 este una artificială, nejustificată şi fără un studiu temeinic în prealabil. Mai mult, mărimea acestei taxe este disproporționat de mare în raport cu taxa similară stabilită în mun. Chişinău (80 de lei), unitate administrativă cu o infrastructură net superioară celei din mun. Orhei.

Un calcul simplu arată că un agent economic cu 300 angajați şi mai mult plătește în Chişinău, cu titlu de taxă pentru amenajarea teritoriului, 24.000 de lei anual, iar în mun. Orhei același agent va plăti 60.000 de lei, adică de trei ori mai mult, deci, diferența dintre 200 lei plătiți în mun. Orhei, în raport cu aceeași taxă de 80 de lei plătită în Chișinău, este o povară, o sarcină fiscală inechitabilă raportată la alte administrații publice locale de același nivel.

1. Argumentați dacă decizia Consiliului municipal Orhei din 07.12.2018 ar putea fi un act administrativ individual conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ.

2. Identificați revendicarea încălcării dreptului vătămat pentru testul de admisibilitate al acțiunii.

3. Efectuați testul proporționalității.

4. Stabiliți felul acțiunii în contencios administrativ și acțiunile instanței de judecată. Adoptați o soluție pe fond.

La data de 04.11.2020, SRL „P” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, solicitând: - anularea Deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale datată în comunicarea electronică cu 25.09.2020, emisă pe marginea cererii nr. C079158/2020 din 11.09.2020, prin care a fost refuzată reperfectarea Licenței SRL „P”, seria A MMI nr. 000029, eliberată la 17.12.2018, pentru schimbarea adresei subdiviziunii amplasate în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, din licență cu adresa mun. Chișinău, bd. Moscovei, și eliberarea copiei autorizate, și Decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile, comunicată prin adresa Rgo2-004559 din 26.10.2020, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. Obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale la reperfectarea Licenței de activitate a SRL „P” seria A MMI Nr. 000029, eliberată la 17.12.2018, valabilă până la 27.12.2023, conform cererii nr. C079158/2020 din 11.09.2020, cu schimbarea în licență a adresei subdiviziunii amplasate în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, cu adresa subdiviziunii din mun. Chișinău, bd. Moscovei, și eliberarea copiei autorizate.

În condițiile în care Legea nr.1456-XII din 25.05.1993 stabilește exact documentele ce urmează a fi prezentate, iar solicitantul se conformează cerințelor, admiterea cererii devine indubitabilă. Legea nr.160 din 22.07.2011 stabileşte prin art.126 că activitatea de licenţiere se desfăşoară în conformitate cu procedurile generale, cu excepția prevederilor specifice stabilite de legile care reglementează activitatea licenţiată. Autoritatea de licențiere poate respinge eliberarea licenţei, doar dacă Agenția Naţională pentru Sănătate Publică şi Comitetul permanent de control asupra drogurilor refuză eliberarea autorizațiilor/avizelor conexe procedurii. Alte temeiuri de refuz nu sunt prevăzute, iar Decizia de respingere nu arată existența refuzurilor din partea acestor autorități. Invocarea de către pârâtă a temeiului de refuz este neinspirată, or, reclamanta a depus și dovada avizelor sanitare eliberate de Agenția Națională pentru Sănătate Publică, care indică la corespunderea subdiviziunilor cerințelor stabilite în domeniu. Pârâta nu a constatat că reclamanta a solicitat reperfectarea în legătură cu schimbarea adresei filialei farmaceutice deja existente cu altă subdiviziune din mun. Chișinău. O asemenea permutare nu presupune extinderea numărului de subdiviziuni incluse în licență. Respectiv, normativul geografic din aceeași unitate administrativ-teritorială rămâne a fi imun şi nu poate influența modificarea unui regim juridic deja format.

Pârâtul a menționat că a examinat, la solicitare, schimbarea adresei de amplasare a filialei prin fondarea unei unități farmaceutice noi pe o adresă nouă. El remarcă faptul că un alt tip de procedură în acest caz nu este prevăzut în legislația vizată. La caz, survine neîncadrarea în normativ geografic. La evaluarea normativului geografic, s-a constatat că distanța dintre filiala amplasata în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, care urmează să fie transferată pe adresa mun. Chișinău, bd. Moscova, se află la distanța de 87 m. de la altă farmacie „F” SRL, cu adresa mun. Chișinău, bd. Moscovei.

1. Argumentați dacă decizia de reperfectare a licenței SRL „P” seria A MMI Nr. 000029 este act administrativ individual discreționar.

2. Determinați care dintre părți suportă sarcina materială a probațiunii.

3. Efectuați testul de proporționalitate a Deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale datată în comunicarea electronică cu 25.09.2020 și emisă pe marginea cererii nr. C079158/2020.

4. Stabiliți felul acțiunii în contencios administrativ și soluționați fondul cauzei.

La 26 aprilie 2019, reclamanta N.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea refuzului pârâtei privind recalcularea și achitarea restanței la pensie pentru perioada 01 aprilie 2015 – 01 aprilie 2018, ca fiind ilegal, și repararea de către pârâtă a prejudiciului material legat de necalcularea și neachitarea restanței la pensie pentru perioada 1 aprilie 2015 - 1 aprilie 2018, în sumă de 59.345,48 lei, și a prejudiciului moral, în mărime de 15.658,40 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decretul Președintelui R. Moldova, a fost numită în funcția de judecător pe un termen de 5 ani, iar prin Decretul Președintelui R. Moldova din 19 aprilie 2002 a fost numită în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Ea a menționat că, prin Decretul Președintelui R. Moldova din 26.10. 2007, a fost numită în funcția de președinte al judecătoriei pe un termen de 4 ani, iar prin Decretul Președintelui R. Moldova din 19 august 2016, a fost eliberată din funcția de judecător în legătură cu atingerea plafonului de vârstă. În luna noiembrie 2008, activând în funcția de președinte al judecătoriei, s-a pensionat, continuându-și activitatea în funcția de președinte al judecătoriei, apoi - în funcția de judecător, până la data de 3 septembrie 2016, când și-a dat demisia din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

În lunile iulie și august 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a efectuat recalculări la pensie, însă a considerat că aceste recalculări sunt incomplete, cu omiterea efectuării recalculării mărimii pensiei pentru perioada de la precedenta recalculare, cu încălcarea flagrantă a legii.

N.M. a relevat că, la 10 august 2018, s-a adresat la pârâtă cu cerere prealabilă, prin care a solicitat prezentarea informației privind modalitatea de calculare a pensiei stabilite, începând cu anul 2014 până în prezent, și prezentarea informației: când, în ce mod și în ce măsură au fost efectuate recalculările pensiei, iar ținând cont de faptul că în luna iulie 2018 au fost efectuate recalculări la pensie, cu care, de fapt, nu a fost de acord, a solicitat recalcularea repetată a restanțelor neachitate la pensie, luând în considerare prevederile Legii cu privire la statutul judecătorului.

1. Argumentați dacă, conform Codului administrativ, decizia CNAS este un act administrativ individual, iar dacă răspunsul este afirmativ, atunci la ce categorie îl atribuiți și după care criterii.

2. Explicați dacă pentru cererea de reparare a prejudiciilor cauzate prin activitatea administrativă este necesară desfășurarea procedurii administrative și a procedurii prealabile.

3. În calitate de judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, apreciați ce fel de acțiune a înaintat reclamanta și dacă ea este admisibilă.

4. Descrieți esența principiului protecției efective a drepturilor și apreciați oportunitatea desfășurării unei discuții juridice cu părțile la proces.

Reclamanta SRL „CA” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale şi Mediului privind: - obligarea pârâtului să adopte o decizie de încetare a raporturilor contractuale în baza contractului nr. 206 din 16 februarie 2015, încheiat cu S.A. „CC” din motivul încălcării clauzelor contractuale de către beneficiar şi nefolosirea sectorului de subsol conform destinaţiei, fără motive întemeiate pe parcursul a doi ani; - obligarea pârâtului să adopte o decizie şi să încheie contractul cu privire la transmiterea în folosinţa „CA” SRL a zăcământului de nisip pentru construcţii „Cobusca”, blocul VII-C/2, fără concurs.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin contractul nr. 206 din 16 februarie 2015, încheiat cu S.A. „CC”, a fost atribuit în folosinţa acesteia din urmă zăcământul de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2. Despre conţinutul contractului reclamanta a aflat în cadrul procedurii judiciare în care a solicitat declararea nulităţii contractului menţionat, aflată pe rolul instanței de apel.

Reclamanta a menționat că în speţă există temeiuri legale privind dispunerea de către pârât a încetării dreptului de folosinţă asupra sectorului de subsol atribuit S.A. „CC” prin contractul nr. 206 din 16 ianuarie 2015.

Ea a afirmat că pe parcursul a doi ani după încheierea contractului, S.A. „CC” nu a început activitatea de extragere a zăcămintelor minerale şi, astfel, a încălcat clauzele contractului prevăzute la cap. 4, pct. 4.9. şi 4.10, şi anume: obligaţiile de a obţine în posesie suprafaţa de teren ce se încadrează în limitele perimetrului minier al zăcământului şi a începe exploatarea zăcământului. A mai relatat că este evidentă neîndeplinirea de către S.A. „CC” a obligaţiei de achitare a taxei pentru extragerea substanţelor minerale utile, prevăzută de pct. 4.8 al contractului, fapt ce denotă cauzarea prejudiciului statului în volumul taxelor neachitate.

SRL „CA” a declarat că cererea prealabilă, conform căreia s-a solicitat pârâtului adoptarea deciziei cu privire la încheierea contractului de transmitere în folosinţa reclamantei a zăcământului de nisip pentru construcţii „C”, blocul VII-C/2, fără concurs, a fost respinsă prin răspunsul nr. 79-c/17, fără a fi examinată cererea în fond, scrisoarea respectivă nefiind semnată de persoana abilitată în numele pârâtului.

1. Argumentați, conform prevederilor Codului administrativ, dacă este și ce fel de act administrativ individual este, în condițiile speței, decizia de încetare a raporturilor contractuale solicitată de SRL „CA”.

2. Explicați, prin prisma Codului administrativ, dacă contractul cu privire la transmiterea în folosință a zăcământului este un contract administrativ.

3. Care este regimul juridic al concurenței pretențiilor în conformitate cu Codul administrativ, relaționat la elementele speței?

4. Soluționați admisibilitatea acțiunii înaintată de către SRL „CA”.

SA „T-C” a depus cerere de chemare în judecată împotriva AGEPI cu privire la contestarea actului și recunoașterea ilegalității actului, și anume: anularea mărcii nr. 11103 din 3 septembrie 2004 şi a mărcii nr. 26372 din 24 noiembrie 2014, titular SA „T-C”.

În motivarea acţiunii, reclamanta a invocat că, la 27 februarie 2014, AGEPI a înregistrat cererea SC „IT” SRL de înregistrare a mărcii combinate „AOB” cu nr. 034703, cu următoarea listă a produselor: clasa 34 - tutun, produse de tutun, ţigarete conform Clasificării de la Nisa.

Ulterior, prin cererea nr. 2719 din 1 aprilie 2015, SC „IT” SRL şi SA „MG” au solicitat AGEPI înregistrarea contractului de cesiune, prin care drepturile SC „IT” SRL, referitoare la cererea cu nr. 034703, au fost transmise către SA „MG”.

Nefiind de acord cu înregistrarea mărcii combinate nominalizate, la 30 septembrie 2014, SA „T-C” a depus opoziţie, prin care a solicitat AGEPI respingerea înregistrării mărcii „AOB”, nr. de depozit 034703, iar prin decizia nr. 5457 din 11 mai 2016 a Direcţiei mărci şi design industrial a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost considerată întemeiată opoziţia depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 și a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii „AOB” nr. de depozit 034703.

Reclamanta a mai invocat faptul că, la 12 iulie 2016, AGEPI a înregistrat cererea de examinare a contestației nr. 3604, depusă de solicitantul SA „MG” prin intermediul mandatarului autorizat A.D., prin care a solicitat admiterea cererii cu nr. de depozit 034703 spre înregistrare pentru produsele din clasa 34, şi anume - „ţigarete”. Prin această cerere, solicitantul a decis limitarea listei produselor pentru care solicită înregistrarea de la tutun, produse din tutun, ţigarete - la înregistrarea doar pentru „ţigarete”. Contestaţia vizată a fost examinată la şedinţele Comisiei de contestaţii a AGEPI din 29 septembrie 2016 şi 25 octombrie 2016. Reclamanta a menționat că, conform competenței atribuite prin lege, Comisia de contestaţii urma să constate ilegalitatea, prin anularea în tot sau în parte, a deciziei unei subdiviziuni a AGEPI, cu remiterea dosarului spre reexaminare subdiviziunii respective, dar nu emiterea unei noi hotărâri/decizii.

1. Argumentați dacă mărcile a căror anulare se solicită de către reclamant reprezintă acte administrative individuale, conform Codului administrativ.

2. Care este procedura de soluționare a cererii prealabile potrivit Codului administrativ și în ce măsură este aplicabilă speței?

3. Argumentați ce fel de acțiune în contenciosul administrativ a înaintat reclamantul și dacă ea este admisibilă.

4. În calitate de judecător, soluționați atragerea ca terț a SRL „IT” şi SA „MG” în proces, în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

La 14 martie 2018, reclamanta ÎM „E-F" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea reperfectării licenței.

În cerere a menționat că, pentru desfășurarea activității enunțate, a obținut licența cu privire la activitate farmaceutică seria A MMII nr. 044400 din 7 martie 2013 (la 6 martie 2018 - aplicată cererea de prelungire a licenței), iar conform anexei la licență, a înființat o filială în mun. Bălți, str. Dostoevski 12, filiala respectivă fiind autorizată și inclusă în anexa la licență.

Reclamanta a susținut că, în scopul identificării unui spațiu, care permite o renovare, condiții tehnice și sanitare mai performante, precum și conform rezultatelor unui studiu de fezabilitate, efectuat în zona de amplasare a filialei, ÎM „EF" SRL a identificat un alt spațiu, situat în clădirea amplasată alături de spațiul filialei existente din str. Dostoevski 12, mun. Bălți, iar spațiul în care dorește reamplasarea filialei se află pe str. Hotin 17, mun. Bălți, în clădirea vecină, la doar câțiva metri distanță de la filiala sa existentă. Ea a afirmat că, la 13 iulie 2017, în scopul reamplasării filialei sale din str. Dostoevski 12 pe str. Hotin 17, mun. Bălți, a încheiat un contract de locațiune, având ca obiect posesia și folosința unei încăperi cu suprafața de 41,00 m. p., pentru amplasarea farmaciei. Iar în scopul realizării dreptului legitim de reamplasare a filialei, la 20 iulie 2017 s-a conformat condițiilor sanitare de amplasare a farmaciei pe adresa str. Hotin 17, mun. Bălți, și a obținut actul permisiv - autorizația sanitară de funcționare nr. 234 din 20 iulie 2017, valabilă până la 20 iulie 2022.

ÎM „E-F" SRL a declarat că, după închirierea încăperii din str. Hotin 17, mun. Bălți, a efectuat investiții în crearea unor condiții performante (inclusiv de marketing, merchandising, reparație, mobilier) în raport cu farmacia existentă din str. Dostoevski 12, mun. Bălți. Mai susține că, prin reamplasarea filialei, ÎM „EF" SRL nu extinde numărul farmaciilor din regiune (localitate), deoarece filiala nouă o substituie pe cea existentă din str. Dostoevski 12, mun. Bălți.

Reclamanta a invocat că, la 1 februarie 2018, s-a adresat cu cerere de reperfectare a licenței la Agenția Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale în scopul reamplasării filialei din mun. Bălți, str. Hotin 17, dar, prin decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale nr. 76-RC din 6 februarie 2018, cererea sa a fost respinsă pe motivul nerespectării normelor geografice și demografice prevăzute la art. 19 alin. (4) şi (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică.

1. Argumentați de ce licența pentru desfășurarea activității farmaceutice se circumscrie definiției legale de act administrativ individual, potrivit Codului administrativ.

2. Ce mijloc de protecție provizorie poate solicita reclamantul și care sunt condițiile acestuia?

3. În calitate de judecător specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ, enumerați ce acte procedurale urmează a fi întreprinse la pregătirea cauzei pentru dezbaterile judiciare.

4. Pârâtul, după data intrării în vigoare a Codului administrativ, a solicitat scoaterea cererii de pe rol pe motivul că procedura prealabilă este obligatorie și nu a fost respectată de reclamant. Soluționați cererea respectivă, conform prevederilor Codului administrativ.

La 26 aprilie 2019, reclamanta N.M. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea refuzului pârâtei privind recalcularea și achitarea restanței la pensie pentru perioada 1 aprilie 2015 - 1 aprilie 2018, ca fiind ilegal, și repararea de către pârâtă a prejudiciului material legat de necalcularea și neachitarea restanței la pensie pentru perioada 1 aprilie 2015-1 aprilie 2018, în sumă de 59.345,48 de lei, și a prejudiciului moral, în mărime de 15.658,40 de lei.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a indicat că, prin Decretul Președintelui R. Moldova, a fost numită în funcția de judecător pe un termen de cinci ani, iar prin Decretul Președintelui R. Moldova din 19 aprilie 2002 a fost numită în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Ea a menționat că, prin Decretul Președintelui R. Moldova din 26.10.2007, a fost numită în funcția de președinte al judecătoriei pe termen de patru ani, iar prin Decretul Președintelui R. Moldova din 19 august 2016 a fost eliberată din funcția de judecător în legătură cu atingerea plafonului de vârstă. A mai susținut că, în luna noiembrie 2008, activând în funcția de președinte al judecătoriei, s-a pensionat, continuându-și activitatea în funcția de președinte al judecătoriei, apoi - în funcția de judecător până la 3 septembrie 2016, când și-a dat demisia din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

N.M. a afirmat că, în lunile iulie și august 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a efectuat recalculări la pensie, dar a considerat că aceste recalculări sunt incomplete, cu omiterea efectuării recalculării mărimii pensiei pentru perioada de la precedenta recalculare, cu încălcarea flagrantă a legii.

Reclamanta a relevat că, la 10 august 2018, s-a adresat la pârâtă cu cerere prealabilă, prin care a solicitat prezentarea informației privind modalitatea de calculare a pensiei stabilite, începând cu anul 2014 până în prezent, și prezentarea informației: când, în ce mod și în ce măsură au fost efectuate recalculările pensiei, iar ținând cont de faptul că în luna iulie 2018 au fost efectuate recalculări la pensie, cu care, de fapt, nu a fost de acord, a solicitat recalcularea repetată a restanțelor neachitate la pensie, luând în considerare prevederile Legii cu privire la statutul judecătorului.

1. Argumentați dacă, conform Codului administrativ, decizia CNAS este un act administrativ individual, iar dacă răspunsul este afirmativ, atunci la ce categorie îl atribuiți și după care criterii.

2. Explicați dacă pentru cererea de reparare a prejudiciilor cauzate prin activitate administrativă ilegală este necesară desfășurarea procedurii administrative și a procedurii prealabile.

3. În calitate de judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, apreciați ce fel de acțiune a înaintat reclamanta și dacă ea este admisibilă.

4. Descrieți esența principiului protecției efective a drepturilor și apreciați oportunitatea desfășurării unei discuții juridice cu părțile la proces.

La 20 martie 2018, reclamanta SRL „M” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la anularea procesului-verbal și încasarea subvenției.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că, prin Actul nr. 3 din 20 iulie 2017, Comisia din satul Căzănești, raionul Telenești, a decis casarea plantațiilor perene ale SRL „M”. La 25 septembrie 2017, Comisia din satul Căzănești, raionul Telenești, a emis Actul de defrișare a plantațiilor perene ale SRL „M”, prin care s-a constatat că, din suprafața plantațiilor perene casată în baza Actului de casare nr. 2 din 19 iulie 2017, aprobat prin decizia Consiliului local Căzănești nr. 7/11 din 25 august 2017, au fost defrișate 30,9561 ha.

Reclamanta a relatat că a depus cerere la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură pentru acordarea subvențiilor în sumă de 309.561 de lei, dar, prin notificarea din 23 noiembrie 2017, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură i-a comunicat că dosarul de subvenționare nr. 1.1.-D/1710TL232321 este considerat neeligibil.

La 03 ianuarie 2018, a depus cerere prealabilă către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care a solicitat anularea notificării din 23 noiembrie 2017 și reexaminarea obiectivă a dosarului de subvenționare nr. 1.1.- D/1710TL232321. Prin răspunsul nr. 79/07 din 6 februarie 2018, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a respins cererea prealabilă, din motiv că defrișarea a avut loc anterior anului 2016.

În opinia reclamantei, refuzul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură se bazează pe interpretarea eronată a prevederilor legale. Ea a solicitat anularea procesului-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, prin care dosarul de subvenționare nr. 1.2.D/1710TL2321 a fost declarat neeligibil, precum și obligarea de a i se acorda subvenție în sumă de 309.561 de lei.

1. Enumerați formele activității administrative, potrivit Codului administrativ.

2. Argumentați natura juridică a actelor nr. 2 din 19 iulie 2017, nr. 3 din 20 iulie 2017 și a Actului de defrișare, conform Codului administrativ.

3. Apreciați ce fel de acțiune a înaintat reclamantul și în funcție de aceasta examinați admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ.

4. Explicați dacă în speță cercetarea din oficiu este o obligație a judecătorului și dacă reclamantul poate obține o ordonanță provizorie.

Reclamantul SRL „N” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în temeiul contractului de societate civilă nr.3 din 1 iulie 2015, a dobândit certificatul de urbanism nr.593/16 din 30 septembrie 2016 pentru proiectarea şi construirea unui bloc de locuinţe cu regim maximal pe verticală D+P+5E+M, cu parcare auto subterană, în limitele terenului privat cu număr cadastral xxxxx din mun. Chişinău, str. V. Horea 16. Anterior începerii lucrărilor de construcţie, a obţinut acordul proprietarilor terenurilor învecinate, iar în baza certificatului de urbanism nr.593/16 din 30 septembrie 2016, a obţinut şi autorizaţia de construire nr.63-c/l7 din 27 februarie 2017.

Demarând lucrările şi fiind în plin proces de construcţie, la 8 august 2017 inspectorul Inspecţiei de Stat în Construcţii, Ş.V., a emis prescripţia nr. 0004305 prin care a dispus, ca măsură de asigurare a prescripţiei 0004304 din 8 august 2017, sistarea tuturor tipurilor de lucrări şi conservarea obiectivului din mun. Chişinău, str. V. Horea 16, evidenţiindu-se pretinsa încălcare a procedurii de eliberare de către autoritatea administraţiei publice locale a actelor permisive de construcţie.

Reclamanta consideră că actul administrativ emis de Inspecţia de Stat în Construcţii (prescripţia nr. 0004305) este contradictoriu, or, prin acesta se asigură executarea unei prescripţii inexistente cu nr. 0004304, potrivit căreia ar fi constatat pretinse abateri de la normele în construcţii, ceea ce ar condiţiona eliberarea actelor permisive de către administraţia publică locală. A fost adoptat cu încălcarea procedurii şi prevederilor legale stabilite de Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 şi de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, fără a ţine cont de faptul că actele permisive de construcţie nu sunt anulate şi produc efecte.

Nefiind de acord cu actul administrativ contestat, la 11 august 2017 a fost depusă o cerere prealabilă la autoritatea emitentă, prin care, în temeiul argumentelor şi normelor de drept relevante, s-a solicitat anularea prescripţiei.

Pe motiv că cererea prealabilă nu a fost soluţionată în termenul prevăzut de lege, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Reclamanta solicită anularea prescripției Inspecţiei de Stat în Construcţii nr. 0004305 din 8 august 2017, prin care au fost sistate lucrările de construcţie pe adresa mun. Chişinău, str. V. Horea 16.

1. Apreciați și argumentați prin ce se deosebește actul administrativ individual de operațiunea administrativă și dacă actele menționate în speță sunt acte administrative individuale sau operațiuni administrative.

2. Autoritatea publică emitentă a prescripției contestate este în drept să suspende executarea acesteia și în ce condiții?

3. În care cazuri procedura prealabilă nu este obligatorie?

4. Care sunt condițiile, având în vedere elementele speței, pentru admiterea unei acțiuni în contestare?

Reclamanta R.P. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova şi IP ,,Agenţia Servicii Publice", persoane atrase în proces - SRL ,,O", SRL ,,P", SRL ,,A" şi B.P., cu privire la anularea actelor administrative şi repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că nu a participat la constituirea și înregistrarea SRL ,,O", SRL ,,P" și SRL ,,A". Ea a afirmat că actele de constituire a societăţilor comerciale enunțate sunt false, iar dânsa nu a fondat și nu a administrat nicio entitate juridică.

R.P. a menționat că SRL ,,O", SRL ,,P" și SRL ,,A" nu-i aparțin, dar rezultă că ar fi înregistrate într-un mod necunoscut pe numele său. A relevat că nu a eliberat nicio procură sau un alt titlu de reprezentare unei alte persoane, pentru a o reprezenta în vederea constituirii respectivelor societăți comerciale.

Reclamanta a declarat că nu cunoaște persoanele fizice şi/sau membrii organelor de conducere ai societăților comerciale împreună cu care se pretinde că a participat la constituirea SRL ,,O", SRL ,,P" și SRL ,,A".

1. Cum are loc inițierea unei proceduri administrative și dacă pentru înregistrarea la Agenția Servicii Publice a unei societăți comerciale este necesară inițierea unei asemenea proceduri?

2. Explicați felurile reprezentării și acțiunile procedurale ale reprezentatului în procedura administrativă.

3. Care sunt condițiile, procedura și statutul juridic al terților atrași în procedura de contencios administrativ și dacă SRL „O", SRL „P", SRL „A" şi B.P. pot fi atrași în această calitate?

4. Ce fel de acțiune în contenciosul administrativ a înaintat R.P. și oare este admisibilă pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral?

La 9 februarie 2018, M.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenţiei Servicii Publice cu privire la anularea şi radierea grevărilor din Registrul bunurilor imobile aplicate asupra imobilului cu nr. cadastral 3152100.095, înscrise în subcapitolul III, partea II, Notări pct. 3.2.1.

În motivarea acţiunii, reclamantul a indicat că, fiind în căsătorie, B.C. şi L.C., au construit o casă de locuit în satul Slobozia-Duşca, r-nul Criuleni, cu suprafaţa totală de 203,9 m. p., cu construcţii accesorii şi terenul aferent cu o suprafaţă de 0,1569 ha, nr. cadastral 3152100.095.

Reclamantul a menționat că, la 7 iunie 2013, între B.C. şi M.L. a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1687, autentificat de notarul public V.B., prin care B.C. i-a vândut casa de locuit, cu construcţiile alocate şi terenul de pământ alăturat casei cu numerele cadastrale 3152100.095, 3152100.095.01, 3152100.095.02, 3152100.095.03.

Conform pct. 3 din contract, preţul imobilului a fost stabilit de părţi în mărime de 22. 000 de euro, ceea ce, la momentul semnării contractului, a constituit 357.280 de lei, dintre care 2.000 de euro, echivalentul a 32.480 de lei, au fost achitaţi de către cumpărător vânzătorului până la semnarea contractului, iar 20.000 de euro, echivalentul a 324.800 de lei, urmau să fie achitați de către cumpărător până la 1 mai 2014. Conform pct. 5 din contract, în cazul în care suma indicată în pct. 3 nu va fi achitată în termenul stabilit, contractul va fi reziliat benevol. În caz de nerespectare a prevederilor contractului, cumpărătorul nu va pretinde la restituirea sumei achitate vânzătorului. M.L. a susținut că, la 14 iunie 2013, contractul de vânzare-cumpărare a fost înregistrat la organul cadastral, la rubrica „grevarea drepturilor patrimoniale” fiind înscrisă mențiunea „achitarea în rate, cu termenul 7 iunie 2013 – 1 mai 2014”.

M.L. a susținut că, prin decizia din 28 iunie 2017 a Curţii de Apel Chişinău, a fost respinsă, ca neîntemeiată, acţiunea lui B.C. şi L.C. împotriva lui M.L. cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit cu construcţii accesorii şi teren aferent, şi evacuarea din imobil, iar prin încheierea din 22 noiembrie 2017 a Curţii Supreme de Justiţie, recursul declarat de B.C. şi L.C. a fost considerat inadmisibil. Astfel, se confirmă că a achitat integral preţul imobilului, mai mult ca atât - i-a achitat vânzătorului încă 3.000 de euro în anul 2016, cu titlu de dobândă de întârziere.

Reclamantul a declarat că i-a propus lui B.C. să perfecteze benevol documentele, însă ultimul a refuzat. Din acest motiv, s-a adresat la Agenţia Servicii Publice cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea grevărilor aplicate asupra bunului imobil.

1. Argumentați dacă M.L. a solicitat să fie emis de către ASP un act administrativ individual.

2. Prin ce se deosebește procedura administrativă de cererea prealabilă?

3. Determinați dacă este necesar, potrivit Codului administrativ, de a atrage și alte persoane în proces și în ce calitate.

4. Proiectați hotărârea de soluționare a cauzei în fond.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
CONCURSUL DE ADMITERE 2021

La 13 aprilie 2019, O.M., A.M., A.P. şi M.P. au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului satului Congaz, intervenienți accesorii - Comitetul Executiv al Găgăuziei şi Ministerul Finanţelor, cu privire la ilegalitatea refuzului privind acordarea spaţiului locativ, obligarea emiterii deciziei de acordare a spațiului locativ şi încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, conform deciziei Comitetului Executiv al Consiliului sătesc Congaz, la 26 octombrie 1998 li s-a acordat în folosinţă, pentru trai, spaţiul locativ situat în satul Congaz, însă, în temeiul hotărârii din 23 februarie 2004 a Judecătoriei Comrat, spațiul locativ acordat a fost restituit lui P.F., în conformitate cu prevederile art.12, alin.(1) al Legii nr.1225-XII din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Reclamanții au menționat că persoanele care urmează să fie evacuate din casele restituite sunt asigurate cu spaţiu locativ peste rând, la momentul evacuării, de către autorităţile administraţiei publice locale, în conformitate cu legislaţia în vigoare. Actualmente, persoanele respective sunt evacuate din locuința care le-a fost acordată, însă alt spaţiu locativ sau surse financiare în scopul procurării unei locuințe pentru trai autorităţile administraţiei publice locale nu le-au acordat.

La 27 septembrie 2017, reclamanții au înaintat în adresa Consiliului sătesc Congaz o cerere cu privire la acordarea spaţiului locativ sau a unei compensații băneşti. Au indicat că, prin răspunsul nr. 679 din 5 octombrie 2017, li s-a refuzat acordarea spaţiului locativ din motivul că, la moment, administrația publică locală nu dispune de spaţiu locativ liber, iar în bugetul local lipsesc surse financiare pentru a le putea achita o compensație bănească.

1. Argumentați dacă răspunsul nr. 679 din 5 octombrie 2017 este un act administrativ individual și care lege îl guvernează în timp.

2. Controlul judecătoresc include și verificarea respectării principiului proporționalității actului administrativ individual? Dacă da, atunci ce anume se verifică?

3. Care sunt acțiunile Dvs., ca judecător căruia i-a fost repartizată cererea de chemare în judecată, având în vedere că Codul administrativ nu operează cu noțiunea de intervenient accesoriu.

4. Potrivit cărei legi veți verifica admisibilitatea acestei acțiuni: Codul administrativ sau altă lege?

Reclamantul SRL „R” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la obligarea SFS să aprobe calculul dobânzii conform cererii nr. 2383 din 14 decembrie 2018 pentru încălcarea termenului de restituire a taxei pe valoare adăugată în suma de 705.983 de lei pentru perioada 24 mai 2015-12 decembrie 2018, precum şi să emită dispoziția de plată trezorerială, care să prevadă plata dobânzii; obligarea SFS să-i achite SRL „R” suma de 211.718,27 de lei, cu titlu de dobândă pentru încălcarea termenului de restituire a TVA în sumă de 705.983 de lei pentru perioada 24 mai 2015 – 12 decembrie 2018.

În motivarea acțiunii, reclamanta a specificat că, prin actul de control fiscal din 19 iunie 2013, în rezultatul controlului efectuat la SRL „R”, s-a constatat că TVA spre trecere în cont constituie suma de 2.506.783 de lei.

SRL „R” a menționat că pârâtul nu a executat cererea privind restituirea TVA în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 101 alin. (5) din Codul fiscal și pct. 19 din Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93 din 1 februarie 2013.

Reclamantul a susținut că, prin prezenta acțiune, a supus examinării cazul de încălcare a termenului de restituire a TVA prin a doua tranșă, în sumă de 705.983 de lei. Astfel, pentru încălcarea termenului de 45 de zile pentru restituirea TVA, SFS îi datorează SRL „R” dobânda calculată în modul stabilit de art. 176 alin. (3) din Codul fiscal şi pct. 51 din Regulamentul privind restituirea TVA, pentru perioada 24 mai 2015 - 12 decembrie 2018, adică perioada cuprinsă între data primirii cererii şi data compensării de către Trezoreria de Stat.

În această ordine de idei, a conchis că pentru încălcarea termenului de restituire a TVA în sumă de 705.983 de lei, dobânda calculată pentru perioada 24 mai 2015 - 12 decembrie 2018 constituia suma de 211.718,27 de lei.

Succesiv, reclamanta a susținut că, la 20 decembrie 2018, a depus la SFS cererea nr. 2387, prin care a solicitat achitarea dobânzii pentru încălcarea termenului de restituire a TVA, însă, contrar obligațiunilor sale legale consemnate, pârâtul nu a examinat cererea, nu a oferit niciun răspuns la aceasta şi nu a achitat dobânda.

1. Argumentați prin ce se caracterizează, potrivit Codului administrativ, actul administrativ individual defavorabil.

2. În ce măsură speței îi sunt aplicabile prevederile Codului administrativ, reieșind din caracterul uniform al procedurii administrative?

3. Argumentați dacă ar fi admisibilă acțiune în contestare înaintată reclamantului.

4. Explicați dacă și în ce măsură instanța de judecată verifică exercitarea dreptului discreționar de către autoritatea publică și proiectați hotărârea instanței de judecată.

SRL „SG” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord, cu privire la anularea actelor de inspecție întocmite de către Biroul Vamal Bălți și încasarea din contul pârâtului a sumelor încasate nefondat în baza actelor de inspecție enunțate, în mărime de 411.457,51 de lei.

Reclamantul a menționat că a efectuat mai multe importuri de produse de larg consum, dar organul vamal a pus în sarcina sa, în mod neîntemeiat şi unilateral, spre plată impozite nejustificate, emițând actele cu caracter administrativ. El a respectat întocmai procedura stabilită la determinarea şi declararea valorii în vamă a mărfurilor introduse.

SRL „SG” a afirmat că, pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor suplimentare referitoare la ea, au fost prezentate documentele de bază, care nu au fost contestate de către pârât și nu a fost efectuată nicio referire la aceste acte, fiind doar solicitată nejustificat prezentarea actelor suplimentare. A mai relevat că, deși organul vamal a solicitat documente suplimentare la declarația vamală, nu şi-a rezervat cerința obligatorie de confirmare a acelor documente prezentate anterior. Mai mult, la depunerea declarațiilor vamale, a respectat întru totul rigorile legale în vigoare, iar autoritatea vamală nu a elucidat prin care anume suspiciuni se confirmă neveridicitatea documentelor prezentate. A prezentat suplimentar organului vamal informații cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, importate anterior, precum și lista de prețuri ale producătorului, de care nu dispune organul vamal (documentele comerciale, vamale și de plată, facturi, scrisori de trăsură etc., referitoare la tranzacții cu mărfuri identice sau similare), însă Biroul Vamal Nord nu a reacționat și, prin urmare, a fost subiectiv la adoptarea actelor administrative contestate.

Reclamantul a menționat că a expediat în adresa pârâtului cererea prealabilă, prin care a solicitat anularea actelor de inspecție, însă, prin răspunsul din 15 septembrie 2019, Serviciul Vamal a respins cererea menționată, indicând că acțiunile autorității vamale au fost legale şi întemeiate.

SRL „SG” a susținut că, la 22 septembrie 2019, a expediat în adresa pârâtului cererea prealabilă, prin care a contestat actul de inspecție emis în privința declarației vamale nr. 9050I4272, dar, prin răspunsul din 4 octombrie 2019, aceasta a fost respinsă.

1. Prin ce se caracterizează actul administrativ individual emis în baza dreptului discreționar al autorității publice?

2. Explicați cum se stabilește valoarea în vamă a bunurilor importate și dacă pentru aceasta este necesară inițierea unei proceduri administrative.

3. În calitate de judecător, soluționați dacă este necesar atragerea în proces a Serviciului Vamal, ca autoritate publică ierarhic superioară.

4. Apreciați ce fel de acțiune a înaintat reclamantul și dacă ea este admisibilă.

La 24 mai 2019, A.B. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termenul de procedură, prin care a solicitat admiterea acțiunii, repunerea în termenul de contestare a ordinului nr. 51-p din 16 ianuarie 2017 cu privire la sancționarea disciplinară.

În motivarea acțiunii, reclamantul A.B. a invocat că ordinul nr.51-p din 16 aprilie 2019 privind sancționarea disciplinară sub formă de eliberare din serviciu este ilegal, deoarece ordinul respectiv a fost emis în baza unor presupuneri nedovedite, după cum urmează din textul ordinului, alin. 4. Astfel, în rezultatul analizei și verificării înregistrărilor imaginilor video de către inspectori, s-a prezumat că deconectarea camerelor de supraveghere a fost produsă intenționat, iar conform alin. 5 din același ordin, deconectarea camerelor de supraveghere video putea avea ca temei o intenție ascunsă, care putea crea o consecință gravă.

Reclamantul a indicat că în atribuțiile sale de serviciu, precum și conform specializării, competența colaboratorului vamal nu presupune sarcini și abilități ce țin de funcționarea camerelor de supraveghere video, iar temeiurile de fapt ale aplicării sancțiunii disciplinare nu corespund cu temeiurile de drept formulate în ordin.

1. Argumentați elementele *puterea lucrului decis* ale actului administrativ individual.

2. Explicați care sunt condițiile de repunere în termenul de înaintare a acțiunii în contenciosul administrativ.

3. Argumentați dacă, în speță, admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ se efectuează potrivit Codului administrativ sau altei legi.

4. Pârâtul a solicitat scoaterea cererii de pe rol pe motivul că procedura prealabilă este obligatorie, conform Codului administrativ, și nu a fost respectată de reclamant. Soluționați cererea respectivă.

La 13 mai 2019, T.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al MAI privind repunerea în termen a acțiunii, anularea refuzului și obligarea de a achita indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice pe parcursul a trei ani de la nașterea copilului.

În motivarea acțiunii, T.L. a invocat că este angajată în cadrul Departamentului Poliţiei de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, deţinând funcţia de specialist principal al Secţiei management logistic a Direcţiei management logistic şi achiziții a Departamentului Poliţiei de Frontieră.

La 11 februarie 2015, reclamanta a născut copilul C.I., fapt confirmat prin certificatul de naştere cu seria NCI 236, eliberat la 13 februarie 2015 de către OSC sect. Centru, mun. Chişinău.

La 21 august 2015, conform ordinului şefului DPF al MAI nr. 601/ps, reclamantei i-a fost acordat de către angajator concediul parţial plătit pentru îngrijirea copilului, începând cu 29 mai 2015 până pe 11 februarie 2018, însă pârâtul nu i-a acordat reclamantei indemnizațiile lunare pentru creşterea copilului de la data naşterii acestuia şi până la vârsta de trei ani a copilului.

Astfel, ea s-a adresat la 2 aprilie 2019 cu o cerere faţă de pârât, prin care a solicitat calcularea şi achitarea indemnizaţiei lunare pentru îngrijirea copilului în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice, pe parcursul a trei ani de la data naşterii copilului, însă, prin răspunsul Departamentului Poliţiei de Frontieră al MAI nr.35/2-1-T-94/17 din 18.04.2019, cererea a fost respinsă, din motivul încălcării termenului de prescripţie.

1. Caracterizați actul administrativ individual emis de autoritatea publică.

2. Explicați esența principiului cercetării din oficiu.

3. În condițiile speței, argumentați dacă este necesară atragerea, ca terț, a autorității ierarhice superioare (MAI).

4. În calitate de judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ, stabiliți felul și examinați admisibilitatea acțiunii.

Reclamantul A.Z. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parlamentului Republicii Moldova. El a solicitat anularea hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 68 din 05.07.2019 privind revocarea din funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor. Totodată, a mai solicitat suspendarea executării hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 68 din 05.07.2019 privind revocarea din funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor.

În motivare, a indicat că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova, a fost numit în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, pe un termen de șapte ani.

La data de 05.07.2019, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova privind revocarea din funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 68 din 05.07.2019, a fost revocat din funcția respectivă. La data menționată, se afla în concediu medical. N-a fost audiat înainte de emiterea actului administrativ individual.

Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 68 din 05.07.2019 constituie, în esență, un act administrativ individual ilegal defavorabil prin care i-a fost vătămat, în esență, dreptul la muncă, dreptul de a ocupa o funcție publică și dreptul la salariu.

1. Argumentați dacă hotărârea Parlamentului privind revocarea reclamantului este sau nu act administrativ individual.

2. Disputați ce fel de acțiune în contencios administrativ a înaintat reclamantul și dacă este admisibilă.

3. Explicați procedura și motivele suspendării executării actului administrativ individual defavorabil.

4. Soluționați cauza în fond.

La 16 aprilie 2019, Cabinetul individual al medicului de familie P.V. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al R. Moldova cu privire la anularea ordinelor nr. 2015 din 20.02.2019, nr. 216 din 20.02.2019 și nr. 217 din 20.02.2019.

În motivarea cererii sale, a indicat că, la 04.12.2018, i s-a eliberat Certificatul de titular al practicii medicului de familie, iar la 19.12.2018, prin ordinul nr. 1510, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al R. Moldova i-a eliberat Avizul pentru înregistrarea de stat a Cabinetului individual al medicului de familie și a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a C.I.M.F. „P.V.”, iar la 24.12.2018 a fost emisă Decizia privind înregistrarea persoanei fizice - Cabinetul individual al medicului de familie P.V.

Reclamantul menționează că, în legătură cu faptul că are o experiență mare în domeniu, iar legislația permite ca cetățenii să aleagă liber medicul de familie pe listele căruia să fie înregistrate, mulți au început să îl aleagă pe el în calitate de medic de familie. Aceasta a determinat pârâtul să emită trei ordine la 20.02.2019 privind retragerea certificatului de titular al practicii medicului de familie.

El comunică faptul că în motivarea ordinelor din 20.02.2019 se face referire la pct. 20 alin. (5) din Regulamentul pentru aprobarea Regulilor de organizare a asistenței medicale primare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 988 din 10.10.2018.

Reclamantul consideră că ordinele menționate sunt ilegale, or, acestea au fost emise intenționat pentru a-l înlătura de la activitatea de prestare a serviciului de asistență medicală primară. P.V. specifică că în activitatea sa nu a comis nici o încălcare în serviciul de prestare a asistenței medicale, iar emiterea ordinelor este o răfuială a persoanelor cointeresate să fie înlăturat de la prestarea serviciului de asistență medicală primară.

1. Caracterizați dacă certificatul de titular al practicii medicului de familie este un act administrativ individual.

2. Argumentați proporționalitatea acțiunii administrative în speță.

3. Argumentați mijlocul de protecție legală intermediară care poate fi utilizat de reclamant.

4. Stabiliți și motivați felul de acțiune care poate fi înaintată de reclamant și dacă este întemeiată.

La 11 octombrie 2019, Consiliul Electoral de Circumscripție Electorală nr. 16 a depus o cerere împotriva candidatului la funcția de primar S.L. cu privire la constatarea faptului și anularea înregistrării candidatului electoral.

În subsidiar, prin cerere s-a solicitat constatarea faptului că concurentul electoral S.L., deținând funcția de primar interimar, candidând la funcția de primar, nu și-a suspendat activitatea din funcția deținută și, prin urmare, survine anularea înregistrării concurentului electoral S.L., candidat la funcția de primar pe Circumscripția Electorală Comunală nr. 16.

În proces, în calitate de terți au fost atrași concurentul electoral la funcția de primar desemnat de PSRM și concurentul electoral la funcția de primar desemnat de blocului electoral „ACUM”.

În rezumat, motivarea cererii indică asupra următoarelor circumstanțe factologice: la 14 septembrie 2019, primarul interimar S.L. a depus actele pentru înregistrarea sa în calitate de candidat la funcția de primar, pentru alegerile generale din 20 octombrie 2019. Potrivit declarației anexate, a indicat pe proprie răspundere la obligația de suspendare din funcția de primar interimar pe durata campaniei electorale, începând cu data înregistrării sale în calitate de concurent electoral.

1. Argumentați dacă reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii conform art. 189 din Codul administrativ.

2. Explicați prin ce se deosebește retragerea actului administrativ individual favorabil de revocarea sa.

3. Efectuați testul de proporționalitate în raport cu dreptul de a fi ales al lui S.L.

4. Soluționați admisibilitatea acțiunii.